

Biblioteka

• *JAgarta-*

Urednik:
Aleksandar Dramičanin

5£ T. 'BCavacka

TAJNA DOKTRINA

*Sinteza nauke,
reCigije i fiCozofije*

TOM II
Jkntropogeneza

Prevod:
Goran Bojić
Aleksandar Dramičanin

METAPHYSICA
Beograd,
2007.

Naslov originala:
H. P. Blavatsky

THE SECRET DOCTRINE
THE SYNTHESIS OF
SCIENCE, RELIGION, AND PHILOSOPHY
VOL. II - ANTHROPOGENESIS

Copyright © 2007. za srpsko jezičko područje
METAPHYSICA
Beograd

Sva prava prevoda i objavljivanja zadržava izdavač.

i

*Ovo delo
posvećujem svim pravim teozofima
u svim zemljama
i u svakoj rasi,
jer oni su ga prizvah, i za njih je zabeleženo.*

'H s^iTi 5i6ax'n OUK e^T], a?^?^a xoX) 7te|i(|)avT6q /xe.
Moja nauka nije moja, već Onoga koji me je poslao.

(Jevandelje po Jovanu, VII, 16)

Savremena nauka insistira na učenju o evoluciji, na čemu insistiraju i ljudski razum i "Tajna Doktrina", a istu ideju potvduju drevne legende i mitovi, pa čak i sama *Biblja* kada se čita između redova. Mi vidimo cvet koji se polagano rascvetava iz pupoljka, a pupoljak se razvija iz semena. Ali, odakle nastaje to seme, sa čitavim svojim predodređenim programom fizičkih preobražaja i nevidljivim, i stoga *duhovnim* silama koje postepeno razvijaju njegov oblik, boju i miris? Reč *evolucija* govori sama za sebe. Zametak današnje ljudske rase mora daje postojao ranije u roditeljima te rase, kao što je seme, u kome leži skriven cvet od narednog leta, bilo razvijeno u čauri svog roditeljskog cveta; roditelj je možda bio *malo drugaćiji*, ali ipak drugaćiji od svog budućeg potomstva. Prepotopski preci današnjih slonova i guštera bili su, možda, mamuti i pleziosaurusi; zašto ne bi preci naše ljudske rase mogli biti "*divovi*" iz *Veda*, *Veluspe* i *Knjige postanja*? Dok je očigledno besmisleno da se veruje kako su se "preobražaji vrsta" odigrali u skladu sa nekim strožije materialističkim pogledima evolucionista, sasvim je prirodno da mislimo kako je svaki gen, koji je započeo sa mekušcima, a završio kod čoveka, preoblikovao svoje sopstvene, prvobitne i distinkтивне, oblike.

Razotkrivena Izida, tom I, str. 153

UVODNE NAPOMENE

O ARHAJSKIM STANCAMAI ČETIRI PRAISTORIJSKA KONTINENTA

*"Facies todus Universi, guamvis infinitis modis variet,
manet tamen semper eadem."*

- SPINOZA

Stance iznete u ovoj knjizi, sa komentarima na njih, uzete su iz istih Arhajskih zapisa kao i stance o Kosmogoniji u Knjizi I. Prevedene su koliko je to moguće doslovno; ali, neke od stanci bile su isuviše nejasne da bi se razumele bez objašnjenja. Otuda, kao što sam učinila i u Knjizi I, dok su one isprva saopštene u celosti takve kakve jesu, kasnije je uzet stih po stih sa komentarima pri čemu sam pokušala da ih učinim jasnijim pomoću reci dodatih u zagradama, koje nagoveštavaju potpunije objašnjenje u komentaru.

Što se tiče evolucije čovečanstva. Tajna Doktrina tvrdi da postoji tri nova pravila, koja su u direktnoj suprotnosti sa savremenom naukom kao, i sa trenutnim religioznim dogmama: ona uči (a) o istovremenoj evoluciji sedam ljudskih grupa na sedam različitih delova naše planete, (b) o rođenju *astralnog ^XQ fizičkog*; astralno je bilo model za fizičko i (c) daje čovek, u ovom Krugu, prethodio svim sisarima - uključujući i čovekolike - u okviru životinjskog carstva.[^]

Vidi *Postanje*, pogl. II , stih 19. Adam je stvoren u stihu 7, a u stihu 19 se kaže: "Od zemlje Gospod Bog stvori sve životinje kopnene i sve ptice nebeske; i dovede ih Adamu da vidi kako će ih ovaj nazvati." Čovek je bio

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

Tajna Doktrina nije jedina koja govori o prvobitnom ČOVEKU koji je rođen istovremeno na sedam različitih delova naše planete. U Hermesovom *Božanskom Pimandeni** nalazimo tih Sedam prvobitnih ljudi[^] koji evoluiraju iz Prirode i "Nebeskog Čoveka", u kolektivnom smislu te reci, naime od Tvoračkih Duhova; a u fragmentima haldejskih tablica (koje je sakupio Džordž Smit) u prvom stupcu *Kutha* tablice spominju se sedam ljudskih bića sa licima gavranova (crni, garav ten) koje su stvorili "(Sedam) velikih bogova". Ili, kao stoje objašnjeno u redovima 16 i 18:

Usred Zemlje oni porastoše i postadoše veliki... Sedam kraljeva, braća iz iste porodice.

stvoren/ire životinja, jer su životinje koje se pominju u poglavljju I *Postanja* životinje Zodijaka, a čovek, "muško i žensko", nije *čovek*, već Jato Sefirot; SILE ili Andeli, "načinjene na njegovu (Božju) sliku i priliku". Adam, čovek, nije načinjen na tu "sliku i priliku", niti se to tvrdi u *Bibliji*. Štaviše, drugi Adam ezoterički predstavlja sedmostrukost koja, opet, predstavlja sedam ljudi, tačnije sedam grupa ljudi.

Jer prvi Adam - Kadmon - predstavlja sintezu *deset* Sefirov. Od njih, gornja Trijada ostaje u Arhetipskom svetu kao buduće "Trojstvo", dok sedam nižih Sefirov stvaraju ispoljeni materijalni svet; i *to sedmorstvo je drugi Adam*. *Postanje* i tajna na kojoj je ono izgrađeno, došlo je iz Egipta. "Bog" u poglavljju I *Postanja* je *Logos*, a "Gospod Bog" drugog poglavљa je Tvorački *Elohim - nize mace*.

* Čuveni spis koji se prirpisuje Hermesu Trismegistosu objavljenje pod naslovom *Božanski pastir*, u izdanju Metaphysica, Beograd, 2005. godine (nap. ured.)

Tako reče Pimander - "To je tajna skrivena do dana današnjeg. Pošto se priroda stopila sa nebeskim čovekom (Elohimom, ili Đanijima) izrodila je čudo... *Sedam ljudi*, muških i ženskih (hermafrodit)..." prema prirodi Elohma, koji ih je projektovao. To je vrlo jasno, a opet, vidite tumačenja čak i naših savremenih teologa, ljudi koji bi trebalo da budu intelektualni i učeni! U *Teološkim i filozofskim delima Hermesa Trismegistosa, Kristijan (?) Neoplatonist*, delo koje je sakupio Džon Dejvid Čambers sa Orijel koledža, sa Oksforda, prevodilac se pita "na koga se mogu odnositi tih *sedam ljudi*?" On problem rešava zaključkom da, kako je "izvorna čovekova shema (Adam Kadmon iz pogl. I *Postanja*) bila muško-ženska, tih sedam ljudi mogu označavati naredne patrijarhe koji su imenovani u *Postanju*..." Zaista teološki način da se preseče Gordijev čvor.

O arhajskim staricama i četiri praistorijska kontinenta

To su Sedam Kraljeva Edoma koji se pominju u kabali; Prva Rasa, koja je bila *nesavršena*, tj. rođena pre nego stoje nastala "ravnoteža" (polova), i koja je zato bila uništena (*Žohar, Sifrah Dzeniuta Idra Šuta, La Kabbale* str. 205).

"Sedam kraljeva, braće, pojaviše se i začeše decu, 6.000 na broju bese njihov narod (*Hibert predavanja*, str 372). Bog Nergas (smrt) ih je uništio." "Kako ih je uništio?" "Dovodeći u ravnotežu one koji još nisu postojali."

(*Sifrah Dzeniuta*)

Kao rasa, oni su bili uništeni tako što su se utopili u svoje sopstveno potomstvo (lučenjem). To će reći, bespolna rasa reinkamirala se u dvopolnu (potencijalno); zatim u androgine; potom opet u polnu, kasniju Treću Rasu (potpunije objašnjenje vidi u daljem tekstu). Da su te tablice manje oštećene, našlo bi se da one od reci do reci sadrže isti izveštaj kakav je iznet u drevnim zapisima kao i kod Hermesa, ako ne u pogledu sitnih detalja, a ono bar što se tiče osnovnih činjenica jer Hermes je u priličnoj meri izobličen pogrešnim prevodom.

Sasvim je sugumo da je tobоžnja natprirodnost tih učenja, iako alegorijska, tako dijametalno suprotna doslovnim tvrdnjama iz *Bible*, ^ kao i kasnijim naučnim hipotezama, da će izazvati žučno poricanje. Međutim, okultisti znaju da predanja ezoterijske filozofije moraju biti ona prava, naprsto zato što su najlogičnija i pomiruju sve teškoće. Pored toga, imamo egipatsku *Knjigu Tota* i *Knjigu mrtvih*, indijske *Purane* sa sedam Manua, kao i haldejsko-asirske tablice koje u svojim izveštajima pominju sedam prvobitnih ljudi, ili Adama, ime čije se pravo značenje može razjasniti pomoću kabale. Oni koji znaju bilo šta o samotračkim misterijama takođe će se prisjetiti daje zajedničko ime Kabira bilo "Svete Vatre", koje su paljene na sedam mesta na ostrvu *Elektrija* (Samotraka), ili "Kabir rođen od Svetog Lemnosa" (ostrvo posvećeno *Vulkanu*).

Pošto je danas potvrđeno da su haldejske tablice, koje saopštavaju alegorijski opis Stvaranja, Pad i Potop, čak i legendu o Vavilonjanskoj kuli, napisane "pre Mojsijevog doba" (vidi Smitov *Haldejski izveštaj o Postanju*, str 86), kako se onda *Petoknjižje* može nazivati *otkrivenjem*! To je naprsto druga verzija iste priče.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Prema Pindaru (vidi *Filozofomena* u Milerovom izdanju, str. 98), taj Kabir, čije ime je u lemnoskim predanjima bilo Adamas, bio je prvo bitni čovek rođen iz nedara Zemlje. On je bio Arhetip prvog muškarca u poretku rađanja i bio je jedan od sedam autohtonih predaka ili roditelja čovečanstva (*ibid*, str. 108). Ako se, dodavši toj činjenici podatak da su Samotraku kolonizovali Feničani, a pre njih tajanstveni Pelazgi koji su došli sa Istoka, prisetimo identičnosti feničanskih, haldejskih i izraelskih bogova iz *misterija*, biće lako da se otkrije odakle je takođe došao zbrkani izveštaj o Nojevom potopu. Odne davno je postalo neporecivo da su Jevreji, koji su svoje prvo bitne ideje o stvaranju dobili od Mojsija, a on ih je dobio od Egipćana, stavili svoje *Postanje* i prvo kosmogonijsko predanje – kad su ih ponovo napisali Ezra i drugi – prema haldejsko-akadskoj priči. Zato je dovoljno da se ispitaju vavilonjanske i asirske klinaste tablice i drugi natpisi da bi se u njima našlo, razbacano tu i тамо, ne samo izvorno značenje imena Adam, Admi ili Adami," već i priča o stvarenju sedam Adama ili korena čoveka, rođenog od Majke Zemlje, fizički, a od *Božanske Vatre* roditelja, duhovno ili astralno. Teško se može očekivati da asirolozi, koji ne znaju ezoterijska učenja, obrate neku veću pažnju na tajanstveni broj sedam, koji se stalno vraća na vavilonjanskim valjcima, nego što su je obratili na njega kad su to isto našli u biblijskom *Postanju*. Pa ipak je broj predačkih duhova i njihovih sedam grupa ljudskog potomstva, uprkos trošnom stanju fragmenata, тамо isto tako jasan kao stoje *iuPimanderu* i kabalističkoj *Knjizi sakrivenih tajni*. U njoj je Adam Kadmon DRVO Sefirot, a takođe i "Drvo Poznanja Dobra i Zla". A ta "7r/", kaže stih 32, "imala su oko sebe sedam kolona" ili palata, sedam kreativnih Anđela koji deluju u sferama sedam planeta na našoj Kugli. Kao što je Adam Kadmon *grupno* ime, tako je i sa imenom čoveka Adama. Džordž Smit u svom *Haldejskom izveštaju o postanju* (str. 86) kaže:

Reč Adam, koja se u tim legendama koristi za prvo ljudsko biće, očigledno nije pravo ime, već samo termin *Icoji se koristi za čovečanstva*. U *Postanju*, Adam izgleda kao pravo ime, ali se svakako u određenim pasusima koristi u istom smislu kao i asirska reč.

Videti odeljak "Adam-Adami" u Delu II ovog toma.

O arhajskim stancama i četiri praistorijska kontinenta

Štaviše, ni priče o haldejskom ili biblijskom potopu (priče o Ksistruisu i Noju) nisu zasnovane na sveopštem, pa čak ni na atlantskom potopu, koji su zabeleženi u indijskoj alegoriji o Vaivasvata Manuu. To su *egzoteričke alegorije zasnovane na ezoterijskim misterijama* Samotrake. Ako su stariji Haldejci znali ezoterijsku istinu sakrivenu u puraničkim legendama, drugi narodi su znali samo za Samotračku Misteriju i alegorizovali su je. Oni su je prilagodili svojim astronomskim i antropološkim, tačnije rečeno, faličkim predstavama. *Istoriskije* poznato daje Samotraka u antici bila čuvena po potopu koji je prekrio čitavo to ostrvo i dosegao vrh najviših planina; događaj koji se odigrao pre doba Argonauta. Ona je veoma brzo bila preplavljeni vodama Euksine, koja je do tog vremena smatrana jezerom.⁵ Ali, Jevreji su, štaviše, imali još jednu legendu da na njoj zasnuju svoju alegoriju: "potop", koji je današnju pustinju *Gobiposlednji put pretvorio* u more, pre nekih 10 ili 12 hiljada godina, stoje mnogo "Noja" i njihovih porodica odvelo na okolne planine. Pošto su vavilonjanski izveštaji danas rekonstruisani iz hiljada fragmenata (samo je brežuljak *Kujundžik* krunisao Lajarova iskopavanja sa preko dvadeset hiljada odlomaka natpisa), dokazi koji su ovde navedeni su relativno oskudni; ipak, i takvi kakvi su, oni potvrđuju gotovo sva naša učenja, a, u najmanju ruku, sasvim sigurno tri. To su:

(1) Daje rasa koja je prva trebalo da uđe u razmnožavanje bila *tamna rasa* (*Zalmat Gaguadi*), koju oni zovu *Adami* ili Tamna Rasa, a daje *Sarku* ili Svetla Rasa, shodno tome, kroz dugi period ostala čista.

(2) Da su Vavilonjani znali za *dve glavne Rase* u vreme Pada, a da im je prethodila Rasa Bogova (eteričkih *dvojnika Pitrija*). To je mišljenje ser H. Rawlinsona (*H. Rawlinson*). Te "Rase" su naša Druga i Treća Korenska Rasa.

(3) Da su tih sedam Bogova, od kojih je svaki stvorio jednog *čoveka*, ili grupu ljudi, bili "bogovi *zatočeni* ili *inkamirani*". Ti bogovi su bili: bog *Zi*; bog *Ziku* (plemeniti život. Vladar čistote); bog *Mirku* (plemenita kruna), "Spasitelj od smrti bogova" (kasnije) zatočen i tvorac "Tamne Rase koju su njegove ruke načinile"; bog *Libzu*

⁵ Vidi Plinije, 4, pogl. 12; Strabon, 10; Herodot, 7, pogl. 108; Pausanija 7, pogl. 4, itd.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

"mudri medu bogovima"; bog *Nisi...* i bog *Suhab*; i *Hea ili Sa*, njihova sinteza, bog mudrosti i Dubine, poistovećen sa Oanesom-Zmajem, u vreme pada, i nazvan (kolektivno) Demijurg ili Tvorac (vidi *Haldejski izveštaj o Postanju*, str 82).

To su dva takozvana "Stvaranja" u vavilonjanskim fragmentima, a u *Postanju*, koje ih se držalo, nalazimo da su prva dva njegova poglavlja razlikovana kao stvaranje Elohita i stvaranje Jehovita. Međutim, njihov pravi poređak nije sačuvan u *Postanju*, kao ni u bilo kom drugom egzoterijskom izveštaju. Sad, ta dva "Stvaranja", prema okultnim učenjima, odnose se na stvaranje prvobitnih sedam *judi* od strane predaka (Pitrija, ili Elohima), kao i na formiranje ljudskih grupa nakon pada.

Sve to čemo u daljem tekstu ispitati u svetlu nauke i poredenja koja smo izvukli iz svetih spisa svih drevnih naroda, uključujući i *Bibiju*. U međuvremenu, pre nego što se vratimo na *Antropogenezu* praistorijskih rasa, možda će koristiti da se saglasimo oko imena koja čemo dati kontinentima na kojima su četiri velike Rase, što su prethodile našoj *Adamovskoj* rasi, bile rođene, živele i umrle. Postoji veoma mnogo arhajskih i ezoteričkih imena za njih, i ona variraju u skladu sa jezikom naroda koji ih pominje u svojim letopisima ili svetim spisima. Ono o čemu se u *Vendidadu* govori kao o Airjani Vaego (vidi *Bund.* 79, 12) gde je rođen izvorni Zarustra*, u puraničkoj literaturi se zove "Sveta Dvipa", "Planina Meru", boravište Višnua, itd., itd., a u Tajnoj Doktrini je naprsto imenovana kao zemlja "Bogova" pod vlašću njihovih vladara "Duhova Planeta".

Zato, zbog moguće, pa čak i vrlo verovatne zbrke koja bi mogla nastati, smatramo daje pogodnije da za svaki od ta četiri kontinenta 0 kojima stalno govorimo izaberemo ime koje je bliškije obrazovanom čitaocu. Otud predlažemo da prvi kontinent, bolje rečeno prvu *terra firma** na kojoj su Prvu Rasu razvili njeni preci, zovemo:

Pod "izvornim" podrazumevamo "Amšaspenda", zvanog "Zarustra, gospod i vladar Vara koga je Jima načinio u toj zemlji". Bilo je nekoliko Zarustru i Zertusta, sam *Dabistan* nabrala trinaest; ali svi su oni bili reinkarnacije prvog. Poslednji Zarustra bio je osnivač Hrama Vatre Azarekša i pisac dela o prvoj svetoj religiji Maga koju je uništil Aleksandar [Upućujemo čitaoca na delo *Oprirodi dobra i zla (Fragmenti Zarustrinog učenja)*, u izdanju Metaphysicsa, Beograd, 2004. godine, (nap. ured).]

* Lat. - čvrsta zemlja (nap. prev.)

O arhajskim stancama i četiri praistorijska kontinenta

I. "Večna Sveti Zemlja".

Razlozi za ovo ime su sledeći: za tu "Svetu Zemlju" - o kojoj ćemo kasnije više reći - tvrdi se da nikad nije doživela sudbinu ostalih kontinenata, jer je ona jedina čija je sudbina da traje od početka do kraja Manvantare u svakom Krugu. Ona je kolevka prvih ljudi i obitavalište poslednjeg *božanskog smrtnika*, koji je izabran kao *Sišta* za buduće seme čovečanstva. O toj tajanstvenoj i svetoj zemlji se može reći veoma malo, izuzev, možda, u skladu sa pesničkim izrazom u Komentarima, da na nju "budno motri Zvezda Sevemjača, od osvita do kraja sumraka "dana" VELIKOG DAHA.[^]

II. "Hiperboreja" je ime koje ćemo izabrati za Drugi Kontinent, zemlju koja je svoje obronke rasprostirala južno i severno od Severnog Pola da bi primila Drugu Rasu, i koja je uključivala sve ono što se danas naziva Sevemom Azijom. To ime su najstariji Grci dali dalekoj i tajanstvenoj oblasti, u koju je, po njihovom predanju, Apolon "Hiperborejski" putovao svake godine. *Astronomski*, Apolon je, naravno. Sunce, koje je, napuštajući svoja helenska svetilišta, uživalo da svake godine posećuje tu daleku zemlju za koju se kaže da u njoj Sunce ne zalazi tokom čitave polovine godine. Eyyuq Ya,p vuKx6q XE Kal r\|xax6c[^] eiai k8X,8U90I, kaže stih iz *Odiseje* (X. 86)*

Ali, istorijski, ili možda bolje etnološki i geološki gledano, značenje ovog predanja je drugačije. Zemlja Hiperborejaca, zemlja koja se protezala s onu stranu Boreja, boga oluja i tajfuna ledenog srca, koji je uživao da čvrsto spava na lancima planine Rifeus, nije bila ni idealna zemlja, kao što nagadaju mitolozi, niti zemlja-sused Skitije i Dunava.* To je bio pravi kontinent, dobroćudna zemlja koja u tim ranim danima nije znala za zimu, a njeni žalosni ostaci nemaju više od jednog dana i noći tokom čele godine, čak i danas. Noćne senke nikad nisu pale na nju, rekli su Grci, jer to je *zemlja Bogova*, omiljeno boravište Apolona, boga svetlosti, a njeni stanovnici su njegovi voljeni sveštenici i sluge. Na to se danas može gledati kao na *poetsku maštu*, ali u to vreme je to bila *poetska istina*.

U Indiji zvanog "Dan Brame".

Vidi Volker (*Volcker*), *Mitološka geografija*, str. 145-170.

* Jer se staze dana sa stazama dotiču noći. (*Odiseja*, Nakladni zavod Hrvatske, Zagreb, 1987., str. 156, prevod Tomo Maretić) (nap. ured)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

III. Predlažemo da Treći Kontinent zovemo "Lemurija". To ime je imaginacija, ili ideja, g. R L. Sklatera (*Sclater*) koji je između 1859. i 1869. godine, na temelju zoologije, tvrdio daje u praistorijskim vremenima zaista postojao kontinent koji se prostirao od Madagaskara do Cejlona i Sumatre. On je uključivao neke delove današnje Afrike; ali, taj divovski kontinent, koji se preko Indijskog okeana pružao do Australije, potpuno je nestao pod vodama Pacifika, ostavljajući tu i tamo neke od svojih planinskih vrhova koji su danas ostrva. Gospodin A. R. Valas, prirodnjak, "produžava Australiju iz perioda tercijara do Nove Gvineje i Solomonskih ostrva, i možda do Fidija", a iz postojećih tipova torbara on zaključuje da je postojala "veza sa Severnim Kontinentom tokom Sekundarnog perioda", piše g. Č. Gould (*Gould*) u *Mitskim čudovištima* (str. 47). O tom predmetu se naširoko raspravlja na drugom mestu.

IV. "Atlantida" je Četvrti Kontinent. Da se na predanja drevnih naroda pridavala veća pažnja nego što im se danas pridaje, to bi bila prva istorijska zemlja. Čuveno Platonovo ostrvo koje je nosilo to ime bilo je samo delić ovog velikog Kontinenta (vidi *Ezoterijski budizam*).

V. Peti Kontinent bila je Amerika; ali, kako je ona smeštena na Antipodima, indoarijevski okultisti uglavnom Evropu i Malu Aziju, koje su joj gotovo vršnjaci, zovu Petim kontinentom. Kad bi njihovo učenje sledilo pojavu Kontinenata njihovim geološkim i geografskim redom, ta klasifikacija bi morala da se izmeni. Ali, kao što je sled kontinenata načinjen da prati red evolucije Rasa, od prve do pete, kontinent naše Arijevske Korenske Rase mora se nazvati petim

Međutim, mora se primetiti da g. Valas ne prihvata ideje g. Sklatera, čak im se i suprotstavlja. G. Sklater prepostavlja zemlju ili kontinent koji je ranije spajao Afriku, Madagaskar i Indiju (ali ne i Australiju i Indiju), a g. A. R. Valas pokazuje u svom *Geografskom rasporedu životinja i Ostrvskom životu* da je hipoteza o takvoj jednoj zemlji sasvim neodgovarajuća ako se temelji na zoologiji. Ali, on dozvoljava da su Indija i Australija zaista bile mnogo bliže, i to u tako dalekoj prošlosti daje to svakako bilo "pre tercijara", a u jednom privatnom pismu on takođe dodaje da "nikakvo ime nije bilo dato toj prepostavljenoj zemlji". Pa ipak je ta zemlja postojala, i naravno da je to bilo *pre tercijara*, jer je "Lemurija" (ako prihvatimo to ime za treći Kontinent) iščezla pre nego što se Atlantida potpuno razvila, a ova druga je potonula i njeni glavni delovi su nestali pre miocena.

O arhajskim stancama i četiri praistorijska kontinenta

velikim Kontinentom. Tajna Doktrina ne uzima u obzir ostrva i poluostrva, niti sledi savremenu geografsku podelu mora i kopna. Od dana njenih najranijih učenja i uništenja velike Atlantide, lice zemlje se izmenilo nekoliko puta. Nekad su delta Egipta i Sevema Afrika pripadale Evropi, pre formiranja Gibraltarskog moreuza, a dalje pomeranje kontinenata potpuno je izmenilo lice karte Evrope. Poslednja ozbiljna promena dogodila se pre 12.000 godina", i bila je praćena potapanjem malog Platonovog ostrva u Atlantiku, koje on po njegovom matičnom kontinentu naziva Atlantida. Geografija je u starini bila deo misterija. *Žohar* kaže:

Te tajne (kopna i mora) otkrivane su *ljudima tajne nauke*, ali ne geografsima.

(Žohar, III, fol. 10a)

Tvrđnja daje fizički čovek izvorno bio ogromni pretercijami div, i daje postojao pre 18.000.000 godina, naravno da mora obožavocima i vemicima savremenih učenja izgledati besmislena. Čitava horda biologa će se okrenuti protiv zamisli o toj Trećoj Rasi Titana sekundarnog doba, bića isto tako sposobnih da se bore sa divovskim čudovištima u vazduhu, moru i na kopnu, kao što su njegovi preci - eterični prototipovi Atlantidana - imali malo razloga da se boje onoga što ih nije moglo povrediti. Savremeni antropolozi mogu slobodno da se smeju našim Titanima, kao što se smeju biblijskom Adamu i kao što se teolozi smeju majmunolikom pretku. Okultisti i njihovi strogi kritičari mogu da osećaju kako su do sada prilično dobro izravnali račune. Okultne nauke tvrde manje, a svakako daju više kako od darvinističke antropologije, tako i od biblijske teologije.

A ni ezoterijska hronologija ne bi trebalo nikoga da uplaši, jer, što se tiče brojki, najveći današnji autoriteti su isto tako lelujavi i

Još jedna "koincidencija":

Danas je dokazano da je u geološki nedavnom dobu *oblast Severne Afrike zapravo bila poluostrvo Španije*, a daje njeno sjednjenje sa Afrikom (pravom) bilo postignuto gibraltarskim moreuzom, a *najugу poremećajem usled kogaje nastala Sahara*. Obale tog ranijeg mora Sahare i danas su obeležene školjkama iste vrste gastropoda kakve žive na obalama Mediterana.

[proj. Oskar Šmit (Oscar Schmidt), Učenje o poreklu i darvinizam, str. 244]

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

nepouzdani kao i mediteranski talasi. Samo, što se tiče trajanja geoloških perioda, učeni članovi Kraljevskog društva su beznadežno na klizavom terenu i sa krajnjom lakoćom skaču sa jednog miliona na pet stotina miliona godina, kao što ćemo više puta videti tokom ovog poređenja.

Uzmimo jedan primer za naše sadašnje potrebe - proračune g. Krola (*Croll*). Bilo da, prema tom autoritetu, 2.500.000 godina predstavlja vreme od početka tercijara, ili period Eocena, kako jedan američki geolog tvrdi da on kaže,¹¹ ili, da g. Krol opet "dopušta petnaest miliona godina od početka eocena", kao što navodi jedan engleski geolog,¹² obe cifre odgovaraju onome što tvrdi Tajna Doktrina." Jer, ako dodelimo četiri do pet miliona godina, kao što on čini, pe-

¹¹ A. Vinčel, profesor geologije, *Život sveta*.

¹² G. Čarls Gould, geološki nadzornik Tasmanije, u *Mitskim čudovištima*, str 84.

G. Čarls Lajel, kome pripisuju daje "srećno izmislio termine eocen, miocen i pliocen" da bi razgraničio tri dela perioda tercijara, trebalo bi daje zaista uspostavio neko približno doba za te "izdanke njegovog uma". Međutim, pošto je trajanje tih perioda ostavio razmišljanjima stručnjaka, rezultat te srećne mislije najveća moguća zbrka i komplikacija. Izgleda gotovo kao beznadežan zadatak da se citira jedan niz brojki iz nekog rada, a da se ne rizikuje da se otkrije kako on protivreči istom tom autoru u nekom njegovom ranijem ili poznjem radu. Ser V. Tomson, jedan od najistaknutijih među savremenim autoritetima, oko šest puta je promenio svoje mišljenje o starosti Sunca i datumu očvršćavanja Zemljine kore. U Tomsonovoj i Taitovoj (*Tight*) *Prirodnoj filozofiji*, nalazimo daje dopušteno samo deset miliona godina od trenutka kad je temperatura Zemlje dozvolila da se na njoj pojavi biljni život (Dodatak D i dalje, takođe Zapisi kraljevskog društva, Edin., XXIII, Deo 1, 157, 1862., gde je 847 poništeno). Gospodin Darvin daje procenu ser V. Tomsona kao "minimum 98, a maksimum 200 miliona godina od očvršćavanja kore" (vidi C. Gould). U istom delu (*Prirodna filozofija*) dato je 80 miliona od vremena početnog stvaranja kore do današnjeg stanja sveta. A u svom prvom predavanju, kao što je pokazano na drugom mestu, ser V. Tomson izjavljuje (1887.) da Sunce nije starije od 15. miliona godina! U međuvremenu, zasnovajući svoje argumente u pogledu granica starosti sunčeve topote na ciframa koje je ranije upostavio ser V. Tomson, g. Kol dopušta 60 miliona godina od početka perioda kambrijuma. To je baš zgodno za ljubitelje egzaktnog znanja. Zato, ma kakve cifre da saopštava okultna nauka, njih će sigurno potvrditi proračuni nekog od savremenih ljudi od nauke koji se smatraju autoritetima.

O arhajskim staricama i četiri praistorijska kontinenta

riodu između početne i krajnje evolucije Četvrte Korenske Rase, na Lemuro-atlantičanskim kontinentima, milion godina za Petu, ili Arijevsku Rasu, do današnjeg dana i oko 850.000 godina od potapanja poslednjeg velikog poluostrva velike Atlantide - sve se to lako moglo odigrati tokom 15.000.000 godina koje g. Krol priznaje dobu tercijara. Ali, *kronološki* govoreći, trajanje tog perioda je od dugo-stepenog značaja jer imamo, nakon svega, izvesne američke naučnike da se na njih oslonimo. Ta gospoda, kojih uopšte ne smeta što se njihove tvrdnje nazivaju ne samo sumnjivim, već besmislenim, ipak smatraju daje čovek postojao u tako dalekoj prošlosti kakva je sekundarno doba. Oni su našli ljudske otiske na stenama koje su tad nastale i, štaviše, g. de Kvatrfaž (*De Quatrefages*) ne nalazi *valjan* naučni razlog zašto čovek ne bi mogao da postoji tokom sekundarnog doba.

"Doba" i periodi u geologiji su, trezveno rečeno, čisto konvencionalni termini, jer oni još uvek jedva da su skicirani i, štaviše, ni dva geologa ili prirodnjaka se međusobno ne slažu oko tih brojki. Zato, postoji širok prostor za ono što je okultistima ponudilo učeno bratstvo. Da li ćemo za jednog od naših pobornika uzeti gospodina T. Melard Rida? Taj gospodin, u radu o *Krečnjaku kao označiocu geološkog vremena*, koji je 1878. godine pročitao pred Kraljevskim društvom, izjavljuje daje *minimalni* period koji je potreban za formiranje sedimentnih *slojeva* i eliminaciju krečnjačke materije negde oko 600 miliona godina (vidi *Protokoli kraljevskog društva*, London, tom XXVII I str. 281); ili, da li ćemo podršku za našu hronologiju potražiti u delima g. Darvina, gde on za organsku transformaciju, u skladu sa svojom teorijom, zahteva od 300 do 500 miliona godina? Ser Č. Lajel i profesor Hafton (*Houghton*) bili su zadovoljni postavivši početak doba Kambrija pre 200, odnosno 240 miliona godina. Geolozi i zoolozi daju maksimalno vreme, iako je gospodin Haksli jednom prilikom datirao početak očvršćavanja Zemljine kore na pre 1.000 miliona godina, i od toga ne bi oduzeo ni dodao ni hiljadu.

Ali, glavna poenta za nas ne leži u slaganju ili neslaganju sa prirodnjacima u pogledu trajanja geoloških perioda, već pre u njihovom savršenom slaganju u jednoj, i to začudo, veoma važnoj tački. Svi se oni slažu da su "tokom doba miocena" - bilo to pre mihon ili pre deset miliona godina - Grenland, pa čak i Špicbergen, "imali *gotovo tropsku klimu*". Sad, prehomerski Grci su sačuvali živo predanje o

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

toj "Zemlji večnog Sunca", u koju je njihov Apolon putovao svake godine. "Tokom perioda miocena, Grenland je (na severoj širini od 70°) imao obilje drveća, kao što su tisa, kedar, sekvoja, zajedno sa kalifornijskim vrstama, bukvom, platanom, vrbama, hrastovima, topolama, orasima, kao i magnolijama i zamijama" ~ kaže nauka; ukratko, Grenland je imao južnjačke biljke nepoznate sevemim predelima.

A sada se javlja sledeće prirodno pitanje. Ako su Grci u vreme Homera znali za hiperborejsku zemlju, tj. blagoslovenu zemlju van domašaja Boreja, boga zime i oluja, idealnu oblast koju su kasniji Grci i njihovi klasici uzalud nastojali da lociraju, tražeći je daleko s onu stranu Skitije, zemlje gde su noći bile kratke a dani dugi, i, iza toga, zemlje u kojoj Sunce nikad ne zalazi i palme slobodno rastu - ako su oni znali za sve to, ko im je onda to rekao? U njihovo vreme, i vekovima pre toga, Grenland je sigurno već bio pokriven večnim snegovima, ledom koji se nikad ne topi, baš kao i danas. Sve izgleda ukazuje da je zemlja kratkih noći i dugih dana bila Norveška ili Skandinavija, *iza* koje je bila ta blagoslovena zemlja večne svetlosti i leta; a da bi za to znali, njihovo predanje mora daje poteklo od nekog naroda starijeg od njih samih, naroda koji je znao za te detalje u pogledu klime o kojima sami Grci nisu mogli ništa da znaju. Čak i danas, nauka pretpostavlja da iza polarnih mora, u samom krugu arktičkog pola, postoji more koje se nikad ne smrzava i kontinent koji je večno zelen. Arhajska učenja, a isto tako i *Purane* ~ za onog ko je u stanju da razume njihove alegorije - sadrže iste tvrdnje. Dovoljno, dakle, da bude veoma verovatno daje narod, danas nepoznat istoriji, živeo tokom perioda miocena (kako ga naziva modema nauka) u vreme kada je Grenland bio gotovo tropска zemlja.

NAPOMENA

Čitalac se molи da ima na umu da prvi i naredni odeljci nisu striktno poredani po vremenskom sledu. U prvom delu, iznete su Stance koje sačinjavaju kostur uvoda, čime su komentarisane i objašnjene određene tačke. U narednim odeljcima sakupljeni su razni dodatni detalji i pokušano je da se potpunije objasni predmet.

**KNJIGA II – DEO I
ANTROPOGENEZA**

**PREVEDENE STANCE SA KOMENTARIMA
IZ
TAJNE KNJIGE ĐAN**

u prvobitnim vremenima, devica,
Predivna čerka Etra,
Provodilaje eonima svoj život
U velikom prostranstu Neba,

Sedam stotina godina je lutala.
Sedam stotina godina je naporno radila,
Pre nego što je njen prvorodeni došao na svet.

Pre nego što je prekrasna patka sišla
Hitajući prema svojoj vodi-majci.

Lagano se na kolena spušta
Nalazi pogodno mesto za gnezdo
Gde će bezbedno legati svoja jaja
Legati svoja jaja iznutra, u radosti
Šest zlatnih jaja izleže.
Potom, *sedmo*, jaje od gvozda...

(*Kalevala, Rune I.*)

u^i'sm

STANCE IZ KNJIGE ĐAN
ANTROPOGENEZA U TAJNOJ KNJIZI
(DOSLOVNI PREPIS')

STANCA I

1. LHA, KOJI OKREĆE ČETVRTU, POTČINJEN JE LHAU SEDMORKE, ONIH KOJI SE OKREĆU VOZEĆI SVOJE KOĆJE OKO SVOG GoSPODA, JEDNOG OKA. NJEGOV DAH DADE ŽIVOT SEDMORCI; ON DADE ŽIVOT PRVOJ.

2. REČE ZEMLJA: - "GOSPODE SJAJNOG LICA, MOJA KUĆA JE PRAZNA ... POŠALJI TVOJE SINOVE DA NASELE OVAJ TOČAK. TI SI POSLAO SVOJIH SEDAM SINOVA GOSPODU MUDROSTI. O N VIDI DA SI MU SEDAM PUTA BLIŽI; SEDAM PUTA VIŠE TE OSEĆA. TI SI ZABRANIO TVOJIM SLUGAMA, MALIM PRSTENOVIMA, DA UHVATE TVOJU SVETLOST I TOPLOTU, TVOJU VELIKU DAREŽLJIVOST DA PRESRETNU NA TOM PUTU. POŠALJI SADA SVOME SLUGI ISTO."

3. REČE "GOSPOD SJAJNOG LICA": "POSLAĆU TI VATRU KAD TVOJ RAD ZAPOĆNE. DIGNI SVOJ GLAS DRUGIM LOKAMA; OBRATI SE SVOM OCU, GOSPODU LOTOSA, ZBOG NJEGOVIH SINOVA ... TVOJ NAROD BIĆE POD VLAŠĆU OTACA. TVOJI LJUDI BIĆE SMRTNICI. BESMRTNI SU LJUDI GOSPODA MUDROSTI, A NE LUNARNI SINOVI. PRESTANI DA SE ŽALIŠ. TVOJIH SEDAM KOŽA SU JOŠ NA TEBI ... TI NISI SPREMNA. TVOJI LJUDI NISU SPREMNI."

4. NAKON VELIKIH MUKA, ONA ODBACI SVOJE TRI STARE, OBUĆE SVOJIH SEDAM NOVIH KOŽA I OSTADE U PRVOJ.

Predstavljeno je samo četrdeset devet sloka od nekoliko stotina. Nije svaki stih doslovno preveden. Ponekad je korišćena perifraza radi jasnoće i razumljivosti na mestima na kojima bi bukvalni prevod bio sasvim nerazumljiv.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

STANCA II

5. TOČAK SE ZAVRTEO ZA TRISTA KRORA.* ON JE SAGRADIO RUPE (OB-LIKE): MEKO KAMENJE KOJE JE OTVRDNULO; ČVRSTE BILJKE KOJE SU OMEKŠALE. VIDLJIVO OD NEVIDLJIVOG, INSEKTE I MALE ŽIVOTE. KAD GOD BI PREPLAVILI MAJKU, ONA BI IH OTRESLA SA SVOJIH LEĐA . . . POSLE TRISTA KRORA ONA SE OKRENU. LEŽE NA LEĐA; NA BOK . . . NIJE ZVALA SINOVE NEBA, NIJE TRAŽILA SINOVE MUDROSTI. STVARALA JE IZ SOPSTVENIH NEDARA. RAZVILA JE VODENE LJUDE, UŽASNE I ZLE.

6. VODENE LJUDE UŽASNE I ZLE ONA SAMA STVORI OD OSTATAKA DRUGIH, OD OTPADAKA I MULJA SVOG PRVOG, DRUGOG I TREĆEG ONA IH UOBLIČI. ĐANIJI DOĐOŠE I POGLEDAŠE - ĐANIJI OD BLISTAVOG OCA-MAJKE, IZ BELIH OBLASTI ONI DOĐOŠE, IZ BORAVIŠTA BESMRTNIH SMRTNIKA.

7. NEZADOVOLJNI ONI BEHU. NAŠEG MESA TU NEMA. NEMA POGODNIH OBLIKA ZA NAŠU BRAĆU OD PETOG. NEMA BORAVIŠTA ZA ŽIVOTE. ONI MORAJU PITI ĆISTE VODE, A NE ZAMUĆENE. HAJDE DA IH ISUŠIMO.

8. PLAMENOVİ DOĐOŠE. VATRE SA ISKRAMA; NOĆNE VATRE I DNEVNE VATRE. ONE ISUŠIŠE MUTNE TAMNE VODE. SVOJOM VRELINOM ONE IH iscRPEŠE. LHASI VISEĆA, LHAMAJINI ODOZDO DOĐOŠE. ONI POBIŠE TE OBLIKE KOJI SU IMALI DVA I ČETIRI LICA. ONI SE IZBORIŠE SA LJUDIMA-KOZAMA, SA LJUDIMA SA PASJOM GLAVOM I LJUDIMA SA RIBLJIM TELIM A.

9. MAJKA-VODA, VELIKO MORE, JECΑŠE. ONA SE DIŽE, ONA NESTADE u MESECU KOJI JU JE PODIGAO, KOJI JU JE DONEO NA SVET.

10. KAD ONI BEHU UNIŠTENI, MAJKA-ZEMLJA OSTADE PUSTA. ONA ZAMOLI DA BUDE ISUŠENA.

STANCA III

11. GOSPOD GOSPODA DOĐE. OD NJENOG TELA ON ODVOJI VODE, I TO BESE NEBO IZNAD, PRVO NEBO.

krora - u Indiji suma od deset miliona (nap. ured.)

Stance iz Knjige Đan

12. VELIKI KOHANI POZVAŠE GOSPODARE MESECA SA VAZDUŠASTIM TELIMA. "IZRODITE LJUDE, LJUDE KOJI ĆE IMATI VAŠU PRIRODU. DAJTE IM NJIHOVE OBLIKE IZNUTRA. ONA ĆE IZGRADITI SPOLJAŠNJE OMOTAĆE. MUŠKO-ŽENSKI ONI ĆE BITI. GOSPODARI PLAMENA TAKOĐE ..."

13. SVAKI OD NJIH ODE U ZEMLJU KOJA MU JE DODELJENA: NJIH SEDAM, SVAKI NA SVOJE MESTO. GOSPODARI PLAMENOVA OSTADOŠE ZA NJIMA. O N I NE HTEDOŠE DA POĐU, NE HTEDOŠE DA STVARAJU.

#

STANCA IV

14. SEDAM JATA, "IZ VOLJE ROĐENI GOSPODARI", POKRETANI DUHOM ŽIVOTODAJNIM, ODVOJIŠE LJUDE OD SEBE SAMIH, SVAKI U SVOJOJ SOPSTVENOJ OBLASTI.

15. SEDAM PUTA SEDAM SENKI BUDUĆIH LJUDI BEŠE ROĐENO, SVAKA OD NJIH POSEBNE VRSTE I BOJE. SVAKA SLABIJA OD SVOG OCA. OČEVI, BEZ KOSTIJU, NISU MOGLI DA DAJU ŽIVOT BIĆIMA SA KOSTIMA. NJIHOVO POTOMSTVO BEHU BHUTE, BEZ OBLIKA I BEZ UMA. ZATO BEHU NZVANI ČHAJA.

16. KAKO SU MANUŠJE ROĐENI? MANUI SA UMOVIMA, KAKO SU ONI NAČINJENI? OČEVI POZVAŠE U POMOĆ VATRU; A TO JE VATRA KOJA GORI u ZEMLJI. DUH ZEMLJE POZVA U POMOĆ SOLARNU VATRU. NJIH TROJE ZAJEDNIČKIM NAPORIMA PROIZVEDOŠE DOBAR OBLIK (RUPA). ON JE MOGAO DA STOJI, HODA, TRČI, LEŽI I LETI. PA IPAK JE BIO SAMO ČHAJA, SENKA BEZ SVESTI . . .

17. DAHU JE TREBAO OBLIK; OČEVI GA DADOŠE. DAHU JE TREBALO GRUBO TELO; ZEMLJA GA UOBLIČI. DAHU JE TREBAO DUH ŽIVOTA; SOLARNI LHASI UDAHNUŠE GA U NJEGOV OBLIK. DAHU JE TREBALO OGLEDALO NJEGOVOG TELA; "DAJEMO TI NAŠE SOPSTVENO", REKOŠE DANIH. DAHU JE TREBAO NOSILAC ŽELJA; "ON GA IMA", REKOŠE ISUŠIOCI VODA. ALI, DAHU JE TREBAO UM DA OBUVATI UNIVERZUM. "TO NE MOŽEMO DA DAMO", REKOŠE OČEVI. "JA GA NIKAD NISAM IMAO", REČE DUH ZEMLJE. "KAD BIH MU JA DAO SVOJ, OBLICI BI NESTALI", REČE VELIKA VATRA . . . ČOVEK OSTADE PRAZNA, BESVESNA BHUTA . . . TAKO SU ONI BEZ KOSTIJU DALI ŽIVOT ONIMA KOJI POSTADOŠE LJUDI SA KOSTIMA U TREĆOJ RASI.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

STANCA V

18. PRVI BEHU SINOVI JOGE. NJIHOVI SINOVI, DECA ŽUTOG OCA I BELE MAJKE.
19. DRUGA RASA BESE PROIZVODENA PUPLJENJEM I ŠIRENJEM, ASEKSUALNO IZ BESPOLNOG.^ TAKO JE, O LANU, PROIZVEDENA DRUGA RASA.
20. NJIHOVI OČEVI BEHU SAMOROĐENI. SAMOROĐENI, ČHAJE BLISTAVIH TELA GOSPODARA, OČEVI, SINOVI SUTONA.
21. KAD JE TA RASA OSTARILA, USTAJALE VODE POMEŠAŠE SE SA SVEŽIJIM VODAMA. KAD NJENE KAPI POSTADOSE MUTNE, ONE IŠČILEŠE I NESTADOŠE U NOVOJ STRUJI, U VRELOJ STRUJI ŽIVOTA. SPOLJAŠNJE PREGOG POSTADA UNUTRAŠNJE DRUGOG. STARO KRilo POSTADE SENKA, I SENKA KRILA.

STANCA VI

22. POTOM DRUGA RAZVI IZ ZNOJA ROĐENU, TREĆU. ZNOJ JE KAPO, NJEGOVE KAPI SU RASLE, I KAPI POSTADOSE ČVRSTE I OKRUGLE. SUNCE IH UGREJA; MESEC IH OHLADI I UOBLIČI; VETAR IH NAHRANI DOK NISU SAZRELE. BELI LABUD SA ZVEZDANOG SVODA NATKRILI VELIKU KAP. JAJE BUDUĆE RASE, ČOVEK-LABUD KASNije TREĆE. PRVO MUŠKO-ŽENSKI, POTOM MUŠKARAC I ŽENA.
23. SAMOROĐENI BEHU ČHAJE, SENKE OD TELA SINOVA SUTONA.

STANCA VII

24. Sn^fovi MUDROSTI, SINOVI NOĆI, SPREMNI ZA REINICARNACIJU SIĐOŠE I VIDEŠE GNUSNE OBLIKE PRVE TREĆE. "M I MOŽEMO DA BIRAMO"

Ovde je prenet duh te rečenice, jer bi njen doslovni prevod veoma malo rekao čitaocu.

Stance iz Knjige Đan

Mo", REKOŠE GOSPODARI, "MI IMAMO MUDROST." NEKI UĐOŠE U ČHAJ. NEKI IZBACIŠE ISKRU. NEKI ODLOŽIŠE DO ČETVRTE. OD SVOJIH SOPSTVENIH RUPA (SUŠTINA) ONI ISPUNIŠE KAMU. ONI KOJI UĐOŠE POSTADOŠE ARHATI. ONI KOJI DOBIŠE SAMO ISKRU, OSTADOŠE LIŠENI ZNANJA; ISKRA JE DOGORELA TREĆI OSTADOŠE BEZ UMA. NJIHOVE ĐIVE NISU BILE SPREMNE. ONI BEHU IZDVОЈЕNI OD SEDAM. ONI POSTADOŠiTusko glavi. ONA TREĆA BEŠE SPREMNA. "U NJIMA ĆEMO MI BORAVITI", REKOŠE GOSPODARI PLAMENOVA.

25. ŠTA SU MANASA, SINOVI MUDROSTI, UČINILI? ONI ODBACIŠE SAMOROĐENE. ONI NISU SPREMNI. ONI ODGURNUŠE IZ ZNOJA ROĐENE. ONI NISU SASVIM SPREMNI. ONI NE HTEDOŠE DA UĐU U PRVE IZ JAJETA ROĐENE.

26. KAD IZ ZNOJA ROĐENI PROIZVEDOŠE IZ JAJETA ROĐENE, DVOSTRUKE I MOĆNE, SNAŽNE SA KOSTIMA, GOSPODARI MUDROSTI REKOŠE: "SADA ĆEMO STVARATI."

27. TREĆA RASA POSTADE VAHAN (NOSILAC) GOSPODARA MUDROSTI. ONA STVORI "SINOVE VOLJE I JOGE", POMOĆU KRIJAŠAKTI ONA IH STVORI, SVETE OCE, PRETKE ARHATA . . .

STANCA VIII

28. OD KAPI ZNOJA; OD OSTATAKA SUPSTANCE; OD MATERIJE MRTVIH TELA LJUDI I ŽIVOTINJA IZ PRETHODNOG TOČKA I OD ODBAČENE PRAŠINE, PRVE ŽIVOTINJE BEHU NAČINJENE.

29. ŽIVOTINJE SA KOSTIMA, MOĆNI ZMAJEVI, I LETEĆE SARPE* UVEĆAŠE BROJ GMIZAVIH STVORENJA. ONE KOJE GMIZAHU PO ZEMLJI DOBIŠE KRILA. ONE SA DUGIM VRATOVIMA U VODI POSTADOŠE RODITELJI PTICA NEBESKIH.

30. TOKOM TREĆE RASE ŽIVOTINJE BEZ KOSTIJU PORASTOŠE I IZMENIŠE SE; POSTALE SU ŽIVOTINJE SA KOSTIMA, NJIHOVE ČHAJE POSTADOŠE ČVRSTE.

31. ŽIVOTINJE SE RAZDVOJIŠE PRVE. ONE POČEŠE DA SE RAZMNŽAVAJU. DVOSTRUKI ČOVEK SE TAKODE RAZDVOJI. ON REĆE: "HAJDE

sarpa (sanskr.) - zmija. (nap. ured.)

TAJNA DOKTRINA • ANTROPOGENEZA

DA ČINIMO KAO ONE; SJEDINIMO SE I NAČINIMO STVORENJA." TAKO UČINIŠE.

32. ONI KOJI NISU IMALI ISKRE UZEŠE SEBI OGROMNE ŽENKE ŽIVOTINJA. SA NJIMA ZAČEŠE TUPE RASE. TUPI BEHU I ONI SAMI. ALI, NJIHOVI SE JEZICI RAZVEZAŠE. JEZICI NJIHOVOG POTOMSTVA OSTADOŠE NEMI. ČUDOVISTA ONI IZRODIŠE. RASU IZVITOPERENIH ČUDOVISTA POKRIVENIH CRVENOM DLAKOM KOJA SU IŠLA NA SVE ČETIRI. TUPU RASU DA PRONOSI SRAMOTU NEIZRECIVU.

STANCAIX

33. ViDEVši TO, LHASI, KOJI NISU IZGRADILI ČOVEKA, JECAHU GOVOREĆI:

34. "AMANASA (BEZUMNI) UPRLJAŠE NAŠA BUDUČA BORAVIŠTA. TO JE KARMA. NASELIMO SE U OSTALIMA. NAUČIMO IH BOLJEM, DA SE NE BI DESILO NEŠTO JOŠ GORE." TAKO UČINIŠE. . .

35. TAD SVI LJUDI POSTADOŠE OBDARENİ MANASOM (UMOM). ONI VIDEŠE GREH BEZUMNIH.

36. ČETVRTA RASA RAZVI GOVOR.

37. JEDNO POSTADE DVA; TAKODE I SVA ŽIVA I GAMIŽUĆA STVORENJA KOJA su JOŠ UVĒK BILA JEDNO, DIVOVSKE RASE RIBA, PTICE I ZMJE SA LJUŠTURASTIM GLAVAMA.

STANCA X

38. TAKO DVOJE PO DVOJE U SEDAM OBLASTI. TREĆA RASA IZRODI LJUDE ČETVRTE RASE; BOGOVI POSTADOŠE NE-BOGOVI; SURE POSTADOŠE A-SURE.

39. PRVA, U SVIM OBLASTIMA, BILA JE MESEČEVE BOJE; DRUGA, ŽUTA KAO ZLATO; TREĆA, CRVENA; ČETVRTA, BRAON, ŠTO POSTADE CRNO OD GREHA. PRVIH SEDAM LJUDSKIH IZDANAKA BEHU SVI ISTE PUTI. NAREDNIH SEDAM POČEŠE DA SE MEŠAJU.

40. POTOM SE ČETVRTA UZOHOLI. MI SMO KI^LJEVI, ONI REKOŠE. MI SMO BOGOVI.

Stance iz Knjige Dan

~"41. ONI UZEŠE SUPRUGE LEPE PO IZGLEDU. ŽENE BEZUMNIH, USKOGLAVIH. ONI IZRODIŠE ČUDOVITĀ. ZLE DEMONE, MUŠKE I ŽENSKE, TAKODE I KHADO* (DAKINI), SA MALO UMA.

42. ONI IZGRADIŠE HRAMOVE LJUDSKOM TELU. MUŠKO I ŽENSKO OBOŽAVAHU. TAD NJIHOVO TREĆE OKO PRESTADE DA DELUJE.

STANCA XI

43. ONI IZGRADIŠE OGROMNE GRADOVE. OD RETKIH ZEMALJA I METALA IZGRADIŠE IH, I OD VATRI IZBLJUVANIH. OD BELOG PLANINSKOG KAMENA I OD CRNOG KAMENA ISKLESASE SOPSTVENE FIGURE, PREMA SVOJOJ VELIČINI I OBЛИČJU, I OBOŽAVAHU IH.

44. ONI IZGRADIŠE VELIKE KIPOVE DEVET JATIA VISOKE, VISINE SVOG TELA. UNUTRAŠNJE VATRE UNIŠTIŠE ZEMLJU NJIHOVIH OTACA. VODA UGROZI ČETVRTU.

45. PRVE VELIKE VODE DOĐOŠE. ONE PROGUTAŠE SEDAM VELIKIH OSTRVA.

46. SVI SVETI SPAŠENI, GREŠNICI UNIŠTENI. SA NJIMA NAJVEĆI BROJ OGROMNIH ŽIVOTINJA, NAČINJENIH OD ZNOJA ZEMLJE.

STANCA XII

47. MALO LJUDI PREOSTADE: NEKI ŽUTI, NEKI BRAON I CRNI, A NEKI CRVENI PREOSTAŠE. ONI MESEČEVE BOJE ZAUVEK NESTAŠE.

48. PETA NASTALA OD SVETE LOZE PREOSTADE; NJOME SU VLADALI PRVI BOŽANSKI KRALJEVI.

49. ... KOJE SU PONOVO SIŠLE, KOJE SU SKLOPILE MIR SA PETOM, KOJE SU JE OBRAZOVALE I PODUČILE. . . .

* Khado ili Khadomas (tibetanski) - boginja sa demonskim karakteristikama. Ona personifikuje tajne i zle sile prirode. Njen parnjak u jevrejskoj mitologiji je Lilit. (nap. ured.)

STANCAI" POČECI OSETNOG ŽIVOTA

(1) *Lha, ili Duh Zemlje ** (2) *Zemljin priziv Suncu ** (3) *Šta Sunce odgovara • (4) Preobražaj Zemlje*

1. LHA (a), KOJI OKREĆE ČETVRTU (*Kuglu, ili našu Zemlju*), POTČINJEN JE LHAU SEDMORKE (*planetarnih Duhova*) (b), ONIH KOJI SE OKREĆU VOZEĆI SVOJE KOČIJE OKO SVOG GOSPODA, JEDNOG OKA (*Loka-Čaksub*) NAŠEG SVETA. NJEGOV DAH DADE ŽIVOT SEDMORCI (*daje svetlost planetama*). ON DADE žrvoT PRVOJ (C). "SVI SU ONI ZMAJEVI MUDROSTI", dodaje Komentar (d).

(a) Lha je u transhimalajskim oblastima drevna reč za "Duh", tj. bilo koje nebesko ili *nadljudska* Biće, i obuhvata čitav niz nebeskih hijerarhija, od Arhanđela, ili Đanija, do anđela tame, ili zemaljskog Duha.

Sve reci i rečenice stavljene u zgrade u Stancama i Komentarima su pišćeve. Na nekim mestima one mogu biti nepotpune, pa čak i neodgovarajuće iz hinduističke perepektive, ali u značenju koje im se daje u transhimalajskom ezoterizmu one su ispravne. U svakom slučaju, autorka svu krivicu preuzima na sebe. Pošto nikad nije tvrdila daje nepogrešiva, ono stoje ona sama saopštila možda će ostaviti mnogo nedorečenog, u veoma teško shvatljivim slučajevima u kojima je uključena isuviše duboka metafizika. Učenje je ponuđeno onako kako je i shvaćeno; i kao što postoji sedam ključeva za tumačenje svakog simbola i alegorije, videće se da ono što po značenju možda ne odgovara, recimo iz psihološke ili astronomске perspektive, jeste sasvim ispravno sa fizičke ili metafizičke tačke gledišta.

(b) Taj iskaz jasno ukazuje na to daje Duh-Čuvar naše kugle, koja je četvrta u lancu, podređen glavnom Duhu (ili Bogu) sedam Planetarnih Genija ili Duhova. Kao što je već objašnjeno, drevni narodi su u svom panteonu bogova imali sedam glavnih Bogova Misterija, čiji je poglavar bio *egzoterički* vidljivo Sunce, ili osmi, a *ezoterički, drugi Logos* ili Demijurg. Tih sedam (koji su sada postali "Sedam Očiju Gospoda" u hrišćanskoj religiji) bili su vladari sedam *glavnih* planeta; ali, oni nisu računati u skladu sa redosledom koji su izmisli- li kasniji narodi, a koji su zaboravili, ili su imali pogrešnu predsta- vu, o stvarnim *Misterijama* i nisu uključili ni Sunce, ni Mesec, ni Zemlju. Egzoterički, Sunce je bilo poglavar dvanaest velikih bogo- va, ili sazvežđa Zodijaka, a ezoterički, Mesija, Hristos (subjekat *koga.jepomazao* Veliki DAH, ili JEDAN), okružen sa dvanaest podre- đenih moći, koje su, sa svoje strane, takođe podređene sedmorici "Bogova Misterija" planeta.

"Sedam viših navode sedam Lhasa da stvore svet", izjavljuje Komentar; što znači da su našu Zemlju, da ostavimo po strani ostalo, *stvorili* ili uobličili zemaljski duhovi, a "Regenti" su bili naprosto nad- zornici. To je prvi zametak, čije seme je kasnije izraslo u Drvo astrologije i astrolatrije. Viši su bili *Kosmokratori*, proizvođači našeg Sunčevog sistema. To iznose sve drevne kosmogonije: Hermesova, haldejska, arijevska, egipatska, pa čak i jevrejska. Nebeski pojas, zna- ci Zodijaka (*Svete Životinje*), isto su tako Bne Alhim (Sinovi Bogo- va ili Elohim) koliko i Duhovi Zemlje; ali, oni im prethode. Soma i Sin, Izida i Dijana su lunami bogovi i boginje, zvani očevima i maj- kama naše Zemlje, koja im je potčinjena. Ali oni su, sa svoje strane, potčinjeni svojim "Očevima" i "Majkama" ~ koji se međusobno iz- menjuju i variraju kod svih naroda - bogovima i njihovim planeta- rna, kao što su Jupiter, Satum, Bel, Brihaspati, itd.

(c) "Njegov dah dade život sedmorki" - odnosi se na Sunce, koje daje život planetama, kao stoje "Uzvišeni", *Duhovno Sunce*, ono koje daje život čitavom kosmosu. Astronomski i astrološki ključ koji otvara kapiju što vodi u misterije Teogonije može se naći samo u kasnijim rečnicima, koji prate Stance.

U apokaliptičkim slokama arhajskih zapisa, jezik je isto tako sim- boličan, mada manje mitski, nego u *Puranama*. Bez pomoći kasnijih *komentara*, koje su sakupljale generacije adepata, bilo bi nemoguće

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

ispravno shvatiti značenje. U drevnim kosmogonijama, vidljivi i nevidljivi svetovi su dvostruke karike jednog te istog lanca. Kao što nevidljivi *Logos*, sa svojih sedam hijerarhija (predstavljenih ili personificovanih svojim glavnim anđelom ili vladarem), formira jednu MOĆ, unutrašnju i nevidljivu, tako i u svetu oblika. Sunce i sedam glavnih planeta sačinjavaju vidljivu i aktivnu snagu; a ta "Hijerarhija" je, da tako kažemo, vidljivi i objektivni *Logos* nevidljivih i (izuzev na najnižim planovima) večno subjektivnih anđela.

Zato je - da odemo malo unapred pomoću ilustracije - rečeno da je svaka Rasa u svojoj evoluciji rođena pod direktnim uticajem jedne od planeta: Rasa koja je bila prva dobila je svoj životni dah od Sunca, kao što će se videti kasnije, dok se za treće čovečanstvo - ono koje je palo u razmnožavanje, ili je od androgina postalo razdvojeno na polove, jedan muški, a drugi ženski - kaže daje pod direktnim uticajem Venere, "toga malog Sunca u kome sunčeva lopta skladišti svoju svetlost."

Sumiranje Stanci u Knjizi I pokazalo je da se postanje[^] Bogova i ljudi odvijalo i poniklo iz iste Tačke, koja je Jedno univerzalno. Neuništivo, Večno i apsolutno JEDINSTVO. Videli smo daje ono u svom primarnom ispoljenom aspektu postalo: (1) u sferi objektivnosti i fizike. Prvobitna Supstanca i Sila (centripetalna i centrifugalna, pozitivna i negativna, muška i ženska, itd., itd.); (2) u svetu metafizike. DUH UNIVERZUMA ili Kosmička Zamisao, koju neki zovu LOGOS.

Taj LOGOS je vrh pitagorejskog Trougla. Kad je Trougao potpun, on postaje Tetraktis, ili Trougao u Kvadratu, i predstavlja dvojni simbol četvoroslovnog *Tetragramatona* u ispoljenom, a simbol njegovog korenskog, trostrukog ZRAKA U neispoljenom kosmosu, ili njegov *noumen*.

Posmatrano metafizički, klasifikacija Kosmičkih Krajnosti koja je ovde izneta više je konvencionalna nego stoje apsolutno filozofski tačna. Na početku velike Manvantare, Parabram se ispoljava kao Mula-prakriti, a potom kao Logos. Taj Logos je ekvivalentan "Nesvensnom Univerzalnom Umu", itd., zapadnjačkih panteista. On sačinjava

Prema učenoj definiciji dr A. Vajldera (*Wilder*), *Genesis* (YEVEai;) nije razmnožavanje, već "izlazak iz večnog u Kosmos i Vreme": "dolazak iz esse u postojanje ili "iz BIVSTVA U 'biće'", kao što bi rekao jedan teozof.

Stanca I - Počeci Osetnog Života

osnov suBJEKAT-aspekta ispoljenog Bića, i predstavlja izvor svih ispoljavanja individualne svesti. Mulaprakriti ili prvobitna kosmička supstanca predstavlja osnov OBJEKAT-aspekta stvari ~ osnov čitave objektivne evolucije i kosmogeneze. Sila se, onda, ne pojavljuje sa Prvobitnom Supstancom iz parabramičke latentnosti. Ona predstavlja/?reoZjrafa/' u energiju suprasvesne misli Logosa, ubrizgane, da tako kažemo, u njegovu objektivaciju, iz potencijalne latentnosti u Jednu Stvarnost. Otuda izviru čudesni zakoni materije: otuda taj "primalni žig" o kome je tako uzaludno diskutovao biskup Templ (*Temple*). Sila zato nije istovremena sa prvom objektivacijom *Mulaprakriti*. Ali, pošto je, po strani od toga, Mulaprakriti apsolutno i neizbežno inertna - puka apstrakcija - nepotrebno je da se plete isuviše fma mreža apstrakcija u pogledu sleda Kosmičkih Krajnosti. Sila sledi za Mulaprakriti, ali, bez Sile, Mulaprakritije za sve praktične namere i svrhe nepostojeća.[^]

"Nebeski Čovek" (Tetragramaton) koji je Protagonos, Tikoun, prvo rođeni od pasivnog božanstva i prvo ispoljavanje senke tog božanstva, predstavlja univerzalni oblik i ideju, koja rađa ispoljeni Logos, Adama Kadmona, ili simbol od četiri slova *samog Universuma* (u kabali), takode zvanog i *drugi Logos*. Drugi niče iz prvog i razvija treći Trougao (vidi Drvo Sefirot); od poslednjeg od njih (nizegjata Andela) su rođeni LJUDI. Sa tim trećim aspektom ćemo sada imati posla.

Čitalac mora imati na umu da postoji velika razlika između LO-GOSA i *Demijurga*, jer jedan je *Duh*, a drugi je *Duša*; ili, kako to stoji kod dr Vajldera (*JVilder*):

Dianoia i *Logos* su sinonimi, postoje *Nous* viši i u bliskom srodstvu sa aYa9ov, pošto je jedan više razumevanje, a drugi obuhvatanje -jedan noetički, drugi frenički.

Štaviše, u nekoliko sistema se na Čoveka gleda kao na *treći Logos*. Ezoterijsko značenje reči *Logos* (govor, ili reč, *Verbum*)¹QSXQ

¹ Radi jasnijeg objašnjenja izvora, kako je sadržan u ezoterizmu *Bhagavad Gite*, vidi beleške o tome objavljene u *Teozofu* za februar, mart i jun 1887. godine, Madras.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

prevodenje u objektivni izraz, kao u slučaju fotografije, skrivene misli. *Logos ie.* ogledalo koje odražava BOŽANSKI UM, a Univerzum je ogledalo LoGOSA, iako je on *esse* tog Univerzuma. Kao što *Logos* odražava *sve* u Univerzumu Plerome*, tako i čovek odražava u sebi sve ono što vidi i otkrije u *svom* Univerzumu, Zemlji. To su tri Glave Kabale:

*Unum intra alterum, et alterum super alterum.***

(Žohar, Idra Šuta, odeljak VII)

"Svaki Univerzum (svet ili planeta) ima svoj sopstveni Logos", kaže Doktrina. Egipćani su oduvek Sunce zvali "oko Ozirisa", i ono je samo bilo *Logos*, prvorodeni, ili svetlost koja je navedena da se ispolji svetu, "koji je Um i božanski intelekt Skrivenog." Jedino pomoću sedmostrukog Zraka te svetlosti mi možemo znati za Logos kroz Demijurga, gledajući na ovog poslednjeg kao na *tvorca* naše planete i svega što joj pripada, a na onog prvog kao na vodeću Silu tog "Tvorca" - dobru i zlu u isto vreme, izvor dobra i izvor zla. Taj "Tvorac" *nijepre se* ni dobar ni zao, ali ga njegovi diferencirani aspekti u prirodi navode da poprimi karakter jednog ili drugog. Sa nevidljivim i neznanim Univerzumom, rasejanim kroz prostor, nije dan od sunčevih bogova nema ništa: ta ideja je veoma jasno izražena u "Hermesovim knjigama" i u svim drevnim svetim znanjima. Njega u opštem slučaju simbolizuju Zmaj ili Zmija - Zmaj Dobra i Zmija Zla, koje na Zemlji predstavljaju magija leve i magija desne ruke. U finskom epu *Kalevala*,[^] saopšteno je poreklo Zmije Zla: rođenaje "iz pljuvačke Suojatara (...) a Princip Zla (Hisi) ju je obdario životom dušom". Opisana je borba između to dvoje, "stvari Zla" (Zmije ili Čarobnjaka) i Ahtija, Zmaja; Magični Leminkainen. Ovaj poslednji je jedan od sedam sinova Ilmatar, device, "ćerke Vazduha", one "koja je sa neba pala u more", pre Stvaranja, tj. Duha pretvoreneg u materiju čulnog života. Postoji čitav svet značenja i okultne

* Pleroma (grčki) - punoća, ispunjenost, celovitost. Najčešće gnostički termin. U *Pistis Sofiji*, Valentin ga koristi da bi izrazio punoću ispoljenog univerzuma kao celine. (nap. ured.)

** (Lat.) - Jedan ispod drugog i drugi iznad sledećeg. (nap. prev.)

Dž. V. Olden, Njujork.

Stanca I - Počeci Osetnog Života

misli u tih nekoliko redova, koje je izvrsno preveo dr Dž. M. Krford iz Sinsinatija. Junak Leminkainen, dobri mag,

Iseče zid snagom magije,
Razbi ogradu u komade
Iscepa na atome *sedam* kočeva
Iseče *Zmijin zid* na komade

Na to čudovište malo obrati pažnju

Skoči svojim otrovnim ustima
Na glavu Leminkainenu.
Ali junak, brzo se prisetivši,
Izgovori *Glavne reci Znanja*
Reci koje dodoše iz davnih doba
Reci kojima ga njegovi preci naučiše

(J) U Kini se ljudi iz Fohija (ili "Nebeski Ljudi") nazivaju dvaest *Tien-hoang*, dvanaest hijerarhija Đanija ili Andela, sa ljudskim licima i telima Zmajeva; zmaj znači *božansku Mudrost*[^] ili Duh;

Više puta je ponovljeno daje Zmija simbol mudrosti i okultnog znanja. Stejnilend Vejk piše:

Zmija je bila povezana sa bogom mudrosti od najranijih vremena o kojima imamo istorijske zapise. Ta životinja je posebno bila simbol Teta ili Taut (...) i svih onih bogova, kao što su Hermes (?) i Set, koji bi mogli biti sa njim povezani. To je takođe i prvobitna hindejska Trijada Hea ili Hoa.

Prema ser Henriju Raulinsonu, najvažnije titule tog božanstva odnose se na "njegove funkcije kao izvora celokupnog znanja i nauke". Ne samo da je on "inteligentna riba", već bi njegovo ime moglo da znači i "život" i zmiju (iniciranog adepta), i može se smatrati daje on "predstavljen velikom zmijom koja zauzima tako vidno mesto medu simbolima bogova na crnim kamenovima koji beleže vavilonjanska dobročinstva". Eskulap, Serapis, Pluton, Knoum i Knef su božanstva sa atributima zmije. Dipui kaže:

Oni su *iscelitelji*, donosioci zdravlja, duhovnog i fizičkog, *iprosvetljenja*.

Kruna načinjena od jedne otrovnice, *Termutis*, pripada Izidi, boginji Života i Lečenja. *Upanišade* sadrže raspravu o *Nauci o zmijama* - drugim recima,

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

oni su stvorili ljude tako što su se inkamirali u sedam figura od ilovače - zemlje i vode - uobličenih u *Tien-hoang* - treća alegorija (uporedi "Simbole Bonza"). Dvanaest ^SERA iz skandinavskih eda čine isto. U tajnom katehizmu Dmza u Siriji - legenda koju od reci do reci ponavljaju najstarija plemena u okolini Eufrata - ljude su stvorili "Sinovi Bogova" koji su sišli na Zemlju, gde su, nakon što su pozvali sedam *Mandragora*, oni oživeli te korenove, koji su odmah postali ljudi.*

Sve te alegorije ukazuju jedan te isti izvor - na dvojnu i trojnu čovekovu prirodu; dvojnu, kao mušku i žensku, trojnu - kao bića sa duhovnom i psihičkom suštinom *unutra*, a od materijalnog tkiva spolja.

Nauci o okultnom znanju; a *Nage* egzoteričkih budista nisu "čuvena *stvoreњa* sa prirodom zmija (. . .) bića nadmoćna nad ljudima i zaštitnici Budinog zakona", kako veruje Slagintvajt (*Schlagintvbeit*), već pravi, živi ljudi, neki viši od ljudi u celini zahvaljujući svom okultnom znanju, i zaštitnici Budinog zakona u tom smislu što oni njegova metafizička načela tumače ispravno, a drugi su moralno inferiorni pošto su *crnomagijaši*. Zbog toga je istinski rečeno da ih je Gotama Buda:

(. . .) naučio filozofskom i religioznom sistemu više nego ostale ljude, koji nisu bili dovoljno napredni da ga razumeju u doba kad se on pojавio.

(*Slagintvajtov Tibetanski budizam*)

Mandragora je *mandragora* iz *Biblje*, Rahele i Leaha. Ona je koren biljke, mesnat, kosmat, i račvast dole; u grubim crtama liči na ljudske udove, telo, pa čak i glavu. Njena mistička i magijska svojstva su objavljena u bajkama i predstavama iz najranijih doba. Od Rahele i Leaha, koji su se upustili u vraćanje sa njima, pa do Sekspira, koji govori o *vrištanju*:

(. . .) Kao mandragore, isčupane iz zemlje
Koje kad živi smrtnici čuju, polude!

- mandragora je bila *baš ta* magična biljka, *par excellence*.

To korenje, bez ikakve stabljike, i sa velikim listovima koji rastu iz glave korena, kao divovski svežanj kose, malo liči na čoveka kad ga nađemo u Španiji, Italiji, Maloj Aziji ili Siriji. Ali, na ostrvu Kandija, i u Karmaniji blizu grada Adana, one imaju čudesno ljudski oblik; veoma ih cene kao amajlike. Njih takođe nose žene kao čini protiv steriliteta i u druge svrhe. Posebno su efikasne u *crnoj magiji*.

2. REČE ZEMLJA, "GOSPODE SJAJNOG LICA *{Sunce}*, MOJA KUĆA JE PRAZNA ... POŠALJI TVOJE SINOVE DA NASELE OVAJ TOČAK *{Zemlju}*. TI SI POSLAO SVOJIH SEDAM SINOVA GOSPODU MUDROSTI *{a}*. ON VIDI DA SI MU SEDAM PUTA BLIŽI, SEDAM PUTA VIŠE TE ON OSEĆA. TI SI ZABRANIO TVOJIM SLUGAMA, MALIM PRSTENOVIMA, DA UHVATE TVOJU SVETLOST I TOPLITU, TVOJU VELIKU DAREŽLJIVOST DA PRESRETNU NA PROLASKU, *{b}*. POŠALJI SADA SVOME SLUGI ISTO!" *(c)*.

{a}) "Gospod Mudrosti" je Merkur, ili *Buda*.

{b}) Savremeni Komentari objašnjavaju te reci kao da se odnose na dobro poznatu astronomsku činjenicu, "da Merkur od Sunca prima sedam puta više svetlosti i toplove nego Zemlja, pa čak i prekrasna Venera, koja prima samo dvaput više nego naša beznačajna Kugla." Da li je ta činjenica bila poznata u antici, može se zaključiti iz molitve "Duha Zemlje" Suncu, koja je izneta u ovom tekstu.[^] Sunce, međutim, odbija da naseli tu planetu bićima, pošto ona još nije spremna da primi život.

Merkurje, kao astrološka planeta, još okultniji i tajanstveniji od Venere. On je identičan sa mazdeanskim Mitrom, Genijem, ili Bogom, "kojije između Sunca i Meseca uspostavio trajno prijateljstvo sa 'Suncem' Mudrosti." Pausanija pokazuje daje on imao zajednički oltar sa Jupiterom (Knjiga V). Imao je krila, kao izraz da pohađa Sunce na svom putuⁿ i zvali su ga *Nuntis*, ili Sunčev vuk, "*solaris luninisparsiceps*". On je bio vođa i prizivalac duša, "veliki Mag", i Hjerofant. Vergilije ga opisuje kako "uzima svoj štap da bi iz Orka probudio duše koje su u njega zagnjurene" - *tum virgam capil, hac animas ille evocat Orco* (vidi takođe 21. fargard *Vendidada* o nebeskoj

ⁿ Kopemik je napisao svoje teorije o *Revoluciji nebeskih tela* u XVI veku, a *Žohar*, iako gaje kompilirao Moše *(Moses)* de Leon u XIII veku, izjavljuje da:

U knjizi *Hamanunah*, Starog, mi saznajemo (...) da se Zemlja okreće oko sebe u obliku kruga; neki su na vrhu, drugi dole (...) da ima nekih zemalja koje su osvetljene, dok su druge u tamni; one imaju dan, dok je za ove druge noć; i postoje zemlje u kojima je stalno dan, ili u kojima noć traje samo nekoliko trenutaka.

(Žohar, Illfol. 10a, Kabala, str 139)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

miliciji). On je Merkur zlatne boje, %puao(t)ari(; 'Epiifjt;, koga su hijerofanti zaboravili da imenuju. U grčkoj mitologiji ga predstavljaju kao jednog *odpasa* (budnost) koji nadziru nebesko stado (okultnu mudrost), ili kao Hermes Anubis, ili opet kao Agatodemona. On je Argus koji nadzire Zemlju, a koga su kasnije pogrešno smatrali samim Suncem, Posredstvom Merkura se car Julijan svake noći molio Okultnom Suncu, kao što kaže Vosije:

Svi teolozi se slažu u izjavi da su *Merkur i Sunce jedno* (. . .)
On je bio najrečitiji i najmudriji od svih bogova, čemu se ne treba čuditi, pošto je *Merkur tako blizak Mudrosti i Reci Bozijoj* (Sunca) daje smatran i jednim i drugim.

(*Idolatrija, tom II, str 373*)

Vosije ovde izriče veću okultnu istinu nego što bi se moglo pominisliti. Grčki *Hermes Saramejas* je blisko povezan sa induskim *Saramom i Saramejom*, božanskim nadzornicima, "koji nadziru zlatno jato zvezda i solamih zraka."

Jasnije je rečeno u Komentaru:

Ta Kugla, koju pokreću Duh Zemlje i njegovih šest pomagачa, dobija sve svoje vitalne sile, život i moći od Duha Sunca posredstvom sedam Đanija. Oni su njegovi glasnici Svetlosti i Života.

Kao svih sedam oblasti Zemlje, i svaki od sedam Prvorodenih (prvobitne ljudske grupe) prima svetlost i život od svog posebnog Đanija - duhovno, a iz palate (kuće, planete) tog Đanija fizički. Tako je i sa sedam velikih Rasa koje će se roditi na njoj. Prva je rođena pod Suncem; druga pod Brihaspatijem (Jupiter) treća pod Lohitangom (Vatrenog tela, Venerom ili Sukroni), četvrta, pod Somom (Mesec, takode i naša Planeta, pošto je četvrta Sfera rođena pod Mesecom i od Meseca) / Sanijem, Saturnom, Krura-ločana (zlookim) / Asitom (tamnim); peta, pod Budom (Merkur).

Nauka uči da Venera od Sunca dobija dvaput više svetlosti i topote nego Zemlja. Zato se za tu planetu, prethodnika sumraka i svitanja, kaže da pošto daje zemlji jednu trećinu onoga što prima, dve ostaju njoj. To ima i okultno i astronomsko značenje.

"Kako je gore, tako je i dole", glasi osnovni aksiom okultne filozofije. Kao što je Logos sedmostruk, tj. širom Kosmosa se pojavljuje kao sedam Logosa u

^

Stanca I - Počeci Osetnog Života

Isto je i sa svakim čovekom i svakim "čovekom" u čoveku (svakim principom). Svaki dobija specifični kvalitet od svog primarnog (planetarnog duha), zato je svaki čovek sedmostruk (odnosno kombinacija principa, od kojih svaki ima svoje poreklo u kvalitetu tog posebnog Đanija). Svaka aktivna moć ili sila zemlje dolazi joj od jednog od sedam Gospodara. Svetlost dolazi kroz Sukru (Venera), koja dobija trostruku količinu, i daje jednu trećinu Zemlji. Zato se njih dve zovu "bliznakinja", ali je Duh Zemlje potčinjen "Gospodaru" Sukre. Naši mudraci predstavljaju te dve Kugle jednu iznad, drugu ispod, dvostruki znak (prvobitna Svastika, lišena svoje četiri ruke, ili krst ~\~).¹⁰

Dvostruki znak je, kao što svaki proučavalac okultizma zna, simbol muškog i ženskog principa u Prirodi, pozitivnog i negativnog, jer je Svastika y-i sve to i mnogo više. Čitava antika je, još od rođenja astronomije - kojoj je Četvrtu Rasu poučio jedan od njenih kraljeva božanske dinastije - a takođe i astrologije, u svojim astronomskim tablicama predstavljala Veneru kao *kuglu posaćenu na krst*, a Zemlju kao *kuglu ispod krsta*. Ezoteričko značenje ovog simbola je sledeće: "Zemlja je pala u razmnožavanje, ili u proizvodnju svojih vrsta sjedinjenjem polova". Ali, kasniji zapadni narodi nisu propustili da tome daju sasvim drugačije objašnjenje. Oni su to objasnili kroz svoje mistike - vođene svetlošću katoličke crkve - kao da to znači da je naša zemlja, i sve što je na njoj, spašena *pomoću krsta*, dok je Venera (inače Lucifer ili Satana) gazila po njemu. Venera je najokultnija, najmoćnija i najtajanstvenija od svih planeta; ona čiji je uticaj na Zemlju i odnos prema Zemlji krajnje izrazit. U egzoteričkom

sedam različitih obuka, ili, kao što poučavaju učeni bramini, "svaki od njih je središnja figura jedne od sedam glavnih grana drevne Religije Mudrosti"; i kako su sedam principa koji odgovaraju sedmorim različitim stanjima *Pradne* [pradna ih pragna (sanskr. - *od pra* = pred i glagolskog korena *dna* = znanje) - spoznaja ili znanje putem čiste percepcije; mudrost, intelektualna percepcija ili znanje koje je u suprotnosti sa običnim, da tako kažemo, moždanoumnim rezonovanjem. Ova disciplina je jedna od budističkih transcendentalnih sposobnosti (nap. ured.)], ili svesti, pridodati sedmorim stanjima materije i sedmorim oblicima sile, podela mora biti ista i u svemu što se odnosi na Zemlju.

Venera je tako ^, Zemlja o .

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

bramanizmu, Venera ili *Sukra* - muško božanstvo" - sinje Brigua, jednog od Pradžapatija i vedskog mudraca, i predstavlja daitja-guru, ili sveštenika-učitelja prvobitnih divova. Čela priča o "Sukri" u *Puranama* odnosi se na Treću i Četvrtu Rasu.

"Pomoću *Sukre* su 'dvostruki' (*hermafrodit*) *Treće* (Korenske Rase) nastali od prvih 'Iz Znoja Rođenih', kažu Komentari. Zato se ona predstavlja simbolom *Q* (krug i prečnik) tokom *Treće* (*Rase*) i simbolom © tokom Četvrte.

Ovome je potrebno objašnjenje. *Taj prečnik*, kad se nađe izolovan na krugu, znači žensku prirodu, jer se prvi *idealni* Svet, *samo-stvoren i samoprožet* univerzalno raspršenim duhom Života - takođe odnosi i na Prvobitnu Korensku Rasu. Ona postaje dvopolna kako se *Rase* i sve na Zemlji razvija u svojim fizičkim oblicima, a simbol je pretvoren u krug sa prečnikom od koga polazi vertikalna linija, izražavajući muško i žensko, još uvek nepodeljeno - prvi i najraniji egipatski *Tau* "["; nakon čega postaje -f- ili muško-žensko razdvojeni^ (vidi prvo poglavje Knjige I), koji su pali u razmnožavanje. Venera (planet) simbolizovana je znakom kugle nad krstom, što pokazuje da ona vlada prirodnim razmnožavanjem čoveka. Egipćani su simbolizovali *Ank*, "život", egipatskim krstom -f-, koji predstavlja samo drugi oblik Venere (Iziđe) 5 ikojije, ezoterički, značio da je život čovečanstva i životinja istupio iz božanskog duhovnog kruge i pao u fizičko, muško i žensko, razmnožavanje. Taj znak, od kraja Treće *Rase*, ima isto faličko značenje kao i "drm života u Edenu. *Anouki*, jedan oblik Iziđe, boginja je života; *Ank* su Jevreji uzeli od Egipćana, a doneo im gaje, zajedno sa mnogim drugim mističkim recima, Mojsije, koga su egipatski sveštenici podučavali Mudrosti. Reč *Ank* na hebrejskom, sa ličnim sufiksom, znači "moj život", može biće, koje "je lična zamenica *Anohi*", od imena egipatske boginje *Anouki*."

U ezoteričkoj filozofiji to je muško i žensko, ili hermafrodit, otuda *bradata* Venera u mitologiji.

Zato, ostavljajući po strani njegov religiozno-metafizički aspekt, hrišćanski krst je simbolički daleko višefalički nego paganska Svastika.

Egipatski krst je astronomski planetarni znak za Veneru, "koji označava postojanje plodonosne energije u seksualnom smislu, i to je bio jedan od atr-

r

Stanca I — Počeci Osetnog Života

U jednom od najdrevnijih katehizama u Južnoj Indiji, u državi Madras, hermafrodiska boginja Adanari (vidi takođe *Indijski panteon*) ima egipatski krst, Svastiku, "muški i ženski znak", tačno u sredini, da bi označila pre-polno stanje Treće Rase. Višnu, koga sada predstavljaju sa lotosom koji mu raste iz pupka - ili Univerzum Brame koji se razvija iz središnje tačke *Nare* ~ prikazanje najednom od najstarijih reljefa kao dvopolan (Višnu i Lakšmi), kako sedi na listu lotosa koji pluta na vodi, a ta voda se diže u polukrug i preliva kroz Svastiku, "izvor razmnožavanja" ili čovekovog pada.

Pitagora Sukru-Veneru naziva *Sol alter*, "drugo Sunce". Od "sedam palata Sunca", ta Luciferova-Venerina je *treća* u hrišćanskoj i jevrejskoj kabali, ^¹⁴*oharje* čini prebivalištem *Samaela*. Prema okultnoj doktrini, ta planeta je *izvor* naše planete i njen duhovni prototip. Otuda se kaže da Sukrina kola (kola Venere-Lucifera) vuče *ogdoad* (osmorka) "*konja rođenih na Zemlji*", dok su pastuvi u kočijama drugih planeta drugačiji.

Svaki greh počinjen na Zemlji oseća Usanas-Sukra, Guru Daitja i Duh-Cuvar Zemlje i Coveka. Svaka pramena na Sukri oseća se na Zemlji i ona je odražava.

Sukra, ili Venera, je zato predstavljena kao učitelj Daitja, giganata Četvrte Rase, koji su, prema induskoj alegoriji, jednom ovladali čitavom Zemljom i porazili niže bogove. *Titani* iz zapadnjačke alegorije su isto tako blisko povezani sa Venerom-Luciferom, koju su kasniji hrišćani poistovetili sa Satanom. Zato su teolozi, postoje Venera, zajedno sa Izidom, bila predstavljana sa kravlјim rogovima na glavi, što je simbol mističke prirode i onoga što je ekvivalent Meseca i označava Mesec, jer su sve one bile lunarne boginje, obris te planete danas postavili između rogova mističkog Lucifer-a.* Zahvaljujući tom fantastičnom tumačenju arhajskog predanja, koje tvrdi da

buta Izide, *Majke*, Eve, *Hauvah* ili Majke-Zemlje, koja je na taj način bila poznata među svim drevnim narodima, izražena u ovom ili onom obliku" (iz sa-vremenih kabalističkih rukopisa).

¹⁴

Atenej pokazuje da je prvo slovo Sataninog imena u prošlosti predstavljano lukom i polumesecom; a neki rimokatolici, dobri i ljubazni ljudi, žeeli bi da ubede javnost da su u čast Luciferovih rogova nalik na polumesec muslimani izabrali polumesec kao svoj nacionalni simbol. Od uspostavljanja ri-

TAJNA DOKTRINA « ANTRPOGENEZA

se Venera menja (geološki) istovremeno kad i Zemlja, te šta god da se desi na jednoj, dešava se i na drugoj, i daje bilo mnogo velikih zajedničkih promena na njih dve - sveti Avgustin to ponavlja, namećući nekoliko promena sastava, boje, pa čak i orbita, tom teološki isfakovanom karakteru Venere-Lucifera. On u svojoj pobožnoj mašti ide čak i toliko daleko da poslednju promenu na toj planeti povezuje sa Nojem i mitskim Potopom, za koji je rečeno da se odigrao 1796. godine pre Hrista (vidi *Grad Božiji*, LXXI, pog. VIII).

Pošto Venera nema satelita, alegorički je rečeno daje "Asfuđit" (ta "planeta") usvojila Zemlju, potomka Meseca, "koji je prerasao svog roditelja i zadao mu velike muke", što se odnosi na okultnu vezanost njih dvoje. Regent (planet) Sukre*^ toliko je voleo svoje usvojeno dete da se inkamirao kao Usanas i dao mu savršene zakone, koji su u kasnijim vremenima prenebregnuti i odbačeni. Druga alegorija, u *Harivansi* *, glasi daje Sukra pošao Sivi tražeći da on

mokatoličkog dogmatizma, Venera je uvek poistovećivana sa Satanom i Lucifrom, ili velikim Zmajem, suprotno razumu i logici. Kao što su pokazali proučavaoci simbolike i astronomi, povezivanje zmije i ideje o tami ima astronomsku osnovu. Položaj koji je u jednom trenutku zauzimalo sazvežđe Zmaja (*Dračo*) pokazao je da je velika zmija vladar noći. To sazvežđe je ranije bilo u samom centru neba, i tako je prostrano daje nazvano Velikim Zmajem. Njegovo telo se širi preko sedam znakova Zodijaka, a Dipui, "koji", kaže Stejnilend Vejk, "u Zmaju Apokalipse vidi aluziju na nebesku zmiju" primećuje da "nije čudo što sazvežđe koje je toliko prostrano autor te knjige prikazuje kao Velikog Zmaja sa sedam glava, koji je oduzeo trećinu zvezda nebu i bacio ih na Zemlju." (Dipui, tom II, 255). Samo što Dipui nikad nije saznao *zašto* je potomstvo toliko degradiralo Drakoa, nekad *zvezdu Severnjaču* - simbol "Vodiča", Guma i usmerivača. "Bogovi naših otaca su naši đavoli", kaže azijska poslovica. Kad je Drako prestao da bude *zvezda vodilja*, vodeće zvezdano božanstvo, on je doživeo sudbinu svih palih bogova. Set, odnosno, Tifon, nekad je bio, kaže nam Bansin, "veliki bog koga je obožavao sav Egipat, koji je vladarima 18. i 19. dinastije poverio simbole života i moći. Ali, nakon toga, tokom 20. dinastije, on se iznenada smatra zlim demonom, u toj meri da su njegova obličja izbrisana sa svih spomenika i natpisa do kojih se moglo dospeti." Pravi okultni razlog biće saopšten na ovim stranicama.

Sukra je sin Brigua, velikog Rišija, i jednog od sedam *Pradapatija*, osnivača Rase Bhargava, u kojoj je rođen Parasu Rama (Parasuram).

* *Harivansa* - deo *Mahabharate* koji se bavi životom i doživljajima Krišne. (nap. ured.)

Stanca I — Počeci Osetnog Života

njegove učenike, Daitje i Asure, zaštiti od bogova sa kojima su se borili, i daje, kako bi postigao svoj cilj, izvodio Joga ritual "uronjen u dimpodsmeha, okrenut naglavce tokom 1.000 godina". To se odnosi na veliki nagib Venerine bse (oko 50 stepeni) i na to da je ona obavljena večnim oblacima. Ah, to se odnosi samo na fizičku gradu te planete. Okultni misticizam mora da ima u vidu njenog Regenta, informišućeg Đan Kohana. Alegorija koja tvrdi daje Višnu prokleo Sukru, zbog ubistva sopstvene majke, da se *sedam puta reinkarnira* na Zemlji, puna je okultnog filozofskog značenja. Ona se ne odnosi na Višnuove Avatare, pošto njih ima devet, a deseti tek treba da dođe, već na Rase na Zemlji. Venera, ili Lucifer (takode Sukra i Usanas) je nosilac svetlosti naše Zemlje, i u fizičkom i u mističkom smislu. Hrišćani su to dobro znali u ranijim periodima, pošto je jedan od prvih rimskih papa po svom svešteničkom imenu bio poznat kao Lucifer.

"Svaki svet ima svoju zvezdu roditelja i planetu sestruru. Tako je Zemlja usvojeno dete i mladi brat Venere, ali su njeni stanovnici samosvojne vrste. (. .) Sva osetna potpuna bića (potpuni sedmostruki ljudi ili viša bića) snabdevena su, u svojim počecima, oblikom i organizmom koji su u punom skladu sa prirodnom i stanjem sfere koju naseljavaju.

Sfera Bića, ili centara života, koji predstavljaju izolovana jezgra koja hrane njihove ljude i životinje, ima bezbroj; nijedna nimalo ne liči na svoju sestruru-pratioca niti na bilo kog od svojih sopstvenih specijalnih potomaka.

To direktno protivreći Svedenborgu, koji je "u prvoj Zemlji astralnog sveta" video naseljenike obučene kao evropske seljalce; a na Četvrtoj Zemlji žene odevene kao pastirice na maskenbalu. Čak je i čuveni astronom Hajgens radio pod pogrešnim uverenjem da drugi svetovi i planete imaju bića identična ovima koja žive na Zemlji, i imaju iste oblike, čula, moć mišljenja, umetnosti, nauke, pa čak i iste fabrike za svoje odela (*Teorije sveta*). Radi boljeg razumevanja tvrdnje daje Zemlja "dete Meseca" vidi Knjigu I, Stanca VI.

To je savremena rečenica. Ona je dodata starim Komentarima, radi lakšeg razumevanja, onim proučavaocima koji se bave ezoterijskom kosmogonijom pošto su stekli zapadnjačko obrazovanje. Ranija tumačenja imaju isuviše mnogo prideva i stilskih figura da bi se mogla lako razumeti.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Svi imaju dvojnu, fizičku i duhovnu, prirodu.

Nukleole su večne i neprolazne; jezgra periodična i konačna. Te nukleole čine deo apsoiuta i otvori su one tamne, neprobojne tvrdave koja je večno skrivena čak i od pogleda Đanija. Jezgra su svetlost večnosti koja iz njih beži.

To je ona SVELOST koja se zgusnuta u oblike "Gospoda Bića" - od kojih su prvi i najviši kolektivna ĐIVATMA ||| Pratjagatma (za koju se figurativno kaže da proističe iz paramatme. To je Logos grčkih filozofa - koji se pojavljuje na početku svake nove Manvantare). Od njih naniže - stvoreni od večno očvršćujućih talasa te svetlosti, koja na objektivnom nivou postaje gruba materija — kreću brojne hijerarhije Kreativnih Sila, neke bezoblične, druge koje imaju svoje izrazite oblike, a treće, opet, najniže (Elementali), koje nemaju sopstveni oblik, već uzimaju svaki oblik u skladu sa uslovima okruženja.

Zato postoji samo jedan Upadhi (osnova) u duhovnom smislu, od koga, na kome i u kome su za manvantaričke svrhe izgrađeni bezbrojni centri gde se dalje odvija univerzalna, ciklička i individualna evolucija tokom aktivnog perioda.

O tim informišućim inteligencijama, koji ozivljavaju razne centre Bića, ljudi iza Velike Granice govore kao o Manuima, Risijsima, Pitrijima, Pradapatijima i tako dalje; zatim kao o Dani Budama, Kohanima, Melhasima (bogovi Vatre) Bodistavama i drugima, sa ove strane. Prave neznalice zovu ih bogovima; učeni, ali neupućeni, jednim Bogom, a mudri. Inicijali, poštuju ih samo kao manvantaričke manifestacije TOGA o čemu ni naši Tvorci (Dan Kohani) ni njihove tvorevine ne mogu ni da govore ni da nešto zna-ju. APSOLJT nije nešto što se može definisati i nijedan smrtnik ni

¹⁸ Iza Velike Granice u našem slučaju znači Indiju, pošto je to Transhimalajska za Cishimalajsku oblast.

Termin Pitriji se u ovim slokama koristi radi njihovog lakšeg razumevanja, ali se ne koristi na taj način u izvornim Stancama, gde se oni drugačije nazivaju, pored ostalog "Očevi" i "Preci".

²⁰

Pogrešno je da se bukvalno shvata obožavanje ljudskih Bodisatvi, ili Mandušrija. Istina je da, egzoterički, škole Mahajane poučavaju da ih treba obožavati bez razlike, i da Huien-Tsang govori da su i neki Budini učenici obožavani na taj način. Ali, ezoterički, nisu učenici ili učeni Mandušri lično ti koji se obožavaju, već božanske Bodisatve i Dani Bude koji su oživeli (*Amilakha*, kako kažu Mongoli) ljudske oblike.

r

Stanca I — Počeci Osetnog Života

besmrtnik nije ga nikad ni video niti pojmo tokom perioda Posto-janja. Promenljivo ne može znati Nepromenljivo, niti ono što živi može opaziti Apsolutni Život."

"Zato, čovek ne može znati bića viša nego što su njegovi sopstveni "praoci". *"Niti treba da ih obožavaš*²¹ ali treba da nauči kako je došao na svet.

(c) Broj Sedam, osnovni broj u odnosu na sve druge brojeve u religioznim sistemima svih naroda, od pitanja kosmogonije do stvari koje se tiču čoveka, mora imati svoj razlog. On se nalazi kako među drevnim Amerikancima, tako i među drevnim Arijevcima i Egipćanima. O tom pitanju će se u punom obimu raspravljati u drugom delu ove knjige; u međuvremenu, neke činjenice možemo dati ovde. Autor *"Svetih misterija Maja i Kvičja (Inka), pre 11.500 godina"*²² kaže:

Izgleda daje sedam sveti broj kod svih civilizovanih starih naroda. Zašto? Svaki narod daje drugačije objašnjenje, u skladu sa posebnim načelima svoje (ezoteričke) religije. *Ne može hiti sumnje daje on za inicirane u svete misterije bio broj nad brojevima.* Pitagora (. .). ga naziva "Nosiocem Života", koji sadrži telo i dušu, postoje formiran od Četvorstva, to jest, Mudrosti i Intelekt-a, i *Trojstva delovanja i materije.* Car Julijan, ("*In Matrem etc.*") izražava se na ovaj način: "Kad bih spomenuo inicijaciju u naše Svetе Misterije, koje su Haldejci Bahizovali, u pogledu boga sa sedam zraka, morao bih da kažem stvari nepoznate gomili, sasvim nepoznate, ali dobro poznate blaženim Čudotvorcima.

(str 141)

Ko bi od ljudi koji su se upoznali sa *Puranama, Knjigom mrtvih, Zend Avestom*, asirskim valjcima i *Biblijom* i koji su zapazili stalno pojavljivanje broja sedam u tim zapisima prostorno udaljenih naroda, što postoje od najdavnijih vremena, mogao smatrati koincidencijom sledeću činjenicu koju saopštava isti istraživač drevnih

²¹

Pisac tog dela je Ogist le Plonžon. On i njegova supruga su dobro poznati u Sjedinjenim Državama po svom radu u Centralnoj Americi. Oni su otkrili grobnicu kraljevskog Kah Coha u Čičen Ici. Izgleda da autor veruje i nastoji da dokaže da su Arijevci i Egipćani svoja ezoterička učenja preuzeli od Maja. Ali, iako su svakako postojale istovremeno sa Platonovom Atlantidom, Maje su pripadale Petom Kontinentu, pre koga su postojale Atlantida i Lemurija.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Misterija: govoreći o preovladivanju broja sedam kao mističkog broja medu stanovnicima "zapadnog kontinenta" (Amerike), on daje daje ono isto tako izuzetno. Jer:

Ono se često pojavljuje u *Popol Vuhu* (. . .) pored toga ga nalažimo u *sedam porodica* za koje Saagun (*Sahagun*) i Klavigero (*Clavigero*) kažu da prate mističku ličnost po imenu *Votan*, poznatog osnivača velikog grada Načana, koji neki poistovećuju sa Palenkom; u *sedam pećina* za koje se kaže da su se iz njih pojavili preci Nauatla. U *sedam gradova* Cibole, koje opisuju Koronado (*Coronado*) i Niza (*Niza*). (...) U *sedam Antila*; u *sedam konja*, koji su, kako su nam rekli, izbegli Potop . . .

Štaviše, "heroji", čiji je broj isti u svim pričama o "Potopu" - od sedam Rišija koji su se spasli zajedno sa Vaivasvata Manuom, do Nojeve Arke, u koju su unete po "sedam" zveri, ptica i živih stvorenja. Na taj način vidimo da su cifre 1, 3, 5, 7 savršene jer su potpuno mističke i predstavljaju brojeve koji igraju istaknutu ulogu u svakoj kosmogoniji i evoluciji živih bića. U Kini, brojevi 1, 3, 5, 7 se nazivaju "nebeskim brojevima" u kanonskoj *Knjizi Pramena* (*Ji Ding, ili pramena*, kao u "Evoluciji").

Njegovo objašnjenje postaje očigledno kada se istraže drevni simboli; svi oni su zasnovani na ciframa koje su iznete u "arhajskom rukopisu", u uvodu Knjige I. *Q* simbol evolucija i pada u razmnožavanje ili materiju, odražava se u starim meksičkim skulpturama ili slikama, kao i u kabalističkim Sefirot, i u egipatskom *Tau*. Proučite meksičke rukopise (*Add. rukopisi Brit. Muzeja 9789*)²² i naći ćete u njima drvo čije je deblo pokriveno sa *deset* plodova, spremnih da ih uberi muškarac i žena, sa obe strane drveta, dok sa vrha drveta dve grane izbijaju horizontalno sa leve i desne strane, formirajući tako savršeno ~p (*Tau*); štaviše, krajevi te dve grane, koji nose trostruki svežanj sa pticom - pticom besmrtnosti, Atmanom ili božanskim Duhom - koja sedi između njih, čineći tako *sedmog*. To izražava istu ideju kao i drvo Sefirot, *ukupno deset*; ipak, kad se odvoji

²² Tih "sedam pećina, sedam gradova" itd., u svakom slučaju znaće sedam centara ili sedam zona u kojima se rodilo sedam prvobitnih grupa Prve Korenske Rase.

²³

Ta gravura je reprodukovana u *Svetim misterijama Maja i Inka*, str. 134.

Stanca I - Počeci Osetnog Života

od svoje gornje Trijade, ostavlja *Sedam*. To su nebeski plodovi, deset ili CD. IO5 rođeni iz dva nevidljiva semena, muškog i ženskog, što čini 12, ili Dodekaedar Univerzuma. Mistički sistem sadrži •, središnju Tačku; 3 ili / \ ; pet ^ i sedam ili | A |, ili pak E^ ; trougao u četvorouglu i sintetizovanu tačku u dva prepletena Trougla. To znači svet arhetipova. Pojavni svet doživljava svoj vrhunac i odraz svega u CovEKU. Zato on predstavlja mistički četvorouugao - u svom metafizičkom aspektu - *Tetraktis*, a postaje *Kocka* na nivou stvorenog, Njegov simbol je kocka razvijena^" u mrežu i 6 koje postaje 7, ili I , tri poprečno (žensko) i četiri vertikalno; i to je čovek.

vrhunac božanskog na Zemlji, čije telo je krst od mesa, *na kome, kroz koga i u kome* on stalno raspinje i osuđuje na smrt božanski Logos ili VIŠE SOPSTVO.

"Univerzum", kažu sve filozofije i kosmogonije, "ima Vladara (kolectivno Vladare) koji je nad njim postavljen, i zove se REČ (Logos); proizvodeći Duh je njegova Kraljica, a njih dvoje predstavljaju *Prvu Moć* nakon JEDNOG."

To su Duh i Priroda koji formiraju naš iluzorni univerzum. To dvoje nerazdvojnih ostaju u *Univerzumu Ideja* sve dok on postoji, a potom se ponovo utapaju u Parabram, Jedan, nikad promenljivi. "Duh, čija je suština večna, jedan i samopostojeći," emanira čistu eteričnu SVETLOST - dvojnu svetlost koja nije opaziva za elementarna čula - u *Puranama*, u *Biblijii*, u *SeferJeciri*, grčkim i latinskim himnama, u *Hermesovoj knjizi*, u haldejskoj *Knjizi brojeva*, u ezoterizmu Lao Cea, svuda. U kabali, koja objašnjava tajno značenje *Postanja*, ta svetlost su DVOJNI LJUDI, ili androgini (tačnije bespolni) anđeli, čije je gene ričko ime ADAM KADMON. Oni su ti koji dovršavaju čoveka, čiji su eterički oblik emanirala druga božanska, ali daleko niža bića, koja učvršćuju telo ilovačom, ili "zemaljskom prašinom" - što je zaista alegorija, ali isto toliko naučna kao i bilo koja darvinistička teorija o evoluciji, a svakako *istinitija*.

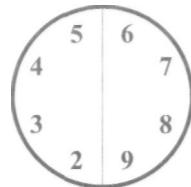
Pisac *Izvora mera* kaže da je osnov kabale i svih njenih mističkih knjiga postavljen na deset *Sefirot*, što je osnovna istina.^²⁴ On pokazuje tih deset Sefirot na deset brojeva u narednom dijagramu:

²⁴

Vidi *Izvor mera*, str. 50-53, a takođe i Knjigu II, deo 2.

* Nićći Masonslju reviju, Sinsinati, jun 1886., č\amk Kabala br. 6.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Tu je krug *nula*, a njegov vertikalni prečnik je prvo ili prvobitno JEDNO (*Reč ili Logos*), iz koga izbija niz ostalih brojeva, do 9, poslednje cifre. Deset ^ 10 - predstavlja prvo Božansko Ispoljavanje^* koje sadrži "sve moguće moći za tačno izražavanje proporcija". Tom kabalističkom spekulacijom nas uče da su Sefiroti "bili brojevi ili emanacije Nebeske Svetlosti (brojevi 20612 prema 6561), oni su bili 10 "Reci", DBRiM, 21224; svetlost, čiji su oni fluks, bio je Nebeski Čovek, Adam KDM (144-144); a Svetlost, prema *Novom Zavetu* (ili 41224) je stvorila Boga; baš kao što, prema *Starom Zavetu*, Bog (Alhim, 31425) stvara svetlost (20612 prema 6561).

Sad, u okultizmu, kao i u kabali, postoje tri vrste svetlosti: (1) Apstraktna ili Apsolutna Svetlost, koja je Tama; (2) Svetlost Ispoljenog-Neispoljenog, koju neki zovu Logos i (3) Kasnija svetlost, koju su odrazili Đan Kohani, niži *Logosi* (kolektivno Elohim), koji su njome, sa svoje strane, obasuli objektivni Univerzum. Ali u kabali - koju su kabalisti XIII veka preuredili i pažljivo prilagodili da odgovara hrišćanskim načelima - te tri svetlosti su opisane kao (1) čista i prodorna, svetlost Jehove, (2) odražena svetlost i (3) svetlost u *apstraktnom*. "Ta svetlost, uzeta apstraktno (u metafizičkom ili simbohčkom smislu) je Alhim (Bog Elohim) dok je čista prodorna svetlost Jehova. Svetlost Alhma pripada svetu generalno, u svoj svojoj sveopštosti i celovitoj punoći, ali je svetlost Jehove ta koja prodire do glavnog proizvoda, čoveka, koga je ta svetlost prožela i stvorila". Pisac *Izvora mera* umesno upućuje čitaoca na Inmanovo delo *Drevne vere otelovljene u drevnim imenima* (tom II, str. 648). Gravira iz te knjige "*vesica piscis*"*, Marija i ženski amblem, kopiran iz ro-

²⁵

Vidi *Razotkrivenu Izidu*, tom II, str. 300 i dalje, kao dokaz drevnosti decimalnog sistema cifara.

* (Lat.) riblji mehur - uspravan ovalan ili bademasti oblik, često oko neke svete figure, (nap. prev.)

Stanca I — Počeci Osetnog Života

zarijuma blažene Device (. . .) štampanog u Veneciji 1542.", i zato, kako primećuje Inman, "sa dozvolom inkvizicije, dosledno kru-te", pokazaće čitaocu staje katolička crkva podrazumevala pod tom "*prodornom moći svetlosti i njenim posledicama*". Kako su žalosno izobličene - primenjene na najgrublje materialističke zamisli - u hrišćanskom tumačenju postale najplemenitije i najveće, kao i najuzvišenije ideje o božanstvu istočnjačke filozofije!

Okultisti na Istoku tu svetlost zovu *Daiviprakriti*, a na Zapadu *Hristovom* svetlošću. To je svetost *Logosa*, direktnog odraza večno Nespoznatljivog na nivou sveopštег ispoljavanja. Ali, evo kako je tumače savremeni hrišćani u kabali. Kao što izjavljuje autor koga smo upravo pomenuli:

Na punoču sveta uopšte, sa njegovim glavnim sadržajem, čovekom, odnosi se termin Elohim-Jehova. U odlomcima iz *Žohara*, velečasni dr Kejsel, kabalista, između ostalog kaže: "Jehova je Elohim (Alhim) (. . .) pomoću tri koraka Bog (Alhim) i Jehova su postali isto, pa iako su odvojeni jedan od drugog, oni su od istog osnova."

Slično tome, Višnu postaje Sunce, vidljivi simbol bezličnog božanstva. Višnu se opisuje kako "sa tri koraka korača kroz sedam oblasti Univerzuma". Ali, kod Indusa je to *egzoterička* priča, površno načelo i alegorija, dok ga kabalisti saopštavaju kao ezoterijsko i krajnje značenje. Ali, da nastavimo. Autor objašnjava:

Sada, svetlost, kao stoje pokazano, jeste 20612 prema 6561, kao pravilan iskaz o celovitom i numeričkom odnosu prečnika prema obimu kruga. Bog (Alhim, tj. 3.1415 prema 1), izmenjen oblik pomenutog, predstavlja redukciju toga što se tiče nalaženja standardne jedinice, jeiian, kao opšte osnove za sva izračunavanja i merenja. Ali, što se tiče proizvodnje životinjskog života, i za posebnu *vremensku meru* luname godine, mora da se posebno odredi onaj uticaj koji prouzrokuje začeće i embrionalni razvoj, a to su brojevi Jehovine mere *{m^srnČovek ravan Jeliovij}*, to jest 133 prema 355.^* Ali, ovaj poslednji odnos je samo modifikovan oblik svetlosti ili

Vidi *Izvor mera*, str. 276, et seq. App. VII.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

20612 pre 6561, pošto je vrednost "T I" samo varijanta istog (to jest 20612 prema 6561 isto je što i 31415 prema jedan, ili prema Alhimu, Bogu) - i na taj način se može učiniti da jedan proističe i dobij a se iz drugog, i to su tri koraka kojima se *Jedinstvo* i istovrnost može pokazati u Božijim imenima. To jest, njih dva su samo varijante istog odnosa, odnosno, "T I". Predmet ovog komentara je da pokaže da su iste mere koje su upotrebljene za kabalu, kao i u tri Zaveta *Biblje*, takođe i u masonskim simbolima, kako je upravo pomenuto.

Prvih deset, Sefirot, opisani su kao *Svetlost*, to jest, oni sami predstavljaju funkciju i isto su što i ispoljavanje Ain-Sofa; i oni su takvi, u skladu sa činjenicom da *Svetlost* predstavlja odnos 20612 prema 6561, kao deo "Reč", DBRIM, 41224, ili što se tiče Reci, Debar, 206 (= 10 lakata). *Svetlost* u toj meri opterećuje kabalu u objašnjenu Sefirot, da se najčuvenija knjiga o kabali zove *Žohar* ili *Svetlost*. U njoj nalazimo izraze ove vrste: - "Beskonačno je bilo potpuno neznano i nije širilo nikakvu svetlost pre nego stoje svetla tačka nasilno ušla u viziju..." "Kad je prvi put uzeo oblik (Krunе, ili prve Sefire), on je doveo do toga da iz nje emanira 9 sjajnih svetlosti, koje su, sijajući kroz nju, odaslale svetlost u svim pravcima": to jest, tih 9 sa njegovim jednim (koji je bio izvor, kao što je rečeno, tih devet) zajedno čine 10 to jest (J) ili (^ ili *svetih Deset (brojeva Sefirot)* ili *Jod-i* ti brojevi behu "ta *Svetlost*". Baš kao stoje u *Jevangelju po Jovanu* Bog (Alhim, 41415 prema 1) bio ta svetlost (20612 prema 6561) pomoću koje (Svetlosti) su načinjene sve stvari.

U *Sefer Jeciri*, ili Brojevima Stvaranja, čitav proces evolucije saopšten je u Brojevima. U svoja "32 puta Mudrosti" broj 3 je ponovljen 4 puta, a broj 4 pet puta. Zato je Mudrost Božija sadržana u brojevima (Sefrim ili Sefirot), jer Sefer (ili S-F-ra bez samoglasnika) znači "šifrovati". I zato nalazimo kako Platon takođe izjavljuje da božanstvo *geometruje* pri izradi Univerzuma.

Kabalistička knjiga, *Sefer Jecira*, počinje izjavom skrivene mudrosti o *Alhimu* u *Sefrimu*, tj. Elohimu u Sefirot.

U trideset i dve staze, skrivena mudrost uspostavi Jah, JHVH, Tzabaota, Elohija Izraela, Alhma Života, El Milosti i Milosrđa - uzvišenog, uzdignutog stanovnika na visini i Kralja Večnog i nje-govo ime - Svetu - u tri Sefrima a to su: B-S'f-r, V-Sf-r, V-Sig-o-r

Stanca I-Počeci Osetnog Života

Taj Komentar uspostavlja *Skrivenu mudrost* izvornog teksta po-moću skrivene Mudrosti, to jest, upotrebori reci koje nose poseban niz Brojeva i posebnu frazeologiju, koja će uspostaviti sam sistem objašnjenja za koji ćemo otkriti da veoma tačno odgovara jevrejskoj *Bibliji*. (. .) Uspostavljujući tu shemu, da bije pojačao i da bi dovršio njeno detaljno izlaganje u osnovnom postulatu, a to je jedna reč *Sefrim (Sefirot)* Broja Jecira, autor objašnjava razdavanje te reci u tri njoj potčinjene - igra zasnovana na uobičajenoj reci *s-f-r*, ili broj.

Princ Al-Kazari kaže rabinu²⁷:

Želeobih sada da mi preneseš neke od vodećih principa filozofije prirode, za koje kažeš da su ih u davnim vremenima razradili oni (Drevni Mudri).

Rabin na to odgovara:

U te principe spada Broj Stvaranja Oca naše rase, Avrama (to jest, Abram i Abraham, brojevi 41224 i 41252).

On potom kaže da ta knjiga Brojeva raspravlja o učenju o *Alhim-stvu* i *Jedinstvu* kroz DBRIM, odnosno, brojeve Reci "Reci". To jest, on uči upotrebi količnika 31415 premajeden, kroz 41224, broj koji je u opisu Zavetnog Kovčega bio podeljen na dva dela dvama komadima tablice na kojoj je bio napisan ili urezan taj DBRIM ili 41224 - ili 20612 puta 2. On potom komentariše te tri upotrebljene i podređene reci i ne propušta da o jednoj od njih prokomentariše:

AAlhim (31415 prema 1) reče: Neka bude svetlost (20612 prema 6561).

Te tri reci saopštene u tekstu su ']*JIS*'D •]*JfID* ^*SB*, a rabin ih komentariše recima:

To nas uči Alhim-stvu (31415) i Jedinstvu (prečnik prema Alhimu) kroz Reči (DBRIM, 41224), pomoću kojih sa jedne strane postoji

²⁷ U Knjizi Al-Kazara, Jehude-Ha-Levija, prevod dr D. Kejsel.

TAJNA DOKTRINA • ANTROPOGENEZA

beskrajni izraz u raznolikosti tvorevine, a sa druge strane skladna tendencija prema *Jedinstvu* (koje je, kao što svi znaju, matematička funkcija "TC" iz škola, koja meri, vaga i nabraja zvezde nebeske, a ipak ih ponovo stapa u konačno Jedinstvo Univerzuma kroz Reci). Njihov konačni sklad usavršava se u onom Jedinstvu koje ih nalaže i koje se sastoji od ^1fi"D ^BO "[BD {Knjiga Al-Kazara}, to jest, rabin u svom prvom komentaru izostavlja "Jod" ili / iz jedne od tih reci, dok ga nakon toga ponovo vraća. Ako uzmemo vrednosti tih podređenih reci, nalazimo da su one 340, 340, 346; zajedno one daju 1026 i podela opšte reci na njih je proizvela te brojeve, koji se Temurom mogu na razne načine izmeniti u razne svrhe.

(*Kabala*)

Zamolili bismo čitaoca da otvorи Stancu IV Knjige I i njen četvrti komentar, da bi тамо нашао дaje 3, 4 - (7), i trostruko sedam, или 1065, број Jehove, takođe број dvadeset jedног Pradapatija који се помињу у *Mahabharati*, или три *Sefrina* (реци у шифрама или бројевима). А та поредења међу Творачким Silama древне филозофије и антроморфним творцем *egzoteričkog JVićiSizma* doveће прoučаваоца до тога да запази и откриje како је Jehova uistinu само *lunarni bog* "размноžавања" (види Knjigu I, Deo II, "*Deus Lunus*"). Čинjenica која је добро поznата сваком savesном прoučаваоцу kabale je sledeća: što se više u nju udubljuje, то је убеђењи да уколико се kabala - или она стоје од ње остало - чита у светlosti источњачке езотеријске филозофије, нено прoučавање води једино до открића да monoteizam, у правцу у коме га прate judaizam i hrišćanstvo, није ništa узвиšењији od древне astrolatrije, коју данас opravdava savremena astronomija. Kabalisti neprestano ponavljaju да *SQprvobitna inteligencija* никад не може разумети. Ona се не може pojmiti, niti се може locirati, zato mora da ostane bezimena i negativna. Otuda Ain-Sof - "NEZNANO" i "ONO ŠTO SE NE MOŽE IMENOVATI" - пошто се *to* не може učiniti исполjenim, zamišљa дaje emaniralo исполjavajuće Moći. Оnda, dakle, *ljudski intelekt može i mora da se bavi samo njegovim emanacijama*. Hrišćansка теологија, постоје odbacila теорију о emanacijama i заменила је direktnim, svesnim stvaranjем andela i ostalog *ni iz čega*, sad се наšla bespomoćно raspeta измеđu natprirodnog, или чуда, i материјализма, f^n-kosmički bog je kaban po filozofiju, *unutar-ko-smičko Božanstvo* - tj. меđusобно nerazdvojni Duh i Materija -

Stanca I — Počeci Osetnog Života

predstavljaju filozofsku neophodnost. Razdvojte ih i ostaće samo gruba praznoverica maskirana emocionalnošću. Ali, zašto da "geometrizujemo", kako kaže Platon, zašto da te emanacije predstavljamo u obliku beskrajne aritmetičke tablice? Na to pitanje dobro odgovara upravo navedeni autor. Njegova opažanja su citirana u Delu II, "Teogonija kreativnih bogova". On kaže:

Da bi mentalna percepcija postala fizička, ona mora imati kosmički princip *svetlosti*; i na taj način naš mentalni krug mora postati vidljiv kroz svetlost, ili, radi njegovog potpunog ispoljavanja, Krug mora biti fizički vidljiv, ili mora biti sama Svetlost. Takva konцепција, formulisana na taj način, postaje osnov filozofije božanskog ispoljavanja u Univerzumu.

To je filozofija. A nije filozofija kad rabin u *Al Kazariju* kaže:

- j (. . .) pod s *f-r* treba podrazumevati *proračun i merenje* stvorenih tela. *Jer proračun* pomoću koga se telo mora konstruisati u skladu ili simetriji, pomoću koga se njegova konstrukcija mora ispravno uređiti i uskladiti sa objektom, sastoji se u najmanju ruku iz *brojeva, prostornosti, mase, težine*; usklađeni odnosi pokreta, potom harmonije u muzici, moraju se, sve u svemu, sastojati od brojeva,
^ a to je (*Sf-r*) (...) Pod Siporom (*s 'phor*) treba podrazumevati reci Alhima, kojima se pridružuje ili prilagođava nacrt okvira ili oblike konstrukcije; na primer, rečeno je "Neka bude Svetlost." *Delo je postalo kao što su izgovorene REĆI*, to jest, kako su brojevi dela izašli. (. . .)

To je *beskrupulozna materijalizacija Duha*. Ali, kabala nije uvek bila tako dobro prilagođena antropo-monoteističkim koncepcijama. Uporedite to sa bilo kojom od šest škola Indije. Na primer, u Kapilinoj "sankja" filozofiji, ukoliko se Puruša, alegorijski rečeno, ne popne na ramena Prakriti, ona ostaje iracionalna, dok Puruša bez nje ostaje neaktivna. Zato Priroda (u čoveku) mora postati jedinstvo Duha i Materije pre nego što on može da postane ono što jeste, a Duh skriven u Materiji mora se postepeno probuditi za život i svest. Monada mora da prođe kroz svoje mineralne, biljne i životinjske oblike pre nego što se Svetlost Logosa probudi u životinjskom čoveku.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Zato se, do tada, o njemu ne može govoriti kao o "ČOVEKU", već se on mora posmatrati kao Monada, zarobljena u stalno promenljivim oblicima. U filozofijama Istoka priznaje se *evolucija, a ne stvaranje* pomoću REČI, čak i u njihovim egzoteričkim zapisima. *Ex oriente lux.* Cak i ime prvog čoveka iz Mojsijeve *Biblije* potiče iz Indije, uprkos tome što profesor Maks Miler to poriče. Jevreji su dobili svog Adama iz Haldeje, a Adam-Adami je složena reč i, usled toga, mnogostruki simbol, koji dokazuju okultna učenja.

Ovo nije mesto za filološka istraživanja, ali, mogli bismo podsetiti čitaoca da reci *Ad* i *Adi* na sanskritu znače "prvi"; na aramejskom, "Jedno" (*Ad-ad*, "jedino jedno"); na asirskom, "otac", otuda *Ak-Ad*, ili "otac-tvorac".²⁸ Kad se jednom ovaj iskaz potvrdi, postaje teško da se Adam ograniči samo na Mojsijevu *Bibliju* i da se u njemu vidi samo jevrejsko ime. Vidi Deo II ovog toma, odeljak "Adam-Adami".

U teognijama postoji često mešanje atributa i genealogija bogova o kojima govore, onako kako su ih svetu saopštili poluinicirani bramanički i biblijski pisci spisa koji predstavljaju Alfia i Omegu zapisa te simboličke nauke. Pa ipak, takvu zbrku nisu mogli napraviti najraniji narodi, naslednici i učenici božanskih učitelja jer su i atributi i genealogije bili neraskidivo povezani sa kosmogonijskim simbolima, pošto su "bogovi" životni i oživljavajući "duševni principi" raznih oblasti Univerzuma. Nigde i ni u jednom narodu nisu se dozvoljavala razmišljanja *izvan* nivoa tih *ispaljenih* bogova. Bezgranično i beskonačno JEDINSTVO ostalo je kod svih naroda devičanska zabranjena zemљa, kojom nisu stupale ljudske misli niti su je dotala jalova zaključivanja. Jedini način na koji su se ona spominjala bio je preko njenih dijastolnih i sistolnih osobina, njenih periodičnih širenja, ili dilatacija, i skupljanja. U Univerzumu, sa svim njegovim neizbrojivim milijardama sistema i svetova koji nestaju i

²⁸

Naziv *Ak-ad* (ili Akađani) iste je vrste kao i *Ad-m*, *Ha-va* (Eva), *Aid-en* ((Eden)). *Ak-Ad* znači "sin Ada" (kao sinovi Ada u drevnoj Arabiji). *Ad-ad*, "Jedino Jedno" i Prvi, bio je *Ad-on*, ili "Gospod" Sirije i suprug *Ad-ar-gat* ili Astert, sirijske boginje. A *Gan Mden* (Eden) ili Gandunija, bio je Vavilon ili Mesopotamija. Na asirskom *Ak* znači Tvorac, slovo *K* se izgovaralo *Kh* (Ah) grleno. Prema Svedenborgovoј mistici, Adam nije bio čovek, već crkva (?) prvo bitne svetlosti. U *Vedama* *Ad-i\|Q*, prvo bitna svetlost, Akaša pojavnog sveta.

Stanca I - Počeci Osetnog Života

iznova se pojavljuju u večnosti, antropomorfizovane moći, ili bogovi, njihove Duše, morale su da, zajedno sa njihovim telima, nestaju iz vida: "Dah koji ih, vraćajući se u večna nedra, izdiše i udiše", kaže naš katehizam.

"Idealna priroda", apstraktni Prostor u kome se sve u Univerzumu misteriozno i nevidljivo stvara, predstavlja i u vedičkoj i u svim drugim kosmogonijama istu božansku stranu radajuće moći prirode. Aditi je Sefira i Sofija Ahamot gnostika, i Izida, Devica-Majka Horusa. U svim kosmogonijama, iza i iznad *tvoračkog* božanstva, postoji više božanstvo, planer. Arhitekta, čiji/Q taj Tvorac samo izvršni organ. Ajoš više, *iznad i unaokolo, iznutra i spolja*, postoji *nespoznatljivo i neznano*, Izvor i Uzrok svih tih Emanacija...

Zato postaje lako da se objasni zašto se '*Adam-Adami*' nalazi u haldejskim spisima, svakako ranijim od Knjiga Mojsijevih. Na asirskom je *Ad* otac, na aramejskom je *Ad* "Jedno", a *Ad-adje* "jedino jedno", dok je *Ak* na asirskom "tvorac". Zato je *Ad-am-ak-ad-mon* u kabali (*Žohar*) postao Adam Kadmon, što znači "Jedan (Sin) božanskog Oca, ili tvorac", jer reci *am* i *om* su ujednom trenutku gotovo u svim jezicima značile *božanska* ili *božanstvo*. Zato je ispalo da Adam Kadmon i Adam-Adami znače: "Prva emanacija Oca-Majke ili božanske prirode", a bukvalno: "onaj prvi božanski". I lako je da se vidi da su JJ-Argat, (ili *Aster't*, sirijska boginja, *supruga. Ad-onā*, gospoda boga Sirije ili jevrejskog Adonaja) i Venera, Izida, Ištar, Milita, Eva, itd., itd., identične sa hinduskom *Aditi* i Vak. Sve su one "Majke svega živog" i "bogova". Sa druge strane - kosmički i astronomski - svi muški bogovi postali su isprva "Sunčevi bogovi", potom, teološki, "Sinovi Pravednosti" i Logosi, simbolizovani Suncem.²⁹ Svi

²⁹

Adam-Jehova, Brama i Mars su, u jednom smislu, identični; svi su oni simboli za prvo bitne ili početne *moći stvaranja* u svrhe ljudskog razmnožavanja. Adam je crven, a isto tako Brama-Virad i Mars - bog i planeta. Voda je krv Zemlje; zato su sva ta imena povezana sa Zemljom i Vodom. "Potrebna je *zemlja i voda* da bi se stvorila *ljudska duša*", kaže Mojsije. Mars je isto što i *Kartikeja*, Bog rata (u jednom smislu) - a taj bog je rođen iz Znoja Sive, *Sive Garmade* i Zemlje. U *Mahabharati* je on prikazan kako se rodio bez uplitnja bilo koje žene. A on se takođe zove i "Lohita", *crveni* kao Adam i ostali "prvi ljudi". Otuda je autor *Izvora mera* sasvim u pravu kad misli daje Mars (i svi drugi bogovi sa sličnim atributima) "postoje *bog rata i krvoprolića*, bio samo

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

oni su *Protagonoi* (prvorodeni) *Mikroprozopusi*. Kod Jevreja je Adam Kadmon bio isto što i Atamaz, Tamaz ili Adonis kod Grka - "Jedan sa ocem i od oca" - a "Otac" je u kasnijim Rasama postao *Helios*, Sunce, kao Apolon *Karneios*,[^] na primer, koji je bio "od Sunca rođen"; iza Ozirisa, Ormuzda i tako dalje, sledili su drugi zemaljski tipovi, ili su i oni sami bili preobraženi ujoš zemaljske tipove: kao što su Prometej, raspeti sa planine Kadžbi, Herkul i tako mnogo drugih sunčevih bogova i heroja, dok na kraju nije došlo dotle da oni ne predstavljaju ništa više od faličkih simbola.

3. REČE "GOSPOD SJAJNOG LICA": "POSLAĆU TI VATRU KAD TVOJ RAD ZAPOĆNE. DIGNI SVOJ GLAS DRUGIM LOKAMA; OBRATI SE SVOM Ocu, GOSPODU LOTOSA (*Kumuda-Pati*), (a) ZBOG NJEGOVIH SINOVA . . . TVOJ NAROD BIĆE POD VLAŠĆU OTACA (*Pitri-pati*). TVOJI LJUDI BIĆE SMRTNICI. BESMRTNI SU LJUDI GOSPODA MUDROSTI (*Buda, Merkur*), A ^E SINOVI SOME (*Meseca*). PRESTANI DA SE ŽALIŠ. (b). TVOJIH SEDAM KOŽA SU JOŠ NA TEBI . . . Ti NISI SPREMNA. TVOJI LTUDI NISU SPREMNI, (c)

(a) *Kumuda-Pati* je Mesec, Zemljin roditelj, u svojoj oblasti Soma-loka. Iako su Pitriji (Pitar ili "Očevi") sinovi Bogova, na drugim mestima sinovi Brame, pa čak i Rišiji, oni su u celini poznati kao "lunami" preci.

(b) Pitri-pati je gospodar ili kralj *Pitrija*, Jama, bog Smrti i Sudija smrtnika. Ljudi Bude (Merkura) su besmrtni metaforički, kroz svoju Mudrost. Takvo je verovanje onih koji smatraju da je svaka

sekundarna ideja koja proističe iz primame ideje o prolivanju krvi prilikom prvog začeća". Otuda Jehova kasnije postaje *bog koji se borí*, "Gospod Vojski", i onaj koji zapoveda ratom. On je agresivni *Zodh* - ili Kain, permutovano, koji je *ubio* svog (ženskog) "brata", čija je "krv vrištala sa zemlje", postoje *Zemlja* otvorila *svoja usta* da primi *tu krv* (*Postanje*, III).

Apolon *Karneios* svakako predstavlja grčku varijantu induskog Krišne *Kame*. "Kama" znači "sjajni", "zrak", a *Karneios*, što je bio Apolonov naziv i kod Kelta i kod Grka, znači "od Sunca rođeni".

Stanca I - Počeci Osetnog Života

planeta ili zvezda naseljena nekim bićima (a postoje i ljudi od nauke - M. Flamarion, između ostalih - koji u to žarko veruju, na osnovu logičkih, kao i na osnovu astronomskih činjenica). Postoje Mesec telo koje je inferiornije čak i od Zemlje, da i ne pominjemo druge planete, zemaljski ljudi, koje su proizveli njegovi sinovi - lunami ljudi ili "preci" - od njegove ljuštare ili tela, ne mogu biti besmrtni. Oni se ne mogu nadati da će postati pravi, samosvesni i inteligentni ljudi ukoliko ih, da tako kažemo, ne dovrše drugi tvorci. Zato je u puraničkoj legendi sin Meseca *{Some}* Buda *{Merkur}*, "inteligentni" i Mudri, jer je on potomak Some, "vladara" vidljivog Meseca, a ne Indua, fizičkog Meseca. Zato je Merkur stariji brat Zemlje, metaforički - njegov polubrat, da tako kažemo, potomak *Duha* - dok je ona (Zemlja) potomstvo tog *tela*. Te alegorije imaju dublje i naučnije značenje (astronomski i geološki) nego što su naši savremeni fizičari voljni da priznaju. Čitav ciklus "prvog Rata na Nebu", Taraka-maja, je isto tako pun kosmogonijskih i astronomskih istina. U njemu se mogu pratiti biografije svih planeta po pričama o njihovim bogovima i vladarima. Usanas (Sukra, ili Venera), bliski prijatelj Some i neprijatelj Brihaspatija (Jupitera), učitelja bogova, čiju je ženu Taru (ili Taraku) odveo Mesec, *Soma* - "sa kojom je rodio Budu" - takođe je aktivno učestvovao u tom ratu protiv "bogova" i zato bio degradiran u *demonsko* (Asura) božanstvo, što je ostalo da današnjeg dana.^{^^}

Usanas-Sukra ili Venera je naš "Lucifer", zvezda Zomjača, naravno. Velika je, zaista, genijalnost te alegorije u njenim mnogostrukim značenjima. Zato je *Brihaspati* (planet Jupiter) ili Bramanspati u *Rig Vedi* božanstvo koje je simbol *ezoteričkog* ili ritualističkog bogosluženja. On je sveštenik koji žrtvuje, snabdevač i medijum preko koga molitve smrtnika dosežu bogove. On je *Purohita* (porodični sveštenik, ili dvorski kapelnik) induskog Olimpa i duhovni *Guru* Bogova. Soma je tajanstveni bog i on vlada mističnom i okultnom prirodom u čoveku i Univerzumu. Tara, sveštenikova žena, koja simbolizuje poklonika, više voli ezoteričku istinu nego njenu puku Ijušuturu, egzoterizam; otuda je prikazana kako je odnosi Soma. Sad, Soma predstavlja sveti sok istog imena, koji daje mističke vizije i otkrivenja putem transa, *a rezultat tog sjedinjenja je Buda* (Mudrost), Merkur, Hermes, itd., itd., ukratko, ona nauka koju su do dana današnjeg Brihaspatiji teologije proglašavali đavolskom i *satanskom*. Nikakvo čudo što, ako proširimo krug te alegorije, vidimo kako hrišćanska teologija priznaje svađu induskih bogova i gleda na *Usanasa* (Lucifera) koji je pomogao Somi u borbi protiv te drevne personifikacije ritualističkog bogosluženja

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Ovde se reč "ljudi" odnosi na nebeske ljude, one koji se u Indiji zovu PITAR ili pitriji, Očevi, čovekovi preci. To ne uklanja očiglednu teškoću (u svetu savremenih hipoteza) ovog učenja, koje pokazuje kako ti roditelji ili preci stvaraju prve ljudske Adame od svojih bo-kova: astralnih senki. Pa iako je to poboljšanje u odnosu na Adamovo rebro, ipak će iskrasnuti geološke i klimatske poteškoće. Takvo je, međutim, učenje okultizma.

(c) Ljudski organizam je u svim rasama bio prilagođen svom okruženju. Prva Korenska Rasa bila je isto toliko eterična koliko je naša materijalna. Potomstvo sedam Tvoraca, koji su razvili sedam prvo-bitnih Adama,^{^^} svakako nije zahtevalo pročišćene gasove da bi disalo i živelo od njih (vidi Deo III ovog toma). Zato, koliko god da savremena nauka prigovara verovatnosti takvog učenja, okultisti smatraju da se to odvijalo *eonima* čak i pre razvoja Lemurijanaca, prvih fizičkih ljudi, do koga je došlo pre 18.000.000 godina.^{^^}

Prethodna evolucija je opisana u jednoj od KNJIGA DANA i komentarima na nju na ovaj način:

Arhajski rukopis nas uči da se na početku svake lokalne Kalpe, ili Kruga, Zemlja ponovo rađa; "kao kad se ljudska *Diva* (monada) prelaskom u novu matericu ponovo ogrne novim telom, isti je slučaj i sa Divom Zemlje; ona dobija savršeniji i čvršći pokrivač sa svakim Krugom, nakon što se ponovo izroni iz obrasca prostora u objektivnost" (Komentar). Taj proces je, naravno, praćen bolovima novog radaњa ih geološkim grčevima.

Ovo se spominje samo u jednom stihu tomova *Knjige Dan* koja je pred nama, gde стоји:

(Bramanspati, gospodar bramina, sada je postao Jupiter-Jehova) kao na *Satanu*, "Božijeg neprijatelja"!

Kao što je pokazano na drugom mestu, jedino je "Nebeski Covek", Adam Kadmon, iz prvog poglavlja *Postanja*, načinjen na "Božiju sliku i priliku". Za Adama iz poglavlja I nije rečeno daje načinjen prema toj *slici* niti po božanskoj prilici, pre nego stoje pojeo zabranjenu voćku. Raniji Adam je jato Sefirot; drugi Adam je Prva ljudska Korenska Rasa bez Uma; treći Adam je rasa koja se razdvojila, čije su oči otvorene.

³³

U pogledu rasprave o naučnoj objektivnosti ovih pogleda i cifara čitalac se upućuje na Dodatak, koji čini Deo III ove knjige.

Stanca I - Počeci Osetnog Života

4. NAKON VELIKIH MUKA, ONA (*Zemlja*) ODBACI SVOJE TRI STARE, OBUĆE SVOJIH SEDAM NOVIH KOŽA I OSTADE U PRVOJ (*o*).

(a) To se odnosi na rast Zemlje, dok je u Stancama koje govore o Prvom Krugu rečeno (u Komentaru):

"Nakon što se neizmenljiva (Avikara), neprolazna priroda (Sustina, Sadaika-Rupa)/>raZ7M(i//a / izmenila (diferencirala) u (stanje uzročnosti (Avjakta), a od uzroka {Karana) postala svoja sopstvena diskretna posledica (Vjakta), od nevidljive ona je postala vidljiva. Najmanji od malih (najatomskiji od svih atoma, ili Anijamsam-anijasam)/)05'toOJe7et/a« / mnoštvo (Ekanaka-Rupa);/»roizvoJec/ Univerzum, proizveo je takode i Četvrtu Loku (našu Zemlju) u vencu sedam lotosa. Ačjuta je potom postao Cjuta.

Za Zemlju je rečeno daje odbacila svoje *tri* stare kože, jer se to odnosi na prethodna tri Kruga kroz koja je ona već prošla, pošto je ovaj sadašnji *četvrti* od sedam Krugova. Na početku svakog novog KRUGA, nakon perioda "pomračenja", Zemlja (kao što su takode učinile i ostalih šest "zemalja") odbacuje, ili bi trebalo da odbaci, svoje stare kože, kao što to čini Zmija: zbog toga se ona u *Aitareja Bramani* takode zove *Sarpa Radni*, "Kraljica Zmija", i "majka svega što se kreće". "Sedam Koža", a ona je danas u prvoj od njih, odnose se na sedam geoloških promena koje prate i odgovaraju evoluciji Sedam Korenskih Rasa Covečanstva.

Stanca II, koja govori o ovom Krugu, počinje sa nekoliko informacija koje se tiču starosti naše Zemlje. Ta hronologija će biti saopštена na odgovarajućem mestu. U komentaru koji je dodat stancama, pomenute su dve ličnosti: Narada i Asuramaja, posebno ova poslednja. Svi proračuni su pripisani toj arhajskoj slavnoj ličnosti, a u sledećem tekstu ćemo čitaoca površno upoznati sa nekim od tih cifara.

Ačjuta je gotovo neprevodiv termin. Označava ono što nije podložno padu ili promeni na gore: *Nepropadljivo*, a to je obrnuto od *čjuta*, "Palo". Đaniji koji su se inkarnirali u ljudskim oblicima *Treće Korenske Rase* i obdarili ih intelektom (Manas), nazivaju se *čjuta*, jer su pali u razmnožavanje.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

DVA PREPOTOPSKA ASTRONOMA

U umu istočnjačkog proučavaoca okultizma, dve figure su neraskidivo povezane sa mističkom astronomijom, hronologijom i njihovim ciklusima. Te dve velike i tajanstvene figure, koje se izdižu kao dva diva u arhajskoj prošlosti, izranjaju pred njim kad god mora da se govori o Jugama i Kalpama. Kada, u kom periodu praistorije su oni živeli, ne zna niko osim nekolicine ljudi na ovom svetu, niti to iko može znati sa onom sigurnošću kakvu zahteva egzaktna kronologija. To je moglo biti pre 100.000 godina, moglo je biti pre 1.000.000, jer to profani svet nikad neće znati. Mistički Zapad i masoni pričaju o Enohu i Hermesu. Mistički Istok govori o NARADI, drevnom vedskom Rišiju, i o ASURAMAJI, Atlantiđaninu.

Već je nagovešteno daje, od svih teško shvatljivih likova koji se pojavljuju u *Mahabharati* i *Puranama*, Narada, sin Brame (u *Mat-ṣja Purani*), potomak Kašjape i čerke Dakše (u *Višnu Purani*), najtajanstveniji. O njemu Parasara govori koristeći počasnu titulu Deva Riši (božanski Riši, što je više nego polubog), ali ipak ga proklinje Dakša, pa čak i Brama. Narada obaveštava Kansu da će se Bhagavat (ili Višnu, u egzoterizmu) inkamirati kao osmo dete Devaki, i tako navući gnev indijskog *Irodana* Krišninu majku, a potom, sa oblaka na kome sedi - nevidljiv, kao pravi *Manasaputra* - on hvali Krišnu, oduševljen što je Avatar ubio monstruma Kesima. Narada je ovde, tamo i svuda, ali i pored svega toga, nijedna od *Purana* ne saopštava prave osobine tog velikog neprijatelja fizičkog razmnožavanja. Kakve god da su te karakteristike u induskom ezoterizmu, Narada - koji se u Cishimalajskom okultizmu zove *Peš-hun*, "Glasnik", ili grčki *Angelos* - predstavlja jedinog poverenika i izvršioca univerzalnih naloga Karme i *Adi-Budija*: neku vrstu aktivnog Logosa koji se stalno inkamira, usmerava i vodi ljudske delatnosti od početka do kraja Kalpe.

"Peš-Hun" je opšta, ne samo indijska svojina. On je tajanstvena, inteligentna, vodeća moć, koja i daje i reguliše impulse ciklusa, Kal-

Stanca I - Počeci Osetnog Života

pi i univerzalnih događaja.³⁵ On je vidljivi podešavač Karme u opštima razmerama; *inspirator* i voda najvećih junaka ove Manvantare. U egzoteričkim delima, on se naziva imenima koja uopšte nisu poхvalna, kao stoje "Kah-karaka" *izazivač svađa*, "Kapi-vaktra" *majmunoliki*, pa čak i "Pisuna", špjun, iako se na drugim mestima naziva Deva-Brama. Čak je na ser V. Džonsa ovaj tajanstveni karakter, kavkog je mogao da upozna u svojim sanskrtskim studijama, ostavio snažan utisak. On ga poredi sa Hermesom i Merkurom i naziva ga "rečitim glasnikom bogova" (vidi *Azijska istraživanja*, I, str. 264). Sve je to navelo pokojnog dr Kinilija (*Knjiga Boga*) da, na osnovu toga što Indusi veruju da je on veliki Riši "koji večno luta zemljom, dajući dobre savete", vidi u njemu jednog od dvanaest *Mesija*. On možda nije bio tako daleko od istine, kao što neki veruju.

Staje Narada *zaista* ne može se objasniti pisanom rečju, niti bi savremeno pokolenje neupućenih mnogo dobilo od te informacije. Ali, moglo bi se primetiti da ako u induskom panteonu postoji božanstvo koje podseća na Jehovu, po načinu na koji "sugeriše" misli i "otvrdnjava" srca onih koje će načiniti svojim oruđima i žrtvama, to je Narada. Samo, kod njega nije u pitanju želja da dobije izgovor za "pošasti" i tako pokaže: "Ja sam Gospod Bog", niti je u pitanju bilo kakav ambiciozni ili sebični motiv, već se, uistinu, radi o želji da služi i vodi univerzalni napredak i evoluciju.

Narada je jedan od nekolicine istaknutih karaktera u *Puranama* (pored još nekih bogova) koji posećuju takozvane donje ili paklene oblasti Patale. Bilo da jeste, bilo da nije, Narada je sve što zna naučio zahvaljujući svom odnosu sa Sešom sa hiljadu glava, zmijom koja nosi sedam Patala i čitav svet na svojoj glavi kao dijademu i veliki je učitelj astronomije;³⁶ sigurno je daje on nadmašio Garginog Gurua u poznavanju cikličkih finesa. On je taj koji je odgovoran za naš napredak i nacionalno blagostanje ili nevolju. On je taj koji donosi

³⁵

Možda je to razlog što nam se u *Bhagavad Giti* kaže daje Brama u početku poverio Naradi da svi ljudi, čak i *mlečasi*, otpadnici i varvari, mogu znati pravu prirodu Vasudeve i naučiti da imaju veru u to božanstvo.

Za Sešu, koja je takođe Ananta, beskrajna, i "Ciklus Večnosti" u ezoterizmu, tvrdi se daje dala astronomsko znanje Gargi, najstarijem indijskom astronomu, koji ju je umilostivio i tako stekao svo znanje o planetarna i tome kako da tumači predzname.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

ratove i okončava ih. U starim Stancama, Peš-Hunu se pripisuje da je izračunao i zapisao sve astronomske i kosmičke cikluse koji će doći, i daje toj Nauci poučio prve posmatrače zvezdanog svoda. A Asuramaja, za koga se kaže da je sva svoja astronomска dela zasnovao na tim zapisima, odredio je trajanje svih prošlih geoloških i kosmičkih perioda i dužinu svih ciklusa koji će doći, do kraja ovog životnog ciklusa, ili do kraja sedme Rase.

Među tajnim knjigama postoji delo koje se zove *Ogledalo budućnosti*, u kome su zapisane sve Kalpe unutar Kalpi i ciklusi u nedrima Seše, ili beskonačnog Vremena. To delo je pripisano *Peš-Hunu*, Naradi. Postoji još jedno staro delo koje se pripisuje raznim Atlantičanima. Ta dva zapisa nam saopštavaju sve cifre za naše cikluse i mogućnost da izračunamo datume ciklusa koji će doći. Međutim, hronološke kalkulacije koje ćemo sada izneti jesu one koje su bramini dalje objasnili, ali, najveći njihov deo pripada Tajnoj Doktrini.

Kronologija i proračuni braminskih Inicijata zasnovani su na zodijačkim zapisima Indije i na delima pomenutog astronoma i maga - Asuramaje. Atlantičanski zodijački zapisi ne mogu da pogrešе, pošto su oni sačinjeni pod vodstvom onih koji su, pored ostalog, prvi naučili ljudsku rasu astronomiji.

Ali, ovde se namemo i smelo suočavamo sa novom teškoćom. Reći će nam da se naša tvrđenja protive *nauci* u ličnosti čoveka koji se na Zapadu smatra velikim autoritetom u pogledu celokupne sanskrtske literature - profesoru Albrehtu Veberu iz Berlina. Na naše veliko žaljenje, mi tu ništa ne možemo, i spremni smo da ostanemo pri našim sadašnjim tvrdnjama. Dr Veber na neki veoma tajanstven način poistovećuje Asuramaju, na koga epska perspektiva ukazuje kao na prvog astronoma u Arjavarti, onoga koga je "Bog Sunca naučio znanju o zvezdama", *in propriapersond*,* sa grčkim "Ptolemejem". Nije saopšten nijedan valjan razlog za to poistovećenje, osim da "to poslednje ime (*Ptolemaios*), kao što vidimo sa natpisa u Pijadasiju, postaje indijsko 'Turamaja', od čega je lako *moglo* nastati ime 'Asuramaja'". Nema sumnje daje *moglo*, ali suštinsko pitanje je - postoji li bilo kakav dobar dokaz da je ono *nastalo na taj načini* Jedini dokaz koji je iznet glasi da *mora* daje bilo ovako: "po-

(Lat.) - lično (nap. prev.)

Stanca I — Počeci Osetnog Života

što je taj Maja izrazito pripisan Romaka-puri na Zapadu".³⁷ Maja (iluzija) je očigledna, pošto nijedan evropski sanskritolog ne može da kaže gde se nalazila "Romaka-pura", osim, zaista, daje bila negde "na Zapadu". U svakom slučaju, kako nijedan član Azijskog društva ili zapadnjački orijentalista nikad neće poslušati učenje *Bramana*, beskorisno je da razmatramo primedbe evropskih orijentalista. "Romaka-pura" je svakako bila "na Zapadu", postoje činila deo poslednjeg kontinenta *Atlantidana*. A isto je tako sigurno daje, u *Purana*, Atlantida navedena kao rodno mesto Asuramaje, "koji je bio isto tako veliki mag, kao sto je bio i veliki astrolog i astronom." Štavice, profesor Weber odbija da indijskom Zodijaku pripiše neku veliku starost i sklon je da misli da Indusi uopšte nisu znali za Zodijak "dok ga nisu pozajmili od Grka".* Ta izjava je u suprotnosti sa najvećim brojem drevnih indijskih predanja, i zato se mora ignorisati (vidi *Zodijak i njegova drevnost*). Tim više imamo pravo daje ignorisemo što i sam učeni nemački profesor u uvodu svog dela *{Istorija sanskrtske književnosti}* kaže da:

(...) pored prirodnih prepreka koje ometaju istraživanja (u Indiji), još uvek preovladuje gusta magla praznoverica i predrasuda koja se kovitla nad čitavom tom zemljom, obavijajući je poput vela.

Nikakvo čudo što je i dotični dr. Weber, budući i sam uhvaćen u taj veo, naveden na nehotične greške. Nadajmo se da danas bolje zna.

Sad, bilo da Asuramaju smatramo savremenom mitskom ličnošću, ličnošću koja je živila u doba makedonskih Grka, ili onakvom kakvom je smatraju okultisti, u svakom slučaju se njegovi proračuni slažu sa proračunima Tajnih Zapisa.

Kalendar koji je spomenut sakupila su dva veoma učena bramina³⁸ iz odlomaka tog strahovito starog dela, pripisanog atlantidanskom

³⁷

Vidi *Predavanja o indijskoj književnosti* prof. A. Vebera, str. 253, u Tribnerovoj (*Trübner*) Azijskoj ediciji.

Čak i Maja Indijanci iz Gvatemala su svoj Zodijak imali od nezapamćene prošlosti, a "prvobitni ljudi su postupali na identičan način nezavisno od vremena i mesta, u svakom razdoblju", primećuje jedan francuski pisac.

Tirukanda Pančanga za godinu Kali Juge 4986., od Čintamani Ragharačarje, sina čuvenog državnog astronoma Madrasa, i Tartakamale Venkate Krišne Raoa.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

astronomu, nađenih u Južnoj Indiji, 1884. i 1885. godine. Najbolji panditi su to delo proglašili savršeno tačnim - iz bramaničke perspektive - utoliko se ono dovodi u vezu sa ortodoksnim učenjima. Ako uporedimo njegove tvrdnje sa onima koje su pre nekoliko godina iznete u *Razotkrivenoj Izidi*, zatim sa fragmentnim učenjima koja su objavili neki teozofi i sa sadašnjim podacima dobij enim iz *Tajne Knjige okultizma*, videće se da se oni savršeno slažu, osim u nekim detaljima koji ne mogu biti objašnjeni -jer bi se morale otkriti tajne više Inicijacije - nepoznate čitaocu, kao što su nepoznate i autorki ovog dela - a to se *ne može učiniti* (ipak, pogledajte "Braminsku kronologiju" na kraju Stance II).

STANCAII

PRIRODA NE USPEVA BEZ POMOĆI

(5) Nakon ogromnih perioda Zemlja stvara čudovišta • (6)
"Tvorci" su nezadovoljni» (7) Oni isušuju Zemlju * (8) Oni
uništavaju te oblike * (9) Prve velike plime * (10) Počeci stva-
ranja kore

5. TOČAK SE ZAVRTEO ZA TRIDESET BCRORA {godina, ili 300.000.000 *). ON JE SAGRADIO RUPE (oblike). MEKO KAMENJE, KOJE JE OTVRDNULO (minerale); ČVRSTE BILJKE, KOJE SU OMEKŠALE (vegetacija). VIDLJIVO OD NEVIDLJIVOG, INSEKTE I MALE ŽFVOTE (Sarisripa, Svapada). KAD GOD BI PREPLAVILI MAJKU, ONA (Zemlja) BI IH OTRESLA SA SVOJIH LEĐA (a). POSLE TRIDESET KRORA GODINA, ONA SE OKRENU. LEŽE NA LEĐA; NA BOK . . . NIJE ZVALA SINOVE NEBA, NIJE TRAŽILA SEJOVE MUDROSTI. STVARALA JE IZ SOPSTVENIH NEDARA. RAZVILA JE VODENE LJUDE, UŽASNE I ZLE (b).

(a) Ovo se odnosi na nagib ekliptike - kojih je bilo nekoliko - na potop i haos na Zemlji koji je potom sledio (što se, međutim, ne odnosi na prvobitni haos), u kome su stvorena čudovišta, poluljudska, poluzivotinjska. Nalazimo da se ona pominju u *Knjizi mrtvih*, a takođe i u haldejskoj priči o stvaranju, na *Kutha tablicama*, ma koliko da su one osakaćene.

Trista milona godina, ili Tri okultna doba. *Rig Veda* ima istu podelu. U *Hinni prirodi* (X 97 I) se kaže "da su biljke nastale tri doba (Trijugam) pre bo-gova" na našoj Zemlji (vidi "Braminsku hronologiju" na kraju ove stancе).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Ovo nije čak ni alegorija, već su to *činjenice*, koje nalazimo ponovljene kako u priči o *Pimanderu*, tako i u haldejskim tablicama stvaranja. Ti stihovi se mogu maltene proveriti pomoću kosmogonije koju saopštava Beroz, a koju je do neprepoznavanja iskrivio Euzebij, ali čije se neke crte ipak mogu naći u izvesnim fragmentima koji su preostali od starogrčkih pisaca - Apolodora, Aleksandra Polihistora, itd., itd. U našim Stancama se pokazuje da su "vodeni ljudi, užasni i zli", koji su bili proizvod samo fizičke prirode, odnosno pokušaj "impulsa evolucije" da se stvari čovek, *kruna*, svrha i cilj životinjskog života na Zemlji - bili neuspeh. Zar ne nalazimo isto u berozijanskoj kosmogoniji, koja je sa takvom žestinom proglašena paganskom besmislicom? A opet, ko od evolucionista može da kaže da se stvari na početku nisu odigrale ovako kako je prikazano? Da nije, kao što se pominje u *Puranama*, egipatskim i haldejskim rukopisima, pa čak i u *Postanju*, bilo dva, pa čak i više "stvaranja" pre poslednjeg formiranja naše Planete, koja je, menjajući svoje geološke i atmosferske uslove, takođe promenila i svoju floru, faunu i ljude? Ta tvrdnja ne samo da se slaže sa svim drevnim kosmogonijama, već, takođe, i sa savremenom naukom, pa čak i sa teorijom evolucije, kao što se može pokazati u nekoliko reci.

U najranijim kosmogonijama ne postoji "tamno stvaranje", ni "Zli Zmaj" koga pobeduje Bog Sunca. Čak je i kod Akađana velika Dubina (Vodeni Ponor ili Prostor) bila mesto rođenja i obitavalište Ea, Mudrosti, nespoznatljivog beskrajnog Božanstva. Ali, kod Semita i kasnijih Haldejaca, neizmemna Dubina Mudrosti postaje grubla materija, grešna Supstanca, a Ea se preobražava u Tijamat, zmaja koga je ubio Merodah, ili Satanu, u astralnim talasima.

U induskim *Puranama* vidimo kako Bramt, tvorac, nakon mnogih neuspeha, započinje *iznova* sedam novih stvaranja; a dva velika stvaranja su i spomenuta,[^] tj. Padma i Varaha, ovo sadašnje, kada je Zemlju iz voda izdigao Brahma u obliku veprja, ili "Varaha Avatar". Stvaranje je prikazano kao igra, ili zabava (Lila) tog tvoračkog boža. *Žohar* govori o prvobitnim svetovima koji su nestali čim su nastali. A isto se kaže i u *Midrašu*, gde rabi Abahu izričito objašnjava (u *Berešit Raba*, Parča IX) daje "Sveti" jedan za drugim stvorio i uništio moštvo sveto va pre nego stoje uspeo da stvari ovaj današnji.

Ona se ne smeju mešati sa sedam stvaranja ili podela u svakoj Kalpi (vidi knjigu I, "Sedam Stvaranja"). Ovde se misli *na primarno* i *seimndarno* stvaranje.

Stanza II — Priroda ne uspeva bez pomoći

To se ne odnosi na druge svetove u svemiru, već na tajnu naše planete koju sadrži alegorija o "Kraljevima Edoma". Jer, reči: "Ovim sam zadovoljan", ponavljaju *se u Postanju* (I, 31), iako su, kao i sve drugo, izobličene. Haldejski odlomci kosmogonije na natpisima klinastim pismom, i na drugim mestima, pokazuju dva odvojena stvaranja životinja i čoveka, od kojih je prvo uništeno pošto je bilo neuspešno. Kosmogonijske tablice dokazuju da su se pre našeg stvaranja odigrala druga (vidi *Hibert predavanja*, str. 390); kao što je pokazao i autor *Kabale u Žoharu*, *Sifrah Dzeniuta*, u *Dzovah Rabah*, 128a, itd. Kabala tvrdi isto.

(b) Oanes (ili Dagon, haldejski "Čovek-riba") deli svoju kosmogoniju i postanje na dva dela. Prvi je ponor voda i tame, u kojima boreve krajnje gnusna bića - krilati ljudi, ljudi sa dva lica, ljudska bića sa dve glave, sa kozjim nogama i rogovima (naši "ljudi-koze"),⁴ vodenih kentauri, bikovi sa ljudskim glavama i psi sa ribljim repovima. Ukratko, kombinacije raznih životinja i ljudi, kombinacije riba, gmičavaca i drugih čudovišnih stvorenja koja uzimaju oblike i izgled jedni od drugih. Ženski elemet u kome su ona boravila otelovljuje Talat - More, ili "Voda" - koju je na kraju pobedio Bel, muški princip. A Polihistor kaže:

Bel dođe i preseče ženu i od jedne njene polovine on stvori Zemlju, a od druge polovine nebesa, a istovremeno on uništi životinje koje su bile u njoj.

⁴ Otkud ta identičnost ideja? Kinezi imaju isto predanje. Prema komentatoru Kvh Pehu, u delu po imenu *Šon-Hai-Ding*, *Čudesna Mora i Zemlje*, delu koji je istoričar Čung Ku napisao koristeći natpise na devet umi koje je načinio imperator Ji (2255. godine pre nove ere), spominje se jedan razgovor sa *ljudima koji su imali dva odvojena lica na svojim glavama*, spreda i pozadi, čudovištima sa kozjim telima i ljudskim glavama, itd. Gould, koji u svojim *Mitskim čudovištima*, str. 27, imenuje neke autore koji su pisali o istoriji prirode, pominje 5a« *Hai Ding*. Prema Kvh Pohu (276-324. godine), to delo je sastavljeno 3.000 godina pre njegovog doba, sedam dinastija pre njega. Jang Sun iz dinastije Ming (koja počinje 1368. godine) tvrdi da su to delo sastavili Kung Cou i Čung Ku (kao stoje i rečeno). Čung Ku, koji je živeo u doba poslednjeg cara dinastije Hia, 1818. godine pre nove ere, u strahu da bi car mogao da uništi knjige koje govore o davnoj prošlosti, poneo ih je kada je pobegao u **Jin** (vidi *Mitska čudovišta*, Carls Gould, str 27).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Kao što umesno primećuje I. Majer: "Kod Akadana svaki objekat i moć Prirode imaju svoj Z/, Duh. Akađani su svoja božanstva uobličili u Trijade, obično muške (pre bespolne?); Semiti su takođe imali trijadna božanstva, ali su uveli pol" (str. 246) ~ ili falicizam. Kod Arjevaca i najstarijih Akadana, sve stvari predstavljaju emanacije posredstvom, a ne pomoću tvorca ili Logosa. Kod Semita je sve rođeno.

6. VODENE LJUDE, UŽASNE I ZLE, ONA SAMA STVORL OD OSTATAKA DRUGIH *{od mineralnih, biljnih i životinjskih ostataka}* OD PRVOG, DRUGOG I TREĆEG *{Kruga}* ONA IH UOBLIČI. ĐANIJI DOĐOŠE I POGLEDAŠE . . . ĐANIJI OD BLISTAVOG OCA-MAJKE, IZ BELIH *{Solarno-lunarnih}* OBLASTI DODOŠE,* IZ BORAVIŠTA BESMRTNIH-SMRTNIKA *{a}*.

{a) Objasnjenja iz naših stanci su daleko jasnija od legende o stvaranju koju prenosi *Kuhta tablica*, čak i da je potpuna. Međutim, ono stoje preostalo na njoj ih potvrđuje. Jer, prema toj tablici "gospodar Andela" uništava ljude u dubinama, "gde nije ostalo leševa ni otpada" pošto su oni pobijeni. Nakon toga oni, Veliki Bogovi, stvaraju ljude sa telima pustinjskih ptica, "sedam kraljeva, braću iz iste porodice", itd., što se odnosi na mogućnosti kretanja prvobitnih eteričnih tela ljudi, koji su mogli da lete isto tako dobro kao što su mogli i da hodaju,[^] ali koji su bili uništeni zato što nisu bili "*savršeni*", tj. bili su "bespolni, kao i Kraljevi Edoma".

Sta bi nauka mogla da kaže o toj ideji prvobitnog stvaranja vrsta kad uklonimo sve metafore i alegorije? Ona će prigovoriti da "Anđeli" i "Duhovi" nemaju nikakve veze sa tim; ali, ako su priroda i zakoni fizičke evolucije stvorili sve ovo što se danas nalazi na Zemlji, zašto ne bi bilo moguće daje, u periodu dok je Zemlja bila pokrivena vodom, postojao takav bezdan u kome je stvoren priličan broj čudovišta? Da li su za nauku problematična "ljudska bića" i ži-

Bogovi i planetarni Duhovi, posebno Ribui. "Tri Ribua" koji su još postali "triput sedam na broju" svojih darova.

Setite se Platonovih "krialih Rasa" i priče iz *Popol Vuha* o prvoj ljudskoj rasi koja je mogla da hoda, leti i vidi predmete na bilo kojoj udaljenosti.

Stanza II - Priroda ne uspeva bez pomoći

votinje sa ljudskim glavama i dvostrukim licima? Ali, ako je čovek samo viša životinja i ako se razvio od zveri putem beskrajnog niza preobražaja, zašto te "karike koje nedostaju" ne bi mogle da imaju ljudske glave izrasle na telima životinja, ili, pošto su bile dvoglave, da imaju glave zveri i obrnuto, što bi sve bile faze u proizvođačkom procesu Prirode? Zar nismo videli da su u geološkim periodima, u dobu gmizavaca i sisara, postojali gušteri sa ptičjim krilima i zmijiske glave na životinjskim telima?[^] I, ako raspravljamo iz perspektive nauke, zar se čak i u okviru naše savremene ljudske rase povremeno ne rode primerci vrste monstruma: deca sa dve glave, životinjska tela sa ljudskim glavama, bebe sa psećim glavama, itd., itd? A ako priroda još uvek stvara takve nakaze danas, kada je već vekovima ustaljena u pravilnosti svog evolucionog rada, to dokazuje da su čudovišta koja opisuje Beroz bila moguća na početku njenog rada, i daje ta mogućnost jednom postojala kao zakon, pre nego što je ona probrala svoje vrste i počela redovan rad na njima, za šta danas, zaista, pouzdan dokaz pruža sama pojava "ATAVIZAMA", kako to nauka naziva.

To je ono što ova doktrina uči i demonstrira pomoću brojnih dokaza. Ali, mi nećemo čekati odobravanje ni od dogmatske teologije ni od materijalističke nauke, već ćemo nastaviti sa stanicama. Neka one govore same za sebe, uz pomoć svetlosti koju na njih bacaju komentari i njihova objašnjenja; naučni aspekti tih pitanja biće razmotreni kasnije.

Pokazalo se da je fizička priroda, ostavljena da sama stvori životinje i čoveka, omanula. Ona je mogla da stvori prva dva carstva i niže životinjske carstvo, ali kad je došao red na čoveka, pored "kappa od kože" i "Daha životinjskog Života" bile su neophodne još i duhovne, nezavisne i inteligentne moći da bi ga stvorile. Ljudskim Monadama iz prethodnog kruga bilo je potrebno nešto više od čisto fizičkih materijala da bi izgradile svoje ličnosti, jer bi inače ostale ispod nivoa čak i bilo koje "Frankenštajnove" životinje.[^]

Vidi *Mitska čudovišta* Čarlsa Goulda.

U prvom tomu nedavno objavljenog *Uvoda u Ijudsce rase* M. De Kvatrfaža, postoji dokaz da čovek, od poslerecijamog perioda, pa čak i od pre tog doba - pošto su u to vreme već mnoge Rase bile razbacane po licu Zemlje - ni mrvu nije izmenio svoju fizičku strukturu. A ako se, godinama okruženo životinjskim svetom koji se menja od jednog ciklusa do drugog, koji je izumirao

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

7. NEZADOVOLJNI ONI BEHU. NAŠEG MESA TU NEMA (*oni rekoše*) NEMA POGODNIH OBLIKA ZA NAŠU BRAĆU OD PETOG. NEMA BORAVIŠTA ZA ŽIVOTE.* ONI MORAJU PITI ČISTE VODE, A NE ZAMUĆENE (a). HAJDE DA IH ISUŠIMO (*vode*).

(a) Kaže katehizam (Komentari):

"Iz materijalnih Svetova silaze oni koji uobličavaju ljude u novim Manvantarama. Oni su niži Lha (Duhovi) koji imaju dvojno telo (astralno u eteričkom obliku). Oni su tvorci i modelari našeg tela iluzije. (. .)

*U oblike koje su projektovali Lha (Pitriji) dva slova (Mona-
da, zvana takođe i "Dvostruki Zmaj") siđoše iz sfera očekivanja.*

i rađao se u novim oblicima - tako da danas na Zemlji ne postoji ni jedna jedina životinja, ni velika ni mala, koja je bila savremenik čoveku tog perioda - ako su se, dakle, sve životinje, osim samog čoveka, preobrazile, to dokazuje ne samo čovekovu drevnost, već i to da on *pripada posebnom Carstvu*. Zašto bi on jedini izbegao preobražaj? Zato stoje, kaže de Kvatrfaž, oružje koje je on koristio u borbi sa prirodom i neprestanim proraenama geoloških uslova i elemenata, bila "*njegova psihička moć, a ne njegova fizička snaga ili telo*", kao što je slučaj kod životinja. Dajte čoveku samo onu količinu inteligencije kojom su obdareni drugi sisari, i sa svojim današnjim telesnim sklopom on će postati najbespomoćnije biće na Zemlji. A ako svi dokazi idu u prilog tome daje *ljudski organizam sa svim svojim karakteristikama, posebnostima i sklonostima već postojao na našoj planeti u tim dalekim geološkim periodima, kad još nije postojao nijedan primerak sisara kakvi danas postoje*, staje neizbežan zaključak? Ovo: pošto sve ljudske rase pripadaju jednoj istoj vrsti, sledi daje ta vrsta *najstarija od svih današnjih sisara*. Zato je ona najstabilnija i najpostojanija od svih, i bila je već potpuno razvijena ovakva kakva je danas još u vreme kad nije bilo čak ni pokušaja da se ostali sisari koje danas znamo pojavle na Zemlji. Tako misli ovaj veliki francuski prirodnjak, koji time zadaje zetok udarac darvinizmu.

Monade *senki* ljudi Trećeg Kruga, ogromnih majmunolikih oblika.

U ezoterijskom sistemu, sedam principa u čoveku predstavljeni su pomoću sedam slova. Prva dva su *svetija* od četiri slova Tetragramatona.

Posredne sfere, za koje se kaže da u njima Monade, koje nisu dosegle Nirvanu, dremaju u nesvesnoj neaktivnosti između Manvantara.

r

Stanza II — Priroda ne uspeva bez pomoći

Ali, ona su poput krova bez zidova ili stubova na koje bi se oslonio. (. . .)

Coveku su potrebna četiri plamena i tri Vatre da bi postao jedno na Zemlji, i njemu je potrebna suština četrdeset devet Vatri da bi bio savršen. Oni koji su napustili Više Sfere, Bogovi Volje, ti su koji su dovršili Manua iluzije. Jer "Dvostruki Zmaj" ne vlađa pukim oblikom. Onje kao povetarac kad nema drveta ni grane da ga prihvati. On ne može da utiče na oblik kad nema agensa prenosa (Manasa, "Uma") / oblik ne zna za njega.

U najvišim svetovima, tri su jedno, na Zemlji (isprva) jedno postaje dva. Oni su kao dve (strane) linije Trougla kojije izgubio svoju osnovu - kojaje treća Vatra. "

(Knjiga katekizma, III, odeljak 9).

Pre nego što nastavimo dalje, ovom komentaru je potrebno određeno objašnjenje. Da bismo to učinili, posebno na dobrobit arijevske induske braće - čije se ezoterijsko tumačenje možda razlikuje od našeg - moraćemo ovo što sledi da im objasnimo nekim pasusima iz njihovih sopstvenih egzoteričkih knjiga, naime *Purana*. U alegorijama kojima se one služe, za Bramu, koji kolektivno predstavlja kreativnu silu Univerzuma, kaže se:

(. . .) da gaje na početku Juga (ciklusa) (. . .) obuzimala želja i , moć da stvara, paje, gonjen moći onoga što bi trebalo da bude stvoreno, stalno iznova, na početku Kalpe, radao sličnu tvorevinu.

(Vidi *Višnu Purana*, knjiga I, poglavljje V, završna sloka; takođe *Manava-darma Sastra*, I, 30.)

Objašnjeno na drugom jednom mestu. "Tri Vatre", Pavaka, Pavamana i Suči, koje su imale četrdeset pet sinova, i koje sa svoja tri oca i njihovim ocem Agnijem sačinjavaju 49 Vatri. Pavamana (Vatra koja je proizvedena trenjem) je otac *Vatre Asura*, Suči (Solama Vatra) je roditelj Vatre bogova, a Pavaka (električna Vatra) je otac Vatre *Pitrija* (vidi *Vaju Puranu*). Ali, to je objašnjenje na materijalnom i zemaljskom nivou. Ti plamenovi su prolazni i samo periodični, dok su Vatre - večne u svom trostrukom jedinstvu. One odgovaraju trima nižim i četvorim višim ljudskim principima.

Sure, koje su kasnije postale A-Sure.

¹³ Atma, Budi i Manas. U Devahanu je potreban viši element Manasa da bi se u *Monadi* lišenoj tela stvorilo stanje percepcije i svesti.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Sad predlažemo da proučimo egzoterijsku priču iz *Višnu Purane* i da vidimo koliko se slaže ili ne slaže sa našom ezoterijskom verzijom.

STVARANJE BOŽANSKIH BIĆA u EGZOTERIČKIM PRIKAZIMA

U *Višnu Purani* - koja svakako predstavlja najstariji spis koji nosi ime *Purana*, kao i u svim ostalim *Puranama*, nalazimo da Brama uzima muški oblik kako bi stvarao, "četiri tela obdarena trima kvalitetima"/* Kaže se:

Na taj način, Maitreja, *Dotsna* (zora), *Ratri* (noć), *Ahan* (dan) i
Sandja (večernji sumrak) predstavljaju četiri tela Brame (. . .)
(str. 81, tom I, Vilsonov prevod)

Prema Parasarinom objašnjenju, kad Brama poželi da iznova stvori svet i izgradi potomstvo/»omoci svoje volje, u četiri oblika (ili četiri klase bića) po imenu bogovi (Đan Kohani), Demoni (tj. u većoj meri materijalne Deve) Preci (Pitriji) i ljudi, on "usredsreduje svoj um kao u Jogi (Jujuđe)".

Čudno zvuči, ali on počinje tako što STVARA DEMONE,^ koji na taj način prethode andelima ili bogovima. To nije protivrečnost, a ni nedoslednost, već kao i sve drugo ima duboko ezoterijsko značenje, savsim jasno onima koji ne pate od hrišćanskih teoloških predrasuda. Onaj ko ima na umu da princip MAHATA, ili Intelekta, "Univerzalni Um" (bukvalno "veliki"), koji ezoterijska filozofija objašnjava kao "ispoljeno Sveznanje" - prvi proizvod Pradane (prvobitne materije), kao što kaže *Višnu Purana*, ali prvi aspekt Parabrama ili ezote-

U *ezoterizmu* se to direktno odnosi na sedam principa ispoljenog Bramu, ili univerzuma, istim redom kao u čoveku. Egzoterički, to su samo četiri principa.

Termin *demoni* je veoma širok, Jer se odnosi na veliki broj nižih - odnosno, u većoj meri materijalnih - Duhova, ili nižih Bogova, koji su tako nazvani zato što se suprotstavljaju višim; ali, oni nisu đavoli.

Stanza II - Priroda ne uspeva bez pomoći

ričkog SAT, Univerzalna Duša,* kao što uči okultizam - leži u korenu SAMO-Svesti,* razumeće zašto. Takozvani "Demoni" - koji (ezoterički) predstavljaju samopotvrdujući, a (intelektualno) aktivni Prinzip - predstavljaju, da tako *kažemo, pozitivni pol stvaranja*; otuda su prvi proizvedeni. To je ukratko proces, alegorijski ispričan u *Puranama*.

Pošto je Brama usredsredio svoj um u sebe i kvalitet tame je prožeо tele koje je on poprimio, najpre su proizvedene Asure, koje su izašle iz njegovog bedra; a pošto su one napustile njegovo telo, ono se pretvorilo u NOĆ.

(Vidi Deo II, odeljak "*Pali Andeli*").

Ovde su uključene dve značajne stvari: (a) prvobitno su u *Rig Vedi* "Asure" prikazane kao *duhovna božanska bića*; njihovo ime je etimološki izvedeno iz *asu* (dah), "Dah Božiji", i ono znači isto što i Vrhunski Duh ili zoroastrijanski *Ahura*. Kasnije, u teološke i dogmatske svrhe, prikazano je kako oni izlaze iz bedra Brame, a njihovo ime je počelo da se izvodi od odričnog *a* i *sura*, bog (solamo božanstvo), što znači *ne-bog*, i prikazani su kao neprijatelji bogova. Sve drevne teogonije, bez izuzetka, od arijevske i egipatske pa do Hesiodove, u poretku kosmogenijske evolucije stavlju Noć pre Dana, pa to čini čak i *Postanje*, u kome je "noć nad licem dubine" pre "prvog dana". Razlog tome je što sve kosmogenije ~ osim one u Tajnoj Doktrini - počinju takozvanim "Sekundarnim Stvaranjem", to jest, *ispoljenim* Univerzumom, čije stvaranje je moralo da započne izrazitom diferencijacijom između večne Svetlosti *Prvobitnog Stvaranja*, čija misterija zauvek mora ostati "Tama" za Ijubopitljivo ograničeno poimanje i intelekt neupućenih, i Sekundarne Evolucije ispoljene vidljive prirode. *Vede* sadrže čitavu filozofiju te podele, koju naši orijentalisti nikad nisu ispravno objasnili zato stoje *nikad nisu ni razumeli*.

Isti poredak principa u čoveku: *Atma* (Duh), *Budi* (Duša), njegov nosilac, kao stoje Materija *Vahan* duha, i *Manas* (um), treći, ili peti, mikrokosmički. Na *nivou personalnosti*, *Manas* je prvi.

* Igra reči: (Engl.) *self-asserting* - "koji potvrđuju ja, odnosno sopstvo" (nap. prev.).

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Nastavljujući da stvara, Brama poprima naredni oblik, oblik *Dana* i iz svog daha stvara bogove, koji su obdareni osobinom dobrote (pasivnosti)." U njegovom narednom telu preovladala je osobina velike pasivnosti koja takođe predstavlja (negativnu) dobrotu, i iz boka te osobe izašli su Pitriji, preci ljudi, jer je, kao što objašnjava tekst:

Brama mislio o sebi (tokom tog procesa) kao o ocu sveta.¹⁸

To je Krija-šakti - tajanstvena moć *Joge* koja je objašnjena na drugom mestu. Kad je Brama odbacio to telo, ono je postalo *Sandja* (večernji sutan), interval između dana i noći.

Na kraju je Brama poprimio svoj poslednji oblik kojim je dominirala *osobina nečistote*:

(...) i od njega su nastali LJUDI U kojima preovlađuje nečistota i strast.

Kad je to telo odbačeno, ono je postalo zora, ili jutarnja polutama - osvit Čovečanstva. Ovde Brama ezoterički znači *Pitrije*. Kolektivno, on je Pitar, "Otac".

Sada se mora objasniti pravo ezoteričko značenje te alegorije. Brama u njoj lično simbolizuje kolektivne stvaraoce Sveta i Čoveka - univerzum sa svojim brojnom inventarom stvari pokretnih i (naizgled) nepokretnih." Kolektivno on predstavlja Pradapatije, ili Gospodare Bića, a ta četiri tela tipski predstavljaju četiri klase tvoračkih moći ili Đan Kohana, koje su opisane u komentaru na Stancu VII u Knjizi I. Čitava filozofija tzv. "Stvaranja" dobra i zla u ovom svetu i čitavog ciklusa manvantaričkih rezultata zasniva se na izpravnom razumevanju ta Četiri tela Brame.

¹⁷

Zato je, kaže Komentar, izreka "danju su najmoćniji bogovi, a noću demoni", potpuno alegorijska.

¹⁸

To mišljenje o sebi kao ovakvom, onakvom ili drugačijem predstavlja glavni činilac u stvaranju svih vrsta psihičkih, pa čak i fizičkih fenomena. Reći "ko god kaže ovoj planini: pomeri se i potoni u more, i ne posumnja (...) to će se i desiti", nisu prazne reci. Jedino što bi reč "vera" trebalo prevesti kao VOLJA. Vera bez Volje je kao vetrenjača bez *vetra* -jalova.

¹⁹

Istu ideju nalazimo u prva četiri poglavља *Postanja*, gde se pojavljuju "Gospod" i "Bog", koji su *Elohim* i androgini *Eloha*.

Stanca II-Priroda ne uspeva bez.pomoći

Sada ćemo pripremiti čitaoca da razume ono pravo, ezoterijsko značenje ovoga što sledi. Štaviše, postoji jedno važno pitanje koje bi trebalo razjasniti. Pošto je hrišćanska teologija proizvoljno utvrdila i složila se sa ovom tvrdnjom da Satana sa svojim Palim Anđelima pripada najranijem stvaranju, postoje on bio prvi stvoren, najmudriji i najlepši od Božijih Arhanđela, reč je izrečena, ustanovljenje osnovni ton. Otuda je učinjeno da *svi paganski* spisi potkrepljuju isto značenje; na sve njih je ukazivano da su demonski i *tvrdilo se*, kao što se *tvrdi i danas*, da *istina i činjenice* pripadaju hrišćanstvu i da počinju isključivo sa hrišćanstvom. Čak su i orijentalisti i proučavaoci mitova, od kojih neki uopšte nisu hrišćani, već "nevemici", ili ljudi od nauke, a da ni sami toga nisu bili svesni, usled puke asocijacije ideja i navika, ušli u teološki šablon. Čisto bramanička razmišljanja, zasnovana na pohlepi za moć i na ambiciji, ostavila su mase u potpunom neznanju velikih istina; a isti razlog je naveo Inicijate među ranim hrišćanima da čute, dok su oni koji nikad nisu znali istinu izobličili poredak stvari, prosuđujući o hijerarhiji "Anđela" prema njihovom egzoteričkom obliku. Tako, kao što su *Asure* morale da postanu buntovni niži bogovi koji se, u narodnim verovanjima, bore protiv najviših arhanđela, Agatodemona, najstariji dobronamemi Logos, zapravo je kod teologa postao "neprijatelj" ili *Satana*. Ali, da li bilo koji stari sveti spis potvrđuje to teološko tumačenje? Odgovor je: *apsolutno ne*. Kao što zoroastrijanski spisi *Zend Avesta*, *Vendidad* i drugi ispravljaju i razotkrivaju kasniju, lukavu dvoličnost bogova induskog Panteona, i putem AHURE vraćaju *Asurama* njihovo legitimno mesto u teogoniji, tako i nedavna otkrića haldejskih tablica brane čast prvih božanskih Emanacija. To je lako dokazati. Hrišćanska angelologija je direktno izvedena iz farisejske, a oni su svoja načela doneli iz Vavilona. Sadukeji, pravi čuvari Mojsijevih zakona, nisu znali za, ili su odbacivali, sve anđele, a suprotstavljeni su se čak i ideji o besmrtnosti ljudske *Duše* (ali ne i bezličnog *Duha*). U *Bibliji*, jedini Anđeli o kojima se govori su "Sinovi Božiji", koji se pominju u *Postanju*, VI (za koje se danas smatra da su *Nefilim*, Pali Anđeli), kao i nekoliko anđela u ljudskom obliku, "Glasnika" jevrejskog Boga, čiji rang bi takođe trebalo detaljnije analizirati nego stoje to ovde učinjeno (vidi napred, Stanca I, pododeljak 2, 3, itd., gde je pokazano da su rani Akadani *Eom*, Mudrošću, nazivali ono što su kasniji Haldejci i Semiti

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

izvitoperili u Berozovu *Tijamat*, Tisalat i Talat, ženskog Morskog Zmaja, danas Satanu). Uistinu - "Kako si samo pao (od ljudske ruke), 0 sjajna zvezdo i sine jutra"!

Sad, šta nam vavilonjanske priče o "Stvaranju", u obliku u kome ih nalazimo u odlomcima asirskih tablica, govore - iste one priče na kojima su fariseji izgradili svoju angelologiju? Ali, uporedite to sa *Asirskim otkrićem* g. Dž. Smita, str. 398. i *njegovom Haldejskom pričom o Postanju*, str 107. *Tablica sa pričom o sedam zlih Bogova ili Duhova* sadrži sledeću povest - važne delove ističemo italikom:

1. *U prvim danima zli Bogovi,*
2. *andđeli, koji behu pobunjeni, koji su u nižim regionima neba*
3. *bili stvoreni,*
4. *oni izazvaše njihova zla dela*
5. *smišljena zlim umovima (. . .) itd.*

Tako smo pokazali, što smo jasnije mogli, na odlomku koji je ostao neoštećen, da ne može biti nepouzdanog čitanja kako su "pobunjeni andđeli" bili stvorenici u *nižim regionima neba*, tj. da su pripadali i pripadaju *materijalnom planu evolucije*, mada nam taj nivo, pošto nije dostupan spoznaji naših čula, ostaje uglavnom nevidljiv i zato se smatra subjektivnim. Da li su, onda, gnostici mnogo pogrešili što su tvrdili da su ovaj naš vidljivi svet, a posebno Zemlju, stvorili *niži* andđeli, niži Elohim, koji je, kako su učili, isto što i Bog Izrailja. Ti gnosti su živelici bliže vremenu kada je zapisana Tajna Doktrina, pa bi zato trebalo da priznamo kako su oni to bolje znali od neiniciranih hrišćana koji su se poduhvatili, stotinama godina nakon toga, da preoblikuju i *isprave* to što je rečeno. Ali, da vidimo šta dalje стоји na istoj tablici:

7. Bese ih sedam (zlih bogova) (...) (potom sledi njihov opis; četvrti je bio "zmija", falički simbol Četvrte Rase u ljudskoj evoluciji).
15. Sedmorica njih, glasnici Boga Anua, njihovog kralja.

A sad, Anu pripada haldejskom Trojstvu, i u jednom aspektu je identičan sa Sin, ili "Mesecom". Mesec je ujevrejskoj kabali Arga, ili

Stanza II — Priroda ne uspeva bez pomoći

seme materijalnog života, a kabalistički je još bliže povezan sa Jehovom, koji je dvopolan, kao i Anu. U ezoterizmu se obojica predstavljaju, i na njih se gleda, iz dvostrukе perspektive: muške ili duhovne i ženske ili materijalne, ili Duha i Materije, dva antagonistička principa. Otuda je prikazano da je "Anuove Glasnike" (Anu je Sin, "Mesec") u stihovima 28-41 na kraju nadvladao isti taj Sin uz pomoć Bela (Sunca) i Ištar (Venere). Asirolozi to smatraju protivrečnošću, ali je to naprsto *metafizička* ezoterijskog učenja.

Postoji nekoliko tumačenja jer postoji sedam ključeva za misteriju Pada. Štaviše, u teologiji postoje dva "Pada": pobuna Anđela i njihov "Pad" i "Pad" Adama i Eve. Tako su i niže i više klase bića optužene za navodni zločin. Reč "navodni" je istinit i ispravan termin jer se u oba slučaja zasniva na pogrešnom razumevanju. U okultizmu se oba smatraju karmičkim posledicama, i oba potпадaju pod zakon evolucije - intelektualne i duhovne sa jedne, fizičke i psihičke sa druge strane. "Pad" predstavlja univerzalnu alegoriju. On na jedan kraj leštice evolucije postavlja "pobunu", tj. rad na diferenciranju intelekta i svesti na njihovim raznim nivoima; a na drugi, niži kraj, pobunu materije protiv duha, ili delovanje protiv duhovne inercije. I tu leži zametak greške koja je vršila tako katastrofalni uticaj na inteligenciju civilizovanih društava preko osamnaest vekova. U izvornoj alegoriji se materija - dakle, u većoj meri materijalni anđeli - smatra pobednikom nad duhom, ili Arhandelima koji su "palili" na ovaj nivo.

Oni *saplamenim mačevima* (ili životinjske strasti) naterali su u
bekstvo Duhove Tame.

Ipak, ovi poslednji su ti koji su se borili za prevlast svesne i božanske duhovnosti na zemlji i doživeli neuspeh, podlegavši moći materije. Ali, u teološkoj dogmi se tvrdi suprotno. Baš Mihail, "kojije nalik Bogu", predstavnik Jehove i predvodnik nebeskih jata - kao što Lucifer, u Miltonovoj mašti, predvodi paklena jata - ima najbolje odlike Satane. Istinaje da Mihailova priroda zavisi od njegovog Tvorca i Gospodara. A ko je on, može se otkriti ako pažljivo pročitamo alegoriju o "Ratu na Nebu" pomoću astronomskog ključa. Kao što je pokazao Bentli, "Rat titana protiv bogova" kod Hesioda i rat Asura

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

(ili Tarakamaja) protiv deva u puraničkoj legendi, identični su po svemu osim po imenima. Aspekti zvezda pokazuju (Bentli uzima 945. godinu pre nove ere kao najpričližniji datum za takvu jednu konjunkciju) da "su sve planete, osim Satuma, bile na istoj strani neba kao Sunce i Mesec", pa su otuda bile njegovi protivnici. Pa ipak i Mojsije i Hesiod pokazuju daje prevladao Saturn, ili jevrejski "Bog-Mesec", a nijednog od njih nisu razumeli. Otuda je pravo značenje izvitopereno.

STANCA II - *nastavak*

8. PLAMENOVI DOĐOŠE. VATRE SA ISKRAMA; NOĆNE VATRE I DNEVNE VATRE (a). ONE ISUŠIŠE MUTNE TAMNE VODE. SVOJOM VRELINOM ONE IH ISCRPEŠE. LHASI (*duhovi*) VISINA, LHAMAJINI (*oni*) ODOZDO, DOĐOŠE (b). ONI POBIŠE TE OBLIKE KOJI SU IMALI DVA I ĆETIRI LICA. ONI SE IZBORIŠE SA LJUDIMA-KOZAMA, SA LJUDIMA SA PASJOM GLAVOM I LJUDIMA SA RIBLJIM TELIMA.

(a) "Plamenovi" predstavljaju hijerarhiju Duhova koja je istovrsna, ako ne i identična, sa "gorućim" vatreminim *Sarafa* (Serafimima) koje pominje Isaija (VI, 2-6) onima koji, prema jevrejskoj teogoniji, pohađaju "Presto Svevišnjeg". Melha je Gospod "Plamenova". Kad se pojavi na Zemlji, on poprima ličnost Bude, kaže narodna legenda. On je jedan od najstarijih i najpoštovanijih *Lhasa*, budistički sveti Mihail.

(b) Ne sme se smatrati da reč "Dole" podrazumeva paklene oblasti, već naprsto duhovna, tačnije eterična Bića nižeg ranga, zato bliža Zemlji, ili samo korak iznad zemaljske sfere, dok su Lhasi Duhovi najviših Sfera - odatle i ime glavnog grada Tibeta, *Lha-ssa*.

Pored tvrdnje da su čisto fizičke prirode i da se odnose na evoluciju života na Zemlji, ova sloka može da ima još jedno alegoričko značenje, ili, uistinu, kako su nas učili, nekoliko. PLAMENOVI, ili "Vatre", predstavljaju Duh, ili muški element, a "Voda" materiju, ili suprotni element. I ovde opet nalazimo, u priči o Duhu koji ubija čisto

Stanza II - Priroda ne uspeva bez pomoći

materijalne oblike, pored naučne kosmičke činjenice, ukazivanje na večnu borbu Duha i Materije na fizičkim i psihičkim planovima. Jer, sledeći stih kaže:

9. MAJKA-VODA, VELIKO MORE, JECAŠE. ONA SE DIŽE, ONA NESTADE u MESECU, KOJI JU JE PODIGAO, KOJI JU JE DONEO NA SVET. (a)

(a) Sad, šta bi ovo moglo da znači? Zar to nije očigledno ukazivanje na pojave plima u ranom periodu istorije naše planete u njegovom Četvrtom Krugu? Od skora su modema istraživanja počela da se bave visokim paleozojskim plimama. Po teoriji g. Darvina, Mesec se odvojio od meke Zemljine mase pre ne manje od 52.000.000 godina, a verovatno još mnogo davnije. Počevši od tačke do koje su došla istraživanja Helmholca, Faradeja, ser Viljema Tomsona i drugih, on je datirao pojavu plimskog usporavanja Zemljinog rotacionog kretanja daleko u samu noć vremena, i smatrao je daje Mesec, u doba detinjstva naše planete, bio od nje udaljen samo "delić njegovog današnjeg rastojanja". Ukratko, po njegovoj teoriji, Mesec se odvojio od Zemlje. Plimski talas koji se poklopio sa njihanjem mase planete - pošto je tada centrifijgalna tendencija bila gotovo jednaka gravitaciji - prevazišao je otpor gravitacije, pa se masa koju je podigla plima mogla potpuno odvojiti od Zemlje.²⁰"

Okultno učenje tvrdi baš suprotno. Mesec je daleko stariji od Zemlje i, kao stoje objašnjeno u Knjizi I, Zemlja svoje postojanje duguje Mesecu, bez obzira kako astronomija i geologija objašnjavaju tu činjenicu. Otuda plime i privlačna sila Meseca, koje demonstrira tečni deo naše planete što stalno stremi da se podigne ka svom roditelju. To je značenje rečenice:

Majka-Voda se diže i nestade u Mesecu, koji ju je podigao, koji ju je doneo na svet.

²⁰ Ali, pogledajte probleme na koje su kasnije ukazali brojni geolozi u svojim delima, koji se suprotstavljaju toj teoriji. Uporedite članak ser R. S. Bula (*BuU*) u *Nature* (1. decembar 1881.), a takođe i tvrdnje američkih geologa.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

10. KAD ONI *{Rupe, oblici}* BEHU UNIŠTENI, MAJKA-ZEMLJA OSTADE PUSTA. ONA ZAMOLI DA BUDE ISUŠENA {a})}^

{a) Došlo je vreme za očvršćivanje kore. Vode su se odvojile i taj proces je započeo. Bio je to početak novog života, što nam razotkriva jedan ključ. Drugi ključ nas uči o poreklu Vode, njenom mešanju sa Vatrom (on ga naziva tečnom vatrom)^^ i upušta se u alhemski opis njihovog potomstva - čvrste materije, kakvi su minerali i zemlja. Od "Voda Prostora", potomstvo muškog Duha Vatre i ženske (gasovite) Vode postalo je okeansko prostranstvo na Zemlji. Varuna je povučen iz beskrajnog Prostora da bi, kao Neptun, vladao ograničenim morima. Kao i uvek, možemo videti daje narodna mašta zasnovana na strogo naučnoj osnovi.

Voda je svuda simbol ženskog elementa; *materija*, čije je slovo M slikovno dobij eno od / V \ A . što je hijeroglif za vodu. To je univerzalna matrica ili "Velika Dubina". Venera je velika Majka-Devica, koja izlazi iz morskih talasa, a Kupidon ili *Eros* je njen sin. Ali, Venera predstavlja kasniju mitološku varijantu *Gaje* (ili *Gee*), Zemlje, koja je u svom višem aspektu Priroda (*Prakriti*), a metafizički Aditi, pa čak i Mulaprakriti, koren Prakriti ili njen noumen.

Zato je Kupidon ili Ljubav u svom prvobitnom značenju Eros, ili Božanska Volja, ili *Zelja za ispoljavanjem samog sebe u vidljivoj tvorini*. Otud Fohat, prototip Erosa, postaje na Zemlji velika moć "Životnog elektriciteta", ili Duh "životodajni". Setimo se grčke teogonije i udimo u duh njene filozofije. Grci su nas učili (vidi *Iljadu*, IV, 201, 246) da sve stvari, uključujući i bogove, svoje postojanje duguju Okeanu i njegovoj ženi Tetidi, a ona je zapravo Gea, Zemlja ili

²¹ Boginja koja je rodila prvobitna čudovišta bila je, prema Berozu, *Talat* (*Thallath*), na grčkom *Talasa*, "More".

²² Poređenja radi, pogledajte Berozov proračun stvaranja (Aleksandar Polihistor) i užasna stvorena rođena iz dvostrukog principa (Zemlja i Vatra) u Ambisu prvobitnog stvaranja: Nere (Kentauri, ljudi sa konjskim udovima i ljudskim telima) i Kinare (ljudi sa konjskim glavama), koje je stvorio Brama na početku Kalpe.

Stanza II-Priroda ne uspeva bez pomoći

Priroda. Ali, koje *Okeanl* Okean je neizmemi PROSTOR (Duh u Kasu), koji predstavlja Božanstvo (vidi Knjigu I), a Tetida nije Zemlja, već prvobitna materija u procesu formiranja. U našem slučaju, ne rada Aditi-Gea *Urana* ili Varunu, glavnog Aditju među sedam planetarnih bogova, već to čini Prakriti, materijalizovana i lokalizovana. Mesec, muško po svom teogonijskom karakteru, samo u svom kosmičkom aspektu predstavlja ženski princip razmnožavanja, kao što Sunce predstavlja muški. Voda je potomstvo Meseca, koji je kod svih naroda androgino božanstvo.

Evolucija se odvija po zakonima analogije u Kosmosu, što se očituje prilikom formiranja i najmanje planete. Zato se ovo stoje rečeno, primenjeno na *modus operandi* u vreme kad se pojavljivao Univerzum, odnosi takođe i na formiranje naše Zemlje.

Ova Stanca počinje iskazom o trideset krora, 30.000.000 godina. Mogli bi nas upitati - šta su drevni narodi mogli da znaju o trajanju geoloških perioda kad nijedan savremeni naučnik ili matematičar nije u stanju da izračuna njihovo trajanje čak ni sa približnom tačnošću? Bilo da su oni imali bolja sredstva za to ili ne (a smatra se da su ih imali u svojoj koncepciji Zodijaka) ipak ćemo mi sada izneti hronologiju drevnih bramina što je vremije moguće.

BRAMINSKA KRONOLOGIJA

Nema veće zagonetke u nauci, nema beznadežnijeg problema nego što je]3itanje: koliko su stari - makar približno - Sunce i Mesec, Zemlja i Covek? Šta savremena nauka zna o trajanju perioda Sveta, pa makar i o dužini geoloških perioda?

Ništa; *apsolutno ništa*.

Ako se okrenemo nauci da bismo dobili hronološku informaciju, oni koji su direktni i iskreni, kao stoje to npr. g. Pengeli, (*Pengelly*), istaknuti geolog, kažu: "Ne znamo."²³ Videćemo da su geologija i antropologija, u pogledu pouzdane numeričke procene trajanja doba

²³

Za sličan pristup pogledajte *Filozofiju* profesora Lefevra, str. 481.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

sveta i čoveka na potpuno nesigurnom terenu. Pa ipak, kad se neki proučavalac ezoterijske filozofije drzne da istupi sa učenjima okultne nauke, smesta ga poklope. Zašto bi moralo da bude tako kad ni najveći naučnici, koji upotrebljavaju samo sopstvene fizičke metode, nisu uspeli da se ni približno usaglase?

Istina, teško da bismo za to mogli da krivimo nauku. Zaista, u simerijanskoj tami praistorijskih doba, istraživači su izgubljeni u labyrintru čiji veliki hodnici nemaju vrata, tako da nema vidljivog ulaza u arhajsku prošlost. Izgubljeni u labyrintru sopstvenih nagađanja i odbacujući, kao što su to uvek i činili, istočnjačko predanje, bez ikavkog ključa ili bar nekog putokaza da ih vodi, šta geolozi i antropolozi mogu osim da ščepaju Arijadninu nit čim je prvi put opaze i potom nastave po metodu potpuno slučajnog izbora? Zato nam je isprva rečeno da antropologija danas na najstariji period na koji se odnose dokumentarni zapisi gleda samo kao "na najbližu jasno vidljivu tačku praistorijskog perioda" (*Enciklopedija Britanika*).

Istovremeno se priznaje da se "iza tog perioda unazad prostire ogromni, neodređeni niz praistorijskih doba" (*Ibid*).

Mi ćemo početi baš sa tim specifičnim "dobima". Ona su "praistorijska" jedino za golo oko materije. Za duhovno orlovsко oko vidovnjaka i proroka svih rasa, Arijadnina nit se pruža i iza tog "istorijskog perioda", neprekinuta, pouzdana i postojana, u samu noć vremena, a ruka koja je drži je isuviše moćna da bi je ispustila, ili pak dopustila da se prekine. Zapisi postoje, iako ih neupućeni možda odbacuju, smatrajući ih sanjarijama; ipak su mnoge od njih prečutno prihvatali filozofi i veoma učeni ljudi, a odbacuju ih bez razlike jedino zvanična tela ORTODOKSNE nauke. Pošto ona odbija da nam pruži bar približnu predstavu o trajanju geoloških doba - osim u okviru nekoliko hipoteza koje jedna drugoj protivreče i oponiraju - hajde da vidimo čemu nas može naučiti arijevska filozofija.

Ti proračuni, koji su izneti u *Manuovim zakonima* i *Puranama* - osim neznatnih i sasvim očigledno *namernih* preterivanja - kao što je već rečeno, gotovo su identični sa onime čemu nas uči ezoterijska filozofija. To se može videti ako ih uporedimo koristeći bilo koji hinduski kalendar koji priznaje ortodoksnii hinduizam.

ft

Najbolji i najpotpuniji od tih kalendara danas, po preporukama učenih bramina iz južne Indije, jeste već pomenuti tamilski kalen-

Stanza II - Priroda ne uspeva bez pomoći

dar po imenu *Tirukanda Pančanga*, koji je sastavljen prema, i u potpunoj je saglasnosti sa, tajnim odlomcima Asuramajinih proračuna. Kao što se za Asuramaju kaže daje bio najveći astronom, takođe se šapuće daje bio i najmoćniji "čarobnjak" "BELOG OSTRVA koje je od grehova postalo CRNO", tj. ostrva Atlantide.

"Belo Ostrvo" je simbolički naziv. Kaže se da je Asuramaja živeo u *Romaka-pura* na Zapadu (vidi predanje Đana-baskara), zato što je to ime aluzija na zemlju i kolevku "Iz Znoja Rođenih" Treće Rase. Ta zemlja ili kontinent nestala je vekovima pre Asuramajinog doba, pošto je on bio Atlantidarin; ali, on je bio direktni potomak *Mudre Rase*, *Rase koja nikad ne umire*. Postoje mnoge legende o ovom junaku, učeniku samog Surje (Boga Sunca), kako tvrde indijske priče. Nije mnogo važno da lije on živeo na ovom ili onom ostrvu, već je stvar u tome da se dokaže da on mje mitska ličnost, kakvom bi hteli da ga naprave dr Veber i drugi. Činjenica daje *Romaka-pura* na "Zapadu" navedena kao rodno mesto ovog junaka arhajskih vremena je zanimljivija zato što je veoma sugestivna u pogledu ezoterijskog učenja o "Iz Znoja Rođenim" Rasama, ljudima rođenim iz *pora svojih roditelja*. "ROMAKUPA" na sanskritu znači "pore dlačica". U *Mahabharati*, XII, 10, 308, za narod po imenu Raumje se kaže daje stvoren iz *pora Virabhadre*, strašnog diva, koji je uništio Dakšinu žrtvu. I za druga plemena i narode se kaže da su rođena na taj način. Sve su to ukazivanja na kasnu Drugu i ranu Treću Korensku Rasu.

Sledeće cifre preuzete su iz kalendara o kome smo govorili; fushnote označavaju mesta neslaganja sa ciframa škole Arja Samađ:

I.	Od početka kosmičke evolucije ^{^"} do
induske godine <i>Tarana</i> (ili 1887.)	1.955.884.687 godina
II.	(Astralnom) mineralnom, biljnog i
životinjskom carstvu, sve do čove-
ka, za evoluciju je bilo potrebno ^{^^}	300.000.000 godina

Ezoterijska doktrina kaže da se ta "kosmička evolucija" odnosi samo na naš solarni sistem, dok egzoterički hinduizam te cifre primenjuje, ako se ne varamo, na čitav Sistem Univerzuma.

²⁵

Još jedno neslaganje. Okultizam kaže: "Astralnim prototipovima mineralnog, biljnog i životinjskog carstva, do čoveka, to vreme (300 miliona godina)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

III. Vreme od prve pojave "Čovečanstva" (na planetarnom lancu)	IV. Vreme koje je proteklo od "Vaivasvata Manvantare" i ljudskog perioda do 1887. godine je tačno	1.664.500.987 godina ²⁶
		18.618.728 godina

bilo je potrebno da evoluiraju, formirajući se iznova od odbačenih materijala iz prethodnog Kruga, koji su, iako u svom sopstvenom ciklusu veoma gusti i fizički, prilično eterični kad se uporede sa materijalnošću našeg sadašnjeg srednjeg Kruga. Po isteku 300 miliona godina, Priroda, na silaznoj putanji ka fizičkom i materijalnom, počinje od čovečanstva i ide naniže, stvrđujući i materijalizujući oblike na svom putu. Zato fosili koji su nađeni u sedimentnim slojevima, kojima se mora pripisati starost ne od osamnaest, već od mnogo miliona godina, zapravo pripadaju oblicima prethodnog kruga koji su, dok su bili u životu, bili daleko eteričniji nego fizički, *u smislu u kome mi pozajem fizičko*. To što ih mi opažamo i iskopavamo kao opipljive oblike rezultat je procesa materijalizacije ili kristalizacije o kome smo govorili, koji se odvijao tokom vremena na početku Četvrtog Kruga i dostigao vrhunac nakon pojave čoveka, nastavljajući se paralelno sa njegovom ižičkom evolucijom. To samo po sebi ilustruje činjenicu da se stepen materijalnosti Zemlje menja usput, kao i stepen materijalnosti njenih stanovnika. I zato ljudi danas nalaze kao opipljive fosile ono što su nekad bili (za njihova današnja čula) eterični oblici nižih carstava. Navedene bramaničke cifre odnose se na evoluciju koja počinje na kugli A u Prvom Krugu. U ovom tomu govorićemo samo o ovom. Četvrtom Krugu."

Autorka ove knjige se ne može poduhvatiti objašnjenja ove razlike i izmeđe cifara u poslednja tri niza po tri. Prema svim kalkulacijama, kad se oduzme trista miliona godina, trebalo bi da preostane 1.655.884.687. Ali, u pomenu-tom tamilskom kalendaru cifre su ovakve, a tako su i prevedene. Škola pokojnog pandita Dajananda Sarasvatija, osnivača Arja Samada, saopštava datum 1.960.852.987. Vidi *Arja Magazine* iz Lahore, na čijim koricama piše: "Arijevsko doba, 1.960.852.987."

²⁷

Vaivasvata Manu je jedno ljudsko biće - neke verzije mu dodaju i sedam Rišija - koje je u alegoriji o *Matsja* Avataru spašeno od potopa u čamcu, kao Noje u svojoj barci. Zato bi *Vaivasvata Manvantara* zapravo bio period posle potopa. To se, međutim, ne odnosi na kasniji "atlantidanski" ili Nojev potop, niti na *Kosmički Potop* ili *Pralaju* pomračenja, koja je prethodila našem Krugu, već na pojavu čovečanstva u kasnijem Krugu. Međutim, velika je razlika između "Naimitike", povremene ili slučajne, *Prakritike*, elementalne, *Atjantike*, apsolutne i *Nitje*, trajne Pralaje; ova poslednja se opisuje kao "Bramino moguće, ponovno apsorbovanje univerzuma na kraju DANA Brame". Jedan učeni bramin-teozof postavio je pitanje: "Postoji li uopšte *Kosmička* Pralaja, jer bi

Stanza II-Priroda ne uspeva bez pomoći

V.	Trajanje jedne Manvantare je	308.448.000 godina
VI.	14 "Manvantara"/?^W'5' periodje-dne <i>Satja Juge</i> čini JEDAN DAN		
	BRAME, ili potpunu Manvantam, što iznosi	4.320.000.000 godina
	Zato <i>Mahajuga</i> traje	4.320.000 godina^*
	Godina 1887. je udaljena od početka Kali Juge	4.989 godina

Da bismo ovo učinili još jasnijim u detaljima, iz *Teozofa* za novembar 1885. godine prenosimo sledeće proračune Rao Bahadur P. Šrinivas Roua:

360 dana smrtnika čini godinu	1
Krita Juga traje.....	1.728.000
Treta Juga traje.....	1.296.000
Dvapara Juga traje.....	864.000
Kali Juga traje.....	432.000
Ove četiri Juge čine Mahajugu.....	4.320.000
Sedamdeset jedna Mahajuga čini period vladavine jednog Manua	306.720.000
Vladavina 14 Manua obuhvata 994 Mahajuge, što iznosi.....	4.294.080.000

inače *Logos* (Krišna) morao da bude ponovo rođen, a on je *Ada*, (nerođen)." Ne možemo da kažemo zašto. Kaže se daje *Logos* rođen jedino metaforički, kao što se Sunce svakodnevno rađa, tačnije, kao što se ujutro zrak Sunca rađa, a kaže se da uveče umire kad nestane, dok on naprsto biva apsorbovan u suštinu svoga roditelja. Kosmička *Pralaja* je za vidljive stvari, a ne za *Arupa*, bezoblični svet. Kosmička ili univerzalna *Pralaja* dolazi jedino po isteku sto godina Brame, kad se kaže da se odigrava sveopšta razgradnja. Tada *Avjaja*, večni život koga simbolizuje Višnu, prema egzoteričkim spisima, poprimivši karakter Rudre, *Uništitelja*, ulazi u sedam Zrakova Sunca i ispija sve vode Univerzuma. "Tako nahranjeni, sedam sunčevih Zrakova se šire u *sedam sunaca* i pale vatru u čitavom kosmosu. (. . .)"

²⁸

Postoje Mahajuga hiljaditi deo dana Brame.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Dodajte <i>Sandije</i> , tj. intervale između vladavina svakog od Manua, koji odgovaraju dužini Šest Mahajuga i dobićete	25.920.000
Zbir tih vladavina i interregnuma 14 Manua iznosi 1.000 Mahajuga, što čini Kalpu, tj. jedan Dan Brame	4.320.000.000
Pošto Noć Brame traje isto toliko, jedan Dan i jedna Noć Brame pomnoženi sa 360 činih bijednu godinu Brame	3.110.400.000.000
100 takvih godina čini čitav period doba Brame, tj. Maha-Kalpu	311.040.000.000.000

To su egzoteričke cifre prihvачene širom Indije i one se prilično dobro uklapaju u proračune Tajnih dela. Ona ih, međutim, pojačavaju podelom na određeni broj ezoteričkih ciklusa, koji nikad nisu pomenuti u popularnim bramaničkim spisima -jedan od njih je, na primer, podela Juga na rasne cikluse (koju smo naveli na drugom jednom mestu). Ostale, naravno, nikad nisu objavljene. Ipak, one su poznate svakom "Dvorodenom" (Dvida, ili Iniciranom) braminu, a u *Purana* se uvijeno pominju samo neke od njih, koje se nijedan činjenični orijentalist nije poduhvatio da razabere, a i da jeste, ne bi ni mogao.

Ti sveti astronomski ciklusi su izuzetno stari, a mnogi od njih, kao stoje rečeno, imaju veze sa proračunima Narade i Asuramaje. Ovog poslednjeg smatraju divom i čarobnjakom. Ali, poslepotopski divovi (Giborim iz *Biblje*) nisu svi bili zli čarobnjaci, kao što to smatra hrišćanska teologija, za koju je svaki okultista sluga Zla; niti su bili lošiji od mnogih "vemih sinova crkve". Torkvemada i Katarina Medici su svakako u svoje vreme, u ime svog Učitelja, učinili više zla nego što gaje ikad učinio bilo koji atlantički div ili polubog iz antičkog doba, bilo da se zove Kiklop, Meduza ili orfički Titan, zmijonogo čudovište poznato kao Efijalt. U prošlosti je bilo *dobrih* "divova", kao što danas ima *loših* pigmeja, a Rakšasi i Jakše sa Lanke nisu bili ništa gori od savremenih dinamitaša i izvesnih hrišćanskih i civilizovanih generala tokom savremenih ratova. A nisu to bila ni mitološka bića. "Onaj ko želi da se smeje Brijareju i Orionu trebalo bi da se uzdrži od toga da posećuje, pa čak i da priča o Kamaku

Stanza II — Priroda ne uspeva bez pomoći

i Stounhendžu", primećuje jedan savremeni pisac. Pošto bramaničke cifre koje smo naveli otprilike odgovaraju proračunima ezoteričkog sistema, molimo čitaoca da ih ima na umu.

U *Enciklopediji Britanika*, kao poslednju reč nauke nalazimo kako se dopušta da starost čoveka bude *najviše* "nekoliko desetina hiljada godina".²⁹ Očigledno je da te cifre mogu da budu od 10.000 do 100.000 godina, pa zato one znače malo ili ništa i samo uvećavaju mrak koji obavlja ovo pitanje. Štaviše, od kakvog je značaja što nauka nastanak čoveka smešta u "pre ili postglacialni nanos", ako nam ista ta nauka kaže daje takozvano "ledeno doba" samo dugi niz doba koja su se "bez ikakve nagle promene prelila u period koji se naziva ljudskim ili skorašnjim (...) postoje preklapanje geoloških perioda pravilo, od početka vremena". Ovo poslednje "pravilo" donosi još više zbunjujuću informaciju, mada se ona naziva strogo *naučnom* i ispravnom, da "je takozvani modemi čovek savremenik ledenog doba u alpskim dolinama i u Finskoj".³⁰

Zato, kad ne bi bilo nauka *Tajne Doktrine*, pa čak ni egzoteričkog hinduizma i njegovih predanja, do dana današnjeg bismo bili ostavljeni da lebdimo u savršenoj neizvesnosti između neodređene starosti jedne škole nauke, "desetina hiljada godina" druge i 6.000 godina tumačenja *Biblike*. To je jedan od nekoliko razloga zašto smo, uz svo dužno poštovanje prema zaključcima savremenih ljudi od nauke, prisiljeni da ih zaobiđemo u svim pitanjima praistorijskog datiranja.

Naravno, savremena geologija i antropologija ne mogu da se saglaše sa našim gledišтima. Ali, okultizam će naći mnoga oružja protiv te dve nauke, kao što ih je našao protiv astronomije i fizičkih teorija, uprkos uveravanjima g. Lenga (*Laing*) da^{31*} "u (hronološkim) proračunima te vrste, koji se tiču starijih i mlađih formacija, nema *teorije*, već su oni zasnovani na pozitivnim *činjenicama*, ograničenim jedino verovatnoćom moguće (?) greške u bilo kom pravcu". Okultizam će ipak dokazati, po priznanjima same nauke, da geologija greši, joć češće i još više nego astronomija. U tom istom pasusu

²⁹

Vidi članak *Geologija* u *EncMopediji Britanika*.

To daje šansu čak i biblijskoj hronologiji "Adama" od 6.000 godina (*Ibid*).

Vidi *Savremena nauke i moderna misao*.

TAJNA DOKTRINA # ANTROPOGENEZA

g. Lenga, koji geologiji u pogledu korektnosti daje prednost nad astronomijom, nalazimo mesto koje je u očiglednoj suprotnosti sa priznanjima samih najistaknutijih geologa. Autor kaže:

Ukratko, zaključci geologije, u svakom slučaju do silurijanskog perioda,³² kadje u dobroj meri uspostavljen današnji poredak stvari, približne su (uistinu) *činjenice*, a ne *teorije*, dok su astronomski zaključci *teorije* zasnovane na *tako nesigurnim podacima*, da, dok u nekim slučajevima oni daju neverovatno kratke periode (. . .), u drugim daju gotovo neverovatno dugačke.

Nakon toga, čitaocu se predlaže daje:

(. . .) izgleda najsigurnije *da prepostavimo* kako geologija zaista dokazuje *daje trajanje današnjeg poretku stvari* bilo nešto preko 100 miliona godina (. . .) (pošto) (. . .) astronomija prepostavlja ogromno, mada nepoznato vreme u prošlosti, i vreme koje će proteći u budućnosti radi rođenja, rasta, zrelosti, opadanja i smrti Sunčevog Sistema, u okviru koga naša mala planeta Zemlja u ovom trenutku doživljava svoju nastanjuvu fazu.

(str 49)

Sudeći po prethodnim iskustvima, mi ni najmanje ne sumnjamо da bi naučnici koji daju "neverovatno kratke periode", tj. samo 15.000.000 godina, kao i oni koji "bi zahtevali 600.000.000 godina, zajedno sa onima koji prihvataju brojke g. Hakslija, po kome je proteklo 1.000.000.000 godina "otkadje počela sedimentacija u Evropi" (*Život sveta*), kad ih pozovu da odgovore na "besmisleno nenaučne i drske tvrdnje egzoteričke (i ezoteričke) arijevske hronologije", svi bili podjednako dogmatični. A takođe, ne bi propustili da podsete okultiste i bramine da su jedino naši savremeni naučnici predstavnici egzaktne nauke, čija je dužnost da se bori protiv *nepreciznosti ipraznoverica*.

Zemlja danas prolazi kroz "nastanjuvu fazu" jedino u pogledu *sadašnjeg poretku stvari*, što se tiče našeg današnjeg čovečanstva sa

³² Do silurijanskog perioda što se tiče mekušaca i životinjskog života - slazemo se; ali, šta oni znaju o čoveku?

Stanza II - Priroda ne uspeva bez pomoći

njegovim "omotačima od kože" i fosforom potrebnim za mozak i kosti.

Spremni smo da priznamo 100 miliona godina koje nudi geologija, pošto su nas učili daje naše današnje fizičko čovečanstvo - ili *Vaivasvata* čovečanstvo - nastalo pre samo 18 miliona godina. Ali, kao što smo pokazali, geologija ne može da nam ponudi nikakve činjenice u pogledu trajanja geoloških perioda, baš kao ni astronomija. Autentično pismo g. Pengelija, člana Kraljevskog društva, koje je citirano na drugom mestu u ovoj knjizi, kaže daje "danasm NEMOGUĆE, kao što će uvek i biti, da čak i približno svedemo geološko vreme na godine, pa čak i milenijume". A pošto do danas nikad nije iskopala fosil čoveka koji bi se razlikovao od njegovog *sadašnjeg oblika* - šta geologija zna o njemu? Ona je pratila zone sedimenata i sa njima prvobitni životinski život sve do silurijuma. Kad na isti način bude uspela da prati čoveka do njegovog prvobitnog protoplazmatičnog oblika, onda ćemo priznati da bi ona mogla nešto da zna o prvobitnim ljudima. Ako za "uticaj savremenih naučnih otkrića na savremenu misao" nije baš bitno da lije "čovek postojao u stanju starnog, mada sporog napredovanja tokom poslednjih 50.000 godina od perioda od 15.000.000 godina, ili poslednjih 500.000 godina od perioda od 150.000.000 godina (*Savremena nauka...*, str. 49), kao što g. Leng kaže svojim čitaocima, isto to važi i za tvrdnje okultista. Da oni nisu pokazali da je *moguće*, ako ne i savršeno izvesno, daje čovek živeo pre 18 miliona godina. Tajna Doktrina je isto tako mogla da ne bude napisana. Zato se moramo potruditi u tom smislu, a naši savremeni geolozi i ljudi od nauke u celini će biti oni koji ćemo pozvati da potvrde tu činjenicu u trećem delu ovog toma. U međuvremenu, uprkos činjenici da orijentalisti stalno predstavljuju indusku hronologiju kao fahtaziju koja nije zasnovana na *stvarnim* proračunima,³³ već naprosto predstavlja "detinjasto razmetanje", ona se ipak često iskriviljuje do neprepoznavanja da bi potvrdila zapadnjačke teorije i uklopila se u njih. Nema cifara koje su više naštimačane i zloupotrebljavane nego čuvene 4, 3, 2, za kojima slede cifre Juga i Mahajuga.

Pošto se čitav ciklus praistorijskih događaja, kao što su evolucija i preobražaj Rasa i ogromna starost čoveka, oslanja na pomenutu

³³ Vilsonov prevod *Višnu Purane*, tom I, str. 50-51.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

hronologiju, postaje izuzetno važno daje proverimo pomoću drugih kalkulacija. Ako se istočnjačka hronologija odbaci, bar ćemo se utesiti time što ćemo dokazati da nijedna druga - bilo da se radi o ciframa koje saopštava nauka ili crkva - nije ni za mrvu pouzdanija. Kako se izrazio profesor Maks Miler, često je isto tako korisno da se do kaže šta neka stvar nije, kao i da se pokaže šta bi mogla da bude. A kad uspemo da ukažemo na neistine kako hrišćanskih tako i naučnih proračuna - time što ćemo im dati podjednaku šansu kao i našoj hronologiji - nijedna od njih neće moći da se osloni ni na šta razumno kad bude proglašavala ezoterijske rezultate manje pouzdanim od sopstvenih.

Na ovom mestu čitaoce možemo da uputimo na naše prethodno delo *Razotkrivena Izida*, tom I, str. 32, radi nekih opaski što se tiču cifara koje su navedene na prethodnim stranicama.

Danas se može dodati još nekoliko činjenica informacijama koje su ovde saopštene, a koje su već poznate svakom orijentalisti. Svetost ciklusa 4320, sa dodatnim ciframa, leži u činjenici da svaka od cifara koje ga sačinjavaju, kad se uzmu odvojeno i udruže u raznim kombinacijama, simbolizuju najveće misterije Prirode. Zaista, bilo da 4 uzmemo odvojeno, ili 3 samo po sebi, ili njih dve koje zajedno čine 7, ili kad se saberu sve tri što daje 9, svi ti brojevi se primenjuju u najsvetijim i okultnim stvarima i beleže rad Prirode u njenim večno periodičnim fenomenima. Oni su uvek tačni, večno rekurentni brojevi, koji onome ko proučava Prirodu otkrivaju zaista božanski sistem, *inteligentan* plan u kosmogoniji, koji dovodi do prirodnih kosmičkih podela vremena, doba, nevidljivih uticaja, astronomskih pojava, sa njihovim delovanjem i povratnim reagovanjem na zemaljsku, pa čak i smrtnu prirodu; na rođenje, smrt i rast, na zdravlje i bolest. Svi ti prirodni događaji zasnovani su i zavise od cikličkih procesa u samom kosmosu, koji izazivaju periodične agense, što, delujući iznutra, utiču na Zemlju i sve što živi i diše na njoj, od početka do kraja Manvantare. Uzroci i posledice su ezoterički, egzoterički i *endoegzoterički*, da tako kažemo.

U *Razotkrivenoj Izidi* smo napisali sledeće:

Mi se nalazimo na dnu jednog ciklusa i u očigledno prelaznom stadijumu. Platon deli intelektualni napredak univerzuma tokom

Stanja II -Priroda ne uspeva bez pomoći

svakog ciklusa na plodne ijalove periode. U sublunanim regionima, sfere raznih elemenata ostaju večno u savršenom skladu sa božanskom prirodom, kaže on, "ali su njihovi delovi" koji se, usled toga što su previše blizu Zemlji, mešaju *sa zemaljskim* (odnosno materijom, dakle domenom zla), "ponekad u skladu, a ponekad suprotni (božanskoj) prirodi." Kad se ta kruženja u univerzalnom etru, koji u sebi sadrži sve elemente - a koja Elifas Levi zove "tokovima astralne svetlosti" - odvijaju u skladu sa božanskim duhom, naša zemlja, sa svim što joj pripada, doživljava plodan period. Okultne moći biljaka, životinja i minerala magički saosećaju sa "višim prirodama" i božanska duša u čoveku savršeno razume te "niže". Ali, tokom jalovih perioda, ove niže prirode gube svoju magično saosećanje, a duhovni vid većine ljudi je toliko pomračen da oni gube svaku predstavu o višim moćima svog sopstvenog božanskog duha. Mi smo u jalovom periodu: osamnaesti vek, tokom koga je zločudna groznica skepticizma tako nekontrolisano buknula, ostavio je devetnaestom veku neverovanje kao naslednu bolest. Božanski intelekt u čoveku je zakriljen; jedino njegov životinjski *raozsk filozofira*.

A kako puko filozofiranje može da razume "DOKTRINU DUŠE"?

Da ne bismo prekinuli tok izlaganja, navećemo neke upečatljive dokaze o tim cikličkim zakonima u Delu II, a u međuvremenu nastavljamo sa objašnjavanjem geoloških i rasnih ciklusa.

STANCA III

POKUŠAJI DA SE STVORI ČOVEK

(11) *Silazak Demijurga* * (12) *Lunamim bogovima je naređeno da stvaraju* • (13) *Viši bogovi odbijaju*

11. GOSPOD GOSPODA DOĐE. OD NJENOG TELA ON ODVOJI VODE, I TO BESE NEBO IZNAD, PRVO NEBO (*atmosfera ili vazduh, svod*) {a}.

{a}) Na ovom mestu predanje opet ulazi u Univerzalno. Kako je u najranijim verzijama, koje se ponavlja u *Puranama*, tako je i sa najmlađom, mojsijevskom pričom. U onim prvim se kaže: "On, Gospod" (bog koji je imao oblik Brame) "kad je svet postao jedan okean" (*Harivamsa*, I, 36), zaključivši da unutar tih voda leži zemlja, i u želji daje izdigne", daje odvoji, "stvori sebe u drugom obliku. Kao što je u prethodnoj Kalpi (Manvantari) uzeo oblik kornjače, tako je u ovom uzeo oblik vepra, itd, itd". U elohističkom "stvaranju" (*Postanje*, stihovi 6, 7, 8 i 9) "Bog" stvara svod usred voda (...) i kaže "neka se *kopno pojavi*". A potom dolazi tradicionalni klin na koji se kaci ezoterički deo kabalističkog tumačenja.

12. VELIKI KOHANI (*Gospodari*) POZVAŠE GOSPODARE MESECA, SA VAZDUŠASTIM TELIMA {a}. "IZRODITE LJUDE (*rečeno im je*), LJUDE KOJI ĆE IMATI VAŠU PRIRODU. DAJTE IM {tj, *Divama ili Monadama*} NJIHOVE OBLIKE IZNUTRA. ONA (*Majka Zemlja ili Priroda*) ĆE IZGRA-

Stanza III - Pokušaji da se stvori čovek

DiTi SPOLJAŠNJE OMOTAČE *{spoljašnja telo}*. *{Jer}* MUŠKO-ŽENSKI ONI
ĆE BITI. GOSPODARI PLAMENA, TAKODE."

(a) Ko su Gospodari Meseca? U Indiji ih zovu *Pitrijima*, ili "lunamim precima", ali je u hebrejskim svicima sam Jehova "Gospodar Meseca", kolektivno kao Jato, a takode i kao jedan od Elohim. Jevrejsku astronomiju i njihovo merenje *vremena* reguliše Mesec. Jedan kabalista, koji je pokazao daje "Danilo (...) govorio o Božijem *Vro\v{c}iQn/Vipodešavanjem vremena*" i da *Otkrivenje Jovanovo* govori o "pažljivo izmerenom kockastom gradu koji silazi sa nebesa", itd., dodaje:

"Ali vitalizujuća moć neba uglavnom/jnpaJa *Mesecu*. (...)" Bio je to jevrejski *T\^TJ*" (Jehova), a sv. Pavle se pridružuje: "Neka vam nijedan čovek ne prigovara što poštujete sedmi dan i *dan mladog Meseca*, koji predstavlja senku stvari koje će doći; ali telo (ili supstanca) je od Hrista" ili Jehove, ta funkcija one moći koja "neplodnu ženu (...) učini majkom (...) jer one su dar Jehove" (...) što predstavlja ključ primedbe koju je muž uputio Šunamiti, u pogledu njenog odlaška božnjem čoveku - "jer to nije ni sedmi dan ni *dan mladog Meseca*. (...)" *{Druga knjiga o kraljevima}*, IV, 23). Žive, duhovne moći sazvežđa vodile su žestoke ratove, koje su obeležili položaji zvezda i planeta, a posebno kao posledica konjunkcije Meseca, Zemlje i Sunca. Bentli komentariše daje hinduski "Rat između bogova i divova" obeležilo pomračenje Sunca na uzlaznom Mesečevom čvoru, 945 godine pre nove ere (!!), kada je rođena, ili nastala iz mora SRI (Sarai, S-r-i, žena jevrejskog A-bram-a).[^] Sri je takode Venera-Afrodita,

Prema sjajnoj Bentlijevoj hronologiji, koju je napisao u vreme kad je bilijska hronologija još uvek bila neprišnosvena; a takode i prema savremenim orijentalistima koji umanjuju induske cifre koliko god mogu.

Sad, Sri je čerka Brigua, jednog od Pradapatija i Rišija, poglavara Brigua, "Proždirača", Vazdušne klase bogova. Ona je Lakšmi, Višnuova supruga, i ona je "Sivina nevesta" (Gauri), a takode i Sarasvati, "vodena", žena Brame, pošto su ta tri boga i boginje jedno u tri aspekta. Pročitajte Parasarino objašnjenje u *Višnu Purani*, knjiga I, poglavje VIII (tom I, Vilsonov prevod, str. 119), pa ćete razumeti. "Gospodar Sri" je Mesec, on kaže, a "Sri je supruga Narajane, Boša Bogova"; Sri ili Lakšmi (Venera) je Indrani, kao što je i Sarasvati, jer prema Parasarinim recima: "Hari (ili Išvara, "Gospod") je sve što se zove muškim u

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

zapadni amblem "lunamo-solame godine ili Meseca (pošto je Sri Mesečeva žena; vidi fusnotu), boginja uvećanja..."^ Zato, "taj veliki spomenik i međaš tačnog perioda luname i solame godine i meseca, po kome bi se mogao izračunati taj ciklus (od 19 tropskih godina i 235 revolucija Meseca) baš je planina Sinaj ~ na koju silazi Gospod Jehova. (. . .) Pavle (dakle) govori kao mistagog, kad o slobodnoj i venčanoj ženi Avramovoj kaže: "Jer ta Hagar (venčana žena) je planina Sinaj u Arabiji". Kako žena može biti planina? I to kakva planina! Ipak... ona to bese... njeno ime bese Haga, hebrejski 1511, čiji su brojevi, kad se iznova čitaju 235, ili, tačnim merenjem izraženo, upravo broj lunamih meseci koji su ekvivalentni devetnaest tropskih godina koji upotpunjavaju taj ciklus... pošto je planina Sinaj, na ezoterijskom jeziku mudrosti, spomenik tačnog vremena lunamih godina i meseci, pomoću koga se taj duhovni vitalizirajući ciklus može izračunati ~ a ta planina se zaista zvala (vidi Fuersta):

(. . .) Planina Meseca (Sin). Zato takode i Sarai (SRI), Avramova žena, nije mogla da ima dece dok joj se ime nije promenilo u Sara, n"ItJ?, što joj je dalo osobinu lunamog uticaja."

Ovo bi se moglo smatrati digresijom u odnosu na glavnu temu, ali je neophodno za one koji imaju hrišćanske poglede. Jer, ko bi, pošto nepristrasno prouči legendu o Abramu ili Abrahamu, Sarai ili Sari, koja je bila "lepa po izgledu" i o Brami i Sarasvati, ili Sri, Lakšmi-Veneri, i odnosima svih njih prema Mesecu i Vodi - a posebno onaj ko razume pravo kabalističko značenje imena Jehova i njegov odnos i povezanost sa Mesecom - ko bi mogao da sumnja daje priča o Abramu zasnovana na priči o Brami, ili daje *Postanje* napisano na osnovu drevnih spisa koje koriste svi narodi? Sve je u drevnim spisima alegorično - sve je neraskidivo povezano sa astronomijom i kosmolatrijom i zasnovano na njima.

Univerzumu; Lakšmi je sve što se naziva ženskim. Osim njih nema ničeg drugog". Otuda je ona "žensko", a "Bog" je muške prirode.

Sri je boginja "Sreće i napretka" i ona sama je sreća i napredak.

Masonska revija, Sinsinati, jun 1886., članak *Kabala*.

Stanza III - Pokušaji da se stvori čovek

13. SVAKI OD NJIH (*Mesečevih bogova*) ODE U ZEMLJU KOJA MU JE DODELJENA; NJIH SEDAM, SVAKI NA SVOJE MESTO. GOSPODARI PLAMENOVA OSTADOŠE ZA NJIMA. ONI NE HTEDOŠE DA POĐU, NE HTEDOŠE DA STVARAJU (a).

(a) Tajna učenja pokazuju kako božanski Preci stvaraju ljudе u sedam oblasti planete, "svaki na svojoj parceli" - tj. svi stvaraju različite rase ljudi, iznutra i spolja, u različitim oblastima. Ta tvrdnja o mnogostrukom stvaranju se razmatra na drugom mestu (vidi Stancu VII). Ali, ko su "Oni" koji stvaraju, i "Gospodari Plamenova" koji ne stvaraju? Okultizam deli "Tvorce" u dvanaest klase, od kojih su četiri dostigle *oslobodenje* do kraja "Velikog Doba", peta je spremna da ga dostigne, ali i dalje ostaje aktivna na intelektualnom planu, dok sedam još uvek direktno podležu karmičkom zakonu. Tih sedam deluju na planetama našeg lanca koje sadrže ljudе.

Egzoteričke hinduističke knjige pominju sedam klase Pitrija, a među njima dve različite vrste Roditelja ili Predaka: *BariSad* i *Agnišvata*, ili one koji poseduju "Svetu Vatru" i one koji su je lišeni. Izgleda da ih hinduistički rituali povezuju sa žrtvenim vatrarama i sa *grihašta* braminima u prethodnim inkarnacijama: onima koji jesu i koji nisu čuvali, kao što bi trebalo, svoje svete domaće vatre u svojim prethodnim životima. Razlikuje, kao što smo rekli, pomenuta u *Vedama*. Prva i najviša klasa (ezoterički) *Agnišvata*, u egzoteričkoj alegoriji su predstavljeni kao *Grihašta* (bramini-domaćini) koji su, pošto u svojim prethodnim životima, u drugim Manvantarama, nisu uspeli da održe svoje domaće vatre niti da nude žrtve paljenice, izgubili sva prava da im se prinose žrtve paljenice. A *Barišadima*, braminima koji su održavali svoje domaće svete vatre, do dana današnjeg odaje se pošta na taj način. Otuda su *Agnišvata* predstavljeni kao lišeni vatre, a *Barišad* kao da ih imaju.

Ali, ezoterijska filozofija objašnjava daje uzrok toj izvornoj podeli razlika u prirodi te dve klase; *Agnišvata* Pitriji su lišeni vatre (tj. strasti za stvaranjem) zato što su suviše božanski i čisti (vidi napred, Sloka 11), dok su *Barišad*, pošto predstavljaju luname duhove

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

koji su bliže povezani sa Zemljom, postali tvorački Elohim oblika, ili Adam od prašine.

Alegorija kaže da su Sanandana i ostali *Vedasi*, Sinovi Brame, *njegovo prvo potomstvo*:

(. . .) bili bez želja ili strasti, nadahnuti svetom mudrošću, otuđeni od univerzuma i *bez želje za potomstvom*.

(*Višnu Purana, knjiga I, VII*)

Na to se takođe misli u Sloki 11, gde se kaže: "Oni nisu želeli da stvaraju", i objašnjava na sledeći način: "Prvobitne emanacije kreativne Moći su previše blizu Apsolutnom Uzroku. One su prelazne i latentne sile, koje će se razviti tek u narednim koracima". To razjašnjava stvar. Zato se kaže da se Brama razgnevio kad je video da ti "otelovljeni duhovi, nastali iz njegovih udova (*gatra*), nisu želeli da se umnože". Nakon toga, u alegoriji, on stvara drugih sedam *izuma rođenih sinova* (vidi *Mokša-Darma* i *Mahabharata*), naime *Marčija, Atrija, Angirasa, Pulastju, Pulahu, Kratua i Vasištu*, pri čemu se ovaj poslednji često zamjenjuje *Dakšom*, najplodnijim od svih tворaca. U najvećem broju tekstova tih Sedam Sinova *Vasište-Dakše* se nazivaju Sedam Rišija *Treće Manvantare*; ovo se odnosi i na Treći Krug, a takođe i na Treću Korensku Rasu i njene ogranke - Rase iz Četvrtog Kruga. To su sve Tvorci raznih bića na Zemlji, Prađapati, a istovremeno se pojavljuju i kao razne reinkarnacije u ranim Manvantarama ili rasama.

Tako postaje jasno zašto su *Agnišvata*, lišeni grublje *kreativne vatre* i, otud, nesposobni da stvore fizičkog čoveka, jer nisu imali *dvojnika*, odnosno astralno telo koje bi mogli da projektuju, pošto su bili bez ikakvog *oblika*, u egzoteričkim alegorijama prikazani kao Jogini, Kumare (čedni mladići), koji su postali "buntovnici", *Asure*, što se suprotstavljaju bogovima i bore se protiv njih,[^] itd., itd. Pa

Jer, kako pokazuje alegorija. Bogovi koji nisu imali nikakve lične zasluge, plašeći se svetosti tih inkamiranih Bića koja streme sopstvu, koja su postala *askete* i Jogini, i tako ugrozili moć onih prethodnih moćima *koje su sami stekli* - optužili su ih. Sve to ima duboko filozofsko značenje i odnosi se na evoluciju i sticanje božanskih moći putem *ličnog napora*. U *Puranama* su neki Rišiji-Jogini prikazani kao moćniji od bogova. Sekundarni bogovi ih privremeni-

Stanza III - Pokušaji da se stvori čovek

ipak su jedino oni mogli da dovrše čoveka, tj. da od njega načine samosvesno, gotovo božansko biće - boga na Zemlji. *Barišad*, iako su posedovali stvaralačku vatrū, bili su lišeni elementa višeg MAHATA. Pošto su bili na nivou nižih principa - onih koji prethode gruboj objektivnoj materiji - oni su mogli da rode jedino spoljašnjeg čoveka, tačnije rečeno model fizičkog, astralnog čoveka. Zato, iako vidimo kako im je Brama (kolektivni *Mahat* ili Univerzalni Božanski Um) poverio taj zadatak, "Misterija Stvaranja" se ponovila na Zemlji, ali u jednom obrnutom smislu, kao u *ogledalu*. Oni koji nisu bili u stanju da stvore duhovno besmrtnog čoveka, projektivali su nesvesni model (*Astral*) fizičkog Bića, a, kao što će se videti, oni koji nisu želeli da se razmnože, žrtvovali su se za dobro i spasenje *Duhovnog Covečanstva*. Jer, da bi se upotpunio *sedmostruki čovek*, da bi se nadogradila njegova tri niža principa i cementirala duhovnom Monandom - koja nikad ne bi mogla da boravi u takvom jednom obliku, osim u *apsolutno skrivenom stanju* — bila su potrebna dva povezujuća principa: *Manas* i *Kama*. Za to je bila potrebna živa *Duhovna Vatra* srednjeg principa/>etog i *trećeg stanja* Plerome. Ali, tu vatru poseduju *Trouglovi*, a ne savršene *Kocke*, koje simbolizuju anđeoska Bića,* pošto su je oni dobili sa prvom tvorevinom, kaže se, takođe, da su je prisvojili, kao u alegoriji o Prometeju. Oni su aktivna i zato - na Nebu - ne više "čista" Bića. Oni su postali nezavisne i slobodne Inteligencije, koje su u svim teogonijama prikazane kako se bore za tu nezavisnost i slobodu, pa su otuda - u uobičajenom smislu - "pobunjenici protiv božanskog pasivnog zakona". Oni su, dakle, ti "Plamenovi" (*Agnišvata*) koji su, kako pokazuje Sloka 13, "ostali nazad" umesto da podu sa ostalima da stvaraju ljude na Zemlji. Ali, pravo ezoterijsko značenje je to daje sudbina najvećeg broja njih bila da se inkamiraju kao *Ega* buduće žetve covečanstva. Ljudski *Ego* nije ni Atman ni Budi, već viši *Manas*; intelektualni plod i cvet intelektualnog samosvesnog *Egotizma* - u višem duhovnom smislu. Drevna dela o njemu govore kao o *Karana Sarira* na nivou *Sutratme*,

ne moći Prirode (Sile), osuđeni su da nestanu; jedino je duhovni potencijal čovekov ono što ga može dovesti do toga da postane jedno sa BESKRAJNIM i ABSOLUTNIM.

Vidi Kjijigu I, Stance III do VII. Trougao postaje Petougao (petostran) na Zemljii.

TAJNA DOKTRINA • ANTROPOGENEZA

koja predstavlja zlatnu nit na kojoj su, kao biseri, nanizane razne ličnosti tog višeg *Ega*. Kad bismo rekli čitaocu, kao što stoji u *poluezoterijskim* alegorijama, da ta Bića predstavljaju *Nirvane* koji se vraćaju iz prethodnih *Mahamanvantara* - doba neizmemog trajanja koja su protekla u Večnosti, pre još neizmemijeg vremena - teško da bi on to ispravno razumeo, dok će neki vedantini možda reći: "Nije tačno: Nirvani se nikad ne vraćaju" - što je tačno za Manvantare kojima oni pripadaju, a pogrešno kad je u pitanju Večnost. Jer, u Svetim Slokama se kaže:

Nit sjaja Icojaje neprolazna i rastače se jedino u Nirvani, ponovo izranja iz nje i svojoj celovitosti onog dana kad Veliki Zakon pozove sve stvari nazad u delovanje. (...)

Otuda, pošto viši "Pitriji ili Đaniji" nisu umešali svoje mke u stvaranje fizičkog u prvobitnom čoveku, vidimo da je on, koji je emitovan iz tela svojih roditelja *bez duhovne vatre*, opisan kao vazdušast, lišen čvrstine i BEZUMAN. On nije posedovao srednji princip da mu posluži kao posrednik između *najvišeg* i *najnižeg*, duhovnog čoveka i fizičkog mozga, jer mu je nedostajao *Manas*. Monade, koje su se inkamirale u *tim praznim LJUŠTURAMA*, ostale su isto tako nesvesne kao i kad su bile odvojene od svojih prethodnih, nepotpunih oblika i nosilaca. Čisti Duh nema sposobnost za stvaranje, ili samosvest, na ovom našem nivou, ukoliko se njegova isuviše homogena, savršena (postoje božanska) priroda, da tako kažemo, ne pomeša sa već diferenciranom suštinom i ukoliko je ova ne osnaži. Jedino osnova Trougla - koja predstavlja prvu Trijadu što emanira iz Univerzalne MONADE - može da obezbedi tu neophodnu svest na nivou diferencirane Prirode. Ali, kako bi uopšte te čiste Emanacije, koje su po tom principu izvorno i same po sebi morale da budu *nesvesne* (u našem smislu), mogle da obezbede neophodni princip, pošto jedva da su i same mogle da ga imaju? Teško je razumeti odgovor na ovo pitanje ukoliko nismo dobro upoznati sa filozofskom metafizikom niza Kosmičkih Reinkamacija bez početka i bez kraja i ako nam se nije u pamćenje dobro urezao i postao blizak neizmenljivi zakon Prirode - a to je VEĆITO KRETANJE, cikličko i spiralno, koje napreduje čak i kad se naizgled vraća unazad. Jedan božanski princip, bezimeno To iz *Veda*,

Stanza III - Pokušaji da se stvori čovek

predstavlja univerzalnu Celinu, koja nikad, ni u svojim duhovnim aspektima i emanacijama, ni u svojim fizičkim atomima, ne može da bude u "apsolutnom mirovanju" osim tokom "Noći" Brame. Otuda su oni koji su prvi stavljeni u pokret na početku Manvantare takode i "prvorodeni", pa zato prvi padaju u niže sfere materijalnosti. Oni koji se u teologiji nazivaju "Prestolima" i predstavljaju "Božiji Presto", moraju biti prvi inkamirani ljudi na Zemlji; i ako pomislimo na beskrajni niz prošlih Manvantara, postaje razumljivo kad uvidimo da poslednji moraju da dođu prvi, a prvi poslednji. Mi uviđamo, ukratko, da su se viši Andeli, pre bezbrojnih eona, probili kroz "Sedam Krugovu" i tako im *ukrali* Svetu Vatru, što jednostavnim jezikom znači da su oni tokom svojih prošlih inkarnacija, kako u nižim tako i u višim svetovima, nagomilali svu njihovu mudrost - odraz MAHATA U njegovim različitim stepenima intenziteta. Nijedan entitet, bilo andeoski, bilo ljudski, ne može da dosegne stanje Nirvane, ili apsolutne čistote, osim kroz eone patnje *ipoznanja* kako ZLA, tako i dobra, jer inače bi dobro ostalo nerazumljivo.

Između ljudi i životinja - čije su Monade (ili Dive) bazično identične - стоји neprelazni jaz Mentalnosti i Samosvesti. Staje ljudski um u svom višem aspektu, odakle on dolazi ukoliko nije deo suštine - a u nekim retkim slučajevima i inkarnacija *same te suštine* ~ jednog višeg Bića: Bića sa višeg i božanskog plana? Može li čovek - bog u životinjskom obliku - biti proizvod Materijalne Prirode isključivo putem evolucije, kao stoje slučaj sa životnjama, koje se od čoveka razlikuju po spoljašnjem obliku, ali nipošto i po materijalu svog fizičkog tkiva, i koje informišu iste, iako nerazvijene Monade - kad vidimo da se njihovi intelektualni potencijali razlikuju kao Sunce i svitac? I u čemu je razlika ukoliko čovek nije životinja Θύως živi bog unutar svoje fizičke ljuštture? Zastanimo i upitajmo se to ozbiljno, bez obzira na sve ekstravagancije i sofizme savremene materijalističke nauke i fiziologije.

U izvesnom stepenu, može se reći daje čak i ezoterijsko učenje alegorično. Da bi se ono učinilo razumljivim prosečnoj inteligenciji, potrebno je da se upotrebe simboli zaodenuti u razumljiv oblik. Otuda alegorijske i polumitske priče u egzoteričkim i (*samo*) polu-metafizičke i objektivne predstave u ezoteričkim učenjima. Jer, čisto i transcedentalno duhovne zamisli mogu da usvoje samo oni koji

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

"vide bez očiju, čuju bez ušiju i osećaju bez čula", kako se slikovito izražava Komentar. Isuviše puritanski idelista slobodan je da oduhovi neko načelo, dok savremeni psiholozi naprsto pokušavaju da oduzmu duh našoj "paloj", a ipak još uvek božanskoj, ljudskoj Duši u njenoj povezanosti sa *Budijem*.

Misterija koja je vezana za visokoduhovne pretke *božanskog čoveka* unutar zemaljskog veoma je velika. U *Puranama* se nagoveštava daje on dvojno stvoren iako se ezoterijskom značenju možemo približiti jedino ako sakupimo mnoge raznovrsne priče i pročitamo ih u njihovom simboličkom i alegorijskom karakteru. Tako je u *Biblijii*, u *Postanju* i u Pavlovinim *Poslanicama*. Jer, taj *tvorac*, koji se u drugom poglavlju *Postanja* naziva "Gospod Bog", izvorno je *Elohim*, ili *Bogovi* (Gospodari), u množini. I dok jedan od njih stvara Adama od prašine, drugi u njega udahnjuje dah života, a treći ga čini živom dušom (II, 7), a na sva ta tumačenja ukazuje mnoštvo Elohim-a.[^] U *Prvoj poslanici Korinćanima*, Pavle kaže:

Prvi čovek je od Zemlje, drugi (poslednji, tačnije najviši) je sa nebesa.

(XV, 47)

U arijevskim alegorijama, buntovni sinovi Brame su predstavljeni kao svetački isposnici i Jogini. Rađajući se ponovo u svakoj

Set, kao što su pokazali Bansin i drugi, ne samo da je *prvobitni bog* Semita - misli se samo na Jevreje - već takođe i njihov "polubožanski predak". Jer, Bansin kaže:

Set iz *Postanja*, otac Enohov (Enoh ~ čovek) mora se smatrati paralelom koja se odvija zajedno sa onom koju povlačimo iz Elohma, Adamovog oca.

(Bog u istoriji, tom I, str. 233, 234)

Prema Bansinu, to Božanstvo (bog Set) *hilo je prvobitni bog* Sevemog Egipta i Palestine.

(Stejnland Vejk, Velika piramida)

A kasnija egipatska teologija počinje Seta da smatra "ZLIM DEMONOM", kaže Bansin, zato što je on isto što i Tifon, a takođe isto što i induški demoni, po logičkim posledicama.

Stanza III — Pokušaji da se stvori čovek

Kalpi, oni u celini nastoje da spreče rad na ljudskom razmnožavanju. Kad Dakša, glavni od *Pradžapatija* (tvoraca), izrodi 10.000 sinova da bi naselio svet, Narada - sin Brame, veliki Riši i praktično jedan od "Kumara", mada to nije po imenu - suprotstavlja se tome i dvaput ometa Dakšin plan, ubedujući te Sinove da ostanu sveti isposnici i uzdrže se od braka. Zbog toga Dakša proklinje Naradu da se *reinkarnira kao čovek*, kao što gaje ranije, zato stoje odbio da se oženi i dobije potomstvo, prokleo i Brama, rekavši: "nestani u tvom sadašnjem obliku (*Deve ili anđela*) i nastani se u materici", tj. postani čovek (*Vaju Purana, Harivamsa*, 170). Uprkos nekoliko protivrečnih verzija te iste priče, lako je da se vidi da Narada pripada klasi Braminih "prvorodenih", za koje se pokazalo da su se pobunili protiv zakona životinjskog razmnožavanja zbog čega su morali da se inkarniraju kao *ljudi*. Od svih vedskih Rišija, Narada, kao stoje već pokazano, najteže je razumljiv jer je najtešnje povezan sa okultnim učenjima - posebno sa tajnim ciklusima i Kalpama (vidi napred).

Izvesni protivrečni iskazi o ovom mudracu su u velikoj meri pomeli orijentaliste. Tako je on prikazan kako nedvosmisleno odbija da *stvara* (ima potomstvo), pa čak svog oca Bramu naziva "lažnim učiteljem" zato što mu savetuje da se oženi ("Narada Panča Ratra"), a ipak se o njemu govori kao o jednom od Prađapatija, "roditelja"! U *Naradija Purani*, on opisuje zakone i dužnosti adepata koji su prihvatali celibat; a pošto je ispalo da se te okultne dužnosti nisu našle u fragmentima od oko 3.000 strofa koje poseduju evropski muzeji, bramini su proglašeni lazovima, jer, orijentalisti su zaboravili da se *Naradiji* pripisuje da ima oko 25.000 strofa, i daje malo verovatno da bi se takav jedan rukopis našao u rukama hinduskih laika, onih koji su spremni da prodaju bilo kakvu dragocenu stvar za čorbu od dala. Dovoljno je da kažemo daje Narada upravo *taj Deva-Riši* okultizma jcar *exceUence* i da oni okultisti koji ne razmišljaju, analiziraju i proučavaju Naradu u njegovih sedam ezoteričkih aspekata, nikad neće biti u stanju da shvate izvesne antropološke, hronološke, pa čak ni Kosmičke Misterije. On je jedan od pomenutih *Vatri* i igra ulogu u evoluciji ove Kalpe od samog njenog početka, pa sve do završne faze. On je glumac koji se pojavljuje u svim činovima (Korenskim Rasama) tekuće manvantaričke drame, u svetskim alegorijama koje

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

iznose glavne stvari ezoterizma, a koje sada čitaocu postaju bliskije. Ali, hoćemo li se okrenuti drugim, drevnim svetim spisima i dokumentima radi potvrde "Vatri", "Iskri" i "Plamenova"? Ima ih obilje, ako se samo potraže na pravim mestima. U *Knjizi sakrivene misterije* one su jasno iskazane, kao i u *Ha Idra Šuta Kadiša*, ili manjoj Svetoj Skupštini. Jezik je veoma mističan i skrovit, pa ipak razumljiv. Tamo, među iskrama Prethodnih Svetova, "vibrirajućim Plamenovima i Iskrama" iz božanskog malja, *zanatlje* kreću da stvaraju čoveka, "muško i žensko" (427), a za te "Plamenove i Iskre" (Anđele i njihove Svetove, Zvezde i Planete) figurativno se kaže da su "se ugasili i umrli", to će reći, ostali *neispoljeni* dok nije ostvaren određeni proces u prirodi. Da bismo pokazali koliko su sigurno od pogleda javnosti sakrivene najvažnije činjenice antropogeneze, citiraćemo dva pasusa iz kabalističkih knjiga. Prvi je iz *Knjige sakrivene tajne*:

(429.) Od Nosioca Svetosti (jedne od sedam svetih planeta) ne-podnošljivog sjaja krenu blistavi plamen, mrveći, kao ogroman i moćan čekić, one iskre koje su bile prethodni svetovi.

(430.) I krajnje suptilnim etrom behu one pomešane i povezane u celinu, ali *tek kad su se ponovo spojile*, čak i veliki Otac i velika Majka.

(431.) Od *Hoa*, lično, je AB, Otac; od *Hoa*, lično je RUAH, Duh; koji su sakriveni u Drevnom od Dana i tako sakriveni u tom Etru.

(432.) I to bese povezano sa Nosiocem Svetlosti (planetom i njenim anđelom ili regentom), što podje od Nosioca Svetlosti nepodnošljivog sjaja, koji je sakriven u nedrima *Aime*, Velike Majke.

Sledeći odlomak iz *Žohara*¹ takođe govori o istoj misteriji:

Pre-adamovski kraljevi. "Naučili smo u *Sifrah Dzeniuta* daje *At-tee'kah D'At-tee'keen*, Najdrevniji od Drevnih, pre nego stoje pripremio svoj Oblik, izgradio Kraljeve, izgravirao Kraljeve i skicirao Kraljeve (ljude, Kraljeve životinja), a oni nisu mogli da postoje dok ih nije zbacio i *sakrio do nekog budućeg vremena*; zato je napisano: 'A to su Kraljevi koji su vladah u zemlji Edema' (...)

¹ Vidi *Razoticrivenu Kabalu* g. Metersa.

² Prevedeno u *Kabali* I. Maj era.

Stanza III - Pokušaji da se stvori čovek

I oni nisu mogli da postoje dok *Resa' Hiv 'rah*, Bela Glava, *At-tee 'kah D'At-tee'keen*, Najdrevniji od Drevnih, nije uredio sebe (...) i formirao sve oblike dole i gore (...) Pre nego što je On uobličio sebe u svom Obliku, nije uobličio sve one koje je želeo da uobliči, i svi svetovi su bili uništeni (...) oni nisu ostali na svojim mestima jer oblik Kraljeva nije još bio oformljen kako je trebalo da bude, / *Sveti Grad nije bio spremam*.

(*Žohar, III, 135a, 292a Idra Šuta, Brodi i dr.*)

Čisto značenje te dve alegoričke i metafizičke rasprave je naprosto ovo: svetovi i ljudi su redom stvarani i uništavani, *u skladu sa zakonom evolucije i od materijala koji je već postojao*, sve dok i planeti i njihovi ljudi, u našem slučaju naša Zemlja i njene životinjske i ljudske rase nisu postale ono što su danas u ovom ciklusu: oprečne polarizovane sile, uravnoteženo jedinjenje Duha i Materije, pozitivnog i negativnog, muškog i ženskog. Pre nego stoje čovek fizički mogao da postane muško i žensko, njegov prototip, tvorački Elohim, morao je, na tom polnom nivou, svoj oblik da preuredi *astralno*. To će reći, atom i organske sile, koji su silazili na nivo date diferencijacije, morali su da budu upravljeni u poretku koji je planirala Priroda, tako da bi uvek izvršavali, na jedan bezgrešan način, onaj zakon koji kabala naziva *Ravnotežom*, pomoću kojeg sve što postoji postoji kao muško i žensko u svom krajnje usavršenom stanju, na ovom današnjem stupnju materijalnosti. *Hohmah*, Mudrost, Muška Sefira, morao je da se rasprši *u i kroz Binah*, intelligentnu Prirodu, ili Razumevanje. Zato je Prva Korenska Rasa ljudi, bespolna i lišena uma, morala da bude zbačena i "skrivena dok ne dođe vreme", tj. Prva Rasa, umesto da izumre, nestala je *u Drugoj Rasi*, kao što izvesni niži oblici života i biljke nestaju u svom potomstvu. Bio je to celoviti preobražaj. Prva Rasa je postala Druga Korenska Rasa, a da je čak nije ni začela, rodila, ili, pak, prethodno izumrla. "*Oniprodašće zajedno*", kao što je napisano: "I on umre i drugi zavlada umesto njega" (*Postanje, XXVI, 31 i dalje. Žohar, III, 292a*). Zašto? Zato što "Sveti Grad još nije bio spremam." A staje taj "Sveti Grad"? *Makuom*, (Tajno Mesto ili Oltar) na Zemlji; drugim recima, ljudska materica, mikroskopska kopija i odraz *Nebeske Matrice*, ženskog prostora ili prvobitnog Haosa, u kome muški Duh oplođuje zametak

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Sina, ili vidljivog Univerzuma."¹⁰ To je u tolikoj meri tako da se u odeljku o "Emanaciji Muških i Ženskih Principa" u *Žoharu* (*ibid*) kaže da na ovoj zemlji Mudrost "Svetih Drevnih" "šija jedino kroz muško i žensko". *Hohmah*, Mudrost, je Otac, a *BINAH*, Razumevanje, je Majka (.. .), a kad se oni spoje jedno sa drugim, rađaju, raspršuju i emaniraju istinu. U izrekama rabi Dže-jeva Sabaha, tj. Starog, naučili smo ovo: Staje Binah Razumevanje? Kad se spoje jedno u drugo, "• (*Yod*) u H (*Heh*), oni se prožimaju i proizvode Sina. I zbog toga se to zove *Binah*, Razumevanje. To znači BeN YaH, to jest. Sin YaH-a. To je potpunost celine."

To je takođe "potpunost" falicizma rabina, njena savršena apoteozna, gde je božansko snijeno do životinjskog, a uzvišeno do grubosti zemaljskog. Ništa tako izrazito grubo ne postoji u istočnjačkom okultizmu niti u prvobitnoj kabali - haldejskoj *Knjizi brojeva*. To smo rekli u *Razotkrivenoj Izidi*:

Nalazimo daje prilično glupo što katolički pisci izlivaju bočice svoga otrovnog gneva u rečenicama kao stoje ova: "U množini pagoda može se videti falički kamen, koji stalno poprima, nalik na grčki *Batylos*, brutalno nedolični oblik *lingama* (...) Mahadeve." Pre nego što bace ljagu na simbol čije je duboko metafizičko značenje nešto što nadmašuje sposobnost poimanja savremenih predstavnika te religije - senzualizma/)*ar exscellence*, rimokatoličke vere, oni bi morali da unište svoje najstarije crkve i promene oblik kupola sopstvenih hramova. Mahodi iz Elefante, Kružni Toranj Bangulpora, islamski minareti - bilo da su okrugli ili zašiljeni - predstavljaju predloške stuba *Campanile* Svetog Marka u Veneciji, Ročesterske katedrale, i savremene Milanske katedrale. Svi ti tornjevi, tomjići, katedrale i hrišćanski hramovi predstavljaju reprodukciju prvobitne ideje *lithosa*, uspravnog falusa.

(*Tom II, str. 5*)

Ipak, kako god bilo, činjenica da su ti jevrejski Elohim, Iskre, i Heruvimi isto što i Deve, Rišiji, Vatre i Plamenovi, Rudre i četrdeset devet Agnija drevnih Arijevaca, dovoljno je dokazana u kabali i pomoću nje.

¹⁰ Vidi "Najsvetije od Svetih" u Delu II ove knjige.

Žohar, III, 290a; citirano u *Kabali* Isaka Majera, str. 387.

STANCAIV

STVARANJE PRVIH RASA

(14) *Stvaranje ljudi* * (15) *Oni su prazne senke* * (16) *Tvorci su u nedoumici kako da stvore MISLEĆEG čoveka* * (17) *Staje potrebno da se uobliči savršeni Covek.*

14. SEDAM JATA, "IZ VOLJE *ili Iz Uma*) ROĐENI GOSPODARI", PO-KRETANI DUHOM ŽIVOTODAJNIM (*Fohat*), ODVOJIŠE LJUDE OD SEBE SAMIH, SVAKI U SVOJOJ SOPSTVENOJ OBLASTI (a).

(a) Oni su odbacili svoje "senke" ili *astralna tela* - ako se za takvo jedno eterično biće kao stoje "lunami Duh" može pretpostaviti da ima *astral*, pored tela za koje se teško može reći daje opipljivo. U drugom jednom Komentaru rečeno je da su "Preci" *izdahnuli* prvog čoveka, kao što je objašnjeno daje Brama izdahnuo *Sure* (Bo-gove) usled čega su oni postali *Asure* (od *Asu*, dah). U trećem je rečeno da su oni, novostvorenji ljudi, "bili senke Senki".

U pogledu te rečenice - "Oni su bili senke Senki" - može se kazati još nekoliko reči i pokušati da se iznese potpunije objašnjenje. Prvi proces razvoja čovečanstva je daleko lakše prihvati nego onaj koji sledi posle njega, iako će sve njih odbaciti i u njih sumnjati čak i neki kabalisti, posebno zapadnjački, koji proučavaju današnje posledice, ali su propustili da prouče njihove primame uzroke. A n i autorka ovog dela se ne oseća kompetentnom da objasni jedan način razmnožavanja koji će teško uvažiti bilo ko izuzev nekog istočnjačkog okultiste. Zato je beskorisno da se ovde ulazi u detalje koji se tiču tog procesa, iako je on podrobno opisan u Tajnim Knjigama, budući da bi to jedino

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

vodilo saopštavanju činjenica dosad nepoznatih svetu neupućenih, koji bi ga onda pogrešno razumeli. Određena klasa proučavalaca uvek će više voleti jednog "Adama", koji je načinjen od zemaljske prašine, nego onog koji je projektovan iz eteričnog tela njegovog tvorca iako za onaj prvi proces niko nikad nije čuo, dok je ovaj drugi, kao što svi znaju, poznat mnogim spiritualistima u Evropi i Americi - bar bi oni, od svih drugih, trebalo da ga razumeju. Jer, ko bi, od onih koji su bili svedoci pojave oblika što se materijalizuje ničući iz pora nekog medijuma, ili, u drugim slučajevima, iz njegovog *levog boka*, mogao da porekne bar mogućnost takvog *rodenja*? Ako u univerzumu postoje takva bića kao što su Anđeli i Duhovi, čija *netelesna* suština može da čini jedan inteligentan entitet uprkos odsustvu bilo kakvog (za nas) čvrstog organizma, i ako postoje oni koji veruju da je neki bog načinio prvog čoveka od prašine, i udahnuo u njega živu Dušu - i ako postoje milioni i milioni onih koji veruju i ujedno i u drugo - šta to sadrži naša doktrina što bi bilo toliko nemoguće? Veoma brzo će doći dan kada će svet morati da izabere da li će prihvati čudesno stvaranje čoveka (i Kosmosa) *ni iz čega*, prema bukvalnom značenju teksta *Postanja*, ili teoriju daje prvi čovek rođen iz izmaštane karike - "*karike koja* (apsolutno) *nedostaje*", zajednickog pretka čoveka i "pravog majmuna".² Između te dve laži,[^] istupa

(. . .) Haksli, koga podržavaju najočiglednija otkrića komparativne anatomije, mogao je da izrekne značajnu rečenicu daje anatomska razlika između čoveka i najviših majmuna manja od one između najvišili majmuna i najnižili majmuna. U odnosu na naše genealoško stablo čoveka, neizbežno sledi zaključak daje ljudska *rasa postepeno evoluirala od pravih majmuna*.

[*Covekov pedigree, Ernest Hekel (Hackel), preveo Ed. B. Evelin (Aveling), str 49.*]

Kakav bi mogao da bude naučni i *logički* prigovor suprotnom zaključku - upitali bismo mi? Anatomske sličnosti između Čoveka i čovekolikih majmuna, koje su grubo preuveličali darvinisti, kao što pokazuje de Kvatrfaž - naprsto su "dovoljno objašnjene" kad se radi o poreklu ovih poslednjih.

Nigde se u starim sedimentnim slojevima ne može naći majmun koji je bliži čoveku niti čovek koji je bliži majmunu..."

² Isti jaz koji se danas vidi između čoveka i majmuna proteže se sa neizmenjenom širinom i dubinom do perioda tercijara. Sama ta činjenica je dovoljna da učini jasnom nemogućnost da se on premosti.

[dr F. Faf(Pfaff), profesor prirodnih nauka na Univerzitetu u Erlangenu]

Stanca IV- Stvaranje prvih rasa

okultna filozofija. Ona uči da su prvu ljudsku lozu projektovala viša i polubožanska Bića iz svojih sopstvenih suština. Ako ovaj poslednji proces treba smatrati abnormalnim ili čak nezamislivim - zato što je u Priri, na ovoj tački evolucije, zastareo - ipak je dokazano da je on moguć na osnovu nekih "spiritualnih" ČINJENICA. Koja je onda, pitamo, od te tri hipoteze najrazumnija i najmanje besmislena? Sigurno je da niko - pod uslovom da nije materijalista potpuno šlep za dušu - ne bi mogao da prigovori okultnom učenju.

Sada, kao stoje pokazano, iz navedenog mi zaključujemo da čovek nije "stvoren" kao potpuno biće nalik današnjem (ma koliko da je još uvek nesavršen). Odigrala se duhovna, psihička, intelektualna i životinjska evolucija, od najvišeg do najnižeg, kao i fizički razvoj - od jednostavnog i homogenog do složenijeg i raznorodnog iako ne baš onim putevima koje su nam predstavili savremeni evolucionisti. Da bi proizvela biće danas poznato kao čovek, ta dvostruka evolucija, u dva suprotna pravca, zahtevala je razna doba različitih priroda i stepena duhovnosti i intelektualnosti. Štaviše, jedan apsolutni zakon koji stalno deluje i nikad ne greši, koji se nastavlja u istom pravcu od jedne večnosti (ili Manvantare) do druge - koji uvek obezbeđuje uzlaznu leštvicu za ispoljeno, ili ono što zovemo velikom Iluzijom (*Mahamaja*), ali sa druge strane gura duh sve dublje i dublje u materijalno, a potom ga *izbavlja pomoću puti* i oslobađa - taj zakon, kažemo mi, koristi u te svrhe Bića sa drugih i viših planova, ljudi, ili *Umove* (Manue), u skladu sa njihovim karmičkim potrebama.

U ovom trenutku, opet molimo čitaoca da se okrene indijskoj filozofiji i religiji. Njihov ezoterizam jednak je našoj Tajnoj Doktrini, ma koliko se možda po obliku razlikuje i varira.

*

O IDENTIČNOSTI I RAZLIKAMA INKARNIRAJUĆIH MOĆI

Roditelji ljudi, koji se u Indiji zovu "Očevi", Pitara ili Pitriji, jesu tvorci naših tela i nižih principa. Oni su mi sami, kao *prve ličnosti, a mi smo oni*. Prvobitni čovek bio bi "kost njihove kosti i meso

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

njihovog mesa" da su oni imali telo i meso. Kao što je rečeno, oni su bili '*Uunarna Bića*'.

Oni koji su čoveka obdarili njegovim svesnim, besmrtnim EGOM, bili su "Solami Andeli" - bilo da ih takvim smatramo metaforički ili bukvalno. Velike su misterije Svesnog EGA ili ljudske Duše. Ezoteričko ime tih "Solamih Andela" je, bukvalno, "Gospodari" (*Nat*) "istrajne i neprekidne posvećenosti" (*Pranidana*). Zato, izgleda da su oni povezani *sapetim* principom (*Manas*), ili da su zasnovali sistem onih Jogina koji su *Pranidanu* učinili svojim/7e?z>n obredom (vidi *Joga Šastru*, II, 32). Već je objašnjeno zašto transhimalajski orientalisti na njih gledaju kao na očigledno identične sa onima koje u Indiji nazivaju *Kumare*, *Agnišvate* i *Barišadi*.

Kako je tačan i istinit Platonov izraz, kako je duboka i filozofska njegova opaska o *ljudskoj* duši ili EGU kad ju je definisao kao "jedinjenje ovog *istog* i tog *drugog*". I koliko je malo shvaćen taj nagovestaj, pošto gaje svet razumeo kao da znači daje duša bila dah Boga, ili Jehove. Ona je "to *isto* i *drugo*", kao što reče veliki Inicijat-filozof, jer EGO ("Više Ja", kad se stopi sa Božanskom Monadom i utori u nju) je Čovek, pa ipak *isto* kao ono "DRUGO". Andeo inkamiran u njemu, kao identičan sa univerzalnim MAHATOM. Veliki klasici i filozofi osetili su tu istinu kad su izjavili:

(...) u nama mora da postoji nešto što proizvodi naše misli. Nešto veoma suptilno: to je dah, to je vatra, to je etar, to je suština, to je broj, to je harmonija. (. .)

(*Volter*)

Sve to su Manasam i Rađasasi, *Kumare*, *Asure* i drugi vladari i *Pitriji*, koji su se inkamirali u Trećoj Rasi i tako, ali i na razne druge načine, obdarili čovečanstvo Umom.

Postoji sedam klase Pitrija, kao što će biti pokazano u daljem tekstu, tri bestelesne i četiri telesne, i dve vrste, Agnišvata i Barišad. A mi možemo da dodamo da, kao što postoji dve vrste Pitrija, tako postoji i dvostruki i trostruki niz Barišada i Agnišvata. Ovi prvi, pošto su dali život svojim astralnim dvojnicima, ponovo su rođeni kao *Sinovi Atri* i Maričija (jednog sina Brame) i oni su Pitriji Bogova (Manu, *Matsja* i *Padma Purana* i *Kuluka* u *Zakoni-*

Stanca IV- Stvaranje prvih rasa

ma Manava, III, 195.)[^] Štaviše, *Vaju Purana* izjavljuje da su tih sedam klasa izvorno *h'vi prvi bogovi*, *Vairade* koje je Brahma "okom Joge ugledao u večnim sferama i koji su *bogovi bogova*", a *Matsja Purana* dodaje da su ih Bogovi obožavali, dok *Harivansa* (S. 1, 935) razlikuje Virade kao samo jednu klasu Pitrija - što potvrđuje Tajna Doktrina, ali ona poistovećuje Virade sa *starijim Agnišvatama** i *Rađasasima* ili *Abhutarađasasima*, koji su bestelesni i nemaju čak ni astralnu senku. U najvećem broju spisa se kaže da se Višnu inkarnirao u njima i kroz njih.

U *Raivata Manvantari*, opet, Hari, najbolji od bogova, rođenje od *Sambutija* kao božanski Manasi - koji je potekao od božanstava zvanih Radasasi.

Sambhuti je bila Dakšina čerka i žena Maričija, oca *Agnišvata*, koji su, zajedno sa Rađasasima, večno povezani *saManasama*. Kao stoje primetio jedan sanskritolog, daleko bolji od Vilsona, g. Ficedvard Hol:

Manasa nije odgovarajuće ime za božanstvo povezano sa Rađasasima. Izgleda da u njemu imamo Manasam - isto što i *Manas* - sa izmenom sufiksa, koja je neophodna da izrazi mušku ličnost.

(*Višnu Purana*, knj. III, pog. I, str 17, fusnota)

Svi sinovi Virade su *Manase*, kaže *Nilakanta*. A Virada je Brahma, pa su zato *beselesni* Pitriji nazvani Virade, pošto su sinovi Virade, kaže *Vaju Purana*.

Mogli bismo da navodimo još dokaza *ad infinitum*, ali je to beskorisno. Mudri će razumeti šta hoćemo da kažemo, a od *budalastih*

Sasvim smo svesni da *Vaju* i *Matsja Purana* poistovećuju (što se slaže sa zapadnjačkim tumačenjima) Agnišvate sa godišnjim dobima, Barišad Pitrije sa mesecima, a dodaju i četvrtu klasu - Kavje - koji bi bili cikličke godine. Ali, zar hriščani, rimokatolici, ne poistovećuju svoje andele sa planetarna i zar nisu sedam Rišija postali *Saptariši* - *i^dno* sazvezde? Oni predstavljaju božanstva koja vladaju svim cikličkim podelama.

Vaju Purana pokazuje da je oblast nazvana Virađa-loka naseljena Agnišvatama.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

se to i ne traži. U Indiji postoji trideset tri krore, ili 330 miliona bogova, ali, kao što je primetio učeni predavač o *Bhagavad Giti*:

(. . .) oni su možda svi deve, ali nipošto nisu svi "bogovi" u visokom duhovnom smislu koji se pripisuje toj reci.

On primećuje:

To je nesrećna zabluda kojoj uopšte podležu Evopljani. Deva je jedna vrsta duhovnog bića, a iz toga što se u uobičajenom govoru ista reč koristi u smislu "bog", nipošto ne proizlazi da mi treba da obožavamo 330 miliona bogova.

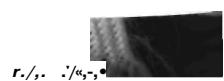
I dodaje:

Ta bića, kao što se prirodno može zaključiti, imaju izvesnu sklonost ka jednoj od tri komponente *Upadhiya* (osnovnih principa) na koje smo podelili ljude.

("Teozof", februar 1887. i dalje)

Imena bogova u određenim, mističkim klasama božanstava menjaju se sa svakom Manvantarom. Tako se dvanaest velikih bogova, *Dajasa*, koje je Brama stvorio da mu pomognu u radu na stvaranju, na samom početku ove Kalpe, a koji su, utonuvši u *Samadi*, odbili da stvaraju - zbog čega su bili prokleti da se iznova rađaju u svakoj Manvantari sve do sedme - nazivaju *Adite*, *Tušite*, *Hariji*, *Vaikunte*, *Sadje* i *Aditje*; oni su *Tušite* (u drugoj Kalpi), a *Aditje* u ovom *Vayavasvata* periodu (vidi *Vaju Puranu*), pored drugih imena koje debljavaju u svakom dobu. Ali, oni su isto što i *Manase* ili *Radasasi*, a ovi su isto što i naši Đan Kohani koji se inkamiraju. Oni svi pripadaju redu *Đnana-deva*.

Da, pored onih bića, koja poput Jakši, Gandarva, Kinara, itd., uzetih u svojim *individualnostima* naseljavaju astralni plan, postoje pravi *Devadnani*, i toj klasi *Deva* pripadaju *Aditje*, *Virađe*, *Kumare* i *Asure* i sva ona visoka duhovna bića koja okultna učenja nazivaju pre svega *Manasvinima*, Mudrim, i koja bi sve ljude učinila duhovno i intelektualno *samosvesnim* bićima, kakva će oni i postati, da ni-

Stanca IV ~ Stvaranje prvih rasa

su, zato što su prenebregla svoju dužnost, bila "prokleta" da se upuste u razmnožavanje i da se i sama rode kao smrtnici.

STANCA IV ~ nastavak

15. SEDAM PUTA SEDAM SENKI (*Čhaje*) BUDUĆIH LJUDI (*ili Amanasi*) (a) BESE ROĐENO (*na taj način*), SVAKA OD NJIH POSEBNE VRSTE I BOJE (*puti*) (b). SVAKA (*takode*) SLABIJA OD SVOG OCA (*tvorca*). OČEVI, BEZ KOSTUU, NISU MOGLI DA DAJU ŽIVOT BIĆIMA SA KOSTIMA. NJIHOVO POTOMSTVO BEHU BHUTE (*seni*), BEZ OBLIKA I BEZ UMA. ZATO BEHU NAZVANI ČAJA (*slike ili senke*) RASOM (C).

(a) Reč *Manu*, kao što je već primećeno, potiče od korena "*man*", misliti - otuda ona znači "mislilac". Vrlo je verovatno daje od te sanskrtske reci potekla latinska reč "*mens*", um, egipatska "*Menes*", "Vrhovni Um", pitagorejski *Monas* ili svesni "*misleći um*", stoje takode um, pa čak i naš "Manas" ili um, peti princip u čoveku. Zato su te senke nazvane *Amanasa*, "bez uma".

Kod bramina su Pitriji veoma sveti, pošto su oni Roditelji[^] ili preci ljudi - prve *Manuše* na ovoj Zemlji - i bramini im daju ponude kad im se rodi sin. Oni su počastovani i ritual koji je posvećen njima važniji je od obožavanja bogova (vidi *Manuove zakone*, knj. III, str. 203).

Zar ne bismo sada mogli da potražimo filozofsko značenje te dvojne grupe predaka?

Pošto su Pitriji podcijeni na *sedam klasa*, tu opet imamo taj mistički broj. Gotovo sve *Purane* se slažu da su tri od njih *Arupa*, bezoblične, dok su četiri telesne; one prve su intelektualne i duhovne,

To je nagovešteno u *Razotkrivenoj Izidi*, knj. I, pogL XXXVIII, iako tada nije dato potpuno objašnjenje:

Pitriji nisu preci sadašnjeg čovelca, već čovelca Prve Ijudske rase, ili Adamovske rase; duhovi *ljudskih rasa*, koji su, na velikoj skali napredujuće evolucije, prethodili našoj ljudskoj rasi i bili kako fizički tako i psihički daleko nadmoćniji od naših sa vremenih patuljaka. U *Manava-darma Sastri* nazvani su *Lunarni preci*.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

a ove druge materijalne i lišene intelekta. Ezoterički, prve tri klase pitrija sačinjavaju *Asure* - "rođene u telu noći" - dok su spoljašnje četiri proizašle iz tela sutona. Njihovi očevi, bogovi, bili su osuđeni da se rode kao budale na Zemlji, prema *Vaju Purani*. Te legende su namemo pomešane i učinjene veoma maglovitim pošto su Pitriji u jednom smislu sinovi bogova, u drugom sinovi Brami, a u trećem se pominju kao instruktori svojih sopstvenih očeva. Upravo su jata bića ove četiri materijalne klase ona koja istovremeno stvaraju ljude u sedam oblasti.

Sad, u pogledu sedam klasa Pitrija, od kojih je svaka opet podejena na sedam, reč proučavaocima, a zagonetka neupućenima. Ona klasa "Vatrenih Đanija", koje na osnovu neporecivih činjenica postovećujemo sa Agnišvatama, u našoj školi se naziva "Srcem" tela Đan Kohana i za njih se kaže da su se inkamirali u Trećoj Rasi ljudi i učinili ih savršenim. Ezoterička mistagogija govori o tajanstvenom odnosu koji postoji između hebdomadske suštine ili supstance tog anđeoskog Srca i srca čoveka, čiji je svaki fizički organ i svaka psihička i duhovna funkcija odraz, da tako kažemo, kopija, na zemaljskom nivou, prototipa ili modela *odozgo*. Zašto bi, pitamo se, postojalo tako čudno ponavljanje broja sedam u anatomskoj strukturi čoveka? Zašto srce ima četiri niže "šupljine i tri viša dela", koji na tako čudan način odgovaraju sedmostrukoj podeli ljudskih principa, podeljenih u dve grupe, višu i nižu, i zašto se ta ista podela nalazi kod raznih klasa Pitrija, a posebno kod naših Vatrenih Đanija? Jer, kao što je već rečeno, ta Bića ulaze u naša četiri telesna (ili grublja) i tri bestelesna (ili suptilnija) "principa" - uostalom, nazovite ih kako hoćete. Zašto sedam nervnih čvorova tela zrače sedam zrakova? Zašto postoje tih sedam čvorova, i zašto ima sedam različitih slojeva ljudske kože?

Komentar kaže:

"Pošto su projektovali svoje senke i načinili čoveka od jednog elementa (etra) roditelji su se ponovo uzdigli u Maha-loku, odakle periodično silaze, kada se svet obnavlja, da bi izrodili nove ljude.

Suptilna tela ostaju bez razumevanja (Manas) do dolaska Sura (Bogova) koji se danas nazivaju Asure (ne-Bogovi)."

"*Ne-Bogovi*" za bramine, možda, ali za okultiste najviši *Dahovi*, pošto ti roditelji (*Pitar*), bezoblični i intelektualni, odbijaju da iz-

Stanca IV— Stvaranje prvih rasa

grade čoveka, ali ga snabdevaju umom; četiri telesne klase stvaraju jedino njegovo telo.

To je veoma jasno pokazano u raznim tekstovima *Rig Vede* - najvišeg autoriteta hinduizma i svih njegovih ograna. U njoj "Asura" znači "duhovno božanski", i ta reč se koristi kao sinonim za Vrhunski Duh, dok se u značenju "Bog", termin "Asura" odnosi na Varunu i Indru, a pre svega na Agnija - trojku koja je u drevnim danima predstavljala *tri najviša boga*, pre nego stoje bramanska teo-mitologija iskrivila pravo značenje gotovo svih stvari u arhajskim Svetim Spisima. Ali, postoje ključ danas izgubljen, Asure jedva da se i pominju.

U *ZendAvesti* nalazimo isto. U mazdeanskoj religiji, ili religiji maga, "Asura" je *gospodAsura-Visvaveda*, "sveznajući" ili "sveznujući Gospod", *aAsura-Mazda*" postaje *kasnije Ahura-Mazda*, koji je, kao što pokazuje Benfi (Benfey), "gospod koji *daruje Inteligenciju*" - Asura-Medha i Ahura-Mazdao. Na drugom mestu u ovoj knjizi pokazano je, od strane isto tako pouzdanog autoriteta, daje indo-iran-ski Asura uvek smatran *sedmostrukim*. Ta činjenica, kad se kombinuje sa imenom Mazda, kao u prethodnom tekstu, od sedmostrukog Asure čini "Gospoda" ili "Gospode", kolektivno, "koji daruju inteligenciju", povezuje *Amšaspende* sa Asurama i našim Đan Kohanim koji se inkarniraju, kao i sa Elohimom i sedam informišućih bogova Egipta, Haldeje i svih drugih zemalja.

Ti "bogovi" ne odbijaju da stvore čoveka, kao što se tvrdi u egzoteričkim objašnjenjima, zato stoje njihov ponos isuviše veliki da bi nebesku moć svoje suštine delili sa decom Zemlje, već iz razloga na koje smo već ukazali. Međutim, ta alegorija se upustila u beskrajna izmišljanja i teologija u svim zemljama je to iskoristila da dobije svoj spor protiv prvorodenih, ili *Logosa*, i da izmišljotinu nametne kao istinu umovima neznanica i lakovemih (uporedi takođe ono što se kaže o Makarama i Kumarama u pogledu Zodijaka).

Hrišćanski sistem nije jedini koji ih je degradirao u demone. Zoroastrijanizam i bramanizam su iz toga izvukli korist da ovladaju ljudskim umovima. Čak i u haldejskom egzoterizmu, Bića koja *odbijaju da stvaraju* i za koja se zato kaže da se suprotstavljaju *Demijurzima*, optužena su da predstavljaju Duhove Tame. Sure, koji su izvojevali svoju intelektualnu nezavisnost, bore se protiv Sura koji su je lišeni, koji su prikazani kako provode svoje živote u

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

beskorisnom ceremonijalnom obožavanju zasnovanom na slepoj veri - aluzija koju danas ignorišu *ortodoksnii* bramini - i zato su oni pi[^]i postali *A-sure*. Pi-vorodeni i *iz uma rođeni* Sinovi Božanstva odbijaju da stvore potomstvo, i Brama ih proklinje da se *rode kao ljudi*. Oni su bačeni *dole na Zemlju*, koja je kasnije, u teološkoj dogmi, pretvorena \x paklene oblasti. Ahriman uništava Bika koga je stvorio Ormuzd - koji predstavlja amblem zemaljskog *iluzornog* života, "klicu jada" - i pošto su smetnuli sa uma da prolazno, konačno seme mora da umre, da bi izdanak besmrtnosti, izdanak duhovnog, večnog života nikao i živeo - Ahrimana su proglašili neprijateljem, protivničkom moći, đavolom. Tifon seče Ozirisa na četrnaest delova, ne bi li ga sprečio da naseli svet i tako stvori patnju. Tifon u egzoterijskom, teološkom učenju postaje Moć Tame. Ali, sve je to egzoterijska ljuštura. Njeni poklonici su oni potonji, koji neposlušnošću i pobunom nazivaju čin samozrvovanja onih koji su hteli da pomognu ljudima da dostignu izvorno stanje božanstvenosti pomoći *samosvesnih* npora, a ti poklonici Oblika su od Andela Svetlosti načinili demone.

Ezoterijska filozofija, međutim, uči *da jedna trećina*[^] Đanijatj, tri klase *Arupa* Pitrija obdarene inteligencijom, "koja je bezoblični dah, sastavljen od *intelektualnih*, a ne elementarnih supstanci" (vidi *Harivamsa*, 932) - bila naprsto *osuđena zakonom Karme i evolucije da se ponovo rodi* (ili reinkamira) na Zemlji.[^] Neki od njih

Otuda sledeće tvrdnje u viziji sv. Jovana u *Otkrivenju, o "velikom crvenom Zmaju* sa sedam glava i *deset* rogova, i sedam kruna na svojim glavama", čiji "je rep svukao *trećinu* zvezda nebeskih i bacio ih na Zemlju" (pogl. XII).

Stih "bacio ih na Zemlju" jasno pokazuje da potiče iz najveće i najstarije alegorije arijevskih mistika, koji su, nakon uništenja atlantičanskih *divova* i *čarobnjaka*, sakrili istinu - *astronomsku, fizičku i božansku*, kao da ona predstavlja stranicu *iz prekosmičke* teogonije - u obliku raznih alegorija. Njeno ezoterijsko, istinsko tumačenje je zaista prava teodikeja takozvanih "Palih Andela"; *voljni i nevoljni, tvorci* i oni koji su *odbili da stvaraju* sada su na krajnje zbujujući način pomesani kod hrišćana katolika, koji zaboravljaju da je njihov najviši Arhandeo, Sveti Mihail, koji je prikazan kako pobeduje (ovladava i asimiluje) ZMAJA MUDROSTI i božanskog samozrvovanja (sada pogrešno nazvanog i oklevetanog kao Satana), BIO PRVI KOJI JE ODBIO DA STVARA! TO je vodilo beskrajnoj pometnji. Hrišćanska teologija razume tako malo od paradoksальнog

Stanca IV- Stvaranje prvih rasa

SU bili *Nirmanakaje* iz drugih Manvantara. Otuda ih vidimo, u svim *Puranama*, kako se ponovo pojavljuju na ovoj planeti, u *Trećoj Manvantari*, kao kraljevi, Rišiji i heroji (čitaj: Treće Korenske Rase). To načelo, pošto je isuviše filozofsko da bi ga shvatile mase, sveštenstvo je, kao što je već rečeno, iskrivilo da bi održalo vlast nad njima pomoću praznovemog straha.

Navodni "pobunjenici" su, dakle, bili naprosto oni koji su, prisljeni zakonom Karme da ispiju čašu žuči do poslednje kapi, *morali da se ponovo inkarniraju* i tako načine odgovorne misleće entitete od astralnih senki koje su projektovala njihova niža braća. Za neke se kaže da su to odbili jer u sebi nisu imali materijal koji je bio potreban - tj. astralno telo - pošto su bili *Arupa*. Odbijanje ostalih se odnosi na to što su oni bili Adepti i Jogini iz davno prošlih Manvantara; još jedna misterija. Ali, kasnije, kao *Nirmanakaje*, oni su se žrtvovali za dobro i spasenje *Monada* koje su čekale svoj čas, a koje bi inače morale da čekaju bezbrojna doba u neodgovornim, nalik na životinje, mada po izgledu ljudskim oblicima. To može biti parabola ili *alegorija unutar alegorije*. Njeno rešenje ostavljamo intuiciji proučavaoca, pod uslovom da ovo što će slediti čita *duhovnim okom*.

Što se tiče njihovih uobličavalaca ili "Predaka" - onih Andela koji su, u egzoteričkoj legendi, poslušali zakon - oni moraju biti isto što i Barišad Pitriji, ili Pitar-Devata, tj. *oni koji suposedovalifizičku tvoračku vatrū*. Jedino oni su mogli da stvore, tačnije istkaju, ljudske Monade svojim ličnim astralnim Sopstvima, ali oni nisu mogli da načine čoveka na svoju sliku i priliku. "Covek ne sme da liči na nas", kažu *tvorački* bogovi, kojima je poverena izrada nižih životinja, ali ne i viših (vidi *Postanje* i Platonovog *Timeja*). To što oni iz svoje božanske Suštine stvaraju nešto što liči na ljude znači, ezoterički, da su oni ti koji su postali Prva Rasa i zato su doživeli njenu sudbinu i dalju evoluciju. Oni *nisu hteli*, naprosto zato što *nisu mogli* da daju čoveku svetu iskru koja plamti i prerasta u cvet ljudskog

jezika Istoka i njegovog simbolizma, da čak *bukvalno* tumači ritual kineskih budista i induskog egzoterizma, da se pravi buka tokom određenih pomračenja kako bi se zaplašio "veHki crveni Zmaj" koji je namislio da ukrade svetlost! Ali, ovde "Svetlost" znači ezoteričku Mudrost, a mi smo dovoljno objasnili tajno značenje termina *Zmaj*, *Zmija*, itd., itd., koji se odnose na Adepte i Inicijale.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

razuma i smosvesti jer je i sami nisu imali da bi je dali. To je ostavljeno onoj klasi Deva koja je u Grčkoj simbolički predstavljena pod imenom Prometeja, onoj koja nije imala nikakve veze sa fizičkim telom, ali je zato imala sve veze sa čisto duhovnim čovekom (vidi Deo II ovog toma, "Pali Andeli" i "Bogovi Svetlosti nastaju od Bogova Tame").

Svaka klasa tvoraca daruje čoveku ono što ima da podari: jedna gradi njegov spoljašnji oblik, druga mu daje njegovu suštinu, koja kasnije postaje Ljudsko *Više Sopstvo*, zahvaljujući *ličnom naporu pojedinca*; ali, oni čoveka nisu mogli da načine onakvim kakvi su sami bili - savršenim -jer su bili bezgrešni; bezgrešni, jer su imali samo prve, blede obrise atributa, a i oni su bili savršeni - iz ljudske perspektive gledano - beli, čisti i hladni kao devičanski sneg. Gde nema borbe, nema ni zasluge. Nije bilo suđeno da Čovečanstvo "od Zemlje zemaljsko" stvore anđeli prvog božanskog Daha: zato se kaže da su oni to *odbili da učine*, a čoveka su morali da stvore materijalniji tvorci,* koji su, sa svoje strane, mogli da daju samo ono što su imali u svojoj sopstvenoj prirodi, i ništa više. Potčinjeni večnom zakonu, čisti bogovi su jedino iz sebe mogli da projektuju *senovitog* čoveka, malo manje eteričnog i duhovnog, *manje božanskog i savršenog* od sebe samih -još uvek samo senku. Zato je prvo čovečanstvo bilo bleda kopija svojih predaka; isuviše materijalno čak i u

Uprkos svim naporima u suprotnom pravcu, hrišćanska teologija - pošto je opteretila sebe jevrejskim ezoterijskim objašnjenjem o stvaranju čoveka, koje je shvaćeno *bukvalno* - ne može da nade nikakva razumna opravdanja za svog "Boga, Tvorca" koji proizvodi čoveka lišenog uma i osećaja; niti ona može da opravda kaznu koja sledi jedan čin u pogledu koga bi Adam i Eva mogli da se brane da *nisu bili svesni*. Jer, ako se za taj par kaže da nisu znali šta je dobro a šta zlo pre nego što su pojeli zabranjenu voćku, kako bi se moglo očekivati da oni znaju *daje neposlušnost zloli* Ako se nameravalo da prvobitni čovek ostane napola razborit, ili čak nerazborit, onda je njegovo stvaranje bilo bez svrhe, pa čak i *okrutno* ako gaje izvršio jedan svemogući i savršeni Bog. Ali, čak i u *Postanju* je pokazano daje Adama i Evu stvorila klasa nižih božanskih Bića, *Elohim*, koji su bili tako sujetni na svoje lične povlastice, kao razumna i inteligentna bića, da nisu hteli dopustiti čoveku da postane "kao jedan od njih". To je jasno, čak i iz bukvalnog značenja *Biblike*. Dakle, gnostiči su bili u pravu kad su smatrali da jevrejski Bog pripada klasi nižih, materijalnih i ne baš svetih stanovnika nevidljivog sveta.

Stanca IV- Stvaranje prvih rasa

svojoj eteričnosti da bi bilo klasa bogova, a isuviše duhovno i čisto da bi bilo ČOVEČANSTVO, obdareno, takvo kakvo je, raznovrsnim *negativnim* (*Nirguna*) savršenstvom. Savršenstvo, da bi zaista bilo to, mora da se rodi iz nesavršenstva, *nepokvavljivo* mora da izraste iz pokvarljivog, koje mora da bude nosilac, osnova i kontrast nepokvarljivom. Apsolutna svetlost je apsolutna tama, i *viče versd*. Zapravo, nema ni svetlosti ni tame u regionima istine. Dobro i Zlo su sijamski blizanci, potomstvo Prostora i Vemena pod vlašću Maje. Odvojite ih rezom jedno od drugog i oboje će umreti. Nijedno ne postoji *per se*, svako mora da se rodi i stvori iz onog drugog da bi ušlo u postojanje; oba moraju da budu spoznana i uvažena pre nego što postanu objekti percepcije, pa otuda, kod smrtnih ljudi, oni moraju biti podeljeni.

Ipak, pošto iluzorna razlika postoji, potrebna je *nija klasa kreativnih anđela* da stvore naseljene planete - posebno našu - ili da deluju u materiji na ovom zemaljskom planu. Gnostički filozofi su bili prvi u istoriji koji su tako mislili i koji su na osnovu te teorije izmislili razne sisteme. Zato, u njihovim shemama stvaranja mi nalazimo da njihovi *Tvorci* zauzimaju mesto u samom podnožju lestvice duhovnih Bića. Kod njih su, takođe, i oni koji su stvorili našu zemlju i njene smrtnike postavljeni na samu granicu *majavičke* materije, a svoje sledbenike su učili da misle - na veliko zgražavanje crkvenih otaca - da se nikakvo visoko božanstvo ne može smatrati odgovornim za stvaranje tih, u duhovnom i moralnom smislu bednih rasa kojima je blagoslovena naša planeta, već je to delo jedne isključivo *niske klase*[^] u koji su otpravili i jevrejskog Boga, Jehovu.

Čovečanstva koja se razlikuju od današnjeg pominju se u svim drevnim kosmogonijama. Platon u *Fedru* govori o *rasi krilatih ljudi*. Aristofan (u Platonovoj *Gozbi*) govori o rasi androgina sa okruglim telima. U *Pimanderu*, čitavo životinjsko carstvo je dvopolno. Zato se u odeljku 18 kaže:

U *Razotkrivenoj Izidi* su izneti neki od tih gnostičkih sistema. Jedan je uzet iz *Codex Nazareus*, rukopisa nazarena, koji su postojali davno pre Hrista, pa čak i pre Mojsijevih zakona, i bili gnostici, a mnogi od njih i Inicijali. Oni su svoje "Misterije Života" održavali u Nazaru (drevni i savremeni Nazaret), a njihovo učenje predstavlja vemi odjek učenja Tajne Doktrine - koje mi ovde delimično nastojimo da objasnimo.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Pošto je tako postignuto kružno kolo (. . .) čvorovi su olabav-
Ijeni (. . .) i sve životinje, koje su bile isto tako dvopolne, bile su
razvezane (oslobodjene) *kao i čovek* (. . .) (jer) (. . .) uzroci su mo-
rali da dovedu do posledica na zemlji.

A opet, u rukopisu drevnih Kvičija (Inka), *Popol Vuhu* - koji je objavio pokojni opat Brase de Burbur (*Brasseur de Bourbourg*) - prvi ljudi su bili opisani kao rasa "čiji je vid bio neograničen i koji su znali sve stvari odjednom", što pokazuje da se radi o *znanju Bogova*, a ne smrtnika. Tajna Doktrina, koja ispravlja neizbežna preterivanja narodne mašte, saopštava činjenice onako kako su one zapisane u arhajskim simbolima.

(b) Te "senke" behu rođene "svaka iz svoje boje i vrste", a sva-
ka, takode, "niža od svog tvorca" jer je on bio potpuno biće svoje
vrste. Komentari povezuju prvu rečenicu o boji sa bojom kože svih
rasa o kojima se tu radi. U *Pimanderu*, Sedam prvobitnih ljudi koje
je Priroda stvorila od "nebeskog Čoveka", svi dele osobine "Sedam
Upravitelja" ili Vladara, koji su voleli Čoveka - svoj sopstveni od-
raz i sintezu.

U nordijskim legendama, u Asgardu, prebivalištu bogova, kao i u samim ^5/ma, prepoznajemo ista mistička mesta i personifikacije zaodenute u narodne "mitove", kao što je i u našoj Tajnoj Doktrini, a nalazimo ih i u *Vedama*, *Puranama*, mazdeanskim spisima i kabali. Ta-
ko su, dakle, skandinavski *Asi*, vladari sveta koji je prethodio našem,
čije ime bukvalno znači "stubovi sveta", njegovi "podupirači", isto
što i grčki *Kosmokratori*, Pimanderovih "Sedam Zanatlja i U Rektora",
sedam indijskih Rišija i Pitrija, sedam haldejskih bogova i sedam
zlih duhova, sedam kabalističkih Sefirot koje sintetizuje gornja Tri-
jada, pa čak i sedam Planetarnih Duhova hrišćanskih mistika. Ti *Asi*
stvaraju kopno, mora, nebo i oblake, čitav vidljivi svet, od ostataka
ubijenog diva Imira; ali, oni ne stvaraju ČOVEKA, već samo njegov
oblik *oAaska* ili jasena. Odin je taj koji mu daje život i dušu, pošto
mu je Lodur dao krv i kosti, a na kraju ga Henir snabdeva intele-
ktom (*Manas*) i njegovim svesnim čulima. Nordijski Ask, Hesiodov
jasen, od koga je potekla generacija od bronze. Treća Korenska Ra-

Vidi prevod sa grčkog od Fransoa, gospodina de Foa, biskupa od Era: de-
lo posvećeno Margariti francuskoj, kraljici Navare; izdanje 1597., Bordo.

Stanca IV- Stvaranje prvih rasa

sa, i drvo *Tzit* iz *Popol Vuha*, od koga je stvorena meksička *Treća Rasa* ljudi, jedno su te isto." To jasno može da vidi svaki čitalac. Ali, ko od zapadnjačkih učenjaka može da kaže koji je okultni razlog zbog koga su nordijski Igdrasil, induski Ašvata, Gogard,* helenško drvo života i tibetansko zampun isto što i kabalističko drvo Sefirot, pa čak i Sveti Drvo koje je načinio Ahura Mazda, kao i drvo iz Edena? ^ Ipak, plodovi svog tog "Drveća", bilo da se radi o Pipali ili Haomi ili još prozaičnijoj jabuci, predstavljaju "fabrike života", činjenično i istinito. Prototipovi naših rasa su bili uključeni u mikrokosmičko drvo, koje je poraslo i razvilo se *unutar i pod* velikim mundanim makrokosmičkim drvetom;" ta misterija je napola razotkrivena u *Dirgotamasu*, gde je rečeno:

Pipala, slatki plod drveta na koga dolaze *duhovi koji vole nauku*
i na kome bogovi čine sva čuda.

Kao i u slučaju Gogarda, medu raskošnim granama svog tog mundanog drveća, boravi "Zmija". Ali, dok Makrokosmičko drvo predstavlja Zmiju Večnosti i samu apsolutnu Mudrost, Zmije koje borave na Mikrokosmičkom drvetu su Zmije ispoljene Mudrosti. Jedna je Jedno i Sve, ostale su *njeni odraženi delovi*. To "drvo" je, naravno, sam čovek, a Zmije koje borave u svakom od njih predstavljaju sveni *Manas*, kariku koja povezuje Duh i Materiju, nebo i zemlju.

Svuda je sve isto. *Tvoračke* moći stvaraju Čoveka, ali ne uspevaju da postignu svoj krajnji cilj. Svi ti Logosi nastoje da čoveka snabdeju *svesnim* besmrtnim duhom, koji će biti odražen jedino u Umu (*Manasu*); oni ne uspevaju i prikazano je kako su kažnjeni zbog tog neuspeha, ako ne i zbog samog pokušaja. Kakva je priroda te kazne?

Vidi pregled *Popol Vuha* Maksa Milera.

* Gogard ili Gokard (pahlavi), u Bundahišu, Bela Haoma ili Drvo Života, koje na sebi čuva semenje svega postojećeg. Ovo drvo je izniklo i raste iz Far-kharda, neomeđenog okeana; ono u sebi sadrži semenje svih vrsta biljaka i samo savršeni svetovi nastaju iz njega. Medu njegovim granama živi zmija mudrosti, (nap. ured.)
¹²

G. Džeјms Darmšteter, prevodilac *Vendidada*, govoreći o tome, kaže: "To drvo, šta god ono bilo..." (str. 209).

Platonov *Timej*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Presuda glasi - da budu zatočeni u donjim regionima, a to je *naša Zemlja - najniža u svom lancu*; "večnost" tu znači trajanje jednog životnog ciklusa, u *tami* Materije, ili *unutar životinjskog Coveka*. Crkvenim očima, napola iz neznanja, a napola sa predumišljajem, odgovaralo je da izvitopere taj slikoviti simbol. Oni su se poslužili metaforom i alegorijom koja se nalazi u svim starim religijama, da bi je preokrenuli u korist nove religije. Tako je čovek bio pretvoren u tamu materijalnog pakla; njegova božanska svest, koju je dobio od Principa koji boravi u njemu (Manasa), ili inkamirane Deve, postala je plamteća vatra paklene oblasti, a naša planeta sam pakao. *Pipala, Haoma*, voće sa Drveta Znanja, optuženo je kao *zabranjeno* voće, a "Zmija Mudrosti", Glas razuma i svesti, vekovima je poistožećena sa Palim Anđelom, koji predstavlja matorog Zmaja, Ćavola! (Vidi Deo II, "Zli Duh, ko ili šta?")

Isto je i sa ostalim uzvišenim simbolima. *Svastika*, najsvetiji i najmistički simbol u Indiji, "Dainski krst", kako ga danas zovu masoni, uprkos tome stoje direktno povezan, pa čak i identičan sa hrišćanskim krstom, obešaćen je na isti način. Indijski misionari nam kažu daje to "đavolji znak". "Zar on ne šija na glavi velike Višnuove *Zmije*, na Ananta-Seši sa hiljadu glava, u dubinama Patale, induske *Narake* ili pakla?" Tačno. Ali, staje Ananta? Kao Seša, ona je gotovo beskrajni manvantarički ciklus vremena, a pod imenom Ananta, koja predstavlja veliku sedmoglavu Zmiju, na kojoj se odmara Višnu, *večno božanstvo*, tokom pralajičke neaktivnosti, ona postaje samo *beskrajno* Vreme. Kakve veze ima Satana sa tim krajnje metafizičkim simbolom? *Svastika* je od svih simbola u najvećoj meri filozofski i naučni, a takode i najrazumljiviji. Ona predstavlja kratak sažetak čitavog odeljka *stvaranja*, ili evolucije, što bi bio tačniji izraz, od kosmoteogonije do antropogonije, od nedeljivog, neznanog Parabrama do skromne *monere** materijalističke nauke, o čijem stvaranju ta nauka *isto tako ne zna ništa* kao što ne zna ni o stvaranju samog Sve-Božanstva. *Svastiku* nalazimo na istaknutom mestu medu religioznim simbolima svih naroda. Ona je "Radnikov Čekić" u haldejskoj *Knjizi brojeva*, "Čekić" iz *Knjige skrivene misterije* 0 kome smo upravo govorili (pog. I, odeljci 1,2, 3, 4, itd.) koji je "vrcao iskre iz kremena" (Prostora), a te iskre su postale svetovi.

Prvobitni jednoćelijski organizam (nap. prev.)

Stanca IV—Stvaranje prvih rasa

Ona je "Torov čekić", magično oružje koje su patuljci iskovali za borbu protiv Divova, \ipre-kosmičkih titanskih sila prirode, koje su se pobunile i koje Bogovi, Agensi Sveopštug Sklada, nisu mogli da pobede dok su one živele u oblasti materije, već su morali da ih najpre unište. Zato je svet stvoren od ostataka ubijenog Imira. Svastika je Mjolnir, "gromoviti čekić" i zato se kaže da će Mjolnir postati beskoristan kad Ase, sveti bogovi, pošto se pročiste pomoću vatre (vatre strasti i patnje u njihovim životnim inkarnacijama), postanu podobni da borave u Idi, u večnom miru. To će se desiti kada ih okovi Hel (boginje-kraljice oblasti mrtvih) ne budu više vezivali, jer će carstvo zla nestati.

Surturovi plamenovi nisu ih uništili, kao ni razbesnele vode (nekoliko potopa) (...) Potom dodoše sinovi Tora. Oni sa sobom done-se *Mjolnir*, ne više kao oružje rata, već kao čekić kojim će posvetiti novo nebo i novu Zemlju. (...)

Zaista, ovo ima mnogo značenja! U *Makrokosmičkom* delovanju, "ČEKIĆ STVARANJA", sa svoje četiri ruke i četiri ugla, odnosi se na neprekidno *kretanje* i obrtanje nevidljivog Univerzuma Sila. U kretanju ispoljenog kosmosa i naše Zemlje, on ukazuje na rotaciju osovina sveta u ciklusima Vremena i na njihove ekvatorijalne pojaseve; dve linije koje formiraju *Svastiku* ^ znače Duh i Materiju a dve kuke ukazuju na kretanje obrtnih ciklusa. Primenjen na *Mikrokosmos*, čoveka, on pokazuje daje čovek karika između neba i zemlje; desna šaka je podignuta na kraju horizontalne ruke dok leva pokazuje na zemlju. U *Hermesovim smaragdnim tablicama*, na podignutoj desnoj ruci upisana je reč "*Solve*", na levoj "*Coagula*".* To je jedan znak, istovremeno alhemiski, kosmogonijski, antropološki i magijski, sa sedam ključeva za njegovo unutrašnje značenje. Nije previše ako kažemo da složena simbolika tog univerzalnog i najsugestivnijeg medu znakovima sadrži ključ za sedam misterija Kosmosa. Rođen u mističkim zamislima ranih Arijevaca, koji su ga postavili na sam prag večnosti, na glavu zmije Anante, on je duhovno umro u sholastičkim interpretacijama srednjovekovnih antropomorfista.

Vidi *Asgard i Bogovi*: "Obnova Sveta".

* (Lat.) *solve* - rastvoriti; *coagula* - zgusnuti, (nap. prev.)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

On predstavlja *Alfu* i *Omegu* sveopšte kreativne Sile, koja se razvija iz čistog duha, a okončava u gruboj materiji. On je takođe ključ i za cikluse nauke, božanske i ljudske; i onaj ko razume nje-govo puno značenje zauvek je slobodan od muka *Mahamaje*, velike Iluzije i Obmanjivača. Svetlost koja iskri ispod tog božanskog čekića, danas degradiranog u malj ili kamen Velikih Majstora masonske lože, dovoljna je da razveje tamu svih ljudskih shema ili izmišljotina.

Kako su samo proročke one pesme o tri nordijske Boginje, kojima Odinovi gavranovi šapuću o prošlosti i budućnosti, dok se one skitaju okolo u svojim oblastima od kristala, ispod reke koja teče. Sve te pesme su napisane na "Svicima mudrosti", od kojih su mnogi izgubljeni, ali su neki još uvek preostali, i oni u poetskoj alegoriji ponavljaju učenja arhajskih doba. Da sumiramo iz *Asgarda i Bogova* dr Vagnera, "obnova sveta" je proročanstvo o Sedmoj Rasi našeg Kruga ispričano u prošlom vremenu.

Mjolnir je obavio svoju dužnost u ovom krugu i:

(. . .) na polju Ide, polju vaskrsenja (za Peti Krug), sinovi najviših bogova se skupiše, i u njima njihovi očevi opet oživeše {Ega svih njihovih prošlih inkarnacija). Oni zboriše o Prošlosti i Sadašnjosti, i prisetiše se mudrosti i proročanstava njihovih predaka koja su se ispunila. Blizu njih, ali neviđen od njih, bese Jedan, koji vlada svim stvarima. (...) i donosi večne zakone koji vladaju svetom. Oni su znali daje on tu, osećali su njegovo prisustvo i moć, ali nisu znali kako se zove. Na njegovu zapovest, nova Zemlja izroni iz Voda Prostora. Na Jugu iznad Polja Ide on načini još jedno nebo po imenu Audlang, a dalje, potom, treće, Vidblain. Iznad Gimilove pećine čudesna palata bi podignuta, prekrivena zlatom, blješteci na Suncu". To su tri planete našeg "Lanca" koje se postepeno uspinju. Tu Bogovi behu postavljeni na presto, kao što su obično bili. (...) Iz Gimilovih visina {sedme planete ili kugle, najviše i najčistije), oni pogledaše na srećne potomke LIFA i LIFTRASIRA (budućeg Adama i Evu pročišćenog čovečanstva) i pokazahu im da se POPNU više, da se podižu u znanju i mudrosti, korak po korak, od jednog "neba do drugog", sve dok na kraju ne postanu podobni da se sjedine sa Bogovima u kući Sve-Oca

(str. 305).

Stanca IV- Stvaranje prvih rasa

Onaj ko poznaje učenja ezoterijskog *budizma* (ili Mudrosti), iako su ona do danas samo nesavršeno skicirana, jasno će videti alegoriju koja je u ovome sadržana.

Njeno filozofsko značenje čitalac će bolje razumeti ako pažljivo razmisli o mitu o Prometeju. Njega ćemo dalje ispitivati u svetlosti induske *Pramante*. Pošto su ga neki orijentalisti degradirali u čisto^z-*ziološki* simbol, i shvatili samo u vezi sa zemaljskom vatom, njihovo tumačenje je uvreda za sve religije, uključujući i hrišćanstvo, čija je najveća misterija na taj način snižena do materijalnog. "Trenje" božanskih Pramante i Arani moglo se u takvoj svetlosti ukazati samo brutalnim umovima nemačkih materijalista - od kojih nema gorih. Istina je daje božanska beba, *Agni*, kod Rase koja je govorila sanskrit, beba koja je kod Latina postala *Ignis*, rođena iz spoja Pramante i Arani (Svastika) tokom žrtvene ceremonije. Ali, šta onda? *Tvaštri* (Višvakarman) je "božanski umetnik i *drvodelja*",^z a takođe

*^ Prof. Žoli (Jolly) piše:

otac Svetе Vatre je Tvaštri (...) njegova majka bila je Maja. On sam je nazvan *Akta* (pomazani, XPICTT6(, pošto je sveštenik prelio na njegovu glavu *oduhovljenu* (?) SO-MU, a na na njegovo telo puter pročišćen žrtvom.

(Covekpre metala, str. 190)

Taj francuski darvinista nije saopštio koji je izvor njegovih informacija. Ah, naveli smo te redove da bismo pokazali kako je čak i materijalistima počelo da sviće. Adalbert Kin (Kuhn) u svojoj *Des Herabkunft des Feuers*, poistovećuje ta dva znaka, ~\T\ i CI?3 sa *Arani*, i označava ih tim imenom. On dodaje:

Taj proces spontanog raspaljivanja vatre prirodno je vodio čoveka ka ideji o seksualnoj reprodukciji (...)

Zašto ne bi mogla neka dostojanstvenija, okultnija ideja, dovesti čoveka do tle da izmisli taj simbol, u onoj meri u kojoj je, u jednom od svojih aspekata, on povezan sa ljudskom reprodukcijom? Ali, njegov glavni aspekt odnosi se na kosmogeniju.

Prof. Žoli primećuje:

Agni, u stanju ^fee, ili pomazanog, ukazuje na Hrista. *Maja*, na Mariju, njegovu majku; *Tvaštri*, na sv. Josifa, drvodelju iz *Biblije*.

U *Rig Vedi*, Višvakarman je najstariji i najviši od Bogova, i predstavlja njihovog "Oca". On je "drvodelja ili graditelj" jer čak i monoteisti Boga nazi-vaju "Arhitektom Univerzuma". Ipak, izvorna ideja je čisto metafizička, i nije imala veze sa kasnjim falicizmom.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

i Otac bogova *kreativne vatre* u *Vedama*. To je tako drevan i tako svet simbol da teško daje obavljenio i jedno iskopavanje lokaliteta drevnih gradova a da on nije nađen. Dr Šliman je našao veliki broj terakota diskova, po imenu *fusailos*, *ispod ruševina* drevne Troje. Oba njihova oblika LfH i E:^o[^] iskopana su u velikom broju, a njihovo prisustvo pokazuje da su drevni Trojanci i njihovi preci bili čisti Arijevci,

(c) Čhaja, kao stoje već objašnjeno, predstavlja astralnu sliku. U sanskritskim delima ona ima to značenje. Otuda je Sandna (Duhovna Svest), žena Surje, Sunca, prikazana kako se povlači u džunglu da bi vodila asketski život, ostavivši za sobom svom mužu svoju Čhaju, senku ili sliku.

16. KAKO SU (*prave*) MANUŠJE ROĐENI? MANUI SA UMOVIMA, KAKO SU ONI NAČINJENI? {a) OČEVI [*Barišad* (?)] POZVAŠE U POMOĆ VATRU (*Kajavahana, električna vatra*); A TO JE VATRA KOJA GORI U ZEMLJU. DUH ZEMLJE POZVA U POMOĆ SOLARNU VATRU (*Suči, duh u Suncu*). NJIH TROJE (*Pitriji i dve vatre*) ZAJEDNIČKIM NAPOROM PROIZVEDOŠE DOBAR OBLIK (RUPA). ON JE {taj oblik} MOGAO DA STOJI, HODA, TRČI, LEŽI I LETI. PA IPAK JE BIO SAMO ČHAJA, SENKA BEZ SVESTI {b}. ..

{a) I na ovom mestu je opet neophodno da se nešto objasni u svestnosti i uz pomoć egzoterizma koji je dodan ezoterijskim spisima. "Manuše" (ljudi) i Manui su ovde isto što i haldejski "Adam" - ta reč uopšte ne označava prvog čoveka, kao kod Jevreja, niti bilo kog pojedinca, već čovečanstvo u celini, kao kod Haldejaca i Asiraca. Četiri reda ili klase Dan Kohana od sedam, kaže komentar, bile su "precii skrivenog čoveka", tj. suptilnog unutrašnjeg čoveka. "Lha" Meseca, lunarni duhovi, bili su, kao stoje već rečeno, *samo preci njegovih oblika*, tj. modela u skladu sa kojim Priroda počinje svoj spoljašnji rad na njemu. Zato je prvobitni čovek, kad se pojavio, bio samo beslovesna Bhuta,^{^*} ili "sen". To "stvaranje" je bilo neuspeh, iz razloga koji je objašnjen u komentaru na Sloku 20.

Nije jasno zašto su orijentalisti preveli "Bhute" kao "zle Duhove" u PMraina. U *Višnu Purani*, Knjiga I, pog. 5, Sloka naprosto kaže:

Stanca IV- Stvaranje prvih rasa

(b) Taj pokušaj je opet bio neuspešan. On alegorijski prikazuje taštinu samostalnih *pokušaja jizičke* prirode da stvori makar i savršenu životinju - a da i ne govorimo o čoveku. Jer "Očevi", niži Anđeli, predstavljaju Duhove Prirode, a viši Elementali takođe poseduju sopstvenu inteligenciju; ali, to nije dovoljno da se napravi MISLEĆI čovek. Bilje neophodna "Živa Vatra", ona Vatra koja ljudskom umu daje samoopažanje i samosvest, ili *Manas*; a potomstvo *Parvake* i *Suči* su životinske električne i solame Vatre, koje stvaraju životinje, pa su zato mogle da dovrše jedino fizičku živu gradu tog prvog astralnog modela čoveka. Ti prvi tvorci su, dakle, bili Pigmalioni prvobitnog čoveka; oni nisu uspeli da ožive tu skulpturu - *intelektualno*.

Stanca koju ćemo videti je veoma sugestivna. Ona objašnjava misteriju i popunjava jaz između informišućeg principa u čoveku - VIŠEG SOPSTVA ili ljudske Monade - i životinske Monade, koje predstavljaju istu stvar, iako je ona prva obdarena *božanskom* inteligencijom, a ova poslednja jedino *instinktivnim* sposobnostima. Kako objasniti razliku i prisustvo tog VIŠEG JA U čoveku?

"Sinovi MAHATA oživljavaju ljudsku Biljku. Oni su Voda koja pada na suvo tlo latentnog života i Iskra koja oživljava ljudsku životinju. Oni su Gospodari Duhovnog Života večnog. (...) U početku (u Drugoj Rasi) neki (od Gospodara) samo udahnuše svoju suštinu u Manušu (čoveka), a neki se udomiše u čoveku."

To pokazuje da nisu svi ljudi postali inkarnacije "božanskih *Pobunjenika*", već samo nekolicina među njima. Kod ostatka je njihov peti princip naprsto oživljen pomoću iskre koja je ubaćena u njega, što objašnjava veliku razliku u intelektualnim sposobnostima ljudi i rasa. Zar nisu "sinovi Mahata", alegorijski rečeno, preskočili posredničke svetove, u svom nagonu ka intelektualnoj slobodi, pošto životinski čovek nikad ne bi mogao da pode naviše sa ove zemlje i da

Bhute - demoni, strašni zbog majmunske puti i mesožderstva.

Ta reč danas u Indiji znači *duhove*, eterične ili astralne fantome, dok u ezo-teričkim učenjima označava *elementarne supstance*, nešto stoje načinjeno od nerazredene, proste suštine, a posebno astralnog *dvojnika* bilo kog čoveka ili životinje. U tom slučaju, ti prvobitni ljudi predstavljaju *dvojnice* prvih eteričnih Đanija ili Pitrija.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

pomoću ličnog napora postigne svoj krajnji cilj. Cikličko hodočašće moralo bi da se obavlja kroz sve planove postojanja polusvesno, ako ne i potpuno nesvesno, kao u slučaju životinja. Upravo zahvaljujući pobuni našeg intelektualnog života protiv nezdrave neaktivnosti duha, mi smo to što jesmo - samosvesni, misleći ljudi, sa atributima i sposobnostima Bogova u nama, koliko za dobro, toliko i za зло. Otuđa su POBUNJENICI naši spasioci. Neka se filozofij dobrotu zamisle nad ovim, i postaće im jasne mnoge misterije. Samo se pomoću privlačne sile kontrasta te dve suprotnosti - Duha i Materije - mogu učvrstiti na zemlji, i rastopljene u vatri samosvesnog iskustva i patnje ponovo se spojiti u Večnosti. To će otkriti značenje mnogih dosad nerazumljivih alegorija, budalasto nazvanih "bajkama" (vidi u daljem tekstu, "*Tajna Satane*").

Počnimo od toga da ta alegorija objašnjava ono stoje rečeno u *Pimanderu*, daje "božanski ČOVEK", "Sin Oca", onaj koji deli prirodu i suštinu Sedam Upravitelja, ili *tvoraca* i *Vladara* materijalnog sveta:

(. . .) provirio kroz *Harmoniju* i, probivši se kroz *Sedam Krugova Vatre*, ispoljio niže rođenu prirodu.^

To objašnjava sve stihove navedene hermetičke priče, kao i grčku alegoriju o Prometeju. A najvažnije od svega, to objašnjava mnoge alegorijske priče o "Ratovima na Nebu", uključujući i priču iz *Otkrivenja*, koja se odnosi na hrišćansku dogmu o *Palim Andelima*, kao i "pobunu" najstarijih i najviših anđela i smisao toga što su oni bačeni sa Neba u dubina Pakla, tj. MATERIJU. TO rešava čak i nedavnu dilemu asirologa, čije je čuđenje izrazio pokojni Džordž Smit. On kaže:

Moja prva ideja o tome (o pobuni) bila je da su ratovi sa silama Z& prethodili *Stvaranju*; sada mislim da su se oni odigrali posle priče o padu.

(Haldejska priča o stvaranju, str. 92)

U tom delu g. Smit prenosi jednu gravuru sa ranovavilonjanskog valjka, koja predstavlja Svetu Drvo, Zmiju, muškarca i ženu. Drvo

Vidi *Pimander*, knj. II, stihovi 17 do 29.

r

Stanca IV- Stvaranje prvih rasa

ima sedam grana: *tri* sa muškarčeve strane, *četiri* sa ženine. Te grane predstavljaju sedam Korenskih Rasa; u *Trećoj* od njih, na samom njenom kraju, dogodilo se razdvajanje polova i takozvani PAD U razmnožavanje. Tri najranije rase bile su bespolne, potom hermafroditiske, ostale četiri sa izraženom razlikom između muškog i ženskog. G. Smit kaže:

Zmaja, koji u haldejskoj priči o stvaranju navodi čoveka na greh, stvorilaje Tijamat, živi princip Mora, ili Haosa (. . .) koja je bila suprotstavljena bogovima prilikom stvaranja sveta.

To je greška. Zmaj je personifikovani, tačnije animalizovani muški princip ili Falus, a Tijamat, "otelovljenje duha Haosa", dubine ili Ponora, ženski je princip. Materica. "*T>χ\i Haosa i Nereda*" odnosi se na mentalne poremećaje do kojih je doveo. On je senzualni, privlačni, magnetični princip koji fascinira i zavodi, večno živi i aktivni element koji čitav svet baca u pometnju, haos i greh. Zmija zavodi ženu, ali žena zavodi muškarca, a oboje podleži karmičkoj kletvi, iako je ona samo prirodna posledica uzroka koji ju je proizveo. Džordž Smit kaže:

Jasno je da se prokletstvo zbog Pada odnosi i na Zmaja, i da Bogovi (Elohim, koji je ljubomoran što vidi kako čovek od ilovače i sam postaje Tvorac, kao i sve životinje) bacaju na ljude sva zla koja pogadaju čovečanstvo. Mudrost i znanje će ga povredivati, imaće porodične svađe, ljutiće se na bogove, živeće pod tiranjom (. . .) biće razočaran u svojim željama, upućivaće *uzaludne molitve*, počiniće budući greh. (. . .) Nema sumnje da naredne rečenice govore o istoj temi, ali se tu opet pripovedanje prekida i ponovo nastavlja na mestu gde se bogovi spremaju za rat sa silama zla, koje predvodi Tijamat (žena) (. . .)

(*Vavilonjanska legenda o stvaranju*, str 92)

Ova priča je iz monoteističkih razloga izostavljena u *Postanju*. Ali, pogrešna je to politika - nesumnjivo rođena iz straha i obzira prema dogmatskoj religiji i njenim predrasudama - pokušavati da se haldejski fragmenti popune pomoću *Postanja*, pošto bi *Postanje*, koje je daleko mlade od svih pomenutih odlomaka, trebalo objasniti pomoću njih.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

17. DAHU (*ljudskoj Monadi*) JE TREBAO OBLIK; OČEVİ GA DADOŠE. DAHU JE TREBALO GRUBO TELO; ŽEMLJA GA UOBLIČI. DAHU JE TREBAO DUH ŽIVOTA; SOLARNI LHASI UDAHNUŠE GA U NJEGOV OBLIK. DAHU JE TREBALO OGLEDALO NJEGOVOG TELA (*astralna senka*); "DAJEMO MU NAŠE SOPSTVENO", REKOŠE ĐANIJI. DAHU JE TREBAO NOSILAC ŽELJA (*Kama-rupa*); "ON GA IMA", REKOŠE ISUŠIOCI VODA (*Sučiji, vatre strasti i životinjskog instinkta*). DAHU JE TREBAO UM DA OBUVATI UNIVERZUM. "TO NE MOŽEMO DA DAMO", REKOŠE OČEVİ. "JA GA NIKAD NISAM IMAO", REČE DUH ZEMLJE. "KAD BIH MU JA DAO SVOJ, OBLICI BI NESTALI", REČE VELIKA (*solarna*) VATRA . . . ČOVEK (*U nastajaju*) OSTADE PRAZNA, NESVESNA BHUTA . . . TAKO SU ONI BEZ KOSTUU DALI ŽIVOT ONIMA KOJI (*kasnije*) POSTADOŠE LJUDI SA KOSTIMA U TREĆOJ (*rasi*) (a).

Pošto se potpuno objašnjenje nalazi u Stanci V [vidi odeljak (a)], ovde će biti dovoljno nekoliko primedbi. "Otac" primitivnog fizičkog čoveka, ili njegovog tela, vitalnije električni princip koji obitava u Suncu. Mesec je njegova Majka zbog one tajanstvene moći Meseca koja ima isto tako odlučujući uticaj na ljudsko sazrevanje i razmnožavanje, koje reguliše, kao i na rast biljaka i životinja. "Vetar" ili Etar, koji u ovom slučaju znači agens prenosa kojim su ovi uticaji preneti sa ta dva svetlila i raspodeljeni po Zemlji, naziva se "dadićjom", ali jedino "Duhovna Vatra" čini čoveka božanskim i savršenim entitetom.

Sad, staje to "Duhovna Vatra"? U alhemiji, to je VODONIK uopšte, dok u ezoteričkoj stvarnosti ona predstavlja emanaciju Zraka koji polazi od svog *noumena*, "Đanija prvog Elementa". Vodonik je *gas* samo na našem zemaljskom nivou. Ali, čak bi i u hemiji vodonik "bio jedini oblik postojanja materije, u našem smislu te reci",¹⁸ i on je veoma blisko povezan *sa protilom*, koji je *naša Laja*. On je otac i tvorac, da tako kažemo, tačnije *Upadhi* (osnova) i VAZDUHA i VODE, i on zapravo predstavlja "Vatru, Vazduh i Vo&u": jedno u tri aspekta; odатle, hemijsko i alhemijsko Trojstvo. U svetu ispoljavanja ili ma-

¹⁸ Vidi *Nastanali Elemenata*, profesora V. Kruksa, str. 21.

Stanca IV- Stvaranje prvih rasa

terije on je objektivni simbol i materijalna emanacija subjektivnog i čisto duhovnog, suštinskog Bića u oblasti *noumena*. Dobro je God-fri Higgins (*Godfrey Higgins*) uporedio, pa čak i poistovetio Vodonik sa grčkim To ON, ili "Jednim". Jer, kako on zapaža, Vodonik nije Voda, iako je stvara, Vodonik nije Vatra, iako je ispoljava ili stvara, niti je Vazduh, iako se na Vazduh može gledati kao na proizvod sjedinjenja Vode i Vatre - pošto se Vodonik nalazi u vodenom elementu atmosfere. On je tri u jednom.

Ako proučavamo komparativnu teogoniju, lako ćemo uvideti da se tajnama tih "Vatri" poučavalo u *Misterijama* svih drevnih naroda, pre svega na Samotraci. Nema ni najmanje sumnje da su Kabiri, najtajanstveniji od svih drevnih božanstava, bogova i ljudi, velikih božanstava i Titana, isto što i Kumare i Rudre, koje predvodi Kartikeja - koji je i sam Kumara. Kao i u slučaju Kumara, broj Kabira je neizvestan. Neki kažu da ih je bilo samo tri ili četiri, drugi kažu sedam. Aksier, Aksiokersa, Aksiokers i Kamil lako mogu da znače *alter ego* četiri Kumare - Sanat-Kumare, Sanande, Sanake i Santana. Ova prethodna božanstva, čiji je otac bio slavni Vulkan, često su mešana sa Dioskurima, Koribantima, Anacima i dr., baš kao što su Kumare, čiji je slavni otac Brama, [tačnije "Plamen njegovog Gneva", koji gaje nagnao da po deveti put stvara, stvorivši Kumare, a rezultat toga bio je Rudra ili Nilalohita (Šiva) i Kumare], bili mešani sa Asurama, Rudrama i Pitrijima, naprosto zato što su svi oni jedno - tj. korelativne Sile i Vatre. Ovde nema dovoljno prostora da opišemo te "vatre" i njihovo pravo značenje iako ćemo to možda pokušati ako treći i četvrti tom ove knjige budu ikad objavljeni. U međuvremenu možemo dodati još nekoliko objašnjenja.

Sve one predstavljaju misterije koje se moraju ostaviti ličnoj intuiciji proučavaoca, a ne opisivanju. Ako on želi nešto da nauči o VATRAMA, neka se okrene određenim delima alhemičara, koji sasvim ispravno povezuju vatre sa svim elementima, baš kao i okultisti. Čitac mora da ima na umu da su drevni narodi smatrali kako su religija, prirodne nauke i filozofija blisko međusobno povezane. Eskulap je bio sin Apolona - koji je Sunce ili VATRA Života, a takođe i *Helios*, *Pitius* i bog proročanske Mudrosti. U egzoteričkim religijama, kao i u ezoteričkoj filozofiji, Elementi ~ posebno Vatra, Voda i Vazduh - smatraju se roditeljima *naših pet fizičkih čula* i otuda su povezani

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

sa njima (na okultni način). Ta fizička čula pripadaju još nižem stvaranju od onog koje se u *Puranama naziva Pratisarga*, ili sekundarno Stvaranje. "Tečna Vatra proističe iz opšte Vatre", kaže okultni aksiom.

"Taj Krug je MISAO; prečnik (ili linija) je REČ, a njihovo sjedinjenje je ŽIVOT." U kabali, Bat-Kol je čerka Božanskog Glasa iU prvobitne svetlosti, Šekine. U *Puranama* i induskom ezoterizmu, Vak (Glas) je ženski *Logos* ili Brama - permutacija Aditi, *prvobitne svetlosti*. A ako je Bat-Kol, u jevrejskoj misticici, artikulisani natprirodni glas sa neba, koji "odabranom narodu" otkriva sveta predanja i zakone, ona je to samo zato što je pre judaizma Vak, kojajeušlauRišije i nadahnula ih svojim otkrivenjima, bila nazivama "Majkom *Veda*" - baš kao stoje i za Bat-Kol rečeno daje nadahnula proroke Izrailja i jevrejske visoke sveštenike. I obe postoje sve do danas, svaka u svojoj svetoj simbolici, zato što su drevni narodi povezivali Zvuk ili Govor sa Etrom ili Prostorom, čija je karakteristika Zvuk.

"Ja sam tvoja Misao, tvoj Bog, drevniji od vlažnog principa,
ona svetlost koja šija unutar Tame (Haosa), a blistava Božija REČ
(Zvuk) je Sin tog Božanstva.

(*Pimander, odeljak 6*)

Zato moramo prvo dobro da proučimo "Primamo stvaranje" kako bismo mogli da pređemo na Sekundarno. Prva Rasa je u sebi imala *tri početna elementa*, a ne *Vatru* kao takvu, jer su kod drevnih naroda evolucija čoveka, rast i razvoj njegovih fizičkih čula bili podređeni evoluciji elemenata na kosmičkom nivou, na ovoj Zemlji. Sve je proisteklo iz *Prabhavappaje*, evolucije kreativnih i osetnih principa kod Bogova, pa čak i samog takozvanog kreativnog božanstva. To nalazimo u imenima i nazivima za Višnua u egzoterijskim spisi-

19

Protivnici hinduizma mogu to nazivati panteizmom, politeizmom ili bilo čim drugim što im se svida. Da nauka nije bila potpuno zaslepljena predrasudama, u toj priči ona bi videla duboko *poznavanje prirodnih nauka i fizike*, kao i metafizike i psihologije. Ali, da bismo to otkrili, moramo pažljivo da proučimo personifikacije, a potom ih pretvorimo u fizičke atome. Onda ćemo otkriti da oni zadovoljavaju i prirodnu, pa čak i čisto materijalističku *Nauku*, kao i one koji u evoluciji vide delo "Velikog Nepoznatog Uzroka", u njegovim pojavnim i iluzornim aspektima.

Stanca IV- Stvaranje prvih rasa

ma. Kao *Protologos* (orfički), on se naziva *Purvađa*, "onaj pre stvaranja", a potom ga naredna imena u silaznom nizu sve više i više povezuju sa materijom.

Između evolucije elemenata i čula može se uspostaviti sledeća paralela, ili između evolucije kosmičkog i zemaljskog "ČOVEKA" ili "Duha" i smrtnog fizičkog čoveka:

1. Etar	... Sluh	... Zvuk
2. Vazduh	... Dodir	... Zvuk i Dodir
3. Vatra, ili Svetlost	... Vid	... Zvuk, Dodir i Boja
4. Voda	... Ukus	... Zvuk, Dodir, Boja i Ukus
5. Zemlja	... Miris	... Zvuk, Dodir, Boja, Ukus i Miris

Kao što vidimo, svaki Element dodaje svojim karakteristikama karakteristike svojih prethodnika, kao što i svaka Korenska Rasa preuzima karakteristično čulo prethodne Rase. Isto važi i za *sedmostruko* stvaranje čoveka, koji postepeno evoluira u sedam etapa i na istim principima, kao što će biti pokazano u daljem tekstu.

I tako, dok Bogovi ili Dan Kohani (Deve) proizlaze iz Prvog Uzroka - koji nije Parabram, jer on predstavlja SVE-UZROK i o njemu se ne može govoriti kao o "*Prvom Uzroku*" - koji se u braman-skim knjigama naziva Đagad Joni, "materica sveta" - čovečanstvo emanira iz tih aktivnih agenasa u Kosmosu. Ali, tokom Prve i Druge Rase ljudi nisu bili fizička bića, već naprsto *začeci* budućih ljudi: *Bhute*, koje su proistekle iz Bhutadija, "izvora", ili "izvornog mesta odakle su iznikli Elementi". Zato su oni, kao i sve ostalo, proistekli iz *Prabhavapjaje*, "mesta koje predstavlja istočnik, i u koga se vraćaju sve stvari", kao što objašnjava komentator. Odatle su takode i naša fizička čula. Otuda potiče čak i samo, najviše "stvoreno" božanstvo, po našoj filozofiji. Pošto je jedno sa Univerzumom, bilo da ga zovemo Brama, Išvara ili Puruša, ono je ispoljeno božanstvo - dakle, stvoreno, odnosno ograničeno i uslovljeno. To je lako dokazati čak i pomoću egzoteričkih učenja.

Pošto je nazvan *nespoznatljivim*, večni Brama (neutralni ili apstraktni), Punda-Rikaša, "vrhunska i neprolazna slava", kad je jednom, umesto *Sadaika-Rupom*, "nepromenljivom"ili "večnom" Prirodom,

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

nazvan Ekanaka-Rupom, "i jednim i mnogostrukim", on, uzrok, pobrkan je sa svojim posledicama, a njegova imena, ako ih poredamo ezoterijskim redom, slažu se u sledeći silazni niz:

1. Mahapuruša ili Paramatman	Vrhunski Duh
2. Atman ili Purvada (Protologos)	Živi Duh Prirode
3. Indrijatman ili Rišikeša	Duhovna ili intelektualna duša (Jedno sa čulima)
5. Bhutatman	Živuće, ili Živa Duša
6. Kšetradna	Otelovljena duša, ili Univerzum Duha i Materije
7. Brantidaršanata	Lažna percepcija - Materijalni Univerzum

Ovaj poslednji naziv znači nešto što se, putem lažnog ili pogrešnog predstavljanja, opaža ili poima kao materijalni oblik, dok zapravo predstavlja samo *Maju*, iluziju, kao i sve drugo u našem fizičkom univerzumu.

Evolucija Đan-kohaničkih Sustina se odvija po strogoj analogiji sa NJIHOVIM atributima, i u duhovnim i u materijalnim sveto vima, a sa svoje strane, njihove karakteristike se odražavaju u *Coveku* i u svim njegovim principima, *od kojih svaki u sebi sadrži, istim progresivnim redom, deo raznih njihovih "vatri" i elemenata*.

STANCAV

EVOLUCIJA DRUGE RASE

(18) *Sinovi Joge* * (19) *Bespolna Druga Rasa* • (20) *Sinovi Sinova Sutona* * (21) "Senka" ili *Astralni Covek* se povlači unutra, a čovek razvija fizičko telo

18. PRVI (*Prva Rasa*) BEHU SINOVI JOGE. NHHOVI SE\OVI, DECA ŽUTOG OCA I BELE MAJKE.

U kasnjem komentaru, ta rečenica je prevedena: -

"*Sinovi Sunca i Meseca, dojenčad etra* (ili vетра) {a} (. . .)
Oni su bili senke senki Gospodara (b). *Oni (senke) seproširiše.*
Duhovi Zemlje ih odenuše; solarni Lhasi ih utopliše (tj. očuvaše vitalnu Vatru u nastajućim fizičkim oblicima). *Dahovi su imali život,*
ali nisu imali poimanje. Nisu imali ni svoju Vatru ni svoju Vodu." (c)

(a) U tom pogledu setite se Hermesove *Smaragdne tablice*, za čije ezoterijsko značenje postoji sedam ključeva. Astrohemski ključ je dobro poznat proučavaocima, a sada se može saopštiti i antropološki. "Jedno biće" koje se u njima pominje je ČOVEK. TU stoji:

O tac TOG JEDNOG BIĆA je Suuce; njegova Majka je Mesec; Vetar ga nosi u svojim nedrima, a njegova dadilja je Oduhovljena Zemlja.

U okultnim prevodima je dodato: "a *Duhovna Vatra* je njegov instruktor (Guru)."

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Ta Vatra je više Ja, Duhovni Ego, odnosno ono što se večno reinkamira pod uticajem svojih nižih ličnih Sopstava, koja se menjaju sa svakim novim rođenjem, puna *Tanhe* ili želje da žive. Čudan je zakon u prirodi da, na ovom planu, viša (duhovna) Priroda, bude, tako reći, zatočenik niže. Sve dok Ego ne potraži utočište u Atmanu, SVE-DUHU, i ne stopi potpuno svoju suštinu sa njim, lični Ego može da ga mamaža bez kraja i konca. To se ne može potpuno razumeti ukoliko se proučavalac ne upozna sa misterijom evolucije, koja se odvija u tri pravca - duhovnom, psihičkom i fizičkom.

Ono što teži evoluciji i pokreće evouciju, tj. prisiljava Čoveka na rast i razvoj u pravcu savršenstva, to je *{a}*) MONADA ili ono što u njemu nesvesno deluje putem sile koja mu je urođena i *{b}*) niže astralno telo ili *lično SOPSTVO*. Monada, bilo daje zatočena u biljnog ili životinjskom telu, obdarena je njom, a, zaista, i sama jeste ta sila. Zahvaljujući svojoj identičnosti sa SVE-SILOM, koja je, kako je rečeno, urođena Monadi, onaje svemoćna na bezobličnom, ili *Arupa* planu. Na našem planu, pošto je njena suština isuviše čista, ona zadržava sve mogućnosti, ali individualno postaje neaktivna, tj. zraci Sunca, koji doprinose rastu biljaka, ne biraju ovu ili onu biljku da na nju sijaju. Iskopajte biljku i presadite je na mesto gde je sunčevi zraci ne mogu dosegnuti i oni je neće slediti. Isto je i sa Atmanom; ukoliko više Sopstvo ih EGO ne teži ka svom Suncu - Monadi - niži *Ego* ili *lično Sopstvo* u svakom slučaju će imati nadređen položaj. Jer, taj ego sa svojom divljom sebičnošću i životinjskom željom da živi nesvesni život (*Tanha*), predstavlja "gradićelja hrama", kako ga Buda naziva u *Damapadi* (153 i 154). Otuda iskaz "duhovi Zemlje odenuše te senke i proširiše ih". Tim "Duhovima" privremeno pripadaju ljudska astralna sopstva i ona su ta koja daju, ili grade, fizički hram čovekov da Monada i njen svesni princip, Manas, borave u njemu. Ali, "Solami" *Lhasi*, Duhovi, zagrejaše te senke. To je fizički i bukvalno tačno; metafizički, ili na psihičkom i duhovnom planu, podjednako je tačno da jedino Atman *greje* unutrašnjeg čoveka, tj, on ga prosvetljuje zrakom božanskog života i jedino je on u stanju da unutrašnjem čoveku, ili Egu koji se reinkamira, podari njegovu besmrtnost. Zato, kao što ćemo videti, za prve tri i po Korenske Rase, sve do sredine ili do prekretnice, astralne senke "predaka", lunarnih Pitrija, predstavljaju formativne moći u tim Rasama i one grade i postepeno vode evoluciju fizičkih oblika ka savršenstvu - po cenu srazmemog

Starica V- Evolucija Druge Rase

gubitka duhovnosti. Potom, od prekretnice. Viši Ego, ili reinkamirajući princip, *Nous* ili *Um*, vlada nad animalnim Egom dok god ga ovaj ne unizi. Ukratko, Duhovnost je na uzlaznoj putanji, a životinjsko ili fizičko je ometaju u njenom postojanom napretku putem evolucije jedino onda kad sebičnost *ličnosti* toliko snažno zarazi pravog *unutrašnjeg* čoveka svojim smrtonosnim *virusom* da uzlazni impuls izgubi sav svoj uticaj na mislećeg, razumnog čoveka. Uistinu, poroci i slabosti su *nenormalne*, *neprirodne* pojave na ovom planu ljudske evolucije - bar bi tako trebalo da bude. Činjenica da čovečanstvo nikad nije bilo sebičnije ni poročnije nego stoje danas, da su čak i civilizovani narodi uspeli da sebičnost učine nacionalnom karakteristikom, a porok umetnošću, jeste dodatni dokaz specifične prirode te pojave.

Čitava shema nalazi se u haldejskoj *Knjizi brojeva*, pa čak i u *Žoharu*, ako uspemo da shvatimo smisao apokaliptičkih sugestija. Najpre dolazi Ain-Sof, "Najskrivenije od Skrivenog", potom *Tačka*, Sefira, i kasnije Sefirot; potom *Atsilatički Svet*, *Svet Emanacija*, koji rađa ostala tri sveta - zvana Presto, obitavalište čistog Duha; drugi. *Svet formacija* ili Jecira, obitavalište Andela koji rađaju; Treći, ili *Svet Delovanja*, *Asijatički Svet* koji je Zemlja ili *naš Svet*; pa ipak je rečeno da taj svet, takođe zvan i *Klifot*, koji sadrži (šest drugih) Sfera $12^7 \times 7^2$ i materiju, predstavlja obitavalište "Princa Tame". To je rečeno onoliko jasno koliko god to može da bude, jer ime *Metatron*, Andela drugog ili *Brijatičkog Sveta*,* znači Glasnik, *afî'ko*. Andeo, zvani veliki Učitelj, a njemu su podređeni Andeli Trećeg Sveta, *Jedre*, čijih deset i sedam klasa predstavljaju *Sefirot*,[^] o kojima je rečeno: "oni naseljavaju i oživljavaju ovaj svet kao Suštinski *Entiteti i Intelligencije*, čiji *korelati* i *negativi* naseljavaju Treći, ili *Asijatički Svef-Ti*" "Negativi" se nazivaju "školjke", m S' "7 i ih *demoni*" koji naseljavaju sedam nastambi zvanih *Seba Hehalot*, koje naprosto predstavljaju

* *Atsilatički Svet* ili azilut (hebr. - 'Atsilaθ, od 'atsal - razdvojiti); *Asijatički Svet* ili asijah (hebr. - 'Asiyyah, od 'asah - oblikovati); *Berijatički Svet* ili briah (hebr. - *Beri 'ali*, od *bara* - stvoriti), (nap. ured.)

Vidi tom I, deo II, "Bogovi, Monade i Andeli". To je simbolizovano u pitagorejskom Trouglu, sa 10 tačaka unutar i sedam tačaka Trouglja i Kocke.

Otuda kabalistički naziv *Školjka*, koji je dat astralnom obliku, telu zvanom *Kama-rupa*, koje su ostavili za sobom andeli u obliku višeg *Manasa* kad su se vratili u Devahan, ostavljajući svoj trag.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

sedam zona naše planete. Njihov princ se u kabali naziva Samael, Andeo Smrti, koji takođe predstavlja i zavodljivu zmiju Satetu; ali taj Satetu je takođe Lucifer, sjajni andeo Svetlosti, *Svetlost* i *Davalac života*, duša koja se otuđila od *Svetih*, drugih andela, i to na kratak period, što *najavljuje vreme* kada će oni sići na Zemlju da se i sami inkamiraju.

Duše (Monade) već postoje u svetu Emanaciji.

(*Knjiga Mudrosti*, VIII, 20)

A Žohar uči da se u "Duši" "nalazipravi čovek, tj. Ego i svesni JA JESAM: 'Manas'."

One silaze iz čistog Vazduha da bi bile *zarobljene u telima*, kaže Josif, ponavljujući verovanja esena (*De bello Judaeo* (*Judejski rat*), 11,12].

Filon tvrdi:

Vazduh je pun duša *koje silaze da bi bile vezane u smrtnim telima, pošto žude da žive u njima*.

(*De Gignat*, 222c; *De Somniis*, str. 455)

Jer, kroz njih i u njima će ljudski oblici postati *bića koja napreduju*, dok je priroda andela potpuno *neprolazna*, pa otud čovek u sebi ima sposobnost da prevaziđe Andele. Zato Inicijati u Indiji kažu daje bramin, dvorođeni, onaj koji vlada bogovima i devama, a Pavle to ponavlja u *Prvoj poslanici Korinćanima*, VI, 3:

Ne znate li da ćemo mi (Inicijati) suditi andelima?

Na kraju, u svim drevnim spisima i kosmogonijama pokazano je daje čovek prvobitno evoluirao kao *sjajni bestelesni oblik*, oko koga je, kao kad skulptor oblije tečnim bakrom svoj glineni model, izgrađen fizički omotač njegovog tela, od nižih oblika životinjskog zemaljskog života, kroz njih i pomoću njih.

³ Što pokazuje da su Eseni verovali u ponovno rođenje i mnoge reinkarnacije na Zemlji, baš kao i sam Isus, što je činjenica koju može da dokaže sam *Novi Zavet*.

Stanca V- Evolucija Druge Rase

U Žoharu piše:

Duša i *Oblik* prilikom silaska na Zemlju odevaju zemaljsku odeždu.

Njegovo protoplazmatično telo bilo je načinjeno od one materije od koje su načinjeni naši zemaljski omotači.

Dok je Adam boravio u Edenskom vrtu, bio je odeven u rajsку odeždu, a to je odežda nebeske svetlosti (...) *svetosti one svetlosti koja se koristila u Edenskom vrtu.*

(Žohar, II, 229 B)

Čovek (nebeski Adam) *stvorenje* pomoću deset Sefirot Jeciričkog sveta, i pomoću *zajedničke moći* kojom su oni (sedam anđela još nižeg *sveta*) *proizveli zemaljskog Adama* (. . .) Najpre je Samael pao, a potom, *obmanuvši* (?) čoveka, takođe izazvao i njegov pad.

(b) Rečenica: "Oni behu senke senki Gospodara", tj. preci su stvorili čoveka iz svojih sopstvenih astralnih tela, objašnjava jedno univerzalno verovanje. Na Istoku se veruje da *Deve* nemaju senku. "Deve ne bacaju senku", i to je siguran znak *dobrog svetog Duha*.

Zašto oni "nisu imali sopstvenu Vatru i sopstvenu Vodu"?" Za to što:

Međutim, to je potvrđeno, kao što smo pokazali, *szotenzmom Postanja*. Ne samo da su tu životinje stvorene posle "Adama od Praštine", već je pokazano daje vegetacija bila *u Zemlji* pre "nego što su stvorena nebesa i Zemlja". "Sve biljke u polju pre toga (dana kada su načinjeni nebo i Zemlja, stih 4) bile su u Zemlji" (stih 5). Sad, ukoliko se ne prihvati okultno objašnjenje, koje pokazuje da je u tom 4. krugu Planeta bila prekrivena vegetacijom, i da je prvo (*astralno*) čovečanstvo bilo proizvedeno pre nego stoje bilo šta moglo na njoj da izraste i razvije se, šta to doslovno znači? Naprosto daje trava bila na Zemlji pre nego što je Zemlja stvorena? A ipak, značenje stiha 6, koji kaže da "se di-gla magla sa Zemlje" i nakvasila čelu njenu površinu pre nego što je počela kiša, i dovela do toga da drveće, i drugo, poraste, dovoljno je jasno. Ono takođe pokazuje u kom geološkom periodu se to dogodilo i, još, šta se podarzumeva pod "Nebom i Zemljom". To znači nebeski svod i suvo, *stvrdnuto* kopno, odvojeno i lišeno svoje pare i isparenja. Štaviše, proučavalac mora da ima na umu da, pošto Adam Kadmon, "muško i žensko biće" iz *Postanja*, pogl. I, nije fizičko

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

(c) Ono stoje Vodonik za elemente i gasove na objektivnom planu, njegov noumen je u svetu mentalnih ili subjektivnih pojava postoje njegova trojna, latentna priroda odražena u njegove tri aktivne emanacija, iz tri aktivna viša principa u čoveku, naime, "Duha, Duše i Uma", ili *Atme, Budija i Manasa*. To je duhovna, a takođe i materijalna ljudska osnova. Čovek u začetku, koga je odgajao "Vazduh" ili "Vetar", kasnije postaje savršeni čovek; tada, sa razvojem "Duhovne Vatre", *noumena*, "Tri u Jednom" unutar svog Sopstva, on stiče, od svog unutrašnjeg Sopstva ili Instruktora, Mudrost Samosvesti, koju u početku nije posedovao. Zato je ovde opet božanski Duh simbolizovan Suncem ili Vatrom; božanska Duša Vodom i Mesecom, koji znače Oca i Majku *Pneume*, ljudske Duše, ili Uma, koji simbolizuje Vetar ili Vazduh, jer *Pneuma* znači "dah".

Otuda u *Smaragdnim tablicama*, koje su izobličile hrišćanske ruke, stoji:

Više se slaže sa Nižim, a Niže sa Višim da bi načinili jedno zai-
sta čudesno Delo.

- a to je ČOVEK. Jer, tajno delo Hirama, ili kralja Hirama u kabali, "jedno u Suštini, ali trostruko u Aspektima" jeste Univerzalni Agens ili *Lapis Philosophorum*. Vrhunac Tajnog Dela je Savršeni Čovek na kraju jednog pravca; sjedinjenje ta tri elementa je Okultni Rastvarač u "Duši Sveta", *Kosmička* Duša ili Astralna Svetlost, na drugom i na materijalnom nivou, to je *Vodonik* u svom odnosu prema drugim gasovima. Uistinu, *To ON*, JEDNO "koga niko nije video osim Sina"; ta rečenica se odnosi podjednako i na metafizički i na fizički Kosmos, i na duhovnog i na materijalnog Čoveka. Jer, kako bi on mogao da razume *To ON* ili "Jednog Oca" ako njegov *Manas*, "Sin", ne postane *{kao}* "Jedno sa Ocem" i pomoći tog stapanja primi prosvetljenje od "božanskog instruktora". Gurua, *Atma-Budija*

*"Kad bi razumeo SEKUNDARNO (takozvano "Stvaranje"), o
Lanu, najpre bi proučio njegov odnos prema PRIMARNOM."*

(Komentar, Knjiga Đan, IH, 19)

Ijudsko biće, već jato Elohma, među kojima je bio i sam Jehova - zato životinje, za koje se u tom poglavљu doslovno spominje da su "stvorene" pre čoveka, nisu bile životinje, već zodijački znaci i druga nebeska tela.

Stanca V ~ Evolucija Druge Rase

Prva Rasa imala je tri elementa, ali nije imala *Živu* Vatru. Zašto?
Zato što:

Mi kažemo *četiri* elementa, Sine moj, ali bi trebalo da kažemo tri.

- reci su Hermesa Trismegistosa. "U Prvobitnom Krugu" (stvaranja) ono stoje označeno simbolom '*Hr*' znači "Koren", kao i u Sekundamom.

Otuda u alhemiji ili zapadnjačkom hermetizmu (jadnoj varijanti istočnjačkog ezoterizma) nalazimo:

<i>Sulphur</i> (Sumpor)	<i>Flamma</i> (Vatra)	<i>Spiritus</i> (Duh)
<i>Hydrargyrum</i> (Živa)	<i>Natura</i> (Priroda)	<i>Aqua</i> (Voda)
<i>Sal</i> (So)	<i>Mater</i> (Materija)	<i>Sanguis</i> (Krv)

A ova tri su četvorstva dopunjena svojim Korenom, Vatrom. Duh, s one stranu ispoljene Prirode, vatrene je DAH U svom apsolutnom Jedinstvu. U ispoljenom Univerzumu, on je Središnje Duhovno Sunce, električna Vatra čitavog Života. U našem sistemu, on je vidljivo Sunce, Duh Prirode, zemaljski bog, dok unutar Zemlje, na Zemlji i oko nje, iz tog vatrengog Duha slede - vazduh, fluidna vatra; *voda*, tečna vatra; *Zemlja*, čvrsta vatra. Sve je vatra - *ignis*, u svojoj krajnjoj prirodi, ili 1, čiji je koren po našim shvatanjima 0 (*ništa*). Sve u prirodi i u njenom umu. *Sveopšta Majka* je božanska vatra. Ona je Tvorac, Uništitelj, Održavalac. Prvobitna imena bogova su povezana sa vatrom, od AGNIJA, Arijevca, do jevrejskog Boga, koji je "proždiruća vatra". U Indiji, Bog se na raznim dijalektima zove *Išur*, *Esur*, *Isvar*, i *Is'vara*, što na sanskritu znači Gospod, od *Isa*, ali je izvorno to naziv Sive, Uništitelja, a tri glavna vedska boga su Agni, (*ignis*), Vaju i Surja - Vatra, Vazduh i Sunce, što označava tri okultna stupnja Vatre. Ne hebrejskom t<1N (*aza*) znači "prosvetliti", a N2rS (*aša*) znači "Vatra". U okultizmu, "raspaliti vatru" znači isto što i prizvati jednu od tri velike vatrene moći, ili "pozvati Bogu". Na sanskritu *Oš* ili *Aš* znači Vatu ili Toplotu, a egiptatska reč Oziris je (kako je pokazao Šeling) sastavljena od dva prvobitna *aiš* ili *asr*,

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

što znači "vatreni čarobnjak". Na staroetrurskom *Aesar* znači Bog (stoje možda izvedeno od *Asura* iz *Veda*). *Aesvar* ili *Esvara* su analogni termini, kako misli dr Kinili. U *Bhagavad Giti* čitamo:

Išvara boravi u svim smrtnim bićima i svojim natprirodnim moćima pokreće sve stvari koje se ukrcavaju na Točak Vremena.

On je uistinu tvorac i uništitelj.

Smatralo se da primitivna vatra ima nezasitu potrebu da proždire. Maksim iz Tira priča da su drevni Persijanci bacali u vatru zapaljive materije, vičući: "Prožderi ih, o Gospode!" Na irskom jeziku *Easam* ili *Asam* znači "stvoriti", a *Aesar* je bilo ime drevnog irskog boga i značilo je "upaliti vatru".

(Kinili)

Hrišćanski kabalisti i proučavaoci simbolizma, koji su izvitoperili *Pimandera* - među njima se ističe biskup iz Era, Fransoa de Tur, u XVI veku - dele elemente na sledeći način:

Četiri elementa su se formirala od božanskih supstanci i Duha - va Soli Prirode koje predstavljaju:

<i>i</i> <i>ī</i> <i>^</i> <i>2</i>	Sv. Matej A-co E-Y I O	Andeo-Čovek Sv. Marko Sv. Luka Sv. Jovan	Lav Bik Orao	Voda Vatra Zemlja Vazduh [^]	(Isus Hrist, Andeo-Čovek, Mihail)
--	---------------------------------	---	--------------------	--	---

Za one koji bi možda upitali: "Kakve veze ima Vodonik sa vazduhom ili oksidacijom?", odgovor je: "Najpre proučite abecedu okultne alhemije". Međutim, u svojoj žudnji da poistovete Pimandera, "usta Misterije", sa sv. Jovanom Krstiteljem kao prorokom, oni su takođe poistovetili 7 *Kabira* i asirske Bikove sa jevrejskim Heruvimima i Apostolima. Međutim, pošto su morali da razgraniče četiri i tri - ovo poslednje su *Pali Andeli* - i još da izbegnu da ih povezu sa "Sedam Duhova Lica", Arhandelima, oni su bez ustezanja odbacili sve za koje su odlučili da ih ne priznaju. Otuda neprirodnost u poretku Elemenata

Stanca V - Evolucija Druge Rase

H, KviNTESENCIJA, 'H OAOH, FLAMMA-VIRGO (devičansko ulje), FLAMMA DURISSIMA, VIRGO, LUCIS ^TERNA MATER.

U Prvoj Rasi ljudi su bili naprosto slike, astralni dvojnici svojih Otaca, koji su bili pioniri ili najnapredniji Entiteti iz prethodne, mada niže sfere, čija je ljuštura danas naš Mesec. Ali, čak i ta ljuštura sadrži sve mogućnosti, jer, pošto je stvorila Zemlju, senka Meseca je bila ta koja je, privučena magnetskom silom, nastojala da stvori njene prve stanovnike, pre-ljudske monstrume (vidi napred, Stanca II). Da bi se u to uverio, proučavalac bi trebalo da se opet okreće haldejskim fragmentima i pročita ono što kaže Beroz. Berozu je, kako sam kaže, informacije dao *Ea*, muško-žensko božanstvo Mudrosti. Dok su bogovi bili stvarani u njenim hermafroditkim grudima (Svabhavat, Majka-prostor), odsjaji Mudrosti su na zemlji postali žena Omoroka, koja je haldejska Tavat, ili grčka Talasa, Dubina ili More, što ezoterički, pa čak i egzoterički, predstavlja *Mesec*. Mesec (Omoroka) je bio taj koji je upravljao čudovišnim stvaranjem neopisivih bića koje su pobili Baniji (vidi *Hibertpredavanja*, str. 370 i dalje; takođe i u II delu, "Adam-Adami").

Zakon evolucije je prisilio luname "Očeve" da u svom monadičkom stanju prođu kroz sve oblike života i bića na ovoj planeti; ali, na kraju Trećeg Kruga, oni su već bili ljudi u svojoj božanskoj prirodi, pa su zato pozvani da postanu tvorci oblika kojima je bilo suđeno da pripreme boravišta za manje napredne Monade na koje je došao red da se inkamiraju. Ti "Oblici" su nazvani "Sinovima Joge" zato što Joga (egzoterički: jedinstvo sa Bramom) predstavlja vrhunsko stanje pasivnog, beskrajnog božanstva, pošto ono sadrži sve božanske energije i predstavlja suštinu Brame za koga se kaže da (kao Brama) stvara sve pomoću moći Joge. Brama, Višnu i Šiva su najmoćnije energije Boga, Brame, Neutralnog, kako *sXoi\i Puranama*. Joga

- da bi se oni uglavili u poredak *Jevangelja* i da bi se Anđeo-Čovek poistovetio sa Hristom. Kod Haldejaca, Egipćana, od kojih je Mojsije uzeo *Koruba* (Heruvime u njihovom životinjskom obliku) i ofita [gnostička sekta koja je delovala u Egiptu, u II veku. Za svoj sveti simbol koristili su zmiju (*ophis*), kao simbol Hrista koji je imantan čoveku (nap. ured.)]; uz sve to. Anđele, Planete i Elemente je mistički simbolizovao *Lav* (Mihail); *Bik* (Urijel), *Zmaj* (Rafael); *Orao* (Gabrijel); *Medved* (Tot-Savaot); *Pas* (Erataot); *Mazga* (Urijel ili Taratarao). Svi ti nazivi imaju kvalifikativno značenje.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

je ovde isto što i Dana, a ta reč predstavlja sinonim za Jogu u tibetanskom tekstu, u kome se "Sinovi Joge" nazivaju "Sinovima Dane", ili apstraktne meditacije pomoću koje Dani Bude stvaraju svoje nebeske sinove, Čani-Bodhisatve. Sva stvorenja na ovom svetu imaju sebi nadređene u višim oblastima. "Ti nadređeni, kojima pričinjava unutrašnje zadovoljstvo *da emaniraju u njih*, ne mogu da prenesu taj uticaj ukoliko nisu obožavani" - tj. ukoliko ljudska bića ne meditiraju na njih, kao prilikom Joge (*Sefer M'bo ša-rim*, u prevodu Isaka Majera, *Kabala* str. 109-111).

19. DRUGA RASA *{besę}* PROIZVEDENA PUPLJENJEM I ŠIRENjem; ASEKSUALNO *{oblik}* IZ BESPOLNOG *{senke}*). TAKO JE, O LANU, PROIZVEDENA DRUGA RASA *{a}*.

{a}) Ono čemu će se možda najviše protiviti naučni autoriteti jeste ta aseksualna Rasa, Druga, predak takozvanih "Iz Znoja Rođenih", a možda će se još više protiviti Trećoj Rasi, androginima "Iz Jajeta Rođenim". Krajnje je teško da se shvate ta dva načina razmnožavanja, posebno zapadnjačkom umu. Očigledno je zaludno pokušavati da se to objasni onima koji ne proučavaju okultnu metafiziku. Evropski jezici nemaju reci da izraze stvari koje Priroda više ne ponavlja na ovom stadijumu evolucije, i koje zbog toga ne mogu imati smisla za jednog materijalistu. Ali, postoje analogije. Ne poriče se daje u početku fizičke evolucije, na primer, u Prirodi moralo biti procesa spontanog razmnožavanja, danas nestalih, koji se ponavljaju u drugim oblicima. Tako nam se kaže da mikroskopski procesi ne pokazuju trajnost nijednog posebnog oblika reprodukovanja života. Jer:

(. . .) oni pokazuju da isti organizam može da prođe kroz razne metamorfoze tokom svog životnog ciklusa, od kojih neke mogu *hitipolne*, a druge *bespolne*, tj. on se može reprodukovati bilo pomoću saradnje sa drugim bićem suprotnog pola, bilo odvajanjem ili *pupljenjem* od samo jednog bića, koje nema pol.*

* Vidi Lengovu *Savremenu nauku i suvremenu misao*.

Stanca V- Evolucija Druge Rase

Upravo reč "pupljenje" upotrebljena je u Stanci. Kako bi se inače mogle reprodukovati te Chaje, odnosno roditi Druga Rasa, kad su bile eterične, bespolne i, kao takve, još i lišene nosioca želja, ili Kama-rupe, koji se razvio tek u Trećoj Rasi? One su Drugu Rasu razvile nesvesno, poput biljaka, ili, možda, kao amebe, samo na eteričniji, upečatljiviji i masovniji način. Ako se, zaista, teorija ćelija odnosi podjednako na botaniku i zoologiju, i proteže se na morfologiju kao i na fiziologiju organizama, i ako nauka gleda na mikroskopske ćelije kao na nezavisna živa bića - upravo kao što okultizam gleda na "Vatrene životе" - nema problema da se zamisli prvo bitni proces razmnožavanja.

Razmotrimo prve stadijume razmnožavanja jajne ćelije. Njen *nukleus* raste, menja se i formira dvostruki konus ili vreteno, dakle

Y unutar ćelije. To vreteno se približava površini ćelije i jedna njegova polovina se *isteže* u oblik koji nazivamo "*polarne ćelije*". Te polarne ćelije potom umiru, a embrion se razvija rastom i segmentacijom ostatka nukleusa koga *hrani* sadržaj ćelije. Zašto onda živa bića ne bi mogla tako da postoje i da se rađaju na *taj* način - na samom početku *evolucije ljudi i sisara*

To bi moglo da posluži kao analogija koja bi nam pružila predstavu o procesu kojim se od Prve Rase formirala Druga.

Astralni oblik koji je zaodevaо Monadu bio je, kao što je i danas, okružen jajastom sferom ili *aurom*, koja u ovom slučaju odgovara supstanci jajne ćelije ili *ovuma*. Sam astralni oblik predstavlja nukleus, odnosno instinkt sa životnim principom.

Kad dođe vreme reprodukcije, /»oJ-astral "*pruža*" mali deo sebe iz jajeta aure koja nas okružuje. Taj zametak raste i hrani se aurom dok se potpuno ne razvije, zatim se postepeno odvaja od svog roditelja, noseći sa sobom sopstvenu sferu ili auru, upravo onako kako vidimo da se razmnožavaju žive ćelije koje se na sličan način reprodukuju rastom i odgovarajućom deobom na dva dela.

Analogija sa "*polarnim ćelijama*" izgleda da dobro pristaje ovom fenomenu, pošto bi njihova smrt *danас* odgovarala promeni do koje je dovelo odvajanje polova, usled koje trudnoća *unutar materice, tj. unutar ćelije*, postaje pravilo.

Vidi Knjigu I, Deo I, Stanca VII, Komentar 10.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

"*Rana Druga* (Korenska) *Rasa bili su Očevi "Iz Znoja Rođenih*"; *Icasna Druga* (Korenska) *Rasa bili su "Iz Znoja Rođeni.*"

Ovaj pasus iz Komentara odnosi se na evolucioni rad od početka jedne Rase do njenog kraja. "Sinovi Joge", ili prvo bitna astralna rasa, *rasno* ili kolektivno je imala sedam stupnjeva evolucije, kao što ih je imalo i svako individualno Biće u okviru nje, a ima ga i danas. Ne deli samo Šekspir čovekov vek na niz od sedam doba, već to čini i sama Priroda. Zato su prve pod-rase Druge Rase bile rođene putem procesa koji smo opisali zakonom analogije, dok su poslednje postepeno počele, *pari passu** sa evolucijom ljudskog tela, da se formiraju na dugi način. Taj proces reprodukcije je takođe imao sedam stadijuma u svakoj Rasi, od kojih je svaki trajao eonima. Šta bi fiziolozi ili biolozi mogli da kažu o tome da lije današnji način razmnožavanja, sa svim svojim fazama sazrevanja, stariji od pola miliona ili najviše milion godina, s obzirom da su njihova posmatranja započela jedva pre pola veka?

Prvobitni ljudski hermafrodi su činjenica prirode koja je bila dobro poznata drevnim narodima i predstavljaju jednu od najvećih zagonetki za Darvina. Pa ipak, nije nemoguće, već, naprotiv, postoji velika mogućnost daje hermafroditizam postojao u evoluciji ranih rasa, a na osnovu analogije i na osnovu toga što u fizičkoj evoluciji postoji jedan univerzalni zakon, koji podjednako deluje na gradu biljaka, životinja i ljudi, to mora da bude tako. Pogrešne teorije o monogenezi i nastanku čoveka od sisara, dok stvari stoje upravo obrnuto, kobne su po razumevanje potpunosti evolucije, kakva se podučava u savremenim školama koje slede Darvinovu misao, i one će morati da se odbace usled nepremostivih teškoća sa kojima se susreću. Okultno predanje - ako nam se brani da u tom pogledu upotrebimo termine Nauka i Znanja - jedino može da pomiri nedoslednosti i popuni prazninu. "Ako želiš da spoznaš vidljivo, otvor svoje oko za nevidljivo", kaže talmudska mudrost.

U *Poreklu čoveka*[^] se nalazi sledeći pasus, koji pokazuje koliko se Darwin približio prihvatanju drevnih učenja:

* (Lat.) - uporedno (nap. prev.)

⁰ Drugo izdanje, str. 161.

Stanca V - Evolucija Druge Rase

Poznato je da u carstvu kičmenjaka jedan pol nosi ostatke raznih pomoćnih delova koji pripadaju reproduktivnom sistemu, a zapravo pripadaju suprotnom polu. (. . .) Izgleda da su neki daleki preci čitavog roda kičmenjaka bili hermafrodoti ili dvopolni' (. . .) Ali, na ovom mestu se susrećemo sa jednom teškoćom. U klasi sisara muškarciposeduju rudiment materice sa graničnim prelazima u vezikule prostate; oni takode imaju rudimente dojke, a neki muški torbari imaju tragove torbe. Mogu se dodati još neke analogne činjenice. Da li bi otud trebalo da pretpostavimo kako je neki izuzetno drevni sisar nastavio da bude dvopolan i nakon stoje stekao glavne odlike svoje klase, dakle nakon što se odvojio od niže klase roda kičmenjaka? To izgleda krajnje neverovatno jer moramo da se okrenemo ribama, najnižoj od svih klasa, da bismo našli dvopolne oblike koji i danas postoje.

Očigledno je da g. Darwin kategorički odbija da prihvati tu hipotezu koju činjenice tako snažno sugerisu, odnosno, o prvobitnom dvopolnom izdanku iz koga su ponikli sisari. Njegovo objašnjenje glasi:

Činjenica da se razni pomoćni organi, koji odgovaraju svakom od polova u rudimentarnom obliku, nalaze i kod suprotnog pola može se objasniti time što je jedan od polova postepeno sticao te organe, a potom ih u manje ili više nesavršenom stanju prenosio drugom.

On navodi slučajeve "kresti, perja i sjajnih boja koje su mužjaci ptica stekli za borbu ili ukras", i samo ih *delimično* preneli ženskim potomcima. Međutim, u problemu sa kojim se susrećemo, očigledno postoji potreba za boljim objašnjenjem, pošto su te činjenice daleko izrazitije i važnije od čisto površnih detalja po kojima ih Darwin reći. Zašto da otvoreno ne priznamo argumente koji govore u korist hermafroditizma koji je karakterisao drevne životinje? Okultizam predlaže rešenje koje objedinjuje činjenice na krajnje razumljiv i jednostavan način. Ti ostaci prvobitnog repertoara androgina moraju se staviti u istu kategoriju kao i pinealna žlezda i drugi isto tako

A zašto ne i sve predačke prve Rase, kako ljudske tako i životinjske; i zašto jet/a «daleki predak»?

Očigledno je tako, u svetu evolucionizma, koji nalazi da su sisari potekli od pretka vodozemca.

TAJNA DOKTRINA • ANTROPOGENEZA

tajanstveni organi, koji nam nemo svedoče o stvarnosti funkcija koje su odavno atrofirale tokom progrusa ljudi i životinja, ali koji su nekad igrali primetnu ulogu u opštoj ekonomiji prvobitnog života.

U svakom slučaju, okultna doktrina može bez straha da se poredi sa najslobodoumnijim idejama ljudi od nauke koji su teoretisali o poreklu prvog čoveka.

Davno pre Darvina, Noden (*Naudin*), koji je onome što darvinisti nazivaju protoplazmom dao ime *blastema*, postavio je poluoklunu, polu-naučno-materijalističku teoriju. On je tvrdio daje Adam, *bespolni*, iznenada iznikao iz *gline*, kako se ona naziva u *Bibliji*, a *blastema* u nauci. Noden objašnjava:

Iz tog oblika larve čovečanstva sile evolucije su obavile stvaranje vrsta. Radi postizanja tog velikog cilja, Adam je morao da prođe kroz faze nepokretnosti i nesvesnosti, veoma slične stanju larve kod životinja koje doživljavaju metamorfozu.

Za tog istaknutog botaničara, Adam nije bio jedan čovek, već čovečanstvo:

(...) koje ostaje skriveno unutar privremenog organizma (...) koji se razlikuje od svih drugih i nikad ne stupa u zajednicu ni sa jednim od njih.

On pokazuje da se razdvajanje polova odigralo "pomoću procesa sazrevanja sličnom onom kod meduza ili ascidija". Čovečanstvo je, postoje fiziološki uspostavljen na taj način, "moglo da zadrži dovoljno evolutivne sile za brzu proizvodnju različitih ljudskih rasa".

De Kvatrfaž kritikuje taj stav u *Ljudskim vrstama*. Ta postavka je *nenučna*, kaže on, ili, strogo rečeno, Nodenove ideje "ne sačinjavaju naučnu teoriju", utoliko što je prvobitna *blastema* u njegovoj teoriji povezana sa *Prvim Uzrokom*, za koga se kaže daje u blastemi potencijalno stvorio sva prošla, sadašnja i buduća bića i tako, zapravo, sva ta bića *stvorio odjednom*; štaviše, Noden čak i ne uzima u obzir *Sekundarne Uzroke*, ili njihovo delovanje u ovoj evoluciji organskog sveta. Nauka, koja se bavila jedino Sekundarnim Uzrocima, zato "nema šta da kaže o Nodenovoj teoriji" (str. 125).

Stanca V- Evolucija Druge Rase

A ona ne bi imala ništa više da kaže ni o okultnim učenjima, koja su u uzvesnoj meri bliska Nodenovim. Jer, ako u njegovoј "prvobitnoj blastemi" vidimo samo Đan-kohaničku suštinu, *Chaju* ili dvojnika *Pitrija*, koji u sebi sadrži mogućnost svih oblika, u tome se potpuno slažemo. Ali, postoje dve stvarne i bitne razlike u našim učenjima. M. Noden izjavljuje daje evolucija napredovala iznenadnim skokovima, a ne da se polako odvijala milionima godina; njegova prvobitna blasta je obdarena jedino šlepim instinktima - tj. nekom vrstom *nesvesnog* Prvog Uzroka u *ispoljenom Kosmosu* - što predstavlja besmislicu. Dok je naša Đan-kohanička suština - *uzročnost* samog *prvobitnog uzroka* koji *stvara fizičkog čoveka* - ta koja predstavlja živu, aktivnu materiju snabdevenu mogućnostima, bremenitu tom životinjskom svešću višeg reda, kakvu nalazimo kod mrava i dabrova, koja proizvodi dugi niz fizioloških diferencijacija. Ali, po strani od ovoga, njegov "drevni i opšti proces *stvaranja*" od *protoorganizama* je isto tako okultan kao i bilo koja teorija Paracelzusa ili Kunrata.

Štaviše, kabalistička dela su puna dokaza za to. *Žohar*, na primer, kaže da svaki tip u vidljivom univerzumu ima svoj prototip u nevidljivom.

Sve što je u nižem (našem) svetu nalazi se u višem. Niže i Više su u uzajamnom delovanju.

(*Žohar, vez. 186*)

Vidi u daljem tekstu, Deo II, "Ezoterijska načela potvrđuju svi sveti Spisi".

20. NJIHOVI OČEVI BEHU SAMOROĐENI. SAMOROĐENI, ČHAJE BLISTAVIH TELA GOSPODARA, OČEVI, SINOVI SUTONA (a).

(a) Te "senke" ili *Chaje* nazivaju se sinovima "Samorodenih", pošto se ovo poslednje ime odnosi na sve bogove i Bića rođena posredstvom VOLJE, bilo da su Božanstva, bilo da su Adepti. Paracelzusov *homunkulus* bi, možda, mogao da se nazove isto tako iako se taj proces odigrava na daleko materijalnijem planu. Ime "Sinovi

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Sutona" pokazuje da su "Samorodeni", preci iz našeg učenja, isto što i Pitriji iz bramaničkog sistema, pošto se to ime odnosi na način njihovog rođenja, s obzirom na to da se za Pitrije tvrdi da su nastali iz Braminog "tela sutona" (vidi *Purane*).

21. KAD JE TA RASA OSTARILA, USTAJALE VODE POMEŠAŠE SE SA SVEŽUIM VODAMA (A); KAD NJENE KAPI POSTADOŠE MUTNE, ONE IŠČILEŠE I NESTADOŠE U NOVOJ STRUJI, U VRELOJ STRUJI ŽIVOTA. SPOLJAŠNJE PROVOG POSTADE UNUTRAŠNJE DRUGOG (b). STARO KRILO POSTADE SENKA, I SENKA KRILA (C).

(a) Stara (prvobitna) Rasa stopila se sa drugom rasom i sjedinila sa njom.

(b) To je tajanstveni proces preobražaja i evolucije čovečanstva. Materija prvobitnih oblika - senovita, eterična i negativna - privučena je i apsorbovana u oblike Druge Rase i tako postala njen sastojak. Komentar to objašnjava tvrdnjom daje Prva Rasa, pošto je bila sačinjena od astralnih senki tvoračkih predaka, i pošto nije imala sopstveno telo, ni astralno ni fizičko, bila upijena u tela sopstvenog potomstva "Iz Znoja Rođenog", tela čvršća od njenih. Stari oblik je nestao i bio upijen od strane novog, više ljudskog i fizičkog, i ne stao u njemu. U to vreme, u tom periodu blaženjem od Zlatnog Doba, nije bilo smrti, ali prvobitni ili roditeljski materijal bio je upotrebljen za formiranje novog bića kako bi oblikovao telo, pa čak i unutrašnje ili niže principe, ili tela potomstva.

(c) Kad se senka povukla, tj. kad je astralno telo postalo prekriveno čvršćim mesom, čovek je razvio fizičko telo. "Krilo" ili eterični oblik, koji je proizveo svoju senku i sliku, postao je senka astralnog tela i svoje sopstveno potomstvo. Izraz je čudan, ali originalan.

Pošto kasnije možda neće biti prilike da govorimo o ovoj misteriji, dobro bi bilo da odmah ukažemo na dvostruko značenje koje krije grčki mit što se odnosi na ovu fazu evolucije. Njega nalazimo u nekoliko varijanti alegorije o Ledi i njena dva sina. Kastom i Poluksu, pri čemu svaka varijanta ima posebno značenje. Tako, u 11. pe-

Stanca V- Evolucija Druge Rase

vanju *Odiseje*, o Ledi se govori kao o nevesti Tindareja, koja je sa njim rodila "dva sina hrabrog srca" - Kastora i Poluksa. Jupiter ih daruje čudesnim darovima i privilegijama. Oni su napola besmrtni, naime žive i umiru naizmenično svakog drugog dana (8xsprij.spoj"). Kao Tindareidi, blizanci predstavljaju astronomski simbol i znače *Dan* i *Noć*; njihove žene, Feba i Hilasira, čerke Apolona ili Sunca, personifikuju Zoru i Suton.*¹² Opet, u alegoriji u kojoj se Zevs prikazuje kao otac dvojice heroja - rođenih iz jajeta koje nosi Leda - mit je potpuno teogonijski. On pripada onoj grupi kosmičkih alegorija u kojima se opisuje daje svet rođen iz jajeta. Jer, u njemu Leda uzima oblik belog labuda da bi se sjedinila sa Božanskim Labudom." Leda je, tada, mitska ptica kojoj se u predanjima raznih naroda arijevske rase pripisuju raznovrsni ornitološki oblici ptica koje nose zlatna jaja." U *Kalevali* (finskom epu) prekrasna čerka Etra, "Voda Majka", stvara svet u spoju sa "Patkom" (drugim oblikom Labuda ili Guske, Kalahanse), koja drži šest zlatnih jaja i sedmo "jaje od gvozda" u svom krilu. Ali, alegorija o Ledi, koja se direktno odnosi na mističkog čoveka, nalazi se jedino kod Pindara,¹³ a manje se pominje u homerskim himnama." U njima Kastor i Poluks nisu više *Dioskuri* (iz *Apolodora*, III 10, 7), već postaju izuzetno značajni simbol dvojnog čoveka. Smrtnog i Besmrtnog. Ne samo to, već, kao što ćemo dalje videti, oni takođe predstavljaju simbol Treće Rase i njenog preobražaja od životinjskog čoveka u boga-čoveka koji jedino ima životinjsko telo.

Pindar pokazuje kako se Leda iste noći sjedinjuje sa svojim mužem i ocem bogova - Zevsem. Zato je Kastor sin Smrtnika, a Poluks potomak Besmrtnika. U alegoriji koja je načinjena za tu priliku kaže se da u osvetničkoj pobuni protiv *Aferida* Poluks ubija Linkeja - "koji ima najprodorniji pogled od svih smrtnika" - ali Kastora

¹² "Odiseja, XI, 298-305; *Ilijada*, III, 243.

¹³ *Kiparske ode*, Hyg. Tal. 80; Ovidije *Fasti* itd. Vidi Dešarmovu *Mitologiju antičke Grčke*.

Vidi Brama Kalahamsa u Knjizi I, Komentari na stancu III, str. 125 i dalje.

Vidi Dešarmovu *Mitologiju*, itd. str. 652.

*¹² Nem., X, 80 i dalje; *Teokras*, XXIV, 131.

** XXXIV, V, 5; *Teokrit*, XXII, 1.

¹⁷

Apolodor, III, II, 1.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

ranjava *Ida*, "onaj koji vidi i zna". Zevs okončava bitku zavitlavši svoj grom i ubivši poslednja dva borca. Poluks nalazi svog brata na samrti.[^] U očajanju on traži od Zevsa da ubije i njega. "Ti uopšte ne možeš da umreš", odgovara gospodar Bogova, "ti i pripadaš božanskoj rasi". Ali, on mu daje da bira: Poluks će ili ostati besmrtn i večno živeti na Olimpu, ili će, da bi sudbinu svog brata delio u svemu, morati pola svog života da provede pod zemljom, a drugu polovinu u zlatnim nebeskim boravištima. Poluks prihvata tu polubesmrtnost, koju takođe dobija i Kastor." /zato dva brata žive naizmenično, jedan tokom dana, a drugi tokom noći.^{^^}

Da lije to samo poetska mašta, alegorija, jedno od tumačenja "solarnog mita", ali svakako više od onoga do čega može da se uzdigne bilo koji od naših savremenih orijentalista? Zaista, to je mnogo više. Ovde imamo aluziju na "Iz Jajeta Rođene", *Treću Rasu* čija je prva polovina smrtna, tj. nesvesna svoje ličnosti, i koja u sebi nema ničeg što bi preživelo,[^] a čija druga polovina postaje besmrtna u svojoj individualnosti, zahvaljujući svom petom principu koji su oživeli *informišući bogovi* i koji na taj način povezuju Monadu sa ovom Zemljom. To je Poluks, dok Kastor predstavlja/»er[^]ona/nog, smrtnog čoveka, životinju koja čak nije ni više vrste kad se odvoji od svoje božanske individualnosti. "Blizanci", uistinu, pa ipak zauvek razdvojeni smrću, ukoliko Poluks, dirnut glasom blizanca, ne podari svom manje srećnom, smrtnom bratu deo svoje božanske prirode, povezujući ga tako sa svojom besmrtnošću.

Pausanija kaže daje Kastorov grob u prošlosti pokazivan u Sparti (III, 15, 1), a Plutarh kaže da se on na Argosu nazivao polusmrtnikom ili poluherojem jii[^]axaysxa(; (vidi Plutarh, *Quæstiones Græcæ*, 23).

Pindar. Nem. XI, 60, Dissen.

Schol. Evripid. Orest, 463, Dindorf. Vidi Dešarmovu M/to/og//« antičke Grčke, str. 654.

²¹

Monada Je impersonalna i predstavlja boga po sebi, mada je na ovom nivou nesvesna. Jer, kad se razdvoji od svog trećeg principa (često nazvanog petim), Manasa, koji predstavlja horizontalnu liniju prvog ispoljenog Trougla ili Trojstva, ona ne može da ima svest ili percepciju stvari na ovom zemaljskom planu. "Najviše vidi okom najnižeg" u ispoljenom svetu; *Puruša* (Duh) je šlep bez pomoći Prakriti (Materije) u materijalnim sferama, a isto je i sa Atma-Budijem bez Manasa.

Stanca V- Evolucija Druge Rase

Takvo je okultno značenje metafizičkog aspekta te alegorije. Široko poznato savremeno tumačenje - koje je, kako nam kaže Plutarh,^{^^} bilo slavljen u antici kao simbol bratske posvećenosti - naime, da je to bila jedna slika pozajmljena iz repertoara prirode - slabo je i nedovoljno da objasni njegovo tajno značenje. Pored činjenice daje Mesec u egzoteričkoj mitologiji Grka bio ženskog roda, pa ga zato teško možemo smatrati Kastorom, a da ga istovremeno poistovećujemo sa Dijanom - drevni znalci simbolizma koji Sunce, Kralja nebeskih tela, smatraju vidljivom slikom najvišeg božanstva, ne bi ga personifikovali Poluksom, koji je samo polubog."

Ako od grčke mitologije pođemo Mojsijevim alegorijama i simbolici, naći ćemo još izrazitije potvrde istog načela u drugom obliku. Pošto u *Postanju* ne možemo da nađemo "Iz Jajeta Rođene", tamo ćemo ipak nesumnjivo naći hermafrodite i prve tri rase Tajne Doktrine, sakrivenе krajnje dosetljivom simbolikom u prva četiri poglavlja *Postanja*.

'•:

BOŽANSKI HERMAFRODIT

Neprozirni veo tajne bačen je preko okultnih i religioznih misterija koje su poučavane nakon potapanja poslednjeg ostatka rase Atlantiđana, pre oko 12.000 godina, kako one ne bi dospele do nedostojnih i tako bile profanisane. Neke od tih nauka danas su postale egzoteričke - kao na primer astronomija, u svom čisto matematičkom i fizičkom aspektu. Otuda su njihove dogme i načela, koja su simbolizovana i prepuštena na čuvanje paraboli i alegoriji, bili

^{^^} Pouke, str. 484 f.

²³

Tu čudnu ideju i tumačenje prihvatio je Dešarm u svojoj *Mitologiji antičke Grčke*. On kaže;

Kastor i Poluks nisu ništa drugo do Sunce i Mesec, začeti Icao blizanci. (...) Sunce, besmrtno i moćno biće koje svake večeri nestaje sa horizonta i silazi pod Zemlju, kao da želi da napravi mesto bratskom nebeskom telu koje se rada noću, jeste Poluks, koji se žrtvuje za Kastora; Kastor, koji je inferiorniji u odnosu na svog brata, duguje mu svoju besmrtnost, jer Mesec, kaže Teofrast, naprosto predstavlja drugo Sunce, samo slabije.

(*De Ventis 17; Vidi Dešarma, str. 655*)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

zaboravljeni, a njihovo značenje iskrivljeno. Ipak, u spisima i predanju gotovo svih naroda nalazimo hermafrodite; otkuda onda tako jednoglasno slaganje ako je ta tvrdnja proizvod mašte?

Ta tajnovitost je dovela Petu Rasu do toga da uspostavi, tačnije rečeno da obnovi, religiozne misterije, u kojima su nove generacije mogle da budu poučavane drevnim istinama pod velom alegorije i simbolike. Pogledajte neprolaznog svedoka evolucije ljudskih rasa od božanske, a posebno hermafroditске rase - egipatsku Sfingu, zagonetku Vekova! Božanska mudrost, inkamirajući se na Zemlji, prisiljena je da okusi gorak plod ličnog iskustva bola i patnje, stvoren u senci drveta poznanja Dobra i Zla - tajnu koju je isprva znao samo Elohim, SAMOINICIRANI, "viši bogovi" - jedino na Zemlji.²⁵"

U *Knjizi Enohovoj* imamo Adama,²⁶ prvog božanskog androgina, koji se razdvaja na muškarca i ženu i postaje JAH-HEVA u jednom obliku, ili *Rasi*, a Kain i Avelj²⁷* (muško i žensko) u svom drugom obliku ili *Rasi* - dvopolni Jehova²⁸ - odjek svog arijevskog prototipa, Brama-Vak. Nakon toga dolaze Treća i Četvrta Korenska Rasa čovečanstva²⁹, to jest. Rase muškaraca i žena, ili individua suprotnih polova, ne više bespolnih poluduhova i androgina, kakve su bile dve rase koje su im prethodile. Na tu činjenicu se ukazuje u svim antropogonijama. Ona se nalazi u svim bajkama i alegorijama, u mitovima i *otkrivenim* svetim spisima, u legendama i predanju. Jer, od svih velikih Misterija koje su Inicijati nasledili iz drevne prošlosti.

Vidi *Knjigu Enohovu*.

²⁵

Adam Kadmon je, kao Brama i Mars, simbol rasplodne i *tvoračke moći* koju tipiziraju Voda i Zemlja - alhemistska tajna. "Potrebni su Zemlja i Voda da se stvori ljudska duša", kaže Mojsije. Mars je hinduska *Mangala*, planeta Mars, identična sa Kartikejom, "Bogom Rata", rođenom od *Garmadija* (Šivinog znoja) i od Zemlje. On je *Lohita*, crven, kao Brama, a takođe i Adam. Induski Mars, kao i Adam, nije rođen od žene i majke. Kod Egipćana, Mars je *hio prvobitni radalački Princip*, a to je i Brama, u egzoterijskim učenjima, i *Adam u kabali*.

²⁶

Avelj je Kebel, što znači "Bolovi rođenja", začeće.

²⁷

Vidi *Razotkrivenu Izidu*, tom II, str 398, gde se pokazuje daje Jehova stopljeni Adam i Eva, i *Heva*, i Avelj, ženska zmija.

²⁸

Vidi *Razotkrivenu Izidu*, tom I, str 305: "Jedinstvo to dvoje stvara *Treću Rasu*, itd".

Stanca V- Evolucija Druge Rase

to je jedna od najvećih. Ona objašnjava dvopolni element koji nalažimo kod svakog tvoračkog božanstva, kod Brama-Virad-Vak, kao i kod Adam-Jehova-Eve, a takođe i u "Kain-Jehova-Avelj". Jer, *Knjiga Adamovih Potomaka* čak i ne spominje Kaina i Avelja, već na prostro kaže:

Muško i žensko on ih stvori. i nazva ih Adam.

(*Poglavlje V, 5*)

Potom ono nastavlja:

A Adam rodi sina *na svoju sopstvenu sliku* i priliku i nazva ga Set.

(*V.3*)

Nakon toga on rada druge sinove i čerke, pokazujući tako da su Kain i Avelj njegove alegorijske permutacije. Ime Adam označava prvobitnu *ljudsku* rasu, posebno u kosmičko-nebeskom smislu. Nije tako, međutim u teološko-antropološkom smislu. Složeno ime Jehova, ili *Jah-Hovah*, koje znači *muški život* i ženski život - najpre dvopolan, potom razdvojen na polove - koristi se u *Postanju* od poglavlja V pa nadalje. Kao što kaže autor *Izvora mera* (str. 150):

Te dve reci od kojih se sastoji Jehova sačinjavaju izvornu ideju muško-ženskog, kao istočnika rođenja.

Jer hebrejsko slovo *Jod* je bilo muški ud, a *Hovah* je bila Eva, majka svega živog, ili roditeljka, Zemlja i Priroda. Autor zato veruje:

(...) vidi se da *savršeni* (savršeni ženski krug ili *Jani*, 20612 numerički) *kao izvor mera*, takođe uzima oblik porekla *rođenja*, kao *Hermafrodit*; otud falički oblik i upotreba.

Baš tako, samo što su "falički oblik i upotreba" došli vekovima kasnije, a prvo i izvorno značenje Enosa, sina Setovog, bilo je Prva *Rasa* rođena na današnji uobičajeni način od muškarca i žene - jer Set nije čovek, već *rasta*. Pre njega čovečanstvo je bilo hermafrodisko dok Set predstavlja prvi rezultat (fiziološki) posle PADA, on je

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

takode i *prvi čovek*, otuda se njegov sin Enos naziva "Sinom čovekovim" (vidi dalje). Set predstavlja *kasniju*. Treću, Rasu.

Da bi prikrili pravu misteriju imena AIN-SOF - Neograničena i Beskrajna *Ne-Stvar (Ništa)* - kabalisti su izneli složeni *atributivni* naziv jednog od personalnih tvoračkih Elohim, čije je ime bilo *Yah* i *Jah*, pošto su slova *i,j* i *y* mogla da se menjaju, odnosno *Jah-Hovah*, tj. *muško* i *žensko*; [^][^] *Jah-Eve, hermafrodit*, ili *prvi oblik čovečanstva*, izvorno Adam od Zemlje, ne čak ni *Adam Kadmon*, čiji je "iz uma rođeni sin", mistički, zemaljski *Jah-Hovah*. Znajući to, umešni rabin-kabalist je od toga načinio ime toliko tajno da ga kasnije nije mogao otkriti, a da istovremeno ne razotkrije i čitavu shemu, i zato je bio prisiljen da ga učini *svetim*.

Jedino poređenje *Biblije* i *Purana* može da pokaže koliko je bliska identičnost između Brama-Pradapatija i Jehove-Sefirota, između Brama-Virada i Jehove-Adama. Ako se analiziraju i čitaju na isti način, ta dva teksta pružaju neporeciv dokaz da oni predstavljaju dve kopije istog originala - kopije načinjene u dva vremenski veoma udaljena perioda. Uporedimo, još jednom, u tom pogledu. *Postanje*, poglavlje 4, stihove 1 i 26 i *Manua*, I, i oba će dobiti svoj smisao. U *Manuovim zakonima* (Knjiga I, 32) Brama, koji je takođe i bog i čovek, deli svoje telo na muško i žensko i u svom ezoterijskom značenju predstavlja, isto kao i Jehova ili Adam u *Bibliji*, simboličku personifikaciju tvoračke moći i moći *razmnožavanja*, kako božanske tako i ljudske. *Žohar* daje još ubedljiviji dokaz te identičnosti dok neki od rabina od reci do reci ponavljaju izvesne izvorne iskaze iz *Purana*, npr. "stvaranje" sveta se u bramaničkim knjigama u celini smatra za Lilu, blaženstvo i igru, zabavu Vrhunskog Tvorca, jer:

(...) postoje Višnu ta diskretna i indiskretna supstanca, duh i vreme, on se igra kao razigrani dečkić na izletu.

(Višnu Purana, Knjiga I, pog. II)

Sad, uporedite to sa ovim što se kaže u knjizi *Nobelet Hohmah*:

Simbol za *Jod* u kabali je šaka, kažiprst i *lingam*, dok je numerički on onaj savršeni; ali on je takođe i broj 10, muško i žensko, kad se podeli.

r

Stanca V - Evolucija Druge Rase

Kabalisti kažu da se nastanak svetova odigrava kroz *blaženstvo*, u kome je taj Ain-Sof (!?) *uživao* u Sebi samom, i svetleo i zračio od Sebe ka Sebi (. . .) što se naziva blaženstvom (. . .)

(Citirano u Majerovoj Kabali, str. 110)

Zato to nije "neobična predstava kabalista", kao što navedeni autor primećuje, već čisto puranička, arijevska ideja. Ali, zašto od Ain-Sofa praviti Tvorca?

"Božanski Hermafrodit" je dakle Brama-Vak-Virađ, a kod Semita, tačnije kod Jevreja, to je Jehova-Kain-Avelj. Jedino što su "pagani" bili, a i dalje su, iskreniji i otvoreniji od kasnijih Jevreja i rabina, koji su nesumnjivo znali šta znači njihovo egzoteričko božanstvo. Jevreji su smatrali *\rr,e- Vr*

(Tah-udi {Yah-oudi} - uvre-

\dXo da ga imaju, da su sa-

L "Jehovijancima", kao što

pa prema svom nacional-

ima, grupe ili hijerarhije

pvezdom se razvio njihov

iz grupe vladara Satuma.

ročita, daje im to pravo,

a i Enosa naziva *Jekova*,

svojen u *Biblji*:

am ljudi počeše sebe da

Company

// {/(h o

ari stvaranja". Dovoljno
biom hebrejskom tekstu
P<\o, a ne kako stoji u da-

Dodnje.

wvo je pogrešan prevod, namemo ili nememmo. I opet, dobro po-
znati pasus:

Dobio sam čoveka od Gospoda.

Trebalo bi da glasi:

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Dobio sam čoveka, jednakog Jehovi.

Luter je taj pasus preveo na jedan način, rimokatolici sasvim drugačije. Biskup Vordsworth (*Wdrdsworth*) ga prevodi:

Dobio sam čoveka -jednakog Gospodu (Jehovi).

A autor *Izvora mera*:

Izmerio sam čoveka, jednakog Jehovi.

Ovo poslednje je tačan prevod jer je *{a}* čuveni rabin, kabalista, objasnio piscu taj pasus upravo na taj način i *(b)* zato što je taj prevod identičan sa provodom iz Tajne Doktrine Istoka u pogledu Bramme. U *Razotkrivenoj Izidi* ^^^ pisac je objasnio daje "Kain (. . .) sin "Gospoda", a ne Adama" (*Postanje*, IV, L). "Gospod" je Adam Kadmon, "otac" *Jodheve*, "Adam-Eve", ili Jehove, deteta grešne misli, a ne potomka od krvi i mesa. Set je, sa druge strane, *voda i predak Rasa na Zemlji jer* on je sin Adamov, egzoterički, ali je ezoterički on potomak Kaina i Avelja, pošto je Avelj ili Hebel žensko, komplement i ženska polovina muškog Kaina, a Adam je zajedničko ime za muškarca i ženu: "muško i žensko (*Zachar va Nakobe*) on ih stvori (...) i nazva *ih Adam*". Stihovi u *Postanju* od poglavljja I do V su namemo izmešani, iz kabalističkih razloga. Nakon ČOVEKA. *Postanje*, pogl. I, 26, i *Enosa*, Sina Čovekovog, poglav. IV, stih 26, nakon Adama, prvi androgin, nakon Adama Kadmona bespolni (prvi) *Logos*, kad se Adam i Eva konačno razdvoje, na kraju dolaze Jelova-Eve i Kain-Jehova. Oni predstavljaju različite Korenske Rase, jer ih dele milioni godina.

Otuda su arijevski i semitski teo-antropografi dva lista sa iste stablike; njihove personifikacije i simboličke ličnosti stoje u međusobnom odnosu na sledeći način:

I. *Nespoznatljivo*, o kome se u stihovima *Rig Vede* govori na razne načina, kao npr. "*Ništa Bese*", a stoje kasnije nazvano "Parabram"; pN *Ain*, ništa, ili Ain-Sof kabalista, i opet "Duh" (Božji) koji se

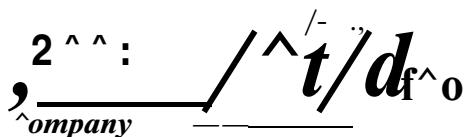
Vidi *Izvor mera*, str. 227.

^^ Tom II , str. 264 i dalje.

Stanca V - Evolucija Druge Rase

kreće nad licem voda, u *Postanju*. Sve je to *isto*. Štaviše, stih 2 iz I poglavlja *Postanja* je u *tajnim* kabalističkim tekstovima stavlen kao stih 1, i posle njega dolazi daje *Elohim* "stvorio Nebo i Zemlju". Ta namema promena redosleda stihova bila je neophodna iz *monoteističkih* i kabalističkih razloga. Jeremijino proklinjanje tih Elohim-a (bogova) *koji nisu stvorili* Nebesa i Zemlju, poglavje X, stih 11, pokazuje da su postojali drugi Elohimi koji su to učinili.

"-vT_i.,,v;,, *Mnvijj-Svaiambhuva*, koji je ponikao iz Svajam-

2 ^ ^ :

;dam Kadmon kabalista i

li takođe jedno te isto.

kos, a on je Adam Kadmon i^ine, mušku i žensku, po-
ito se Manu-Svajambhuva

Vak-Virad", muško i žen-
ni.

'atarupa, "sa stotinu obli-
i svega živog. Ona je isto
ova) svega živog". Pored
značenja.

zbacano po čitavoj knjizi i
10 je. Prilikom ezoteričkog
evah ili Jehovu je rečeno:

ragrama, ono *duhovno* iz-
\ putenog greha; uzeto na
a puteni greh: ono je žens-
jjednim slovom Jod ili Vod

napisan je prvo Diun m n^.._____\ zato se ono ne srne čitati
Jehova, već leva, ili Eva. Adam iz prvog poglavlja je duhovni,
stoga čisti, androgini Adam Kadmon. Kad je žena nastala od rebra
drugog Adama (od prašine), čista *Virgo* se odvojila i kako je pala
"u razmnožavanje" ili silazni ciklus, postala je *Scorpio*, simbol
greha i materije. Dok uzlazni ciklus ukazuje na čisto duhovne rase,
ili deset prepotpiskih patrijarha, Pradapatije i Sefirot vodi samo
tvoračko Božanstvo, to jest Adam Kadmon ili Jod-heva. Duhovno
niži (Jehova) predstavlja zemaljske rase, koje predvodi Enoch ili

³² *Razotkrivena Izida*, Knjiga II, str 462.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Libra, sedmi, za koga se, postoje polubožanski, poluzemaže da gaje Bog uzeo živog. Enoh, Hermes i Libra su jedn

To je samo jedno od nekoliko značenja. Nema potrebe Q čamo učenjake daje *Scorpio* astrološki znak organa reproc Poput broja indijskih Rišija, tako i broj Patrijarha varira, i međusobno menjaju. U skladu sa temom u okviru koje se o *i* govori, njih ima deset, dvanaest, sedam, pet, pa čak i četrnaest, i imaju isto ezoterijsko značenje kao *Manui* ili Rišiji.

Staviše, Jehova, kao što se može pokazati, ima raznovrsne etmologije, ali su *tačne* samo one koje nalazimo u kabali. *T\^7^{\{leva}*, je starozavetni termin i izgovarao se *Ja-va*. Inman prepostavlja daje taj termin nastao sažimanjem dve reci, **n^IH** *Jaho-Iah, Jaho-Jah* ili *JahojeJah*. Satačkama, to je nlr], ali rabinskijekapris da ga povezu sa *im&aova Adoni* ili ^3'iS<, koje ima iste tačke. Čudno je, i zaista teško pojmljivo, da su Jevreji u prošlosti čitali to ime **miT'** (*Adoni*), kad imaju tako mnogo imena u čiji sastav ulaze *Jeho, Jah* i *lah*. Ali, tako je bilo; i Filon Bibloski, koji nam saopštava takozvani odlomak *Sanhoniatona*, grčkim pismom ga piše 'IEYQ, *Javo* ili *levo*. Teodoret kaže da su Samarićani to izgovarali *Jahva*, a Jevreji *Jaho*. Međutim profesor Gibbs (*Gibbs*) sugerije sledeću punktuaciju: **II^H^** (*Je-hou-vih*) i on preseca Gordijev čvor istinskog okultnog značenja. Jer, u ovom poslednjem obliku, kao hebrejski glagol, to znači: "on će - biti".³³ On je takođe izведен iz haldejskog glagola **i^IH** ili *T\^T\ eue* ili *eua* (*Eva*), "biti", što odgovara istini jer su jedino od Enoha, "sina Čovkovog", počele da "nastaju" prave ljudske rase, kao muško-ženske. Parkhurst (*Parkhurst*) dalje potvrđuje ovu postavku pošto tvrdi da glagol mn znači: (1) "pasti dole" (tj. u razmnožavanje ili materiju) i (2) "*Biti, nastaviti*" - kao *rasa*. Aspirovana reč *eua* (*Eva*), "biti", koja glasi H1, *Heve* (*Eve*), što je ženski rod od **miT'** i isto što i Heba, grčka boginja mladosti i Heraklova olimpska nevesta, čini da se ime Jehova još jasnije pojavi u svom prvobitnom dvopolnom obliku.

Pošto u sanskritu nalazimo slogove kao što su *Jah* i *Yah*, npr. *Jah(navi)* "Gang" *iJagan-natha*, "Gospod Sveta", postaje jasno zastoje g. Raulinson tako ubeđen u svoju tezu o *arijevskom* ili *vedskom* uti-

³³ Radi poređenja, vidi *Hosea*, XII, 6, gde je to posebno naglašeno.

Stanca V — Evolucija Druge Rase

\mitologiju. A ne bi se trebalo mnogo
rajućih plemena Izrailja nestala tokom
\traga, kad saznamo da su Jevreji u
yena - *Juda i Levi. Leviti*, štaviše,
\sveštenika. Potomci su samo pošli
Vsima, u razredeni, meduzvezdani
\postojalo je *Brahms i A-brahms*,
Vi narodi smatraju da su njihovi
^diti; i ne može biti drugačije,
^dieke, prvobitne praroditelje, svoje
.oKim Bićima i Bogovima, baš kao što Kinezi
.i i su bili božanski u jednom smislu, baš kao što su
.i iovi prvi ljudski potomci, "iz uma rođeno" prvobitno čo-
,^ustvo, koje je, sasvim izvesno, bilo dvopolno, kao što pokazuju
svi stari simboli i predanja.

Pod amblematskim izražavanjem i specifičnom frazeologijom drevnog sveštenstva kriju se nagoveštaji nauka koje još nisu otkriveni u sadašnjem ciklusu. Ma koliko daje neki učenjak verziran u egipatsko hijeratsko pismo i sistem hijeroglifa, on pre svega mora naučiti da proučava njihove zapise. Pre nego što se upusti u tumačenja, on mora da se uveri, sa kompasom i lenjirom u ruci, da slikovno pismo koje ispituje do detalja *odgovara određenim utvrđenim geometrijskim figurama* koje predstavljaju skrivene ključeve za takve zapise.

Ali, postoje mitovi koji govore sami za sebe. U njih možemo da ubrojimo dvopolne prvobitne tvorce svih kosmogonija. Grčki Zevs-Zen (*/Eter*), Htonija (haotična Zemlja) i Metida (Voda), njegove žene; Oziris i Izida-Latona - Oziris takođe predstavlja ^ter, prvu emanaciju Vrhunskog Božanstva, Amuna, prvobitnog izvora Svetlosti i, opet, boginje Zemlje i Vode; Mitras, bog rođen iz stene, simbol muške zemne Vatre, ili personifikovana prvobitna svetlost, i Mitra, boginja Vatre, istovremeno njegova majka i njegova žena; čisti element Vatre (aktivni ili muški princip), na koji se gleda kao na Svetlost i top lotu, u spoju sa Zemljom i Vodom, ili Materijom, ženskim ili pasivnim elementom kosmičkog razmnožavanja - sve su to zapisi o prvobitnom božanskom Hermafroditu.

STANCAVI

EVOLUCIJA "IZ ZNOJA ROĐENIH"

(22) *Nastavak evolucije tri rase* * (23) *Druga Rasa stvara Treću i nestaje*

22. POTOM DRUGA RAZVI IZ ZNOJA RODENU, TREĆU *{Rasu}*. ZNOJ JE KAPAO, NJEGOVE KAPI SU RASLE, I POSTADOŠE ČVRSTE I OKRUGLE. SUNCE IH UGREJA; MESEC IH OHLADI I UOBLIČI; VETAR IH NAHRA-NI DOK NISU SAZRELE. BELI LABUD SA ZVEZDANOG SVODA *{Mesec}* NATKRILI VELIKU KAP. JAJE BUDUĆE RASE, ČOVEK-LABUD *{Hamsa}* KASNIJE TREĆE *{a}*. PRVO MUŠKO-ŽENSKI, POTOM MUŠKARAC I ŽENA *{b}*.

{a}) Tekst ove Stance jasno ukazuje da su Kosmičke sile *ab extra** hranile taj ljudski embrion, i daje očigledno "Otac-Majka" snabdjevao zametak koji je sazrevao: po svoj prilici da bi "iz znoja rođeno jaje" moglo da se izlegne, na neki tajanstven način, odvojeno od "dvostrukog" roditelja. Relativno je lako da se zamisli čovečanstvo koje se rada *iz jajeta*, jer se čak i danas, u određenom smislu, čovek "rada *iz jajeta*". Štaviše, Mažendi *{Magendie}* u svom *Priručniku elementarne fiziologije*, navodeći "slučaj u kome je pupčana vrpca pukla i bila potpuno presečena", ali je dete ipak rođeno živo, smelo pita: "Kako se u tom organu održavao krvotok?" Na sledećoj strani on kaže: "Danas nije poznato ništa u pogledu toga kako fetus koristi varenje", a u pogledu njegove ishrane on postavlja sledeće pitanje:

* (Lat.) - spolja (nap. pev.)

k[^].

\- *Evolucija "Iz Znoja Rođenih"*

\ ishrane fetusa? Radovi iz
• ^ja o tome." "Ali", može
ada prethodnoj genera-
i da se ta profesija vi-
^ da se okrenemo veli-
.cru {Priručnik fiziologije,
^reću savremene nauke, vide-

. oja funkcionalnih aktivnosti embriona,
gotovo ništa. Jedva da nešto znamo i o raz-
putem kojih se primame osobine protoplazme
iferenciraju u složene pojave koje smo pokušali
,^mio.

▷ xidenti Triniti koledža će sada, molimo lepo, pokriti velom statuu Higije i vezati oči na bistama Galena i Hipokrata, da oni ne bi prekor- no gledali na svoje degenerisane potomke. Moramo da zapazimo još jednu činjenicu. Gospodin M. Foster je diskretno prećutao slučaj prekinute pupčane vrpce koji navodi njegov veliki francuski sabrat.

To je veoma čudna tvrdnja, kao što je objašnjeno u Komentari- ma. Da razjasnimo: postoje Prva Rasa stvorila Drugu "pupljenjem", kao što smo već objasnili, Druga Rasa rada Treću - koja se sama deli na tri različite grupe, jer se sastoji od ljudi rođenih na različite na- cine. Prve dve su one grupe koje su nastale iz jaja, što savremena prirodna istorija ne poznaje, a rane pod-rase Trećeg Čovečanstva produžavale su vrstu nekom vrstom izlivanja vlage ili vitalnog flu- ida, čije su kapi, dok su se spajale, formirale jajastu loptu - možemo li reći jaje? - koje je služilo kao spoljašnji nosilac u kome se začinjdi *O fetus* i dete; taj način se kod kasnijih rasa promenio, u svakom slučaju bar po svojim rezultatima. Po svemu što znamo, deca prethodnih rasa bila su potpuno bespolna - bezoblična,' ali deca kasnijih rasa su se rađala kao androgini. U Trećoj Rasi se dogodilo odvajanje polova. Od prethodno bespolnog, Čovečanstvo je postalo hermafro- ditsko ili dvopolno, a na kraju su jaja koja nose ljude počela da ra- đaju, postepeno i isprva gotovo neprimetno u svom evolucionom

Vidi *Timej*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

razvoju, bića u kojima je jedan pol preovladivao nad drugim i, na kraju, odvojeno muškarce i žene. A sad, hajde da potražimo dokaze za ove tvrdnje u religioznim legendama Istoka i Zapada. Uzmimo najpre "Rase rođene iz Jajeta". Osvrnimo se na Kašjapu, vedskog mudraca, najplodnijeg od svih tvoraca, koji je bio sin Maričija, Braminog sina rođenog iz uma, za kog se takođe kaže daje bio i otac *Naga*, ili Zmija, pored ostalih bića. Egzoterički, *Nage* su polubožanska bića koja imaju ljudsko lice i zmijski rep. Ali, u stvarnosti, ipak je postojala rasa *Naga*, za koju se smatra daje brojala samo hiljadu jedinki, koje su rođene, tačnije ponikle, iz Kadru, Kašjapine žene, *da bi naselile Patalu*, koja nesumnjivo predstavlja Ameriku, kao što će biti pokazano; a postojala je i NAGA Dvipa, jedna od sedam oblasti Bharata-Varše, Indije, koju je naseljavao narod što nosi isto ime, za koji čak i neki orijentalisti priznaju daje bio *istorijski* i daje za sobom do danas ostavio mnoge tragove.

Sad, ono na čemu se u ovom izlaganju najviše insistiralo, šta god da se tvrdilo u pogledu porekla čoveka, jeste to da se njegova evolucija odigrala sledećim redom: (1) od bespolnog, kakvi su svi prethodni oblici, (2) potom, prirodnim prelazom, on je postao "usamljeni hermafrodit", dvopolno biće i, (3) na kraju, razdvojio se i postao ovo što je danas. Nauka nas uči da su svi prvobitni oblici, iako bespolni, "ipak mogli da se bespolno umnožavaju"; zašto bi, onda, čovek bio izuzetak od ovog zakona Prirode? Polna reprodukcija predstavlja evoluciju, specijalizovan i usavršan oblik razmnožavanja putem deobe. Okultna učenja su svuda rasejana, dok je rana istorija čovečanstva skrivena samo "od običnih smrtnika", a za Inicijate ni istorija prvobitnih Rasa nije zakopana u mogili vremena, kao što je to slučaj za profanu nauku. Zato, pošto nas sa jedne strane podržava ista ta nauka, koja nam pokazuje prirodni zakon po kome se svaka pojava postepeno razvija iz unutrašnjeg uzroka, a sa druge strane, nepokolebljiva vera u mudrost - možemo čak reći svemudrost - univerzalnih predanja koje su sakupili i sačuvali Inicijati, unapredivši ih u gotovo savršen sistem - uz takvu podršku usuđujemo se da tu doktrinu iznesemo otvoreno.

U jednom izvrsnom članku, koji je napisan pre nekih petnaestak godina, naš učeni i poštovani prijatelj iz Njujorka, prof. Aleksandar

fStanza VI - Evolucija "Iz Znoja Rođenih "

Vaji^{^-} se veruje *K[^]*. naučnih razloga z[^]), pokazuje apsolutnu logiku i nužnost da tna Rasa bila dvopolna" i saopštava dosta ^n isprva polemiše:

(. . .) veliki deo biljnog sveta ispoljava pojavu dvopolnosti (. . .) Lineova klasifikacija u tu vrstu ubraja gotovo sve biljke. To je slučaj kako u višim porodicama biljnog carstva, tako i u nižim oblicima, od konoplje pa do lombardijske topole i *Ailanthusa*. U životinjskom carstvu, u svetu insekata, moljac proizvodi crva, a u *Misterijama* je ta velika tajna bila izražena: " *Taurus Draconem genuit, et Taurum Dračo.* " Familija koja proizvodi korale, koja je, prema Agasiju, "potrošila stotine hiljada godina, tokom našeg geološkog perioda, da bi izgradila poluostrvo Floridu (. .) proizvodi svoje izdanke nalik na populje i grančice drveta." Pčele rade nešto slično tome (. . .) *Aphide* ili biljne vaši čuvaju kuću kao Amazonke, a *devičanski roditelji* umnožavaju Rasu tokom deset sukcesivnih .. generacija.

Šta kažu drevni mudraci, filozofi-učitelji starih vremena. Aristofan u Platonovoj *Gozbi* ovako govori o tom predmetu:

Naša priroda u prošlosti nije bila ista kao što je danas. Ona je bila *androgina*, i muškarci i žene su nosili isto ime i oblik. (. . .) Tela su im bila okrugla, a trčali su tako što su se kotrljali.[^] Imali su strahovitu moć i snagu i ogromnu ambiciju. Zato je Zevs *svakog od njih podelio na dva dela*, učinivši ih tako slabijim; po njegovim uputstvima, Apolon ih je zatvorio u njihova zasebna obličja.

Kod starih Persijanaca, Mesija i Mešijan su bili jedna individua.

Oni su takođe učili daje čovek plod drveta života, koji je rastao u hermafroditkim parovima, dok se u daljim preradama ljudskog oblika nisu razdvojili."

Vidi izvode iz tog eseja u *Teozofu*, februar 1883.

Uporedi Jezekiljevu viziju (poglavlje I) o četiri božanska bića koja su "li-čila na čoveka", pa ipak izgledala kao točak, "kad bi išla, išla bi svojim četirima stranama (. . .) jer je duh živog stvorenja bio u točku".

Vidi esej prof. Vajldera, *Dvopolna prvobitna rasa*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

U *Toleduthu* (rođenju) Adama, stih:

Bog stvori *{bara}*, rodi) čoveka na svoju sliku, na Božiju sliku
stvori ga on, muško i žensko stvori ih on.

ako se pročita ezoterički, saopštiće pravo značenje, a to je:

Elohim (Bogovi) rodiše od sebe (modifikacijom) čoveka na njihovu sliku (. . .) stvoriše *ga* (kolektivno čovečanstvo ili *Adama*), muške i ženske *on* (kolektivno božanstvo) stvori njih.*

To će pokazati ezoterijsku poentu. *Bespolna Rasa* je bila prva proizvedana i ona je predstavljala modifikaciju čiste duhovne suštine, *od sebe i iz sebe*, i to je bio *Adam solus*. Potom je došla *druga Rasa*: *Adam-Eva*, ili *Jod-Heva*, neaktivni androgini, i na kraju *Treća*, ili "Hermafrodit u *Razdvajanju*", *Kain* i *Avelj*, koji su proizveli Četvrto, *Set-Enosa*, itd. Ta *Treća*, poslednja poluduhovna *Rasa*, koja je takođe bila i poslednji nosilac božanske i urođene Mudrosti, otečevala se u *Enosima*, Vizionarima tog čovečanstva. *Četvrta*, koja je već okusila plod sa *Drveta Dobra i Zla - Mudrost* koja se već bila sjedinila sa zemaljskom i zato *Nečistom* inteligencijom* - morala je stoga tu mudrost da stiče inicijacijom i velikim naporom. A sjedinjenje Mudrosti i Inteligencije, pri čemu ona prva vlada ovom drugom, u hermetičkim knjigama se naziva "Bog koji poseduje dvostruku plodnost oba pola". Mistički se smatra daje Isus bio muškarac-žena. Vidite takođe u *Orfičkim himnama*, koje su se pevale tokom

Eugibin, hrišćanin, i rabini Samael, Manaseh ben Izrael i Majmonid su učili daje "Adam imao *dva lica ujedno*" osobi, i od početka je bio i muško i žensko - muško sa jedne strane, a žensko sa druge (nalik na Manuovog Bramu), ali su se kasnije ti delovi razdvojili". Sto trideset devet *Psalma Davida-vih*, koje je recitovao rabin Jeremija ben Elazar to dokazuju. "Ti si me *uobličio* spreda i otpozadi", a ne *opicolio*, što je absurdno i besmisleno, i to pokazuje, kao što misli prof. Vajlder, "daje prvobitni oblik čovečanstva bio androgin".

Vidi sjedinjenje *Hohmai*, Mudrosti, sa *Bindiom*, Inteligencijom, ili Jehovom, *Demijurgom*, u *Izrelcama Solomonovim* zvano *Razumevanje* (pogl. VII) Ljudima *Mudrost* (božanska okultna Mudrost) povika: "O, vi jednostavni, razumite Mudrost; a vi budale, *imajte srce razumevanja*". To je *duh i materija*, *Nous i Psiha*, za koju sv. lovan kaže daje "zemaljska, senzualna i đavolska".

Stanza VI - Evolucija "Iz Znoja Rođenih "

Misterija, gde nalazimo: "Zevo je muškarac, Zevo je besmrtna devica." Egipatski Amon je bio boginja Neit, u svojoj drugoj polovini. Jupiter je imao ženske grudi, Venera je na nekim statuama prikazana sa bradom, a boginja Ila, kao Vaivasvatin potomak, takođe predstavlja i boga Su-Djumnu.

Profesor A. Vajlder kaže:

Ime *Adam* ili čovek i samo podrazumeva dvojni oblik postojanja. Ono je identično sa *Athamos*, ili *Thomas* (tamilski *Tam*), što se na grčki prevodi kao *Didumos*, blizanac; zato, ako je prva žena formirana odmah nakon prvog čoveka, ona je, morala biti "izvana iz njega" (...) i *bok* koji je *Elohim* uzeo od čoveka, "način ga ženom" (*Postanje*, II). Na ovom mestu je upotrebljena hebrejska reč *Tzala*, koja se prevodi ovako kako smo naveli. Lako je tu legendu naći kod Beroza, koji kaže da je *Talat* (*Omoroka* ili Gospa od Urke) bila početak stvaranja. Ona je takođe bila Melita, kraljica Meseca (...) Dva rođenja blizanaca u *Postanju*, Kaina i Aveљa i Ise i Jakova, ocrtava istu ideju. Ime "Hebel" je isto što i Eve, i izgleda daje ženskog roda. "Tebe će on želeti", kaže Gospod Kainu, "i ti ćeš gospodariti njime". Istom frazeologijom se obratio i Evi: "Tvoja želja će biti tvoj muž, i on će gospodariti tobom. (. . .)

Zato je devičansko đopolno jedinstvo ljudske *Treće Korenske Rase* aksiom za Tajnu Doktrinu. Njene devičanske individue bile su uzdignute u rang "Bogova" jer je ta Rasa predstavljala njihovu "božansku Dinastiju". Savremenici se zadovoljavaju time da obožavaju muške heroje Četvrte Rase, koja je stvorila bogove na svoju sopstvenu polnu sliku, dok su bogovi prvobitnog čovečanstva bili "muški i ženski".

Kao što se tvrdi u Knjizi I, čovečanstva su se razvijala usklađeno i istim pravcima sa četiri Elementa, pošto je svaka nova Rasa bila fiziološki prilagođena da se suoči sa dodatnim elementom. Naša Peta Rasa se brzo približava Petom Elementu - zovite ga međuzvezdanim etrom, ako želite - koji, međutim, ima više veze sa psihologijom nego sa fizikom. Mi, ljudi Pete Rase, naučili smo da živimo u svim kUmatiskim slovima, bilo da su hladni ih tropski, dok prve dve Rase nisu imale ništa sa klimom niti su bile podložne uticaju bilo kakve temperature ili klimatskim promenama. I tako su, po tom predanju, ljudi živeli do

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

kraja Treće Korenske Rase, pri čemu je večno proleće vkravoj Zemlji, u klimi u kakvoj danas uživaju stanovnici Jupite. koji", kaže M. Flammarion, "nije, poput našeg, podložan smen. šnjih doba niti naglim promenama temperature, već je obdaren s blagodetima večitog proleća" (*Mnoštvo svetova*, str. 69). One astronome koji smatraju daje Jupiter u gasovitom stanju, u našem smislu te reci, pozivamo na raspravu sa ovim učenim francuskim astronomom.[^]

' Hipoteza kojuje 1881. godine postavio g. Metju Viljems izgleda da nije baš impresionirala astronome. Autor *Sunčevog goriva* u *Znanju*, 23. decembar 1881. godine, kaže:

Primenjujući istraživanja dr Endrjusa na uslove Sunčevog postojanja (. . .) zaključujem da Sunce *nema jezgro*, ni čvrsto, ni tečno, ni gasovito, već se sastoji od razjednjene materije u kritičnom stanju, koja je najpre okružena plamenim omotačem, usled rekombinovanja razjednjene materije, a spolja drugim omotačem isparenja koja nastaju tim kombinovanjem.

To je nova teorija koja se može dodati ostalim hipotezama, *sve naučnim i pravovernim*. Značenje izraza "kritično stanje" je M. Viljems objasnio u istom časopisu (9. desembar 1881.) u članku *Čvrsta tela, tečnosti I gasovi*. Govoreći o eksperimentu dr Endrjusa na ugljenoj kiselini, taj naučnik kaže:

(. . .) kad je dostignuto 88°, granica između tečnosti i gasa je nestala; *tečnost i gas su se stopili u tajanstveni prelazili fluid; nedefinisano fluktuirajuće nešto je ispunjavalo epruvetu - eterizovana tečnost ili vidljivi gas*. Držite crveno usijane mašice između svojih očiju i svetlosti i videćete kretanje uspinjućeg talasa nečega što izgleda kao tečni vazduh. Pojava *hibridnog* fluida u epruveti podseća na to, ali je on osetno gušći i očigledno se nalazi između tečnog i gasovitog stanja materije, kao što se smola ili sirup nalazi između čvrstog i tečnog.

Temperaturu na kojoj je do ovoga došlo dr Endrjus je nazvao "kritična temperatura"; na njoj su gasovito i tečno stanje "neprekinuti", a verovatno 'č' da sve druge supstance koje mogu da postoje u oba ta stanja imaju svoje sopstvene kritične temperature.

Razmišljajući dalje o tom "kritičnom" stanju, g. Metju Viljems iznosi neke sasvim *okulne* teorije o Jupiteru i drugim planetarnim. On kaže:

Naše predstave o čvrstom, tečnom i gasovitom stanju su dobijene iz naših iskustava sa stanjima materije ovde, na našoj planeti Zemlji. Kad bismo mogli da pređemo na neku drugu planetu, te predstave bi se zapanjujuće izmenile. Na Merkuru bi se voda ubrajala u jedan od gasova koji mogu da se kondenzuju; na Marsu, u topljiva čvrsta tela, ali, kako bi bilo na Jupiteru?

Skorašnja posmatranja potvrđuju naše gledanje na njega kao na minijaturno Sunce sa spoljašnjim omotačem oblaka, očigledno od delimično kondenzovane vode, ali vreme, verovatno još vrelje iznutra. Njegova gasovita atmosfera očigledno ima ogromnu

Stanza VI - Evolucija "Iz Znoja Rođenih"

Međutim, uvek moramo imati na umu da se "večno proleće" odnosi samo na stanje *koje tako doživljavaju Jupiterijanci*. To nije "proleće" *kakvo mi znamo*. Uz tu ogralu mogu se pomiriti dve navedene teorije. Obe izražavaju *delimične* istine.

Sva predanja kažu da se čovečanstvo, od gotovo providnog stanja tkiva, razvilo postepeno u svoj današnji oblik, i to ne ni čudom ni seksualnim odnosima. Staviše, to se u potpunosti slaže sa drevnim filozofijama, od egipatske i indijske, sa njihovim Božanskim Dinastijama, pa sve do Platona. A ta sveopšta verovanja se mogu svrstati u isti rang sa "predosećanjima" i "tvrdokornim uverenjima" popularnih religija, od kojih se neka ne daju iskoreniti. Takva verovanja, kao što primećuje Luj Figije (*Louis Figuier*), "često predstavljaju ishod mudrosti i posmatranja ogromnog broja generacija ljudi". Jer, "*predanje koje postoji svuda u istom obliku ima istu težinu kao i naučno svedočanstvo*".* A u puraničkim alegorijama ima više takvih predanja, kao što smo i pokazali. Staviše, doktrinu da se prva Rasa

dubinu, a pošto je sila gravitacije na njegovoj vidljivoj površini dva i po puta veća nego na površini Zemlje, atmosferski pritisak prilikom silaska ispod te vidljive površine mora uskoro dostići vrednost pri kojoj bi voda dostigla svoje kritično stanje. Iz toga bismo mogli da zaključimo da okeani na Jupiteru nisu ni od smrzнуте, ni tečне, ni gasovite vode, već predstavljaju okeane ili atmosfere vode u kritičnom stanju. Ako u njima pliva bilo kakva riba ili leti bilo kakva ptica, ona mora da ima veoma kritično organizovanu gradu.

Pošto je masa Jupitera 300 puta veća od mase Zemlje, a komprimujuća energija koja vuče ka centru proporcionalna tome, materijali bi na njemu, ako bi bili slični onima na Zemlji, a ne topliji, bili znatno gušći, a čitava planeta bi imala veću specifičnu težinu; ali mi znamo, po kretanju njegovih satelita, da je njegova specifična težina četiri puta manja od Zemljine. To opravdava zaključak da je on veoma vreo, jer bi čak i vodonik, da je hladan, pri takvom pritisku postao gušći od Jupitera.

Kao što elementarne supstance mogu da postoje u vidu čvrstih, tečnih i gasovitih tela, ili kritičnih, u zavisnosti od temperature i pritiska, ja opravdano postavljam hipotezu *da Jupiter nije ni čvrsta, ni tečna, ni gasovita planeta, već planeta u kritičnom stanju, odnosno nebesko telo iznutra sastavljeno od disociiranih elemenata u kritičnom stanju, a okruženo gustom atmosferom njihovih para i para nekih od njihovih jedinjenja*, kao što je voda. Isto se može reći i za Satum i druge velike i razredene planete.

Ohrabrujuće je kad vidimo kako se *naučna imaginacija* svake godine sve više približava zoni okultnih učenja.

Dan nakon smrti, str. 23.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGE

čovečanstva formirala od *Chaj* potpunosti potvrđuje. "U *Tzelemu v-načinjen je Adam (čovek)"* (Kremona, izu. nje III, 159a; *Kabala* Isaka Majera, str. 420).

^i<^-

Neprekidno se stavlja primedba da, dok je u drevnoj stojao visok stepen metafizičke misli, dотле stari Egipćani nisu. gli da se pohvale ni sa čim sem grube idolatrije i zoolatrije, pošto je Hermes, kako se smatra, bio delo grčkih mistika koji su živeli u Egiptu. Na to se može odgovoriti sledeće - direktni dokaz da su Egipćani verovali u Tajnu Doktrinu je taj da su njoj poučavani prilikom inicijacije. Neka kritičari otvore *Eclogce Physisce et Eticce*, Stobejca (*Stobceus*), grčkog kompilatora drevnih fragmenata koji je živeo u V veku. Evo njegovog prevoda jednog starog hermetičkog fragmenta, koji govori o egipatskoj teoriji duše. Preveden od reci do reci, on glasi:

Od jedne Duše, duše SVEGA, niču sve Duše, koje se šire kao da su namemo raspoređene po svetu. Te duše prolaze kroz mnoge perobražaje; one koje su već gmizavci preobražavaju se u vodene životinje, od tih vodenih životinja nastaju kopnene, a od ovih ptice. Od bića koja žive visoko gore u vazduhu (na nebū) rođeni su ljudi. Kad dostignu stepen čoveka. Duše dobijaju princip (svesne) besmrtnosti, postaju Duhovi a potom prelaze u zbor bogova.

23. SAMOROĐENI BEHU ČHAJE, SENKE OD TELA SINOVA SUTONA. NI VODA NI VATRA NIJE MOGLA DA IH UNIŠTI. NJIHOVI SINOVU BEHU (*UNI-štjeni na taj način*) {a}.

(a) Ovaj stih se ne može razumeti bez pomoći Komentara. On znači da Prva Korenska Rasa, "Senke" Predaka, nije mogla biti povredena, niti ubijena. Pošto su bili tako eterični i tako malo ljudski po gradi, na njih nije mogao da utiče nijedan element - ni Potop ni Vatra. Ali, njihovi "Sinovi", Druga Korenska Rasa, mogla je da bude i bilje uništena na taj način. Kao što su se "preci" potpuno utočili u svoja sopstvena astralna tela, koja su predstavljala njihovo

Stanza VI - Evolucija "Iz Znoja Rođenih"

iomstvo, tako se i to potomstvo utopilo u svoje potomke, "Iz Znoj/Rodene". To je bilo Drugo čovečanstvo - sačinjeno od najraznorsnijih divovskih, poluljudskih čudovišta - prvih pokušaja materijalne prirode da izgradi ljudska tela. Večno cvetajuće zemlje Drugog 'Kontinenta (između ostalih, Grenland) pretvorile su se, redom, od Edenskog vrta, sa njegovim večnim prolećem, u hiperborejski Had. Taj preobražaj se odigrao usled izmeštanja velikih voda planete i poremećaja dna okeana tako daje glavnina Druge Rase nestala u tom velikom evolucionom grču i konsolidaciji planete tokom ljudskog perioda. Već je bilo četiri takve velike kataklizme.¹ A i mi sami možemo da očekujemo petu u vremenu koje dolazi.

NEKOLIKO REĆI O "POTOPIMA" I "NOJU"

Priče iz različitih *Purana* o Precima u svojim detaljima su protivrečne, kao i sve drugo. I tako, dok se u *Rig Vedi* Ida (ili Ila) naziva Učiteljicom Vaivasvata Manua, *Sajana* od nje čini boginju koja vlada Zemljom, a *Satapatha Bramana* pokazuje daje ona Manuova čerka, njegov žrtveni dar, i, kasnije, njegova (Vaivasvatina) supruga sa kojom začinje rasu Manua. U *Puranama* je, opet, ona Vaivasvatinica čerka, a ipak supruga Bude (Mudrosti), nezakonita čerka Meseca (Some) i supruga planete Jupiter (*Brihaspatija*), Tara. Sve to što neupućenima izgleda kao zbrka, za okultiste je puno filozofskog smisla. U samom pripovedanju opazivo je tajno i sveto značenje, ali su, međutim, svi detalji namemo tako izmešani da jedino iskusno oko Inicijata može da ih prati i poreda događaje pravim redom.

Priča koja je ispričana u *Mahabharati* iznosi glavnu poentu, pa ipak mora da bude objašnjena tajnim značenjem koje sadrži *Bhagavad Gita*. To je prolog za dramu našeg (Petog) Čovečanstva. Dok je Vaivasvata obavljao rituale posvećenosti na obali reke, jedna riba ga moli za zaštitu od druge, veće ribe. On je spašava i stavlja u krčag, odakle mu ona, rastući sve više, prenosi novosti o predstojećem potopu. To je dobro poznati "Matsja Avatar", prvi Avatar Višnua,

Prva se dogodila kad se kopno koje danas predstavlja Sevemi pol odvojilo od kasnijih kontinenata.

^ ^ ^ ^ f ^ g p

TSr jred togaijoš mnogo drugih stvan. x... - ^ ^ ^ ^ i ^ ^ ^ ^ - jg ^ g ^ alo ponavljati. Višnu naređuje da se sagic. ^ pme je, kako se kaže, spašen Manu zajedno sa sedam Rišija, ali njih u drugim tekstovima nema. Ovde Sedam Rišija znače *sedam Rasa*, sedam principa i što-šta drugo, jer je u toj mnogostrukoj alegoriji opet sadržana dvostruka misterija.

Na drugom mestu smo rekli da veliki Potop ima nekoliko značenja i da se on odnosi, isto kao i PAD, na duhovne i fizičke, kosmičke i zemaljske događaje: kako je gore, tako je i dole. Postoje brod ih kovčeg - *navis* - simbol ženskog principa, na nebu njegov prototip predstavlja Mesec, a na Zemlji Materica - jer su oba posude i nosioci seme- na života i bića, koje oživljava ili oplođuje Sunce ili Višnu, muški princip." Prvi Kosmički Potop odnosi se na prvobitno stvaranje, ili obrazovanje Neba i Zemlje; u tom slučaju Haos i velika Dubina znače "Potop", a Mesec "Majku", od koje su nastali svi zamaci života. ^ ^ Ali, zemaljski Potop i priča o njemu takođe ima dvostruku primenu. U jednom slučaju on se odnosi na misteriju u kojoj je čovečanstvo spašeno od potpunog uništenja, tako što je smrtna žena načinjena posudom za ljudsko seme na kraju Treće Rase, ^ ^ a u drugom na stvar-

Moramo da se prisetimo da su vavilonjanske bogove predvodili *Ea*, Anu i prvobitni Bel, zatim daje *Ea*, prvi, bio Bog Mudrosti, veliki "Bog Svetlosti" i DUBINE, i daje on bio poistovećen sa Oanesom ili biblijskim Dagonom - čovekom-ribom, koji se izdigao iz Persijskog zaliva.

Vidi Deo II, "Najsvetija od Svetih".

Mnogo kasnije je Mesec postao muški bog; kod Indusa je on bio Soma, kod Haldejaca Nanak ili Nanar i Sin, sin Mulila, starijeg Bela. "Akađani" su ga zvali "Bog Duhova" i on je bio bog Nipura (Nifer) u severnom Vavilonu. Mulil je izazvao da vode Potopa padnu sa neba na Zemlju zbog čega mu Ksistrus nije dopustio da se približi njegovom oltaru. Kao što su utvrđili savremeni asirolozi, severni Nipur je bio centar odakle se proširila haldejska (crna) magija, a Eridu (južni) je bio prvobitno sedište obožavanja boga kulture, boga božanske mudrosti - Boga Sunca koji je svuda bio vrhunsko božanstvo. Kod Jevreja, Mesec je bio povezan sa Jehovom Izrailja, i njegovim semenom, jer je Ur bio glavno sedište obožavanja boga Meseca, a za Abrahama je rečeno da je došao iz Ura kad je od A-bra(h)m - postao Abraham.

13

Kada Narada, devičanski asketa, preti da će okončati postojanje ljudske rase tako što će sprečavati Dakšine sinove daje oplođuju.

Stanza VI-Evolucija "Iz Znoja Rođenih"

no i istorijsko potapanje Atlantide. U oba slučaja se "Domaćin" - ili Manu koji je sačuvao *seme* - naziva Vaivasvata Manu. Otuda razlika između puraničkih i drugih verzija, dok u *Satapatha Bramani* Vaivasvata stvara čerku i sa njom začinje rasu Manua - a to se odnosi na prve ljudske *Manuše*, koji su putem volje (*Krijašakti*) morali da stvore žene pre nego što su se one rodile od hermafrodita kao nezavisan pol, i na koje se, zato, gledalo kao na čerke svojih tvoraca. Priča iz *Purana* od nje (*Ide* ili *Ille*) čini ženu Bude (Mudrosti), a kasnija verzija se odnosi na događaje prilikom potapanja Atlantide, kad je Vaivasvata, veliki Mudrac na Zemlji, spasao Petu Korensku Rasu da ne bude uništena zajedno sa ostacima Četvrte.

To je veoma jasno pokazano u *Bhagavad Giti*, gde su Krišni stavljene u usta sledeće reci:

Sedam velikih Rišja, četiri prethodna *Manua*, koji imaju moju
suštinu, rođeni su iz mog uma; od njih ponikoše (behu rođene) ljud-
ske rase i svet.

(Poglavlje X, stih 6)

Ovde su četiri prethodna "Manua", od sedam, zapravo četiri Rase" koje su već živele, pošto Krišna pripada Petoj Rasi, a njegovom smrću započinje Kali Juga. Zato je Vaivasvata Manu, sin Surje (Sunca)

Ovo je potvrdio učeni bramin. U svojim izvrsnim predavanjima o *Bhagavad Giti* (vidi Teozof, april 1887., str. 444) predavač kaže:

Ovde se nalazi jedna specifičnost na koju moram da vam skrenem pažnju. On (Krišna) govori o četiri Manua. Zašto govori o četiri? Mi smo sada u sedmoj Manvantari, Vaivasvata Manvantari. Ako govori o prošlim Manuima, trebalo bi da pominje šest, ali on pominje samo četiri. U pojedinim komentarima su pokušali to da protumače na poseban način. Reč "Čatvaraha" je odvojena od reci "Manavaha", i učinjeno je da se ona odnosi na Sanaku, Sanandanu, Sanat-Kumaru i Sanat-Sudatu, koji takođe spadaju u sinove Prađapatija, rođene iz uma. Ali, to tumačenje je vodilo do krajnje besmislenog zaključka i dovelo dotele da ta rečenica protiveći samoj sebi. Osobe na koje se aludira u tekstu u toj rečenici su okarakterisane na jasan način. Dobro je poznato da su Sanaka i ostali odbili da stvaraju, mada su drugi sinovi pristali; zato, kad se govori o osobama od kojih je čovečanstvo poniklo, bilo bi besmisleno da se ova četvorica uključe u taj spisak. Pasus se mora tumačiti bez razdvajanja te složenice na dve imenice. Tada će Manua biti četiri, a tvrdjenje će protivreći priči iz *Purana*, mada će biti u skladu sa okultnom teorijom. Prisetite se kako se tvrdi (u okultizmu) da smo mi danas u Petoj Korenskoj Rasi. Svaka Rasa se smatra *Santhathitom* određenog Manua. Sad, četiri Rase su prošle, ili, drugim recima, bilo je četiri prethodna Manua. (...)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

i spasitelj naše Rase, povezan sa *Semenom Života*, i fizički i duhovno. Ali, zasad, iako govorimo o svim rasama, moramo da se pozabavimo samo sa prve dve.

"Potop" je nesumnjivo *sveopštepredanje*. "Ledenih doba" je bilo mnogo, a isto tako je bilo i "Potopa" iz raznih razloga. Stokvel (*Stockwell*) i Krol nabrajaju nekih šest ledenih doba i posledičnih Potopa - najranije datiraju od pre 850.000 godina, a najskorije od pre 100.000 godina.¹⁵ Ali, koji je *naš* Potop? Sasvim sigurno onaj prvi, iz najdrevnije prošlosti; onaj koji je konačno zbrisao poslednja poluostrva Atlantide, počevši od Rute i Daitje, a završno sa (srazmemo) malim ostrvom koje pominje Platon. To pokazuje slaganje izvesnih detalja u svim legendama. To je bio poslednji potop tako divovskih razmera. Mali potop, čije je tragove baron Bansin našao u Centralnoj Aziji i koji je datirao na 10.000 godina pre nove ere, nema никакве veze sa Msveopštim Potopom, ili Nojevim potopom - koji predstavlja čisto mitski prikaz starih predanja - pa čak ni sa potapanjem poslednjeg ostrva Atlantide; ali, ima bar neku etičku vezu.

Naša Peta Rasa (neincirani članovi), koja sluša o mnogim potopima, zbumenja je i danas zna samo za jedan. Taj jedanje, izmenivši mesta kopna i mora, već promenio izgled čitave planete.

Možemo da uporedimo predanja Peruanaca koji kažu:

Inke, njih *sedam* na broju, ponovo su naselile Zemlju nakon potopa.

(Coste I, IV, str. 19)

Humbolt pominje meksičku verziju iste legende, ali donekle braka detalje legende o američkom Noju koja postoji i danas. Ipak, istaknuti prirodnjak pominje *dva puta po sedam* drugova i *božansku pticu* koja je išla ispred broda Asteka, što čini petnaest izabranika umesto sedam i četrnaest. To je verovatno bilo napisano pod nekim nesvesnim uticajem Mojsija, za koga se kaže daje pominjao petnaest Nojevih unuka koji su se spasli sa svojim dedom. Potom, Ksisutrus, haldejski Noje, spasenje i živ prenesen na Nebo - kao

¹⁵ *Smitosonijanski doprinos znanju*, XVIII; *Američki naučni žurnal*, XXX, XI, 456; i Krolova S(>wa i vreme. Lemurijaje potopljena, ali prvo je razorenă vulanskom erupcijom, a potom je potonula.

Stanza VI - Evolucija "Iz Znoja Rođenih "

Enoh - sa sedmoricom bogova, *Kabirim*, ili sedmoricom božanskih Titana, i kineski *Jao* ima sedam^gMra koje plove sa njim i koje će on oživeti kad pristane i upotrebiti ih kao "seme ljudi". Kad Oziris ulazi u kovčeg, ili solarni brod, on uzima sedam Zraka sa sobom, itd., itd.

Sanhoniaton govori o *Aleteima* ili Titanima (Kabirim) kao o savremenicima Agruerusa, velikog feničanskog boga (koga je Faber nastojao da poistoveti sa Nojem"); dalje, sumnja se daje ime "Titan" izvedeno iz *Tit-Ain* - "izvori ponora haosa"^h {*Tit-Theus* ili *Tityusie "božanskipotop"*}; i tako je pokazano da su Titanii, kojih ima sedam, povezani sa Potopom i sedam Rišija koje je spasao Vivasvata Manu.*

Oni su sinovi Kronosa (Vremena) i Ree (Zemlje), a kao Agruerus, Satum i Sidik predstavljaju jednu te istu ličnost; pošto se za sedam Kabira kaže da su sinovi Sidika ili Kronos-Satuma, Kabiri i Titanii su isto. Ovog puta je pobožni Faber bio u pravu kada je napisao:

Ne sumnjam da su sedam Titana i Kabira isto što i sedam Rišija induske *mitologije* (?) za koje se kaže da su se spasli u brodu zajedno sa Manuom, glavom (?) te porodice.

Ali, manje je srećno njegovo razmišljanje kad kaže:

Indusi su u svojim *divljim* legendama *ozbiljno iskrivili priču o Noju* (?!), pa ipak je izuzetno to što izgleda da se njihova religija drži broja sedam.'

Arguerus je *Kronos* ili Satum i to je prototip izraelskog Jehove. Pošto je povezan sa *Argom*, Mesecom ili Kovčegom spasa, Noje je mitološki isto što i Satum. Ali, onda se to ne može odnositi na zemaljski potop (vidi Faberove *Kabire*, tom I, 33, 43 i 45).

'''VidiiZ)/fi?..,tomII, str. 240.

Sanhoniaton kaže da su Titanii bili sinovi Kronosa, sedam na broju; on ih zove obožavaocima Vatre, Alete (sinovi Agnija?), i savremenicima potopa. Al-ait je bog Vatre.

A tih sedam su potekli od Arijevacca, a ne Semita, dok su Jevreji svoje brojeve dobili od Haldejaca.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

Tu kapetan (pukovnik) Vilford veoma opravdano primećuje: da su možda sedam Manua, sedam Bramadika i sedam Rišija jedno te isto i zapravo se radi samo o sedam osoba ukupno/" Sedam Bramadika su bili Pradapati, ili gospodari "Pradasa stvorenja".

Od njih se rodilo čovečanstvo, i oni su verovatno isto što i sedam Manua. (...) Tih sedam velikih predaka ljudske rase su stvoreni da bi popunili Zemlju stanovnicima.

(Azijiska istraživanja, tom V, str. 246)

A Faber dodaje da je:

(...) sličnost Kabira, Titana, Rišija i Nojeve porodice isuviše izrazita da bi se pripisala pukom slučaju.[^]

Faber je naveden na tu grešku i shodno tome je čitavu svoju teoriju o Kabirima izgradio na činjenici daje ime Jafeta iz svetih spisa na spisku Titana koji je naveden u jednom stihu iz *Orfičkih himni*. Prema Orfeju, imena sedam "Spašenih" Titana (koje Faber odbija da poistoveti sa *nepobožnim* Titanima, njihovim potomcima) bila su Kej, Krij, Fork, Kronos, Okean, Hiperion i *Japet*:

KoTov T8, KpotoV TE |aF>.av, OopKuv 18 Kpaiaiov,
Kal Kpovov, 'QK8av6v 5', 'Y7i8pioa T8, 'la7i:8T6vTS.

(*Orph. apud Proclum. U Timeju, knj. V, str. 295*)

Ali, zašto ne bi vavilonjanski Ezra mogao da uzme ime *Japet* za jednog od Nojevih sinova? Kabiri, koji su Titani, prema Arnobiju (*Arnobius*) takođe se nazivaju Mani, a njihova majka Mania (*Adversum Gentes*, knj. III, str. 124). Zato Indusi mogu sa daleko više razloga da tvrde da Mani znače njihove Manue, a da je Mania ženski Manu (vidi *Ramajanu*). Mania je Ila ili Ida, žena i čerka Vaivasvata

²⁰

Sedam pojedinačnih Sinova Boga, ili Pitara i Pitrija; takođe, u tom slučaju, sinovi Kronosa ili Satuma (*Kala* "vreme") i *Spašeni*, kao Kabiri i Titani, što njihovo ime - "lunarnipreci" pokazuje, pošto je Mesec *Kovčeg* (Ark) ili Arga, u vodenom bezdanu prostora.

[^] Vidi *Kabiri*, tom I, str. 131.

Stanza VI - Evolucija "Iz Znoja Rođenih "

Manua, sa kojom je "začeo rasu Manua". Poput *Ree*, koja je majka Titana, ona je Zemlja (Sajana je smatra boginjim Zemlje) i predstavlja samo drugo izdanje i ponavljanje Vak. I *Ida* i *Vak* su se pretvorili u muškarce i žene; *Ida* je postala Sudjumna, a *Vak*, "ženski Virad": ona se pretvara u ženu da bi kaznila Gandarve; jedna verzija se odnosi na kosmičku i božansku teogoniju, a druga na kasniji period. Amobijevi *Mani* i *Mania* predstavljaju imena indijskog porekla, koja su usvojili i iskrivili Grci i Rimljani.

Zato ovo preuzimanje nije slučajno, već predstavlja posledicu jednog arhajskog učenja koje je bilo zajedničko za sve, a Jevreji, preko Ezre, autora osavremenjenih knjiga Mojsijevih, najkasnije su ga usvojili. Tako su spontano oni preuzimali svojinu drugih, pa Beroz (*Antiquitates Libyaæ*, 1, fol. 8), pokazuje daje *Titeja* - koju Diodor predstavlja kao majku Titana ili *Diluvijana* (vidi *Bibliju*, knj. III str. 170) - bila *Nojeva žena*. Zato ga Faber naziva *pseudo-Berozom*, pa ipak tu informaciju prihvata da bi pridodao još jedan dokaz tome da su pagani sve svoje bogove pozajmili od Jevreja, preobrazivši patrijarhalne predloške. Po našem skromnom mišljenju, to je jedan od najboljih mogućih dokaza daje upravo obmuto. To je onoliko jasno koliko činjenice mogu da pokažu da su *h\b\ij\ke pseudoličnosti* sve pozajmljene iz paganskih mitova, ako već moramo da ih nazivamo mitovima. To, u svakom slučaju potvrđuje daje Beroz bio prilično dobro svestan izvora *Postanja* i toga da ono ima isti kosmički i astronomski karakter kao i alegorije o Izidi-Ozirisu, Kovčegu i drugim simbolima povezanim za kovčegom. Jer, Beroz kaže daje "*Titea magna*", kasnije nazvana *Aretija*²² obožavana zajedno sa Zemljom, a to poistovećuje "Titeju", Nojevu suprugu, sa *Reom*, majkom Titana, i sa *Idom* - pošto obe ove boginje vladaju Zemljom i majke su Manua i Mana (ili

²²

Aretija je ženski oblik Artesa (egipatskog Marsa). Otuda haldejska (i hebrejska) reč **J^אTN** (*Arets*), "Zemlja". Autor *Potrage za znanjem* (*Beitrag zum Kenntniss*) (članak pod "Artes" Mars) navodi: "Addit Cedrenus {Salem I, 3}: *Stella Mariš ab Egyptiis vocatur ertosī (plantere, generare). Significant autem hoc omnis generis procreationem et vivificationem, omnisque substantie et materiae naturam et vim ordinantem alque procreantem.*" To je Zemlja kao "izvor bića" ili, kao što je objasnio autor *Izvora mera*, Arts je isto na hebrejskom i egipatskom, i oba sadrže prvobitnu ideju o *Zemlji kao izvoru*; upravo kao što su na samom hebrejskom, u drugom obliku, *Adam i Madium* (Mars) isto, i povezuju ideju o Zemlji sa Adamom u obliku *H-Adam-H*.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Tit-an-Kabira). "Titeja-Aretija" je, ipak, bila obožavana kao *Horhija*, kaže isti taj Beroz, a to je titula Veste, boginje Zemlje.

*Sicanus deificavit Aretiam, et nominavit eam lingua Janigend Horchiam.**

(Ibid, knj. VJol. 64)

Jedva da postoji neki pesnik iz istorijskog ili preistorijskog doba koji nije pomenuo potapanje dva kontinenta - često nazivanih ostrvima - u ovom ili onom obliku. Otuda i uništenje Flegije, pored Atlantide. Vidi Pausaniju i Nonusa:

Iz njene duboko ukorenjene osnove ostrvo Flegiju
Neumoljivi Neptun zaljulja, i potopi pod talase
Njene nepobožne stanovnike

(Dionizije, knj. XVIII, str. 310)

Faber je bio ubeden daje "ostrvo Flegija" Atlantida. Ali, sve te alegorije su manje ili više iskrivljeni odjeci induskog predanja o velikoj kataklizmi koja je zadesila Četvrtu Rasu, uistinu ljudsku, mada divovsku, onu koja je prethodila Arijevcima. Pa ipak, kao što je upravo rečeno, kao i sve druge legende i ova "o Potopu ima više od jednog značenja. Ona se u teogoniji odnosi *na prekosmički preobražaj, na duhovne međuodnose* - koliko god taj izraz mogao besmisleno da zvuči nekom naučniku - a takođe i na kosmogoniju koja je sledila, na veliki POTOP VODA (materije) u HAOSU, koju su probudili i oplodili oni Duhovni Zraci što su preplavili tajanstvenu differencijaciju u kojoj su isčezli - prekosmička misterija. Prolog za dramu Postojanja. Anu, Bel i Noje prethodili su Adamu Kadmonu, Adamu Crvenom i Noju, baš kao što su Erama, Višnu i Šiva prethodili Vaivasvati i ostalima" (vidi *Razotkrivenu Izidu*, tom II, str. 420 i dalje, gde su nagoveštena jedno ili dva od sedam značenja).

Sve to pokazuje da se/^o/M-sveopšti potop koji je poznat geologiji (prvo ledeno doba) morao dogoditi upravo u vreme u kome ga locira Tajna Doktrina, naime, 200.000 godina (zaokruženo) posle pojave na-

* (Lat.) - Sikanus je Aretiju proglašio boginjom, nazvavši je na jeziku Janigena Horhija. (nap. prev.)

Stanza VI - Evolucija "Iz Znoja Rođenih "

še PETE RASE, ili, otprilike, u vreme koje određuju gospoda Krol i Stokvel za prvo ledeno doba, tj. pre oko 850.000 godina. Otud, pošto navedeni poremećaj geolozi i astronomi pripisuju "ekstremnoj ekscentričnosti Zemljine orbite", a Tajna Doktrina ga objašnjava na isti način, ali sa dodatkom još jednog faktora, promene Zemljine ose - dokaz za ovo se može naći u *Knjizi Enohovoj*^{^^} ako ne razumemo uvijeni jezik *Purana* - sve to izgleda dokazuje da su drevni narodi znali ponešto o "savremenim otkrićima" nauke. Enohova izjava o "velikom nagibu Zemlje" koja je "u mukama" veoma je značajna i jasna.

Zar to nije očigledno? Nua je Noje, koji *plovi* vodama u svojoj *arci* (kovčegu), a arka je amblem Arge, ili Meseca, ženskog principa; Noje je "duh" koji pada u materiju. Čim se spusti na Zemlju mi ga nalazimo kako sadi vinograd, piće vino i opija se njime, tj. čisti duh postaje opijen čim se potpuno utamniči u materiji. Sedam poglavља *Postanja* predstavljaju samo drugačije verzije prvog. Zato, dok u njemu piše: "I tama bese nad licem dubine. A Duh Božji se kretaše po licu voda", u poglavljу VII se kaže "(...) i vode prevlađaše (...) i kovčeg ode (sa Nojem, duhom) po licima voda". Tako je Noje, ako jeisto što i haldejski Nua, duh koji oživljava *materiju*, potonji Haos, koji je predstavljen DUBINOM, ili Vodama Potopa. U vavilonjanskoj legendi (prekosmičko je stopljeno sa zemaljskim događajima) Ištar (Astarta ili Venera, lunama boginja) je ona koja zatvara kovčeg i šalje "goluba da potraži kopno" (*Razotkrivena Izida*, tom II, str. 423 i 424).

Džordž Smit u *Tablicama* napominje najpre stvaranje Meseca, a potom Sunca:

Njegova lepota i savršenstvo su uzvišeni, kao i pravilnost njegove orbite, koja je dovela dotle da se on smatra nekom vrstom sudiјe i onog koji uređuje svet.

Ako bi se ta priča odnosila naprosto na kosmogonijsku kataklizmu - čak i da je ona bila sveopšta - zašto bi boginja Ištar ili Astarta, Mesec, govorila o *stvaranju Sunca* nakon potopa? Vode su se možda popele do visine planine *Nizir* (Haldejska verzija), ili Džebel Džuddi (planine iz potopa u arapskim legendama), ili pak Ararata (iz biblijske priče), pa čak i Himalaja (iz induskog predanja), pa ipak

" Poglavlje LXIV, odelj. XI.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

nisu dosegle Sunce: i *sama Biblja* se zaustavila pred takvim čudom! Očigledno je potop naroda koji su ga prvi zabeležili imao drugo značenje, manje problematično i daleko manje filozofska od *sveopštег* potopa, o kome ne postoje nikakvi geološki tragovi.

Pošto su sve takve kataklizme periodičke i cikličke, i pošto Manu Vaivasvata figuriše kao *generički* karakter, u raznim okolnostima i događajima (vidi u daljem tekstu "Sedam Manua Covečanstva"), izgleda da nema ozbiljnih prgovora pretpostavci daje prvi "veliki potop" imao kako alegorijsko, tako i kosmičko značenje, i da se on odigrao na kraju Satja Juge, "doba Istine", kad se *Druga Korenska Rasa*, "Manui sa kostima", po prvi put pojavit će "Iz Znoja Rođeni"/"

Drugi Potop - takozvani "sveopšti" - koji je pogodio Četvrtu Rasu (koja se danas u teologiji zgodno smatra "prokletom rasom divova", KAINITIMA i "Hamovim sinovima"), jeste onaj potop koji je geologija prva primetila. Ako se pažljivo uporede razne priče Haldejaca i ostala egzoterička dela drugih naroda, videće se da se sva ona slažu sa ortodoksnom pričom koja je saopštena u bramanskim knjigama. I možda će biti primećeno da u prvoj priči "na Zemlji još nema nijednog Boga, niti smrtnika" kad se Manu Vaivasvata iskrcava na Himavat, u drugom je Sedmorici Rišija dopušteno da ga prate, što pokazuje da se neke priče odnose na zvezdani i kosmički POTOP pre takovanog stvaranja, a druge na stvarni voden potop. U *Satapatha Bramani* Manu otkriva daje "Potop zbrisao sva živa bića i da je jedino on preostao" - tj. od prethodnog razlaganja *Univerzuma*, ili *Maha-Pralaje* po završetku Dana Brame ostalo je jedino *seme života*, a *Mahabharata* govori naprosto o geološkoj kataklizmi koja je zbrisala gotovo čitavu Četvrtu Rasu da bi načinila mesto za Petu. Zato je u našoj ezoteričkoj kosmologiji Vaivasvata Manu prikazan u tri različita određenja:²⁵ {a) kao "Korenski Manu" na Planeti A u

Svi slični izrazi su objašnjeni u "Antropogenezi" ovog dela, kao i na drugim mestima.

²⁵

Moramo da se setimo kako je u hinduskoj filozofiji svaka diferencirana jedinica takva jedino kroz cikluse Maje, postoje u suštini jedno sa Svevišnjim ili Jednim Duhom. Otuda nastaje očigledna zbrka i protivrečnost u raznim *Purana*, a povremeno i u jednoj te istoj *Purani*, u pogledu jedne te iste ličnosti. Višnu - kao Brama sa mnogo oblika i kao Brama (neutralni) - je jedno, pa ipak se kaže daje on svih 28 Vjasa (*Višnu Purana*).

Stanza VI-Evolucija "Iz Znoja Rođenih"

Prvom Krugu, *{b}*) kao "seme života na Planeti D u Četvrtom Krugu i (c) kao "Seme Čoveka" na početku svih Korenskih Rasa - posebno u našoj Petoj Rasi. Na samom njenom početku, tokom Dvapara Juge^{**} dogodilo se uništenje prokletih čarobnjaka, "onog ostrva (Platon govori samo o njihovom poslednjem ostrvu) iza Herkulovih Stubova, u Atlanskom okeanu, sa koga se lako plovilo do drugih ostrva u susedstvu drugog *velikog kontinenta*" (Amerike). To "Atlantsko" ostrvo bilo je povezano sa "*Belim Ostrvom*", a to Belo Ostrvo je bilo Ruta; ali, to nije bila Atala, ni "*Beli Đavo*" pukovnika Vilforda (vidi *Azijska istraživanja*, tom VIII str. 280). Ako se izračuna da, prema sanskrtskim tekstovima, Dvapara Juga traje 864.000 godina, a da je Kali Juga počela pre samo oko 5.000 godina, onda se to uništenje dogodilo tačno pre 869.000 godina. A opet, te cifre se ne razlikuju mnogo od onih koje saopštavaju geolozi, koji prvo "ledeno doba" smeštaju u period od pre 850.000 godina.

u svakoj Dvapari (trećem) dobu, *Višnu, u liku Vjase*, dali *Vedu*, koja je jedno, na četiri i više delova. Veliki Riši je dvadeset osam puta preuređivao *Vedu* u Vaivasvata Manvantari, u Dvapara Jugi (...) i sliodno tome, dvadeset osam Vjasaje umrlo (. . .) njih koji su bili *u obliku Veda Vjasa*, koji su bili Vjase svojih perioda. (. . .)

(*Knjiga II, pogl. III*)

Ovaj svet je Brama, u Brami, od Brame (. . .) izvan ovog ne postoji druga spoznaja.

Potom, opet:

U Prvoj Manvantari bilo je sedam slavnih Vasištinih sinova, koji su u *Trećoj Manvantari* bili sinovi Brame (tj. Rišiji), slavni potomci Urde.

To je jasno: Čovečanstvo Prve Manvantare Je takođe i čovečanstvo sedme i svih koje su bile između. Čovečanstvo Prve Korenske Rase je čovečanstvo *Druge, Treće, Četvrte, Pete, itd.* Do poslednje ono predstavlja cikličko i stalno reinkarniranje Monada koje pripadaju Đan Kohanima našeg planetarnog lanca.

Dvapara Juga se razlikuje za svaku rasu. Sve rase imaju sopstvene cikluse, što znatno razlikuje stvari. Na primer. Četvrta pod-Rasa Atlantidana bila je u svojoj Kali Jugi kada je uništena, u vreme kada je Peta Rasa bila u svojoj Satja ili *Krita* Jugi. Arijevska rasa je sad u svojoj Kali Jugi, i biće u njoj još 427.000 godina, dok su razne "familije Rasa" zvane Semiti, Hamiti, itd., u svojim posebnim ciklusima. Šesta pod-rasa koja dolazi - koja može da započne veoma skoro - biće u svom Satja (Zlatnom) dobu dok mi budemo žnjeli plodove naše nepravednosti u našoj Kali Jugi.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Potom je "stvorena žena koja je došla Manuu i *izjavila daje ona njegova čerka, sa kojom je on živeo i začeo potomstvo Manua*"\ To se odnosi na fiziološki preobražaj polova tokom Treće Korenske Rase. Alegorija je isuviše providna da bi bilo potrebno da se naširoko objašnjava. Naravno, kao što smo već primetili, pri odvajanju polova, jedno androgino biće bi moralno svoje telo da podeli na dve polovine (kao u slučaju Brame i Vak, pa čak i Adama i Eve), i zato je njegova žena, u izvesnom smislu, i njegova čerka, baš kao što bi on bio njen sin, "meso njegovog (i njenog) mesa i kost njegove (i njene) kosti". Takođe bi trebalo obavezno imati na umu da nijedan od naših orijentalista još nije naučio da se snalazi u tim "protivrečnostima i zapanjujućim besmislicama", kako neki nazivaju *Purane*, kao i tome da spominjanje Juge može da znači Krug (Ciklus), Korensku Rasu, često i *Pod-Rasu*, ali i to da se stranica okrenula daleko u prošlost prekosmičke teogonije. To dvostruko i trostruko značenje dokazuju razna pozivanja na naizgled jednu te istu individuu koja nosi isto ime, dok se, zapravo, oni odnose na događaje koje dele čitave Kalpe. Haje dobar primer za to. Ona je najpre predstavljena kao jedan lik, a potom kao drugi. U egzoteričkim legendama se kaže daje Manu Vaivasvata, koji je žudeo da stvori sinove, ustanovio žrtvu Mitri i Varuni, ali, greskom bramana koji je vršio službu, dobio je jedino čerku - Ilu. Potom, "naklonošću bogova", *njen pol sepromenio* i ona postaje muškarac, *Sudjumna*. Potom se ona opet pretvara u ženu i tako dalje; priča dodaje da su Šiva i njegova supruga bili zadovoljni time da "ona mesec dana bude muškarac, a mesec dana žena". To je direktno ukazivanje na Treću Korensku Rasu, čiji su ljudi bili androgini. Ali, neki veoma učeni orijentalisti (vidi *Klasični rečnik hinduizma*) misle i izjavljuju daje "Ila prvobitno bila namirnica, hrana, ili bujica mleka; otuda reka pohvala, personifikovana kao boginja govora". Međutim, "neupućenima" nije rečeno zašto bi "bujica mleka" ili "reka pohvala" naizmenično bila *muško* i *žensko* ukoliko zaista ne postoji neki "unutrašnji dokaz" koji su okultisti prevideli.

U svom najmističkijem značenju, sjedinjenje Manua-Svajambhuve sa Vak-Satarupom, njegovom sopstvenom čerkom (to je bilo prvo "umanjivanje" dualnog principa čiji drugi i treći oblik predstavljaju Vaivasvata Manu i Ila), u kosmičkom simbolizmu predstavlja Korenski život, zametak iz koga niču svi solarni sistemi, svetovi, andeli i bogovi. Jer, kako kaže Višnu:

Stanza VI-Evolucija "IzZnoja Rođenih"

- . Od Manua sve stvoreno, bogovi, Asure, ljudi moraju nastati
On mora stvoriti svet, ono što se kreće i ono što se ne kreće. (. . .)

Ali, mogli bismo se susresti sa još žešćim protivnicima nego što su to zapadnjački naučnici i orijentalisti. Ako bi bramini mogli da se saglase sa našim učenjem u pogledu brojki, nismo baš sigurni da neki od njih, ortodoksnii konzervativci, ne bi prigovorili načinima razmnožavanja koji se pripisuju njihovim Božanskim Pitrijima. Bićemo pozvani da pokažemo dela iz kojih smo citirali, ali čemo mi pozvati njih da čitaju sopstvene *Purane* malo pažljivije, sa pogledom usmerenim na ezoterijsko značenje. A potom, opet ponavljamo, pod velom manje ili više providnih alegorija, oni će naći da sve što smo ovde izneli potvrđuju njihova sopstvena dela. Već smo dali jedan ili dva primera u pogledu pojave Druge Rase, koja se naziva "Iz Znoja Rođeni". Ta alegorija se smatra bajkom, pa ipak ona krije psihofiziološki fenomen i jednu od najvećih misterija prirode.

Ali, u pogledu hronologije koja je ovde izneta, prirodno je da se zapita:

DA LI JE MOGUĆE DA JE ČOVEK POSTOJAO PRE 18.000.000 GODESTA?

Okultizam dajepotvrdan odgovor na ovo pitanje, uprkos svim naučnim prigovorima. Staviše, taj period pokriva samo *Coveka Vaivasvata Manua*, tj. muške i ženske entitete koji su se već podelili na polove. Moguće je da su dve i po rase koje su prethodile tome živele pre 30.000.000 godina, uprkos svemu što nauka može da kaže. Jer, geološke i fizičke teškoće koje se suprotstavljaju ovoj teoriji nisu mogle da postoje za *prvobitnog, eteričnog coveka* okultnih učenja. *Rešenje rasprave između neupućenih i ezoterijskih nauka zasniva se na vjerovanju i dokazu da unutar fizičkog postoji astralno telo*, pri čemu fizičko zavisi od astralnog. Izgleda daje Pol Dasije (*PaulD'Assier*), pozitivista, prilično jasno dokazao tu činjenicu,²⁷ a da i ne govorimo o svedočanstvima koja su se vekovima gomilala, uključujući i ona koja

²⁷ *Posmrtno čovečanstvo*, prevod H. S. Olkota, London \l

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

daju savremeni spiritualisti i mistici. Teško će biti da se ta činjenica odbaci u našem dobu provera, testova i očiglednih dokaza.

Tajna Doktrina smatra da, uprkos opštim kataklizmama i poremećajima na našoj planeti, koji su - pošto se ona nalazi u periodu najintenzivnijeg fizičkog razvoja, jer je Četvrti Krug središnja tačka čitavog života koji se nalazi na njoj - bili daleko užasniji i intenzivniji nego tokom bilo kojeg od prethodna tri Kruga (ciklusa njenog ranijeg psihičkog i duhovnog života i njenih polueteričnih stanja) u kojima je fizičko Covečanstvo postojalo poslednjih 18.000.000 godina.²⁸ Tom periodu je prethodilo razdoblje od 300.000.000 godina mineralnog i biljnog razvoja. Ovome će prigovoriti svi oni koji odbijaju da prihvate teoriju o čisto eteričnom čoveku "bez kostiju". Nauka, koja zna samo za fizičke organizme, osećaće se ozlojeđeno, a materialistička teologija još više. Ona prva će prigovarati na logičkim i razumnim osnovama, zasnovanim na unapred stvorenom uverenju da su svi živi organizmi uvek postojali na istom nivou materijalnosti u svim periodima, a ova poslednja na osnovu najbesmislenijih izmišljotina. Smešna tvrdnja koju obično iznose teolozi zasnovana je na nerealnoj prepostavci da ljudi na ovoj planeti (čitaj: hrišćani) imaju čast da budu jedina ljudska bića u čitavom Kosmosu, jedina koja naseljavaju neku planetu, pa su zato najbolji od svih.²⁹

²⁸ Profesor Njukomb kaže:

Toplota koju je razvilo sažimanje mogla je da traje samo 18.000.000 godina.

(*Popularna astronomija*, str 500)

Ali:

(. .) temperatura koja dopušta postojanje vode nije mogla biti dostignuta pre više od 10.000.000 godina

(*Vinčel, Život sveta*, str 556)

Ser V. Tomson, međutim, kaže daje čitav period očvršćivanja Zemljine kore trajao 18.000.000 godina, iako je ove godine on opet promenio mišljenje i sada dopušta daje Sunce staro samo 15.000.000 godina. Kao što ćemo pokazati u Dodatku, razilaženje mišljenja naučnika je toliko da se *naučnim* razmišljanjima uopšte ne može verovati.

²⁹

Esej *O mnoštvu svetova* (1853.) - anonimno delo, pa ipak je dobro poznato da gaje napisao dr Vjuel (*Whewell*) - predstavlja valjan dokaz za to. Ni-

Stanza VI-Evolucija "Iz Znoja Rođenih"

Okultisti, koji čvrsto veruju u učenje svoje osnovne filozofije, odbijaju prigovore i teologa i naučnika. Oni, sa svoje strane, smatraju da tokom tih perioda, kada mora daje vladala nepodnošljiva vrelina, čak i na polovima, ni uzastopni potopi, uzdizanje dolina i neprekidno premeštanje velikih voda i mora nisu mogli da naude ljudskom životu i organizmu *kakav pripisuju ranom čovečanstvu*. Ni raznolikost okoline punе štetnih gasova ni opasnost od jedva stvrdnute Zemljine kore nisu mogli da spreče Prvu i Drugu Rasu da se pojave čak ni u periodu karbona ili u samom silurijumu.

Tako su *Monade* kojima je bilo suđeno da ožive buduće Rase bile spremne za nove preobražaje. One su prošle kroz faze mineralnog, biljnog i životinjskog života, od najnižeg do najvišeg, i čekale su na svoj intelligentniji, ljudski oblik. Pa opet, šta su modelari mogli da rade osim da slede zakone Prirode u evoluciji? Da li su oni mogli, kao što doslovno stoji u *Bibliji*, da stvore Adama "Nalik na Gospoda Boga", ili kao što tvrdi Pigmalion u grčkoj alegoriji, Adama-Galateju od vulkanske praštine i udahnu živu dušu u Coveka? Ne; jer duša je već bila tu, skrivena u svojoj *Monadi*, i bio joj je potreban samo *omotač*. Pigmalion, koji ne uspeva da oživi svoj kip, i Bahak-Civo nazarenskih gnostika, koji ne uspeva da "izgradi ljudsku dušu u stvorenju", kao zamisao daleko su više filozofski od Adama kad se on uzme u doslovnom smislu, ili od biblijskih Elohim-Tvoraca. Ezoterička filozofija, koja uči spontanom rađanju - nakon što su Sišta i Pradapati bacili seme života na Zemlju - pokazuje da su

jedan hrišćanin ne bi trebalo da veruje ni u mnoštvo svetova niti u geološku starost ove planete, tvrdi autor; jer, ako se kaže da je ovaj svet samo jedan od mnogih svetova koji su božije tvorevine kao što je i on sam, da su svi oni naseđeni živim bićima, da ih nastanjuju intelligentna stvorenja koja poseduju volju, podložna zakonu i sposobna da ispolje slobodnu volju, tada bi postalo čudno da se misli kako ovaj naš svet predstavlja predmet Božje naklonosti i njegovog posebnog mešanja, njegove komunikacije i njegovih *Ličnih Poseta*... Može li se prepostaviti da je Zemlja centar moralnog i religioznog Univerzuma, pita on, ukoliko se u fizičkom Univerzumu ne mogu napraviti nikakve razlike? Nije li besmisleno da se držimo takve jedne tvrdnje (o mnoštву naseljenih svetova) kao što bi danas bilo besmisleno da se držimo Ptolemejeve hipoteze, koji je smestio našu Zemlju u centar našeg sistema? (...) Ovo je citirano po sećanju, ali *gotovo doslovno*. Autor ne uspeva da vidi kako takvom odbranom buši svoj sopstveni mehur od sapunice.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

niži andeli u stanju da *stvore jedino fizičkog čoveka*, čak i uz pomoć Prirode, pošto su razvili eterične oblike iz sebe i ostavili fizički oblik da polako evoluira od eteričkog, ili kako bi se to danas reklo, *protoplazmičkog* modela.

Sledeći prigovor bi bio daje "spontano razmnožavanje" zastara-la teorija. Pasterovi eksperimenti su je odbacili pre dvadeset godina, a profesor Tindal je protiv nje. Pa šta? Naučnici bi trebalo da znaju da, ako se zaista i pokaže daje spontano razmnožavanje nemoguće u današnjem svetu, u uslovima koji sada vladaju - što okultisti poriču - to i dalje ne bi bio dokaz da se ono nije moglo odigravati u druga-čijim kosmičkim okolnostima, ne samo u morima lorentijskog perio-dia, već čak i na tadašnjoj Zemlji koja je bila podložna kontrakcijama. Bilo bi interesantno da se zna kako bi nauka uopšte mogla da objasni pojavu vrsta i života na Zemlji, a posebno *Coveka*, ukoliko bi odba-cila i biblijsko učenje i spontano razmnožavanje. Međutim, Pasterova posmatranja daleko od toga da su savršena ili dokazana. Blanšar (*Blanchard*) i dr Lito (*Litaud*) odbacuju njihov značaj i pokazuju da ga ona i nemaju. Pitanje je zasad ostalo nerešeno, kao i ono drugo, "kada se, u kom periodu, život pojavio na Zemlji?" Što se tiče tvrd-nje da je Hekelova monera - pregršt soli! - resila problem porekla ži-vota, to je naprsto besmisleno. Oni materijalisti koji su skloni da pljuju na teoriju "Samopostećećeg" i "Samorođenog nebeskog čove-ka", predstavljenog kao eteričnog, astralnog čoveka, moraju nam op-rostiti što će se čak i početnik u okultizmu smejati nekim idejama savremene misli. Pošto je najučenije dokazano da prvobitna pregršt *protoplazme* (monera) nije ni životinja ni biljka, već ijedno i drugo, i da joj preci nisu *ni životinje ni biljke*, postoje ta monera tačka od koje počinje svako organizovano postojanje, na kraju nam kažu da *su monere same sebi preci*. To je možda veoma naučno, ali je istovreme-no i veoma metafizički; isuviše, čak i za okultiste.

Ako je spontano razmnožavanje danas promenilo svoje metode, možda zahvaljujući tome što se nagomilao materijal koji ima pri ru-ci, tako da gotovo ne može da se primeti, ono je bilo u punom zam-ahu prilikom nastanka zemaljskog života. Čak i najjednostavniji fizički oblici i evolucija vrsta pokazuju kojim putem ide Priroda. Krljuštavi divovski gušteri, krilati pterodaktil, megalosaurus i tride-set metara dugi iguandon iz kasnijeg perioda predstavljaju transfor-macije najranijih predstavnika životinjskog carstva koji su otkriveni

Stanza VI-Evolucija "Iz Znoja Rođenih"

u sedimentima prvobitnog doba. U nekom periodu su se sva ta pomenuta "prepotopska" čudovišta pojavila kao vlaknaste infuzorije, bez školjke ili kore, bez nerava, mišića, organa i pola, i razmnožavala se pupljenjem - kao što takođe čine mikroskopske životinje, arhitekti i graditelji naših planinskih lanaca, kako nas uči nauka. Zašto ne bi tako moglo da bude i sa čovekom? Zašto i on ne bi sledio isti zakon u svom rastu, tj. postepeno zgušnjavanje? Svaki čovek lišen predrasuda više bi voleo da veruje kako je prvobitno čovečanstvo isprva imalo eterični - ili, ako više volite, ogromni vlaknasti oblik nalik na pihtije, razvijen od bogova ili prirodnih "sila", koji je rastao, kondenzovao se milionima godina, postao divovski po svojim fizičkim impulsima i sklonostima, da bi se na kraju smestio u divovski, fizički oblik Čoveka Četvrte Rase - umesto da veruje kako je on (*bukvalno*) stvoren od zemaljske prašine, ili od nekog nepoznatog čovekolikog pretka.

Naša ezoterijska teorija ne sukobljava se sa naučnim činjenicama, osim na prvi pogleda, kako dr Vilson kaže, u svom pismu časopisu *Z«a«/e (Knowledge)* (23. decembar 1881.):

Evolucija - tačnije Priroda, u svetlosti evolucije - proučava se *tek oko dvadeset pet godina*. A to je, naravno, samo tren u istoriji ljudske misli.

I baš zbog toga mi ne gubimo nadu da će materijalistička nauka izmeniti svoje puteve i postepeno prihvatići ezoterijska učenja - čak i ako ih za početak odvoji od njihovih (za nauku) isuviše metafizičkih elemenata.

Da li je poslednja reč u pogledu ljudske evolucije izrečena? Prof. Haksli piše:

Svi (...) odgovori na velika Pitanja (Pravo Čovekovo mesto u Prirodi), za koje sledbenici njihovih predлагаča, ako ne i oni sami, tvrde da su *potpuni i konačni*, ostaju možda visokouvaženi i na ceni oko *sto godina*, a možda i dve hiljade godina (...)

(...) ali, vreme neizostavno pokazuje daje svaki od tih odgovora *bio puka aproksimacija istine — koja je bila prihvatljiva uglavnom zahvaljujući neznanju onih koji su je prihvatili, a postaje potpuno neprihvatljiva kad je ispitaju njihovi naslednici koji poseduju veće znanje. (!!)*

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Da li bi taj istaknuti darvinista prihvatio mogućnost da se i njegov *majmunoliki predak ubroji* u ta "potpuno neprihvatljiva verovanja" u svetlosti "većeg znanja" okultista? *Ali, otkud onda divljaci?* Puko "podizanje na civilizovani nivo" ne objašnjava evoluciju oblika.

U istom pismu, *Evolucija čoveka*, dr Vilson priznaje još jednu čudnu stvar. Tako, u odgovor na pitanja koja je časopisu *Znanje* postavio "G. M.", on primećuje:

"Da li je evolucija izazvala bilo kakvu promenu u čoveku? Ako jeste, kakvu promenu? Ako nije, zašto nije?" - Ako odbijemo da priznamo (kao što čini nauka) daje čovek stvoren kao savršeno biće, a potom se degradirao, postoji samo jedna pretpostavka - pretpostavka o evoluciji. Ako se čovek uzdigao iz divljaštva do civilizovanog stanja, to je evolucija. *Mi još ne znamo, zato stoje takvo znanje teško steći, da li ljudski oblik podleže istim uticajima kao i oblik nižih životinja.* Ali, malo je sumnje u to da izdizanje iz divljaštva do civilizacije znači i podrazumeva "evoluciju" i to u značajnoj meri. Mentalno se ne može sumnjati u čovekovu evoluciju; večno rastuća sfera misli je iznikla iz malih i sirovih početaka, kao i sam jezik. Ali, čovekov način života, njegova moć da se prilagodi svom okruženju i bezbrojnim drugim okolnostima čini veoma teškim da se prate činjenice i tok njegove "evolucije".

To "veoma teško" trebalo bi evolucioniste da upozori da budu oprezniji u svojim tvrdnjama. Ali, zašto bi evolucija bila *nemoguća* "ako je čovek stvoren kao savršeno biće, a potom se degradirao"? U najboljem slučaju to se može odnositi na *spoljašnjeg, fizičkog čoveka*. Kako je primećeno u *Razotkrivenoj Izidi*, darvinovska evolucija počinje od sredine, umesto da za čoveka, kao i za sve ostalo, počne od univerzaliteta. Aristotelovsko-bekonovski metod možda ima svojih prednosti, ali je dosad nesumnjivo pokazao svoje nedostatke. Pitagora i Platon, koji su od Univerzalnog išli naniže, u svetlosti savremene nauke su se danas pokazali učenijim od Arisotela. Jer, on se suprotstavljao i opovrgavao ideju o revoluciji zemlje, pa čak i njenom okruglom obliku. U jednom njegovom spisu стоји:

Gotovo svi oni koji tvrde da su proučavali nebo u njegovoj uniformnosti, tvrde daje Zemlja u njegovom centru, ali filozofi

Stanza VI - Evolucija "Iz Znoja Rođenih "

italijanske škole, drugačije zvani pitagorejcima, uče potpuno su-
„ protno (. . .)

Zato što su *ia)* pitagorejci bili Inicijati i *{b)* primenjivali deduktivni metod, dok se Aristotel, otac induktivnog sistema, žalio na one koji su učili "daje u središtu našeg sistema Sunce, a Zemlja je samo jedna zvezda, čije rotaciono kretanje oko istog centra proizvodi dan i noć" (videti *De Caelo*, knjiga I I , pogl. 13). Isto je i što se tiče čoveka. Teorija kojoj se poučava u Tajnoj Doktrini, a koja se danas izlaže, jedina je koja može a da ne upadne u besmislenost tvrdnje o "čudesnom" čoveku koji je stvoren od zemaljske prašine, ili u još veću neistinu o čoveku koji se razvio od mrvice krečnjačke soli (bivše protoplazmičke monere), čime se objašnjava njegova pojava na Zemlji.

Analogija]Q vodeći zakon Prirode, jedina Arijadnina nit koja može da nas vodi kroz njene nerazmrse puteve, ka njenim prvobitnim i krajnjim misterijama. Priroda kao kreativna moć je beskrajna i nijedna generacija naučnika koja se bavi pirodnim naukama ne može da se pohvali daje nabrojala čitav spisak njenih puteva i metoda, koliko god da su jednoliki zakoni pomoću kojih ona deluje. Ako možemo da zamislimo loptu Vatrene Magle koja postepeno, dok se eonima kotrlja u međuzvezdanim prostorima, postaje planeta, kugla koja sama svetli, da bi se pretvorila u svet *nastanjeni* ljudima ili Zemlju, promenivši se tako od mekog uobičenog tela u kamenitu kuglu, i ako vidimo kako se sve na njoj razvilo od pihtijaste mase bez jezgra koja postaje sarkod⁵¹" ili *monera*, potom prelazi kroz svoje *protističko stanje*⁵² u oblik životinje, da bi izrasla u čudovišne gmizavce mezozojskog doba; potom se opet smanjuje u (relativno) patuljastog krokodila, koji se danas javlja samo u tropskim predelima, i u svuda odomaćenog guštera⁵³ - zašto bi jedino čovek izbegoao tom

Uopšte poznatijeg kao *protoplazma*. Tu supstancu je daleko ranije prof. Dižarden Bomec (*Dujardin Beaumetz*) nazvao "sarkod"⁵¹

Monera je zaista "protejska". Kako piše Hekel, one nisu ni životinje "ni biljke" - "(. . .) čitavo telo monere samo je jedna potpuno homogena čestica belančevine čvrsto srasla" (*Journal of Microscopic Science, januar 1869., str 28*).⁵²

Pogledajte *Iguanodona* mezozojskog doba - čudovište dugačko 30 metara - koje se danas preobrazilo u malog južnoameričkog guštera iguanu. Narodna predanja o divovima iz drevnih vremena i njihovo pominjanje u svim mitologijama, uključujući i *Bibliju*, mogu se jednog dana pokazati kao zasnovana na

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

opštem zakonu? "U to vreme na Zemlji su postojali divovi" kaže *Postanje*, ponavljajući tvrdnje ostalih istočnačkih svetih spisa; a *Titani* su zasnovani na antropološkim i fiziološkim činjenicama.

I kao što su Ijuskari sa tvrdim oklopom nekad bili pregršt pihtijaste mase, "potpuno homogena čestica belančevine u čvrstom stanju", takav je bio i spoljašnji omotač prvobitnog čoveka, njegov rani "kaput od kože", *plus* besmrtna duhovna monada i privremeni psihički oblik i telo unutar te kože. Savremeni, čvrsti, mišićavi čovek, gotovo neprobojan za sve klimatske uslove, bio je pre otprilike 25.000.000 godina (baš kao stoje Hekelova monera, striktno govoreći, "organizam bez organa") jedna potpuno homogena supstanca sa telom od bezoblične belančevine koje je samo spolja imalo ljudski oblik.

Nijedan čovek od nauke danas nema prava da smatra kako su u pogledu hronologije braminske cifre preterane, jer njihovi sopstveni proračuni često daleko premašuju tvrdnje ezoterijske nauke. To se može lako pokazati.

Helmholc je proračunao da hlađenje Zemlje sa 2.000°C na 200°C mora daje trajalo najmanje 350.000.000 godina. Izgleda da zapadnjačka nauka u celini (uključujući i geologiju) pripisuje našoj planeti starost od oko 500.000.000 godina. Međutim, ser V. Tomson ograničava pojavu najranijeg biljnog života na period pre 100.000.000 godina - a ta tvrdnja znatno protivreči arhajskim zapisima. Štaviše, u nauci se proračuni svakodnevno menjaju. U međuvremenu, neki geolozi se veoma protive takvom ograničenju.

Folger (*Volger*) računa daje vreme koje je potrebno da se natolaze sedimenti koji su nam poznati moralo da iznosi najmanje 640 miliona godina (...)

I prostor i vreme su beskonačni i večni.

Zemlja kao materijalno biće je zaista beskrajna; jedino se promene kroz koje je prošla mogu meriti konačnim periodima vremena.

(*Burmajster*)

činjenicama u prirodi, a sama logika bi nas navela da ta predanja prihvativimo kao naučne činjenice.

Stanza VI - Evolucija "Iz Znoja Rođenih "

Zato moramo da prepostavimo kako zvezdano nebo nije naprosto u prostoru, u šta astronomi ne sumnjuju, već takođe i u vremenu, bez početka i kraja; da ono nikad nije stvoreno i daje neuništivo.

[Vidi Čolbea (Czolbe)f^

Čolbe ponavlja tačno ono što kažu okultisti. Ali, možda će nam reći da arijevski okultisti nisu znali ništa o tim kasnijim razmišljanjima.

Oni čak nisu znali ni daje Zemlja okrugla.

[Koleman (Coleman)]

Višnu Purana sadrži odgovor na to, odgovor koji je prisilio određene okultiste da razrogače oči:

(. . .) Sunce je čitavo vreme smešteno usred dana, i nasuprot počići na svim *Dvipama* (kontinentima), Maitreja. Ali su izlazak i zalazak Sunca neprekidno *uprotni jedan drugom* ~ i, na isti način, svim kardinalnim tačkama, pa i tačkama preseka, Maitreja; ljudi govore o izlasku Sunca kada ga vide; a tamo gde Sunce nestaje za njih je njegov zalazak. Za Sunce, *koje je uvek najednom te istom mestu*, nema ni izlaska ni zalaska jer ono što se zove izlazak i *zalazak* znači samo da se Sunce vidi i da se *ne vidi*.

(Višnu Purana, knj. II, pogl. VIII)

Na ovo Ficedvard Hol *{Fitzedward Hall}* primećuje:

U ovom pasusu se poučava izrazitom heliocentrizmu. Međutim, malo dalje se tome protivreči.

Protivreči se *namerno jer je* to bilo tajno učenje iz hramova. Martin Haug je primetio isto učenje u drugom jednom pasusu. Nema smisla klevetati Arijevce.

Da se vratimo hronologiji geologa i antropologa. Plašimo se da nauka nema razumnih osnova da se suprotstavi gledištima okultista u tom pogledu. Jedino što se zasad može reći je to da "u prvobitnim sedimentima nije nađen nikakav trag čoveka, najvišeg organskog bića čitave tvorevine, osim u najvišem, takozvanom aluvijalnom sloju". Da čovek *nije najmlađi član porodice sisara*, već prvi u *ovom Krugu*,

³³ *Sila i materija* od L. Blihnera, priredio Dž. F. Kolingvud, str 64.

TAJNA DOKTRINA » ANTRPOGENEZA

činjenica je koju će nauka biti prisiljena da prizna jednog dana. Veoma uvaženi autoriteti u Francuskoj su već raspravljali o sličnim pogledima.

De Kvatraž je dokazao, a nauka to *ne može* da porekne, da je čovek živeo u periodu srednjeg tercijara, i u geološkom dobu *kad nije postojao nijedan primerak danas poznatih vrsta sisara.*³⁴ *h\i*, čak i ako prepostavimo da njegovo postojanje u eocenu nije još dokazano, koliko je vremena prošlo od perioda krede? Svesni smo činjenice da se jedino najsmeliji geolozi usuđuju da smeste čoveka u period ranije od miocena. Ali, pitamo mi, koliko traju ta doba i periodi od vremena mezozoika? O tome, posle mnogo nagađanja i prepirkki, nauka čuti, a najveći autoriteti su bili prisiljeni da na to pitanje odgovore: "Ne znamo". To bi trebalo da pokaže kako ljudi od nauke u tim stvarima nisu ništa veći autoriteti od običnih ljudi. Ako je, prema prof. Haksliju, "vreme tokom kojeg se odvijalo stvaranje uglja bilo šest miliona godina,"³⁵ koliko je još miliona godina bilo potrebno da se popuni vreme od perioda Jure ili sredine tzv. doba "reptila" (kad se pojavila Treća Rasa), do miocena, kad je glavnina Četvrte Rase bila potopljena?"*

Autorka ovog dela je sasvim svesna da su ti stručnjaci, čiji su proračuni perioda Zemlje i čoveka najslobodniji, uvek imali za protivnike većinu koja se usteže. Ali, to veoma malo dokazuje, pošto se na duge staze, ili čak uopšte, retko pokazuje daje većina u pravu.* Harvej (*Harvey*) je niz godina bio usamljen. Oni koji su govorili o preplavljanju Atlanskog okeana parobrodom u svoje vreme

³⁴ *Uvod u proučavanje ljudskih rasa.*

³⁵ *Suvremena nauka i suvremena misao*, od S. Lenga, str. 32.
Ezoterijski budizam, str. 70.

* U prilog ovoj postavci, kao i prethodno iznetim pogledima autorke u ovom poglavljiju, u kratkim crtama ćemo navesti neka otkrića nauke XX veka.

Nemački naučnik Hans Rek pronašao je, 1913. godine, u Olduvija Džordžu, Tanzanija, celovit, a po anatomskim osobinama jednak današnjem, ljudski kostur star preko 1.000.000 godina.

Brajan Paterson i V. V. Hauels pronašli su 1965. godine iznenadjuće savremen humerus (nadlakticu) u Kanapoi, Kenija. Naučnici su ustanovili daje humerus star preko 4.000.000 godina. Henri M. Mekhenri i Roberto S. Koručini, sa kalifornijskog univerziteta, izjavili su daje humerus iz Kanapoa "gotovo is-tovetan onom kod savremenog čoveka".

Stanza VI-Evolucija "IzZnoja Rodenih"

su bili u opasnosti da ih strpaju u ludnicu. Mesmer (*Mesmer*) je do nedavno (u enciklopedijama) svrstavan, zajedno sa Kaljostrom (*Cagliostro*) i Sen Žermenom, u šarlatane i uzurpatore. A danas, kad su gospoda Šarko (*Charco*) i Riše (*Richel*) potvrdili Mesmerove tvrdnje, a "mesmerizam" je pod njegovim novim imenom: hipnoza - lažni nos na veoma starom licu - prihvatile nauka, to baš ne povećava uvažavanje prema toj većini kad se vidi kako olako i nemamo ona tretira "hipnozu", "telepatske uticaje" i druge slične fenomene. Ukratko, ona govori kao daje verovala u njih još od vremena Solomona, i kao da samo pre nekoliko godina nije njene pristalice zvala "luđacima i uzurpatorima".^{^^}

Slično tome, Ričard Liki je pronašao femur (butnu kost) kod jezera Turkan, u Keniji, star oko 2.000.000 godina, čije anatomske osobine takođe odgovaraju onom kod savremenog čoveka.

Arheolozi koji su 1979. godine vršili iskopavanja u Laetoliji, Tanzanija, u istočnoj Africi, predvođeni gospodom Meri Liki, pronašli su otisak stopala u vulkanskom pepelu star preko 3.600.000 godina. Naučnici su utvrdili da je ovaj otisak stopala istovetan otisku stopala savremenog čoveka. Oni su isto tako ustanovili da su ta bića, čije su anatomske odlike vrlo bliske odlikama današnjeg čoveka, živela istovremeno kad i takozvani čovekoliki majmuni.

Slični pronalasci dešavali su se, tokom XX veka, širom sveta. Usled nedostatka prostora, izložićemo ovde samo ona najmarkantnija - i to u najkraćim mogućim crtama. Na prostorima Južne Amerike, u Argentini i Meksiku, pronađena su kamena oruđa stara preko 2.500.000 godina; u Kanadi i SAD, takođe su pronađena kamena orada, ali još starije izrade; zatim humanoidni skeletni ostaci na Javi, procenjeni kao zapanjujuće stari; zatim otkrića u evropskim zemljama, kao što su Francuska, Italija i drage; potom u Kini (pekinški čovek), Indiji itd. Da ne navodimo više, prepričaćemo čitaocu da potraži vrlo ilustrativnu knjigu na ovu temu - *Forbidden Archeology*, od Majkla A. Krema i Richarda L. Tomsona (*Michael A. Cremo & Richard L. Thompson*), (nap. ured.)

' Istu sudbinu će doživeti i spiritualistički fenomeni i sve dmge spoljašnje manifestacije *unutrašnjeg Čoveka*. Od vremena Hjuma, čija su istraživanja kulminirala u nihilističkom idelizmu, psihologija je postepeno promenila svoje stavove u grabi *materijalizam*. Hjum se smatra psihologom, a ipak je on *apriori* odbijao mogućnost fenomena u koje danas veruju milioni, uključujući i mnoge naučnike. Hilodealisti današnjeg vremena su grabi *nihilisti*. Škole Spensera i Bejna su pozitivističke i materijalističke, a uopšte nisu metafizičke. To je *jchizam*, a ne *psihologija*; ona nas isto tako malo podseća na učenja vedante, kao što se pesimizam Sopenhauera i Fon Hartmana slabo pozivaju na ezoterijsku filozofiju, srce i dušu budizma.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Isti preokret u mišljenju čeka i tvrdnju o dugom vremenskom periodu koji ezoterijska filozofija smatra periodom polnog i fiziološkog čovečanstva. Tako ima šanse da čak i Stancu koja kaže: "Iz uma rođeni, Bez kostiju, rodili su iz volje one sa kostima", dodajući da se to dogodilo u središnjem periodu *Treće Rase* pre 18.000.000 godina - prihvate budući naučnici.

Što se tiče ideja XIX veka, čak će nam i neki lični prijatelji, koji nenormalno poštuju vrludave zaključke nauke, reći daje ta tvrdnja besmislena. Koliko će još nevero vatnije izgledati naša sledeća tvrdnja koja se usuđuje da izjavi kako je starost *Prve Rase* milionima godina veća od pomenutog perioda. Jer, iako prave cifi-e nisu rečene, a nemoguće je sa *izvesnošću* govoriti o evoluciji prvobitnih Božanskih Rasa, bilo do ranih sekundarnih ili primarnih geoloških doba, jedno je jasno: da period od 18.000.000 godina, koji obuhvata trajanje po-/nog, *fizičkog* čoveka, mora da se u ogromnoj meri produži ako hoćemo da uzmemо u obzir čitav proces duhovnog, astralnog i fizičkog razvoja. Zaista, mnogi geolozi smatraju da bi trajanje kvatemamih i tercijarnih doba trebalo u znatnoj meri produžiti, a sasvim je sigurno da nikakvi zemaljski uslovi ne poništavaju pretpostavku o postojanju čoveka u doba eocena, mada dokazi za to tek treba da pristignu. Okultisti, koji smatraju da se pomenuti periodi prostim daleko u sekundarno doba ili doba reptila, mogu da se pozovu na g. de Kvatrafaža koji podržava moguće postojanje čoveka u tolikoj davnini. Ali, što se tiče najranije Korenske Rase, stvar je drugačija. Ako je gusta smeša pare, zasićena ugljenom kiselinom, koja se dizala sa tla ili se u obliku suspenzije nalazila u atmosferi od početka sedimentacije, predstavljava fatalnu prepreku za život ljudskih organizama kakve danas znamo, kako je onda, pitaćete, mogao da postoji prvobitni čovek? Zapravo, ta opaska nije na mestu. Ti zemaljski uslovi, kakvi su tada postojali, nisu dodirivali nivo na kome se odvijala evolucija *eteričnih astralnih* rasa. Tek u relativno nedavnim geološkim periodima je spiralni tok cikličkog zakona gurnuo čovečanstvo na najniži stepen fizičke evolucije - nivo grube materijalne uzročnosti. U tim ranim dobima odvijala se jedino *astralna* evolucija, a dva nivoa, astralni i fizički, ^* iako su se razvijali u paralelnim pravcima, nisu se direkt-

³⁸ Mora se primetiti da, iako su astralni i fizički planovi materije postojali paralelno čak i u najranijim geološkim dobima, ipak oni nisu bili na istom planu is-

Stanza VI-Evolucija "Iz Znoja Rođenih"

no dodirivali. Očigledno je da se *eterični* čovek, nalik na senku svojim sklopom - ako se tako može nazvati - oslanjao jedino na onaj nivo supstance sa koga je dobijen njegov *Upadhi*.

Postoje možda dve stvari koje su izbegle *dalekovidim* ~ iako ne i *svevidećim* očima savremenih prirodnjaka: ipak je sama Priroda ta koja obezbeduje karike koje nedostaju. Agnostički mislioci moraju da izaberu između verzije koju saopštava Tajna Doktrina Istoka, i beznadežno materijalističkih, darvinističkih i biblijskih priča o poreklu čoveka; između evolucije bez duše i bez duhovnosti i okultne doktrine koja podjednako kudi i "posebno stvaranje" i "evolucionističku" antropogenezu.

Opet, prihvatimo se pitanja "spontanog razmnožavanja"; život - kakav nauka poznaje - nije uvek vladao na ovom zemaljskom planu. U određenom periodu čak ni hekelijanska monera - taj prosti grumen protoplazme - još uvek nije postojao na dnu okeana. Odale je došao *Impuls* koji je doveo do toga da se molekuli ugljenika, azota, kiseonika, itd., grupišu u *prvobitnu sluz* Okeana, onu organsku "sluz" danas nazvanu protoplazmom. Šta su bili prototipovi monere? Oni bar nisu mogli da padnu zajedno s meteorima sa drugih, već formiranih planeta, uprkos maštovitoj teoriji ser Viljema Tomsona. A i *da jesu* pali na taj način, tj. daje naša Zemlja dobila zamekte života sa drugih planeta: ko ili *šta* ih je odnelo na te druge planete? Ovde smo opet prinuđeni da se suočimo sa *čudom*, ukoliko ne prihvatimo okultno učenje: da prihvatimo teoriju o *ličnom, antropomorfnom Tvorcu*, čiji se atributi i sama definicija, kako ih formulišu monoteisti, suprotstavljaju filozofiji i logici jer unižavaju ideal beskrajnog Univerzalnog božanstva, pred čijom se nepojmljivom strahotom oseća sićušnim i najveći ljudski intelekt. Neka savremeni filozof, koji se samovoljno postavlja na najviši vrh koji je ljudski intelekt do danas dosegao, ne pokaže daje toliko duhovno i intuitivno ispod ideja čak i starih Grka, koji su i sami stajali daleko niže nego drevni arijevski filozofi. Hilozoizam, kad se razume filozofski, predstavlja najviši aspekt panteizma. To je jedini mogući izlaz iz idiotskog materijalizma, zasnovanog na smrtonosnoj materijalnosti i još glupljih antropomorfnih zamisli monoteista; on stoji između njih na

poljavanja na kome su danas. Zemlja nije dostigla *stepen svoje današnje gustine* sve do pre 18.000.000 godina. Od tada su i *fizički i astralni planovi* postali grublji.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

svom neutralnom tlu. Hilozoizam *zahてva* apsolutno Božansku Misao, koja mora da prožme bezbrojne, aktivne stvaralačke Sile, ili "Tvorce", a te *entitete* pokreće Božanska Misao i oni svoje postojanje imaju u njoj, od nje i kroz nju, dok ona, međutim, nema ništa više lične zainteresovanosti za njih ili *njihovu* tvorevinu nego što ga Sunce ima za suncokret ili neko seme, ili za biljni svet uopšte. Poznato je da postoje takvi aktivni "Tvorci" i u njih se veruje, jer ih je opazio i osetio unutrašnji čovek okultiste. Zato on kaže da se o (APSOLUTNOM) božanstvu, koje mora da bude bezuslovno i bez odnosa, ne može istovremeno misliti kao o aktivnom, kreirajućem, jednom živom bogu, a da se smesta ne unizi idealno.³⁹ Božanstvo koje se manifestuje u *Prostoru* i *Vremenu* - a to dvoje su naprosto oblici ONOGA što jeste Apsolutno SVE - može da bude samo majušni deo celine. Pošto ovo "sve" u svojoj apsolutnosti ne može da se podeli, taj Tvorac koji je *u dometu čula* (mi kažemo *Tvorci*) može u najboljem slučaju da bude samo njegov *aspekt*. Da upotrebimo istu metaforu - neodgovarajući da izrazi čitavu ideju, ali ipak dobro prilagođenu datom slučaju - ti tvorci su nalik na brojne zrake Sunca, koje ostaje nesvesno i nezainteresovano za njihov rad, dok oni, kao njegovi posrednički agensi, postaju svakog proleća - manvantaričkog osvita na Zemlji - instrumentalni posrednik u oplodnji i buđenju uspavane životnosti koja je urođena Prirodi i njenoj izdiferenciranoj materiji. To su u prošlosti tako dobro razumeli da je čak i umereno religiozni Aristotel primetio da bi delo direktnog stvaranja sveta bilo sasvim *nepodesno* za Boga *o^cTipeTis[^]* im *©ero*. Platon i drugi filozofi mislili su isto: božanstvo ne može da uposli stvaranjem sopstvene ruke - auioupetv anavia. To Kadwort (*Cudworth*) naziva "hilozoizam". Kao što Lertije tvrdi daje drevni Zenon rekao:

Priroda je navika koja se kreće sama od sebe, u skladu sa plogenostnim principom, usavršavajući i noseći u sebi onih nekoliko

³⁹ Zamisao i *ćiQfm\c\J2i Apsoluta* kardinala Kuže (*Cusa*) može da zadovolji samo zapadnjački um, koji je zarobljen, a da ni sam toga nije svestan, i potpuno degenerisan dugim vekovima sholastičkog i teološkog filozofiranja. Ali, ova "Skorašnja filozofija Apsoluta" koju je ser V. Hamilton pripisao Kuži, nikad ne bi zadovoljila ošttriji metafizički um induskog vedantina.

Stanza VI-Evolucija "Iz Znoja Rođenih"

stvari koje su u određenim periodima proizvedene u njoj, i deluju-
> či u skladu sa onim što ju je izlučilo.*

Vratimo se našoj temi, zastajući da promislimo o njoj. Zaista, ako je tokom tih perioda postojao biljni život, koji je mogao da se hrani tada štetnim elementima, i ako se mogao razviti čak i vodeni oblik životinjskog života, uprkos pretpostavljenom nedostatku kiseonika, zašto onda nije mogao da postoji i ljudski život, u njegovom početnom fizičkom obliku, tj. u jednoj rasi bića prilagođenih tom geološkom periodu i njegovim uslovima? Pored toga, nauka priznaje da ne zna ništa o stvarnom trajanju "geoloških perioda".

Ali, glavno pitanje koje se pred nama pojavljuje glasi: da lije savsim sigurno daje od vremena onog što se naziva "azojskim" dobom uopšte postojala takva atmosfera kakvu pretpostavljaju prirodnjaci. Ne slažu se nipošto svi fizičari sa tom idejom. Kad bi pisac ovog dela želeo da potvrди Tajnu Doktrinu pomoću egzaktne nauke, bilo bi lako da se pokaže, po priznanju nekolicine fizičara, da se atmosfera malo, ako se uopšte, promenila od kondenzacije okeana - tj. od laurentijanskog *perioda, pirolitičkog* doba. Takvo je bar mišljenje Blanšara (*Blanchard*), S. Menijea (*Meunier*), pa čak i Bišofa - kao što su pokazali eksperimenti sa bazaltom kasnijih naučnika. Jer, ako bismo prihvatali iskaz većine naučnika o količini smrtonosnih gasova, i o elementima potpuno zasićenim ugljenikom i azotom, u kome je pokazano da su živele, razvijale se i rasle biljke i životinje, onda bismo morali da dođemo do čudnog zaključka da su u to vreme postojali okeani *tečne ugljene kiseline* umesto vode. U tom slučaju, postaje sumnjivo da li su ganoidi, pa čak i prvobitni trilobiti mogli da žive u okeanima prvobitnih doba - a da i ne govorimo o silurijanskom dobu, kako pokazuje Blanšar.

Uslovi koji su bili neophodni za najraniju rasu čovečanstva, međutim, nisu zahtevali elemente, ni proste ni jedinjenja. Ono što smo tvrdili na početku tvrdimo i dalje. Duhovni eterični Entitet, koji je živeo u prostorima neznanim Zemlji, pre no što se prva zvezdana "želatinozna grudva" razvila u okeanu grube Kosmičke Materije - milijardama i trilionima godina pre no što je nastala naša loptasta grudva u beskraju, nazvana Zemlja, i stvorila *moneru* u svojim kapima.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

zvanim Okeani - nije imao potrebu za "elementima". "Manu sa mekim kostima" lako je mogao da živi bez kalcijum fosfata, pošto nije imao kostiju, osim u figurativnom smislu. A dok su čak i mone-rama, koliko god da su one homogeni organizmi, ipak bili potrebni određeni fizički uslovi života kako bi im pomogli da dalje evoluira-ju, biće koje je postalo prvobitni Čovek i "Otac ljudi", nakon što se razvilo na planovima o kojima nauka i ne sanja, moglo je i dalje da ostane imuno na sva stanja i atmosferske uslove oko njega. Prvobitni predak u *Popol Vuhu* Brase de Burbura (*Brasseur de Bourbour*), koji je, prema meksičkim legendama, mogao sa podjednakom lako-ćom da deluje i živi kako pod zemljom i vodom, tako i na površini Zemlje, odgovara jedino Drugoj i ranoj Trećoj Rasi u našim teksto-vima. A ako su tri carstva prirode bila toliko drugačija *uprepotop-skim* dobima, zašto ne bi čovek mogao biti sačinjen od materijala i kombinacija atoma kakvi su danas potpuno nepoznati prirodnim naukama? Sve biljke i životinje koje danas znamo u gotovo bezbrojnim varijitetima i vrstama, po naučnim hipotezama, razvile su se od prvobitnih i daleko manje organskih oblika. Zar ne bi mogao biti isti slučaj i sa čovekom, elementima, i ostalim?

*"Sveopšte Stvaranje počinje od jednog, deli se na tri, potom pet,
i na kraju kulminira u sedam, da bi se vratilo u četiri, tri ijedno."*

(Komentar)

Radi dodatnih dokaza, pogledajte Deo II ovog toma, "Sedmostru-kost u Prirodi".

STANCAVII

OD POLUBOŽANSKIH DO PRVIH LJUDSKIH RASA

(24) *Viši tvorci u svom ponosu odbijaju oblike koje su razvili "Sinovi Joge" * (25) Oni neće da se inkarniraju u ranim "iz jaja rođenim" ... * (26) Oni biraju kasnije androgine * (27) Prvi čovek obdaren umom*

24. SINOVI MUDROSTI, SINOVI NOĆI (*nastali od Braminog tela kada je on postao noć*), SPREMNI ZA REINKARNACIJU, SIĐOŠE I VIDEŠE (*intelektualno*) GNUSNE OBLIKE PRVE TREĆE (*još uvek nesvesne Rasе*). "M I MOŽEMO DA BIRAMO", REKOŠE GOSPODARI, "M I IMAMO MUDROST." NEKI UĐOŠE U ČHAJE (*senke*). NEKI IZBACIŠE ISKRU. NEKI ODLOŽIŠE DO ĆETVRTE (*Rase*). OD SVOJE SOPSTVENE SUŠTINE ONI IS-PUNIŠE (*pojačaše*) KAMU (*nosioča želje*). ONI KOJI UĐOŠE POSTADOŠE ARHATI. ONI KOJI DOBIŠE SAMO ISKRU, OSTADOŠE LIŠENI (*višeg*) ZNANJA. ISKRA JE DOGORELA. (b). TREĆI OSTADOŠE BEZ UMA. NJIHOVE ĐrvE (*Monade*) NISU BILE SPREMNE. ONI BEHU IZDVОJENI OD SEDAM (*prvobitnih ljudskih vrsta*). ONI (*postadoše*) USKOGLAVI. ONA TREĆA BESE SPREMNA. "U NHMA ĆEMO MI BORAVITI", REKOŠE GOSPODARI PLAMENOVA I TAMNE MUDROSTI (C).

Ova stanca u sebi sadrži ključ za misteriju zla, takozvanog Pada anđela i mnoge druge probleme koji su zbunjivali mozgove filozofa od pamтивека. Ona razrešava tajnu nastale nejednakosti intelektualnih sposobnosti, rođenja ili društvenog položaja i daje logično objašnjenje za neshvatljivu karmičku kletvu koja je sledila u eonima koji dolaze. Sada ćemo pokušati da, imajući u vidu teškoću ovog predmeta, damo najbolje moguće objašnjenje.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

(a) Do Četvrtog Kruga, pa čak i do kasnijeg dela Treće Rase u ovom Krugu, *Čovek-ako* se neprekidno promenljivim oblicima, koji su zaodevali Monade tokom prva tri Kruga i prve dve i po rase sadašnjeg kruga, može dati to zbumujuće ime - zasad, u intelektualnom pogledu, predstavlja samo životinju. Tek u ovom *središnjem* Krugu on u sebi potpuno razvija četvrti princip kao pogodnog nosioca petog. Ali, Manas će se relativno *potpuno* razviti tek u narednom Krugu, kada će imati priliku da postane potpuno božanski do kraja Krugova. Kao što kaže Kristijan Setgen (*Christian Schoettgen*) u *Horae Hebraicae*, itd., prvi zemaljski Adam "imao je samo dah života", *Nefes, ali ne i živu Dušu*.

(b) Ovde se misli na *inferiorne* Rase od kojih su danas preostale neke slične njima, kao što su Australijanci (koji u naše vreme brzo izumiru) i neka plemena Afrike i Okeanije. "*Oni nisu bili spremni*" znači da *karmički* razvoj te Monade nije oспособio da zauzmu oblike ljudi koji su bili predodređeni da se inkamiraju u višim intelektualnim Rasama. Ali, ovo ćemo objasniti kasnije.

(c) Žohar govori o "Cmoj Vatri", koja predstavlja *Apsolutnu Svetlost-Mudrost*. Onima koji bi, nagnani teološkim predrasudama, mogli da kažu: "Ali, *Asure* su pobunjene Deve, *protivnici Bogova* - dakle đavoli i duhovi Zla", mi odgovaramo: ezoterijska filozofija ne priznaje da dobro i zlo *per se* postoje nezavisno u prirodi. Uzrok i jednog i drugog se nalazi, što se Kosmosa tiče, u neophodnosti da postoje suprotnosti ili kontrasti, a što se tiče čoveka, u njegovoj ljudskoj prirodi, neznanju i strastima. Ne postoji *đavo* ili potpuna izopačenost, kao što ne postoji ni apsolutno savršeni Andeli iako mogu da postoje duhovi Svetlosti i Tame; otuda LUCIFER - duh Intelektualnog Prosvetljenja i Slobode Misli - metaforički predstavlja zvezdu vodilju, koja čoveku pomaže da nade put kroz kamenjare i pustinje života, jer je Lucifer u svom najvišem aspektu LoGOS, a u svom najnižem aspektu "Iskušavalac" - i obe te stvari su odražene u našem *Egu*. Laktancije, kad govori o prirodi Hrista, kaže daje LoGOS, *Reč, prvorodenii brat Satane* - "prvo od svih stvorenja" (*Inst. Div Knj. II, pogl. VIII, Kabala* 116).

Višnu Purana opisuje ta prvobitna stvorenja (*Arvaksrotas*) sa *izvijenim* digestivnim traktom: oni su bili "obdareni unutrašnjim životom, ali nisu znali jedni za druge po vrsti i prirodi". Dvadeset

Stanca VII - Od Polubozanskog do Prvih Ljudskih Rasa

osam vrsta *badha*, ili nesavršenosti, ne odnose se, kao što misli Wilson, na životinje koje su njemu poznate i koje navodi,¹ jer one nisu postojale u tim geološkim periodima. To je sasvim jasno u citiranom delu, u kome je (na ovoj planeti) prvo stvorena "petostruka nepokretna tvorevina", minerali i biljke; potom dolaze one legendarne životinje, *Tirjaksrotas* (čudovišta iz dubina koje su pobili "Gospodari", vidi stane II i III), potom *Urdvasrotas*, srećna nebeska bića, koja su se hranila ambrozijom, i, na kraju, *Arvaksrotas*, ljudska bića - takozvana Bramina sedma tvorevina. Ali, te "tvorevine", uključujući i ovu poslednju, nisu se pojavile na našoj planeti, ma gde da se stvaranje odigralo. Nije Brama taj koji stvara objekte i ljude na ovoj Zemlji, već poglavar i Gospodar Pradžapatija, Gospodara Bića i zemaljske tvorevine. Slušajući Braminu zapovest, Dakša (sinteza, ili spoj zemaljskih tvoraca i roditelja, u koje su uključeni i Pitriji) načinio je više i niže (*Vara* i *Avara*) stvari, a "što se tiče *Putra*" potomstva, "*dvonošce* i *četvoronošce*", potom, svojom voljom (Sinovi Volje i Joge), načini žene", tj. razdvojni androgine. Ovde opet imamo "dvonošce" ili ljude koji su stvorenici pre "četvoronožaca", kao i u ezoterijskim učenjima (vidi napred i u objašnjenju Stance XII).

Pošto su u ezoterijskim izveštajima² ure prva bića stvorena od "tela noći", dok su *Pitriji* nastali iz tela *Sutona*, a "bogove" je Parasara (u *Višnu Purani*) smestio između njih i pokazao da su se oni razvili iz "tela dana", lako je da se otkrije zašto je namemo maskiran redosled stvaranja. Čovek je *Arvaksrotas* koji dolazi iz "Tela Zore", a na drugim mestima se opet govori o čoveku kada je tvorac sveta, Brama, prikazan kako "stvara đavolska bića, nazvana Bhute ih mesožderi, krvne neprijatelje" (kako стоји у тексту) "mesožderskih bića majmunske boje".³ Naziv "Rakšasi" se uobičajeno prevodi kao "Zli Duhovi" i "neprijatelji bogova", što ih poistovećuje sa *Asurama*. U *Ramajani*, kada Hanuman uhodi neprijatelja u Lanki, on nalazi Rakšase, neke gnusne, "dok su neki bili divnog izgleda", a *Višnu Purani* ima direktnih nagoveštaja da su oni postali Spasioci "Čovečanstva" ili Brame.

Ova alegorija je veoma dovitljiva. U životu su snažan intelekt i suviše znanja mač sa dve oštice i instrumenti kako zla, tako i dobra.

Vidi Knjigu I, pogl. V, str. 71.

Višnu Purana, Knjiga I, tom 2, pogl. XV.

Ibid, KnJ. I, pogl. V.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

Kad se udruže sa sebičnošću, oni će od čitavog čovečanstva učiniti samo oslonac; tako će onaj ko ih poseduje da ih koristi kao sredstvo za postizanje svojih ciljeva, dok, ako se primene na čovekoljubive, dobrovorne ciljeve, oni mogu postati sredstva spasenja mnogih. U svakom slučaju, odsustvo samosvesti i intelekta će od čoveka načiniti idiota, životinju u ljudskom obliku. Brama je *Mahat* - univerzalni Um - zato oni najsebičniji medu Rakšasima pokazuju želju da ga čitavog poseduju - da "prožderu" Mahat. Alegorija je providna.

Ezoterička filozofija bar poistovećuje pre-bramanske Asure, Rudre, Rakšase* i sve "Protivnike" Bogova u alegorijama sa Egom, koji su, inkamirajući se u još uvek bezumnog čoveka Treće Rase učinili ovog *svesno* besmrtnim. Oni su, tada, u ciklusu inkarnacija, istinski *dvostruki Logosi* - sukobljeni i dvostrani božanski Princip u Čoveku. Komentar koji sledi, kao i naredne stancе, bez sumnje mogu baciti više svetlosti na ovo zaista najteže načelo, ali se pisac ne oseća ovlašćenim da ih saopšti u potpunosti. Međutim, o smenjivanju Rasa, oni kažu:

Prvo na ovu Zemlju dolaze SAMOPOSTOJECI. Oni su "Duhovni Životi" koje apsolutna VOLJA i ZAKONprojektuju u osvit svakog novog rađanja svetova. Ti ŽIVOTI su božanski "Sišta" (senmeni Manui, ili Pradapati i Pitriji).

Od njih nastaje:

1. *Prva Rasa, "Samorodeni", koji predstavljaju (astralne) senke svojih Roditelja. Njihovo telo bilo lišeno svakog razumeavanja (uma, inteligencije i volje). Unutrašnje biće (više ja ili Monada) iako u zemaljskom okviru, nije bilo povezano sa njim. Karika, Manus, nije još bio tu.*

2. *Od Prve (rase) emanirala je druga, zvana "Iz Znoja Rođeni" i "Bez kostiju". To je Druga Korenska Rasa, koju su održavaoci*

Koje Manu naziva "našim roditeljskim pradedovima" (III, 284). Rudre predstavljaju sedam ispoljavanja Šive-Rudre, "boga uništitelja", a takođe i velike Jagine i askete.

* Vidi odeljak II, 1, Komentar.

Govoriti da se život rodio i da su ljudske rase nastale na tako *smešno ne-naučan* način, pred savremenim Pedigreom Čoveka, znači suočiti se sa trenu-

Stanca VII- Od Polubožanskog do Prvih Ljudskih Rasa

(Rakšasi)[^] / *inkarnirajući bogovi* (Asure i Kumare) *obdarili prvom primitivnom iskrom* (zametkom inteligencije) /. . .) A od njih je nastala:

tnim uništenjem. Ipak, ezoterijska doktrina se upušta u taj rizik, pa čak ide i dotle da moli nepristrasnog čitaoca da uporedi navedenu hipotezu (ako je to hipoteza) sa Hekelovom teorijom - koja danas brzo postaje aksiom u nauci - koju doslovno navodimo:

(. . .) Kako se život, živi svet organizama, rodio? I drugo posebno pitanje: kaico je nastala ljudska vrsta? Na prvo od ova dva pitanja, to jest, o prvoj pojavi živih bića, može se odgovoriti samo empirijski (!!), dokazima tako zvane arhebioze, ili dvostrukim razmnožavanjem, ili spontanim nastankom najprostijih mogućih organizama. Tačke su monere (protogenes, protoameba, itd.) krajnje jednostavne mikroskopske mase protoplazme bez strukture ili organizma, koje uzimaju hranu i razmnožavaju se *deobom*. Takva jedna monera predstavlja prvobitni organizam, koji je otkrio čuveni engleski prirodnjak Haksli, i nazvao je *Bathybius Haeckelii*, i ona izgleda kao neprekinuti, debeli protoplazmatički pokrivač u najvećim dubinama okeana, između 1.000 i 10.000 metara. *Istina je da prva pojava takve monere zapravo do danas nije zaista primećena*, ali, nema ničeg suštinski nemogućeg u takvoj jednoj evoluciji.

(Pedigre Coveka, Ejvelinov prevod, str. 33)

Pošto se nedavno pokazalo da protoplazma *Bathybius* uopšte nije organska supstanca, nema šta mnogo da se kaže. Niti, kad ovo pročita, čovek mora dalje da gubi vreme u odbijanju tvrdnji da:

(. . .) je u tom slučaju *takođe izvan sumnje* (po mišljenju Hekela i njemu sličnih) da se čovek postepenim preobražajima razvio od nižih sisara, majmuna i ranijih majmuno-likih stvorenja, torbara, vodozemaca, riba", a do svih tih preobražaja je došlo "putem nizu slepih dejstava prirodnih sila (. . .) bez cilja, bezplanaT

(str 36)

Navedeni pasus sam po sebi sadrži sopstvenu kritiku. Nauka je navedena da poučava nečemu što do danas "*zapravo još nije primećeno*". Ona je navedena da poriče pojave *inteligentne* prirode i vitalnu silu nezavisnu od oblika i materijala, a da misli kako je naučnije da uči o čudesnom delovanju "prirodnih sila koje deluju slepo i bez plana". Ako je tako, tada smo i mi navedeni da pomislimo *kakojizičko-mehaničke* sile mozgova izvesnih istaknutih naučnika njih, isto tako slepo, navode da žrtvuju logiku i zdrav razum na oltaru uzajamnog podilaženja. Zašto bi se veoma naučnom smatrala hipoteza o protoplazmatičkoj *moneri* koja *deobom* proizvodi prvo živo biće, a eterična *pre-ljudska rasa*, koja je stvorila prvobitne ljude, na isti način bila zabranjena kao *nenučna* praznoverica? Ilije materijalizam stekao monopol u nauci?

Rakšasi, koji se u narodnoj indijskoj teologiji smatraju demonima, s onu stranu Himalaja se nazivaju "Čuvarima". To dvostruko i protivrečno značenje potiče iz jedne filozofske alegorije, koja se u *Puranama* različito prevodi.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

3. Treća Korenska Rasa, "Dvostruki" (Androgini). Prve dve rase su ljuštare, dok ovu poslednju "nastanjuju" (tj. informišu) Baniji.

Druga Rasa, kao stoje već navedeno, budući bespolna, takođe je iz sebe, na početku, razvila Treću Rasu Hermafrodita analognim, ali komplikovanijim procesom. Kako opisuje Komentar, najraniji prednici te rase behu:

Sinovi "Pasivne Joge". Oni su nastali od drugih Manuša (ljudske rase) i rađali se izjaja. Emanacije koje su izlazile iz njihovih tela tokom perioda razmnožavanja bile su jajaste; malo okruglo je-žgro što se razvijalo u veliko, jajoliko telo, koje bi postepeno otvrđivalo, da bi, nakon perioda sazrevanja, puklo i mlađa ljudska životinja sama izašla iz njega, kao što se u naše vreme dešava kod ptica.

Čitaocu gornji citat mora da izgleda komično do besmisla. Ipak, to se savršeno slaže sa pravcem evolucione analogije koji nauka opaža u razvoju postojećih životinjskih vrsta. Najpre kod razmnožavanja deobom, kao kod monere (Hekel); potom, posle nekoliko stadijuma.

Rečeno je da kada je Brama stvorio dve vrste demona, Jakše (od '70^", jesti) i Rakšase, jedni od njih, čim su se rodili, poželeti su da prožderu svog tvorca. Oni među njima koji su povikali: "O ne! Neka bude spašen!", nazvani su Rakšasi (*Višnu Purana*, knj. I, pogl. V). *Bhagavata Purana* (III, 20, 19-21) drugačije tumači tu alegoriju. Brama se pretvorio u noć (ili neznanje) obdan telom, za kojim su Jakše i Rakšasi posegli vičući: "Nemojte ga poštovati! Prožderite ga!" Brama je tadapovikao: "Nemojte me prožderati! Poštovate me!" To, naravno, ima unutrašnje značenje. "Telo Noći" je tama neznanja i ono je tama tištine i tajnovitosti. Sad, Rakšasi su u gotovo svim slučajevima prikazani kao Jogini, pobožni sadui i Inicijati, stoje prilično neobično zanimanje za demone. Pravo značenje alegorije je, dakle, u tome da iako mi imamo moć da razvijemo tamu neznanja, "prožderemo je", moramo svetu istinu da sačuvamo od profanisanja. "Brama je samo za bramine", kaže ta ponosna kasta. Puka ove bajke je očigledna.

Postepena evolucija čoveka u Tajnoj Doktrini pokazuje da su sve kasnije (za neupućene najranije) Rase fizički potekle od rane Četvrtne Rase. Ali, onu pod-rasu, kojoj je prethodila rasa što se razdvojila na polove, trebalo bi smatrati duhovnim pretkom našeg današnjeg pokolenja, a posebno istočnih arijevskih rasa. Veberova ideja da je indogermanska rasa prethodila vedskoj arijevskoj rasi za okultiste je smešna do besmisla.

Stanca VII - Od Polubožanskog do Prvih Ljudskih Rasa

u vidu jaja, kao kod gmizavaca, nakon kojih dolaze ptice; i zatim, konačno, kod sisara sa njihovim razvojem mladih *izjajašceta*.

Ako se taj termin *izjajašceta* može primeniti na neke ribe i gmizavce, koji legu svoja jaja unutar tela, zašto se ne bi mogao primeniti na ženke sisara, uključujući i žene? Jajna ćelija iz koje se nakon oplođenja razvija fetus, zapravo je jaje.

U svakom slučaju, ta zamisao je više filozofska od ideje o Evi koja je, zbog Jabuke, iz iznenada stvorene posteljice rodila Kaina, kad čak ni torbari, najraniji sisari, *7oi uvek nisu imali placantu* (posteljicu).

^{^tacvi}'s, *progresivni* poredak metoda razmnožavanja, kako otkriva nauka, sjajno potvrđuje ezoterijsku etnologiju. Potrebno je jedino da se činjenice srede kako bi dokazale našu tvrdnju (citirana posebno Šmitova (*Schmidt*) knjiga *Učenje o poreklu i darvinizam*, str. 39 i dalje i Lengov *Suvremeni zoroastrijanac*, str. 102-111).

I. *Cepanje:*

(a) kao što možemo da vidimo kod podele homogene grudve protoplazme, poznate kao monera ili ameba, na dva;

(b) kao što možemo da vidimo u deobi ćelije sa jezgom, pri kojoj se ćelijsko jezgro deli na dva pod-jezgra, koja se ili razvijaju unutar prvobitnog ćelijskog omotača, ili ga probijaju i umnožavaju se spolja kao nezavisni entiteti (*primer: Prva Korenska Rasa*).

II. *Pupljenje:*

Mali deo roditeljske strukture bubri na površini i na kraju se odvaja, rastući do veličine izvornog organizma; na primer, kod mnogih biljaka, anemona, itd. (*primer: Druga Korenska Rasa*)[^]

III. *Spore:*

Pojedinačna ćelija koju izbací roditeljski organizam, koja se razvija u višećelijski organizam što ponavlja osobine svog roditelja, npr. bakterije i mahovina.

IV. *Posredni hermafroditizam:*

Muški i ženski organi koje nasleđuje ista individua, npr. većina biljaka, crvi i puževi, itd.; povezano sa pupljenjem (*primer: Druga i rana Treća Korenska Rasa*).

Svi procesi lečenja i zaceljenja kod grupa viših životinja - čak i obnavljanja odsečenih udova kod vodozemaca - postižu se *cepanjem i pupljenjem* osnovnih morfoloških elemenata.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

V. *Pravo polno sjedinjenje:*

(Primer: *Kasnija Treća Korenska Rasa*)

Sad dolazimo do važne poente u pogledu dvostrukе evolucije ljudske rase. Sinovi Mudrosti, ili *duhovni Đaniji*, postali su "intelektualni" kroz svoj kontakt sa materijom, zato što su oni već do stigli, tokom prethodnih ciklusa inkarnacija, takav nivo intelekta koji im je omogućio da postanu nezavisni i samosvesni entiteti *na ovom nivou* materije. Oni su se ponovo rodili samo usled karmičkih posledica i *ušli* su u one koji su bili "spremni" i koji su postali arhati, ili *mudraci* na koje se aludira u prethodnom tekstu. Ovo bi trebalo objasniti.

To ne znači da su *Monade* ušle u oblike u kojima su već bile druge Monade. One su bile "Suštine", "Inteligencije" i *svesni duhovi*, bića koja su težila da postanu još svesnija sjedinjavajući se sa još razvijenijom materijom. Njihova suština je bila isuviše čista da bi se razlikovala od univerzalne suštine, ali, njihova "Ega" ili *Manas* (pošto su oni nazvani *Manasaputra*, rođeni od "Mahata" ili Brame) morali su da prođu kroz zemaljska i ljudska iskustva da bi postali *svermudri* i sposobni da krenu povratnim uspinjućim ciklusom. *Monade* nisu *diskretni* principi, ograničeni ili uslovljeni, već zraci jednog univerzalnog i *apsolutnog* Prinципa. Ulazak dva zraka Sunca, jednog za drugim, u mračnu sobu kroz isti otvor neće stvoriti *dva* zraka, već jedan jači. Prirodni zakon nije predvideo da čovek postane *savršeno* sedmostruko biće pre Sedme Rase u Sedmom krugu. Pa ipak, on sve te principe nosi skrivene u sebi od samog rođenja. A nije ni u planu zakona evolucije da Peti princip (*Manas*) bude potpuno razvijen pre *Petog Kruga*. Svi takvi, prerano razvijeni intelekti (na *duhovnom* planu) u našoj Rasi su *nенормални*; oni su ti koje nazivamo "ljudima Petog Kruga". Čak i u Sedmoj Rasi koja će doći, na kraju našeg Četvrtog Kruga, iako će naši niži principi biti potpuno razvijeni, *Manas* će biti samo relativno razvijen. To ograničenje se, međutim, odnosi samo na *duhovni* razvoj. Intelektualni razvoj, na fizičkom nivou, postignut je tokom Četvrte Korenske Rase. Zato oni koji su bili "napola spremni", koji su dobili samo "iskru", čine većinu čovečanstva, koja svoju intelektualnost mora da stekne tokom tekuće manvantaričke evolucije, nakon čega će u narednoj evoluciji biti spremni da potpuno prime "Sinove Mudrosti". A oni koji uopšte "nisu bili spremni", najzaostali-

Stanca VII - Od Polubožanskog do Prvih Ljudskih Rasa

je monade, koje jedva da su evoluirale iz svog poslednjeg, prelaznog i nižeg životinjskog oblika na kraju Trećeg Kruga, ostali su oni "uskog mozga" koji se pominju u Stanci. To objašnjava inače neobjašnjiv nivo intelektualnosti raznih ljudskih rasa - npr. divljih Bušmana i Evropljana - u današnje vreme. Ta divlja plemena, čija je moć razmišljanja jedva malo razvijenija od životinjske, nisu nepravedno razbaštinja, ili *nevoljena*, kao što bi neki mogli da pomisle - ni slučajno. Ona su *naprosto poslednja pristigla* među ljudskim Monadama, koje *nisu bile spremne* i koje moraju da evoluiraju tokom sadašnjeg kruga, kao i na tri preostale planete (otuda na četiri različita nivoa postojanja), da bi dostigle prosečni nivo kad stignu do Petog Kruga. Jedna primedba u tom pogledu može da posluži kao hrana za misli proučavalaca. MONADE najnižih primeraka ljudske vrste (divljaci "uskog mozga"** sa ostrva Južnog Mora, zatim Afirikanci i Australijanci) *kad su se prvi put rodile kao ljudi, nisu morale da odraduju nikakvu Karmu, kao što su to morala njihova srećnija braća po inteligenciji.* Oni prvi se upliću u Karmu tek sada; ovi drugi su opterećeni prošlom, sadašnjom i budućom Karmom. U tom pogledu je najjadniji divljak srećniji od najvećeg genija *civilizovanih zemalja*.

Zastanimo pre nego što izložimo još deo ovog čudnog učenja. Pokušajmo da otkrijemo koliko bilo koji od drevnih svetih spisa, pa čak i nauka, dopuštaju mogućnost, ili čak izrazito potvrđuju takve maštovite predstave kakve nalazimo u našoj antropogenezi.

Rezimirajući ovo što smo rekli, nalazimo da Tajna Doktrina tvrdi kako čovek ima (1) poligenetsko poreklo, (2) daje postojao niz načina razmnožavanja pre nego što je čovečanstvo ušlo u uobičajeni oblik razmnožavanja i (3) daje evolucija životinja - bar što se tiče sisara - sledila čovekovu, a nije mu prethodila. A to je dijametralno

Taj termin ovde ne znači dolihcefalne, brahiocefalne, niti lobanje manje zapremine, već naprsto mozgove lišene intelekta. Teorija koja hoće da prosuđuje o intelektualnim sposobnostima čoveka prema zapremini njegove lobanje, onom koje proučavao taj predmet izgleda besmisleno nelogična. Lobanje ljudi iz kamenog doba, kao i lobanje afričkih rasa (uključujući i Bušmane) pokazuju da ljudi iz kamenog doba imaju veću zapreminu mozga od prosečnog savremenog čoveka, a lobanje afričkih rasa su u celini (kao i kod Papuanaca i stanovnika Polinezije) za 4 kubna centimetra veće od lobanje prosečnog Francuza. A opet, zapremina lobanje današnjih Parižana iznosi 1.432 kubna centimetra dok kod Ovemjana iznosi 1.523 kubna centimetra.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

suprotno danas opšteprihvaćenim teorijama evt)lucije i porekla čoveka od životinjskog pretka.

Hajde da, dajući caru carevo, pre svega ispitamo mogućnost poligenetske teorije među ljudima od nauke.

Sad, većina darvinističkih evolucionista nagnje poligenetskom objašnjenju porekla Rasa. Međutim, po tom pitanju naučnici su, kao i u mnogim drugim slučajevima, svak na svojoj strani: oni se slažu da bi se protivili.

Potiče li čovek *od jednog jedinog para* ili od *nekoliko grupa - monogeneza ili poligeneza?* U onoj meri u kojoj se čovek može usuditi da izjavi nešto što zbog odsustva svedoka (?) nikad nećemo doznati (?), ova druga hipoteza je daleko verovatnija."

Abel Ovelak (*Abel Hovelacque*) u svojoj *Nauci jezika* dolazi do sličnog zaključka, sa pozicija činjenica koje su dostupne proučavocu lingvistike.

U jednom obraćanju Britanskom udruženju, profesor V. H. Flower (*Flower*) o tom pitanju primećuje:

Gledište koje izgleda najbolje iz perspektive onog što je danas poznato o karakteru i rasporedu ljudskih rasa (...) predstavlja modifikovanu monogenističku hipotezu (!). Ne ulazeći u komplikovano pitanje o načinu na koji se čovek po prvi put pojavio u svetu, mi moramo da prepostavimo da je to bilo veoma davno, u svakom slučaju ako merimo istorijskim merilima. *Kad bismo imali bilo kakav pristup potpunom paleontološkom zapisu, istorija Čoveka mogla bi se rekonstruisati, ali ništa slično nije u izgledu.*

Takvo priznanje mora se smatrati isto toliko kobnim po dogmatizam evolucionista fizičke orientacije, koliko je pogodno za okultne spekulacije. Protivnici Darwinove teorije su bili, a i danas su pristalice poligeneze. Takvi "intelektualni divovi" poput Džona Kroforda i Džejmsa Hanta raspravljali su o tom problemu i dali prednost poligenezi, i u njihovo vreme je ta teorija bila daleko više favorizovana. Tek su 1864. godine darvinisti počeli da se drže teorije jedinstva, čiji su prvi *korifeji* postali gospoda Haksli i Labok (*Lubbock*).

A. Lefevre, *Filozofija*, str. 498.

Stanca VII - Od Polubožanskog do Prvih Ljudskih Rasa

Što se tiče onog drugog pitanja, o prioritetu čoveka nad životinjama u poretku evolucije, odgovor možemo dati isto tako brzo. Ako je čovek zaista Mikrokosmos Makrokosmosa, onda u tom učenju nema ničeg nemogućeg i ono je sasvim logično. Jer, čovek postaje taj makrokosmos za tri niža carstva koja su pod njim. Gledano iz fizičke perspektive, sva niža carstva, izuzev minerala - koji predstavljaju samu svetlost, kristalizovanu i metalizovanu - od biljaka do stvorenja koja su prethodila prvim sisarima, učvrstila su se u svojoj fizičkoj strukturi pomoću "odbačenog praha" tih minerala, i *otpadaka ljudskog materijala, bilo od živih, bilo od mrtvih tela, kojima su se hranila i koji su im dali njihova spoljašnja tela.* Za uzvrat, čovek je postao više fizički, upijajući iznova u svoj sklop ono što je dao i što se preobrazilo u životinjskim retortama kroz koje je prošlo, zahvaljujući alhemiskim transmutacijama same Prirode. U to vreme postojale su životinje o kojima naši prirodnjaci nisu nikad ni sanjali i, što su moćniji postajali fizički, materijalni ljudi, divovi iz tog doba, moćnije su bile i njihove emanacije. Kad se androgino čovečanstvo podelilo na polove, koje je Priroda pretvorila u mašine za rađanje dece, ono je prestalo da se razmnožava putem kapi vitalne energije koje bi pupele iz tela. Ali, dok je čovek bio još nesvestan svojih moći razmnožavanja na ljudskom planu (pre njegovog Pada, kao što su rekli oni koji veruju u Adama), svu tu vitalnu energiju, razbacanu svuda oko njega, iskoristila je Priroda za proizvodnju životinjskih oblika sisara. Evolucija je *večni ciklus nastajanja,* učili su nas, a Priroda nikad ne ostavlja nijedan atom neupotrebljen. Štaviše, od početka nekog Kruga, sve u Prirodi teži da postane Čovek. Svi impulsi dualne, centripetalne i centrifugalne Sile usmereni su ka jednoj tački - ČOVEKU. Kako kaže Agasi (*Agasiz*), napredak u sukcesiji bića:

(. . .) sastoji se u povećanoj sličnosti žive faune, a među kičmenjacima posebno u povećanju sličnosti sa čovekom. Čovek je cilj prema kome je čitava životinska tvorevina težila od pojave prve paleozojske ribe.*^

Upravo tako; ali pošto su paleozojske ribe bile na najnižoj tački luka evolucije *oblika*, ovaj Krug je počeo sa astralnim čovekom.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

odrazom Đan Kohana, zvanih "Graditelji". Covekje alfa i omega objektivne tvorevine. Kao što je rečeno u *Razotkrivenoj Izidi*:

(. . .) sve stvari imaju poreklo u duhu - pošto je evolucija počela odozgo i odvijala se naniže, umesto obrnuto, kao što uči darvinistička teorija.

Zato je tendencija o kojoj govori istaknuti prirodnjak, koga smo citirali, urođena svakom atomu. Jedino ako bi trebalo daje primenimo na obe strane evolucije, ono što bismo zapazili u velikoj meri bi smetalo savremenoj teoriji, koja ja danas postala gotovo (darvinistički) zakon.

Ali, to što sa odobravanjem citiramo iz Agasijevog dela ne znači da okultisti prave *bilo kakav ustupak tQox*¹³ /i koja govori daje čovek potekao od životinjskog carstva. To što sisari idu čovekovim stopama očigledno ne pobija činjenicu daje u ovom Krugu čovek prethodio sisarima.

25. ŠTA SU MANASA, SINOVI MUDROSTI, UČINILI? ONI ODBACIŠE SAMOROĐENE (*Bez kostiju*). ONI NISU SPREMNI. ONI ODGURNUŠE (*Prve*) IZ ZNOJA ROĐENE." ONI NISU SASVIM SPREMNI. ONI NE HTEDOŠE DA UĐU U (*Prve*) IZ JAJETA ROĐENE.*

Jednom pobožnom čoveku ili hrišćaninu ovi stihovi ukazuju na jednu prilično teološku ideju: ideju o Padu Anđela zbog ponosa. U Tajnoj Doktrini, međutim, izgleda da su razlozi odbijanja da se inkarniraju u *napolu spremnim* fizičkim telima pre povezani sa fi-

¹³ Tom. I, str. 54.

¹⁴To je objašnjeno u odeljku koji dolazi nakon ovog niza Stanci, u alegoriji iz *Purana*, koja govore o Kanduu, svetom mudracu, i Pramloči, nimfi za koju se tvrdi da gaje hipnotisala (vidi odeljak II, Komentar na Stancu 1), stoje suggestivna alegorija, čak i naučna, jer su kapi znoja koje je ona izlučila simboli onog što nauka zove sporama (vidi u daljem tekstu).

To ćemo objasniti u daljem tekstu. Nevoljnost da se uobiči čovek, ili da se stvara, u *Puranama* je simbolizovana time što Dakša mora da se gnjavi sa svojim protivnikom Naradom, "asketom koji izaziva razdor".

Stanca VII - Od Polubožanskog do Prvih Ljudskih Rasa

ziološkim nego sa metafizičkim osnovama. Inkamirajuće moći odbrale su najzrelijе plodove, a ostatak odbacile.^{1^}

Za divno čudo, autorka ovog dela je, birajući poznato ime za kontinent na kome su se prvi hermafrođiti, tj. Treća Korenska Rasa, razdvojili, iz geografskih razloga izabrala ono koje je izmislio g. R. L. Sklater, "Lemurija". Tek kasnije je, čitajući Hekelovu knjigu *Pedigre Coveka*, otkrila daje nemački zoolog izabrao isto ime za prethodni kontinent. On sasvim ispravno središte ljudske evolucije smešta u "Lemuriju", ali sa malom naučnom izmenom. Govoreći o njoj kao 0 "kolevci čovečanstva", on slika postepeni preobražaj čovekolikog sisara u prvobitnog divljaka!! Fogt (*Vogi*), opet, smatra daje američki čovek nastao od ogranka širokonosih majmuna, *nezavisno* od porekla afričkih i azijskih korenskih stabala koji su potekli od ravnosnih majmuna starog sveta. Antropolozi se, kao i obično, ne slazu po tom, kao i po mnogim drugim pitanjima. Ovu tvrdnju ćemo ispitati u svetu ezoterijske filozofije iz Stance VIII. U međuvremenu, posvetimo nekoliko trenutaka različitim načinima razmnožavanja u skladu za zakonom evolucije koji slede jedan za drugim.

Počnimo od načina razmnožavanja kasnijih podrasa Treće ljudske rase, od onih koje su bile obdarene *Svetom Vatrom* viših i tada nezavisnih Bića, koja predstavljaju psihičke i duhovne roditelje Coveka, baš kao što su niži *Pitar-Devata* (*Pitriji*) bili roditelji njegovog fizičkog tela. Ta Treća i Sveta Rasa sastojala se od ljudi koji su, na njihovom vrhuncu, bili opisani kao "ogromni divovi božanske snage i lepote, i riznica svih misterija Neba i Zemlje". Da li su oni onda *pali*, ili je, međutim, inkarnacija bila taj *Pad*?

O tome ćemo govoriti uskoro. Jedina stvar koju bi trebalo napomenuti o ovome jeste ta da su glavni bogovi i heroji Četvrte i Pete Rase, kao potonji, bili *obogotvorene slike ljudi Treće Rase*. Dani njihove fiziološke čistote, kao i dani njihovog takozvanog Pada, podjednako su ostali u srcu i sećanju njihovih potomaka. Otuda dvojna priroda sa kojom se prikazuju ti bogovi, sa vrlinom i grehom podjednako naglašenim do krajnosti, u biografijama koje su sastavljeni njihovi potomci. Oni su *hili pre-adamovske* božanske Rase, kojima danas počinje da se bavi čak i teologija, a za koju sve one predstavljaju "proklete Rase Kainita".

^{1^} Vidi stih 24.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Ali, najpre moramo da završimo sa delovanjem "duhovnih predaka" te Rase. Veoma teško i zamršeno pitanje mora da se objasni u pogledu Stanci 26 i 27. One kažu:

26. KAD IZ ZNOJA ROĐENI PROIZVEDOŠE IZ JAJETA ROĐENE, DVOSTRUKE (*androgina Treća Rasa ^^*), i MOĆNE, SNAŽNE SA KOSTIMA, GOSPODARI MUDROSTI REKOŠE: "SADA ĆEMO STVARATI" {a}.

Zašto "sada" - a ne ranije? To objašnjava sledeća sloka.

27. {*Tada*} TREĆA (*rasa*) POSTADE VAHAN {*nosilac*} GOSPODARA MUDROSTI. ONA STVORI "SINOVE VOLJE I JOGE", POMOĆU KRUAŠKTI {b) ONA IH STVORI, SVETE OCE, PRETKA ARHATA . . .

{a) Kako su oni *stvarali* kad su "Gospodari Mudrosti" isto što i hinduske Deve koje odbijaju da "stvaraju"? Jasno je da su to *Kumare* induskog panteona i *Purana*, ti stariji sinovi Brame, "Sanandana i drugi sinovi *Vedasa*", koje je on prethodno stvorio "bez želje

Profesor Šmit, evolucionista, aludira na "činjenicu odvajanja polova, u čije poreklo od *nekad hermafroditiskih* vrsta veruju svi (osim, prirodno, kreativista)." Takav je, zaista neoboriv, dokaz koji proističe iz prisustva rudimentarnih organa (citirano *Učenje oporeklu i darvinizam*, str 159). Po strani oJ tih opipljivih tragova prvobitnog hermafroditizma, može se primetiti činjenica da, kao što piše Leng:

(. . .) proučavanje embriologije (. . .) pokazuje da u *višim, čovekolikim životinjskim vrstama* razlika među polovima nije razvijena sve dok razvoj *emhnona*.*prilično ne uznapreduje*.

(Savremeni zoroastrijanac, str. 106)

Zakon zaostajanja - koji deluje podjednako u slučaju ljudskih rasa, životinskih vrsta, itd., kad se jednom razvije viši tip - i dalje čuva hermafroditizam kao način razmnožavanja većine biljaka i mnogih nižih životinja.

Stanca VII - Od Polubožanskog do Prvih Ljudskih Rasa

ili strasti, koji su ostali čedni, puni svete mudrosti i nisu želeli potomstvo?"

Ta moć, kojom su oni isprva stvarali, upravo je ona ista koja je dovela do toga da "Gospodari Mudrosti" budu degradirani sa svog visokog položaja na nivo zlih duhova, Satane i njegovog jata, koje je stvorila nečista mašta egzoteričkih vera. To je *Krijašakti*, ta tajanstvena i božanska moć koja se krije u volji svakog čoveka i koja, ukoliko se ne pozove u život, probudi i razvije treningom Joge, ostaje usnula kod 999.999 od miliona ljudi i na kraju atrofira. Ta moć je u *Dvanaest znakova Zodijaka*¹⁷ objašnjena na sledeći način:

{b) "Krijašakti - misteriozna moć misli koja je u stanju da svojom sopstvenom urođenom energijom proizvede spoljašnje, opipljive pojavnre rezultate. Drevni narodi su smatrali da će se svaka ideja ispoljiti u *vidljivom svetu* ukoliko se čovekova pažnja (i Volja) na nju duboko koncentrišu; slično tome, snažna rešenost doveće do željenog rezultata. Jogini svoja čuda u celini izvode pomoću Ičašakti (snage Volje) i Krijašakti."

Treća Rasa je tako stvorila takozvane SINOVE VOLJE I JOGE, ili "pretke" (*duhovne* praroditelje) svih potonjih i današnjih arhata, ili Mahatmi, na zaista *bezgrešan* način. Oni su uistinu bili *stvoreni*, a ne *začeti*, kao što je bio slučaj sa njihovom braćom Četvrte Rase, koja su stvorena na polni način nakon razdvajanja polova, *Covekovog Pada*. Jer, stvaranje je samo posledica volje koja deluje u pojavnjoj materiji, pozivanje prvo bitne božanske *Svetlosti* i večnog *Života* iz nje. Oni su bili "sveta zma-zameci" budućih Spasitelja Čovečanstva.

Ovde opet moramo da zastanemo da bismo objasnili izvesna teška mesta, kojih ima tako mnogo. Gotovo je nemoguće da izbegnemo ove prekide. Za objašnjenja i filozofski prikaz prirode tih bića, na koja se danas gleda kao na "Zle" i pobunjene Duhove, koji su stvarali pomoću Krijašakti, čiatoca upućujemo na poglavlja o "Palim Anđelima" i "Mističkim Zmajevima" u Delu II ovog toma.

Zato poredak evolucije ljudskih Rasa u Petoj Knjizi komentara izgleda ovako, kako je već i saopšten:

17

Vidi *Višnu Puranu*, Imjiga I, pogl. VII, deo 1.

Vidi *Pet godina teozofije*, str. 777.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Prvi Ljudi bili su Chaje (1), Drugi "Iz Znoja Rođeni (2), Treći, "Iz Jajeta Rođeni" i Sveti očevi rođeni pomoću sile Krijašakti (3), Četvrta behu deca Padmapani (Cenresi) (4).

Naravno, ti primitivni načini razmnožavanja - razvojem sopstvene slike, zatim putem kapi znoja, pa posredstvom Joge, a potom nečim što se smatra magičnim - (Krijašakti) - unapred su osuđeni na to da ih ljudi smatraju bajkama. Ipak, počevši od prvog i završno sa poslednjim zaista nema ničeg čudesnog u njima, i ničega za šta ne bi moglo da se pokaže daje prirodno. Ovo se, dakle, mora dokazati.

1. *Rođenje Čhaje*, ili taj prvobitni način bespolnog razmnožavanja putem kojeg je Prva Rasa *iznikla*, da tako kažemo, iz tela Pitrija, nagovešteno je u kosmičkoj alegoriji iz *Purana*¹⁹. To je prekrasna alegorija i priča o Sandni, čerki Višvakarmana, udatoj za Sunce, koja mu je, "pošto nije mogla da izdrži toplinu svog gospodara", dala svoju *Chaju* (senku, sliku, ili *astralno telo*), dok se ona sama uputila u džunglu da upražnjava religioznu posvećenost, ili *Tapas*. Sunce, koje je mislilo daje ta "senka-" njegova žena, začelo je sa njome dete, kao Adam sa Lilit - takođe *eteričnom senkom*, iako je ona zapravo predstavljala ženskog monstruma koji je živeo milionima godina pre naše vrste.

Ali, možda ovaj primer ne dokazuje baš mnogo, osim da su autori *Purana* imali bujnu maštu. Mi imamo spreman još jedan dokaz. Ako bi materijalizovani oblici, za koje ponekad vidimo kako izbijaju iz tela određenih medijuma, umesto da nestanu, mogli da se fiksiraju i učine čvrstim, *stvaranje* Prve Rase postalo bi sasvim razumljivo. Takva vrsta razmnožavanja ne može a da ne bude razumljiva proučavaocu. A ni misterija ni *neverovatnost* takvog načina svakako nije ništa veća - pri čemu je daleko razumljivija umu pravog metafizičkog mislioca - od misterije začeća fetusa, njegovog rasta i rođenja kao deteta kakvo mi pozajemo.

A sada o čudnom i slabu shvaćenom dokazu o "Iz Znoja Rođenima" u *Puranama*.

2. Kandu je mudrac i Jigin, istaknut po svetoj mudrosti i pobožnoj askezi, što je na kraju izazvalo ljubomoru bogova, koji su u induskim spisima predstavljeni kao da su u neprekidnom sukobu sa asketama.

¹⁹ Vidi *Višnu Puranu*, knjiga III, poglavje 2.

Stanca VII - Od Polubožanskog do Prvih Ljudskih Rasa

Indra, "Kralj bogova",²⁰ na kraju šalje jednu od svojih ženskih Apsara da zavede tog sveca. To nije ništa bolje od Jehove, koji šalje Saru, ženu Avramovu, da zavede faraona; ali, uistinu, te bogove (i boga) koji stalno pokušavaju da ometu askete i tako ih navedu da izgube plodove svoje askeze, treba smatrati "iskušavajućim demonima", umesto što se taj termin primenjuje na Rudre, Kumare i Asure, čija velika svetost i čednost izgledaju dijametralno suprotni donžuanskim bogovima Panteona. Ali, u svim puraničkim alegorijama nalazimo upravo suprotno, i to nije bez dobrog ezoterijskog razloga.

Kralj bogova (ili Indra) šalje prelepu Apsaru (nimfu) po imenu Pramloća da zavede Kandua i omete njegove pokore. Ona uspeva u svom nebožanskom poduhvatu i mudracu "907 godina, šest meseci i tri dana"²¹ provedenih u njenom društvu izgledaju kao jedan dan. Kad se to psihološko i li hipnotičko stanje okonča, Muni ljuto kune to stvorenje koje gaje zavelo, osujetivši tako njegovu posvećenost. "Odlazi, nestani!", viče on, "grešna hrpo iluzija!" (...) A Pramloća, prestrašena, beži, *brišući znoj sa svoga tela* lišćem sa drveća dok leti kroz vazduh. I dok je išla od drveta do drveta i tamnim izdancima koji su krasili njegove vrhove sušila svoje udove, dete koje je začela sa Rišijem izašlo je iz pora njene kože sa kapima znoja. Drveće je dobilo živu rosu, a vetar ju je sakupio u jednu celinu. "To ću ja", reče Soma (Mesec), "odgajiti mojim zracima; i postepeno je to rasklo dok para koja se prostirala na vrhu drveća nije postala divna devojka po imenu Mariša."²²

Sad, Kandu znači *Prvu Rasu*. On je sin Pitrija i otuda *lišen uma*, na šta ukazuje činjenica da nije bio u stanju da period od gotovo hiljadu godina razlikuje od jednog dana; zato je prikazan kao neko koga je tako lako obmanuti i zaslepliti. Ovo je jedna varijanta alegorije iz *Postanja* o Adamu, koji je rođen kao lik od ilovače u koju je

²⁰

u najstarijem rukopisu *Višnu Purane*, koji poseduju Inicijali Južne Indije, bog o kome se govori nije Indra, već Kama, bog ljubavi i želje. Vidi dalji tekst.

To su ezoterijske cifre koje su namemo saopštene obrnutim redom, pošto predstavljaju cifre koja pokazuje trajanje ciklusa između prve i druge ljudske rase. Baš suprotno mišljenju svih orijentalista, u *Puranama* ne postoji nijedna reč koja nema neko posebno ezoterijsko značenje.

Višnu Purana, knjiga I, poglavje XV; uporediti sa Vivijen koja zavodi Merlinu [Tenison (*Tennyson*)], što predstavlja istu legendu, ali u irskom predanju.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

"Gospod bog" udahnuo *dah života*, ali ne i intelekt i razlikovanje, koji su se razvili tek nakon što je on kušao plod sa Drveta Znanja; drugim recima, kad je po prvi put počeo da mu se razvija um i kad je u njega usađen *Manas*, čiji je jedan aspekt od praha zemaljskog iako njegove najviše sposobnosti povezuju sa Duhom i *božanskom dušom*. Pramloća je induska varijanta Lilit, žene arijevskog Adama, a Mariša, čerka rođena iz znoja njenih pora, jeste "Iz Znoja Rođena" i predstavlja simbol Druge Rase Čovečanstva.

Kao što je primećeno u fusnoti (vidi napred), nije Indra, koji se danas pojavljuje u *Puranama*, već Kamadeva, bog ljubavi i želje, taj koji šalje Pramloću na Zemlju. Pored ezoterijskog učenja i logika pokazuje da mora biti tako. Jer Kama je kralj i gospodar Apsara, kojima pripada Pramloća; zato, kad Kandu, koji je proklinje, izjavljuje "Obavila si dužnost koju ti je naložio vladar bogova, odlazi!", on time mora daje mislio na vladara Kamu, a ne na Indru, kome Apsare nisu podređene. Jer Kama je, opet, u *Rig Vedi* (X, 129) personifikacija onog osećanja koje vodi stvaranju i prisiljava na stvaranje. On je bio *prvi pokret* koji je usmerio JEDNO, nakon njegovog ispoljavanja iz čisto apstraktnog principa, da stvara - "U TOME se prvo pojavila želja, koja je predstavljala/?m *zametak uma*, i za koju su mudraci, ispitujući je svojim spoznajnim moćima, ustanovili da predstavlja sponu koja povezuje Biće sa Ne-Bićem." Himna iz *Atharva Vede* veliča Kamu kao vrhunskog Boga i Tvorca i glasi:

Kama je rođen prvi. Njemu, ni bogovi, ni očevi (Pitriji), ni ljudi
nisu ravni.

Atharva Veda ga poistovećuje sa *Agnijem*, ali ga smatra superiornijim od tog boga. *Taitareja Bramana* ga alegorički čini sinom Darme (etičke religiozne dužnosti, pobožnosti i pravde) i Šrade (vere). Kama se svuda rada iz srca Brame, zato je on *Atma-Bhu*, "Samopostojeci" i *Ada*, "nerođeni". Činjenica da on šalje Pramloću ima dubok filozofski smisao; ako je šalje Indra - čitava priča nema smisla. Kao stoje u ranoj grčkoj mitologiji Eros bio povezan sa stvaranjem sveta, a tek posle toga je postao seksualni Kupidon, takav je slučaj bio i sa Kamom u njegovom izvornom vedskom obliku (*Harivansa* o njemu govori kao o sinu Lakšmi, koja predstavlja Veneru). Ta alegorija, kao stoje rečeno, pokazuje kako psihički element razvija fiziolo-

r

Stanca VII - Od Polubožanskog do Prvih Ljudskih Rasa

ški, pre rođenja Da^ie, pretka pravog fizičkog čoveka, za koga se kaže da gaje rodila Mariša, a pre njenog doba su ljudi i živa bića stvarani "pomoću volje, pogleda i dodirom Joge", kao što će biti pokazano.

Takva je, dakle, alegorija koja je izgrađena na osnovu načina razmnožavanja *Druge Rase* ili "Iz Znoja Rođenih". Isto se odnosi i na *Treću Rasu* u njenom krajnjem stadijumu.

Zahvaljujući zalaganju Some, Meseca, Marišu uzimaju za ženu *Pračetasi*, takođe proizvodi "Iz uma rođenih" sinova Brame,^{^^} i sa njom začinju Patrijarha Dakšu, takođe sina Brame u prethodnoj *Kalpi* ili životu, objašnjavaju i dodaju *Purane*, da bi zavele na stranicu, a ipak rekle istinu.

3. Rana Treća Rasa je, dakle, stvorena od kapi "znoja", koje nakon brojnih preobražaja izrastaju u ljudska tela. To nije teže zamisliti ili shvatiti nego rast fetusa iz nevidljivog zametka, pri čemu se fetus razvija u dete, a potom u snažnog, masivnog čoveka. Ali, prema Komentarima, ta rasa opet menja svoj način razmnožavanja. Rečeno je da je ona *emanirala formativnu silu* koja je kapi znoja preobrazila u veće kapi, koje su rasle, širile se i postale jajasta tela - ogromna jaja. U njima su ljudski fetusi sazrevali nekoliko godina. U *Purana-ma*, Mariša, čerka mudraca Kandua, postaje žena *Pračetasa* i majka Dakše. Sad, Dakša je otac prvih *čovekolikih* predaka koji su se rodili na taj način. On se pominje kasnije. Evolucija čoveka, mikrokosmosa, analogna je evoluciji Univerzuma, makrokosmosa. Njegova

23 Tekst glasi:

Brama je izrođio iz uma nastalo potomstvo, čiji su oblici i sposobnosti dobijeni iz njegove telesne prirode, *otelovljene duhove* koji su nastali iz udova *igatre*) *Dimata*, (sveznajućeg božanstva). Ta bića predstavljala su sedište tri osobine *deva sarga* (božanske tvorevine, koja je, kao petostruka tvorevina, *lišena jasnoće opažanja, bez razmišljanja*, tupa po prirodi). Ali, pošto se *oni nisu umnožavali*, Bramaje stvorio "druge iz uma rođene sinove, nalik na sebe samog", naime, Bramarišije, ili Pradapatije (deset i sedam). Sanandana i drugi sinovi *Veda* (Brame) bili su prethodno stvorenii, ali, kao stoje pokazano na drugom mestu, oni su bili *bez želje ili strasti*, nadahnuti svetom mudrošću, otudeni od univerzuma i bez želje za potomstvom.

(Knjiga 1 pogl. VH)

Te Sanandine i druge Kumare su, dakle, Bogovi, koji su, nakon što su odobili "da stvore potomstvo", bili prisiljeni da se inkamiraju u nesvesnim ljudima. Čitalac mora da nam oprosti neizbežna ponavljanja u nizu brojnih činjenica koje su ovde saopštene.

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

evolucija stoji između evolucije univerzuma i životinja, za koje čovek, sa svoje strane, predstavlja makrokosmos.

Potom rasa postaje:

4. Androgina ili hermafrodiska. Taj proces rađanja ljudi možda objašnjava zašto Aristofan²⁴* opisuje prirodu stare rase kao *dvo-polnu*, u kojoj je oblik svih bića okrugao, "čija su leda i bokovi *kao u krugu*", koji su "trčali na taj način što su se kotrljali (...) zastrašujuće moći, snage i ogromne ambicije". Zato, da bi ih učinio slabijima, "Zeus ih je podelio na dva dela, a Apolon (Sunce), po njegovim uputstvima, zatvorio ih je u njihova zasebna obličja". Madagaskar (ostrvo koje je pripadalo Lemuriji) čuva predanje o prvom čoveku, koji je isprva živeo a da nije jeo, pa pošto je počeo da se hrani, na njegovoj nozi se pojavio otok; on je pukao, a iz njega se pojavila žena, koja je postala majka njihove rase. Uistinu: "Mi imamo nauku o *heterogenezi* i *partenogenezi*, koje pokazuju da je to pitanje još uvek otvoreno (...) Polipi (...) rađaju potomstvo iz sebe samih, nalič na pupoljke i grananje drveta. (. . .)" Zašto ne i prvobitni *ljudski polipi*? ^eoma interesantan polip *Stauridium* naizmenično prelazi sa pupljenja na polno razmnožavanje. Za divno čudo, iako raste naprsto kao polip na stabljici, on proizvodi pupoljke koji se na kraju razvijaju u *meduze*. Ta meduza se potpuno razlikuje od svog roditeljskog organizma, stauridijuma. Ona se takođe razmnožava na razne načine, polnim činom, a iz nastalih jaja se opet pojavljuje stauridijum. Ova zapanjujuća činjenica mogla bi da pomogne mnogima da razumeju kako je moguće da nastane neki oblik koji uopšte ne liči na njegove neposredne pretke - kao u slučaju/70/^^ Lemurijanaca koji su se razvili od *hermafrodiskih* roditelja. Štaviše, ne dolazi u pitanje činjenica da, što se tiče *ljudskih* inkarnacija, zakon Karme, rasne ili individualne, nadilazi podređene tendencije "nasleđivanja", koje predstavljaju njegovog slугу.

Značenje poslednje rečenice u navedenom Komentaru na Stancu 27, naime, daje Četvrta Rasa bila čedo Padmapani, možda će se na neki način moći objasniti jednim pismom osobe koja je inspirisala *Ezoterički budizam*, navedenim na 68. strani.

Većina čovečanstva pripada sedmoj podrasi Četvrte Korenske Rase - već pomenuti Kinezi i njihovi izdanci i ogranci (Malajci,

²⁴ Videti Platonovu *Gozbu*.

Stanca VII- Od Polubožanskog do Prvih Ljudskih Rasa

Mongoli, Tibetanci, Mađari, Finci, pa čak i Eskimi, predstavljaju ostatke tog poslednjeg izdanka).

Padmapani, ili Avalokitešvara na sanskritu, na tibetanskom je Čenresi. Sad, Avalokitešvara je veliki *Logos* u svom višem aspektu i u božanskim regionima. Ali, na ispoljenim nivoima, on je, kao i Dakša, predak (u duhovnom smislu) čoveka. Padmapani-Avalokitešvara se *ezoterički* naziva Bodisatva (ili Đan Kohan) *Cenresi Vančung*, "móćni i svevideći". On se danas smatra velikim zaštitnikom Azije u celine, a posebno Tibeta. Smatra se da se to nebesko Biće iz doba u doba ispoljava u ljudskom obliku da bi vodilo Tibetance i lame u svetosti i da bi očuvalo te velike Arhate u svetu. Narodna legenda kaže da kad god vera počne da se gasi u svetu, Padmapani Čenresi, "nosilac lotosa", emituje blistavi zrak svetlosti i odmah se sam inkamira u jednom ili dvojici velikih Lama - Dalaj i Tešu Lami; na kraju, veruje se da će se on inkamirati kao "najsavršeniji Buda" na Tibetu, a ne u Indiji, gde su se njegovi prethodnici, veliki Rišiji i Manui pojavili na početku naše rase, ali se danas više ne pojavljuju. Čak i egzoterički izgled Dani Cenresija ukazuje na ezoterijsko učenje. Očigledno je da on, kao i Dakša, predstavlja sintezu svih prethodnih Rasa i pretka svih *ljudskih* Rasa nakon Treće, prve potpune, pa je zato predstavljen kao *vrhunac četiri prvobitne* rase u svom obliku *^a. jedanaest lica*. To je stub načinjen u četiri reda, a svaki niz ima tri lica ili glave različite boje kože: tri lica za svaku rasu su tipična za njihova tri fundamentalna fiziološka preobražaja. Prva je bela (mesčeve boje). Druga je žuta. Treća crveno-braon i Četvrta, u kojoj ima samo dva lica - treće liceye ostavljeno prazno - (što ukazuje na prevremen kraj Atlantidana) - braon-cma. Padmapani (Dakša) sedi na stubu i čini njegov vrh. Uporedi sa ovim Stancu 39. Đan Kohan je predstavljen sa četiri ruke, što je još jedna aluzija na četiri rase. Jer, dok su dve sklopljene, treća ruka drži lotos ("Padmapani" - nosilac lotosa), jer taj cvet simbolizuje razmnožavanje, a četvrta drži zmiju, znak Mudrosti kojom vlada. Oko vrata mu visi brojanica, a na glavi mu je znak vode *'i:^^^^:^* - materije, potopa - dok između njegovih obrva stoji treće oko (Šivino oko, oko duhovnog uvida). On se zove "Zaštitnik" (Tibeta), "Spasitelj Čovečanstva". U drugim slučajevima, kada ima samo dve ruke, on je Čenresi, Dani i Bodisatva,

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Čakna-padma-karpo "onaj koji drži lotos". Još jedno njegovo ime je Čantong, "onaj sa 1.000 očiju", kada je prikazan sa hiljadama ruku i šaka, a na dlanu svake od njih je prikazano jedno oko Mudrosti, pri čemu te ruke zrače iz njegovog tela kao šuma zraka. Ostala njegova imena su Lokapati i Lokanat (sanskrtsko) "Gospodar Sveta" i Džigten-gonpo (tibetansko) "Zaštitnik i Izbavitelj od zla" svih vrsta.

Padmapani je, međutim, simbolički "nosilac lotosa" samo za neupućene; ezoterički, on predstavlja nosioca Kalpi, od koji se poslednja, tekuća Maha-Kalpa (Varaha) zove Padma i predstavlja jednu polovinu života Brame. Iako je ovo manja Kalpa, ona se zove Maha, "velika", jer predstavlja doba u kome se Brama pojavio iz lotosa. Teorijski, Kalpe su beskrajne, ali su praktično podcijene; ti delovi su takođe podcijeni, u Prostoru i Vremenu, pri čemu svaki deo - čak i onaj najmanji - ima svog Đanija kao pokrovitelja ili vladara. Padmapani (Avalokitešvara) u svom ženskom aspektu u Kini postaje Kvan-Jin, "koja po volji uzima koji god hoće oblik da bi spasla čovečanstvo". Znanje o astrološkim aspektima sazvežđa na odgovarajuće "rođendane" tih Đanija - uključujući i Amitabhu (kineskog 0-mi-to Fo), tj. 19. dan drugog meseca, 17. dan jedanaestog meseca i 7. dan trećeg meseca, itd., itd. - pružaju okultistima najveće pogodnosti za izvođenje onoga što se naziva "magičnim" podvizima. Budućnost nekog pojedinca se vidi, sa svim događajima koji dolaze, poredanim po redu, u magičnom ogledalu koje se postavi tako da uhvati zrak određenog sazvežđa. Ali - čuvajte se druge strane te medalje. ČAROBNJAŠTVA.

STANCAVIII

EVOLUCIJA ŽIVOTINJSKIH SISARA - PRVI PAD

(28) *Kako su nastali prvi sisari ** (29) *Kvazidarvinovska evolucija • (30) Životinje dobijaju čvrsta tela • (31) Razdvajanje na polove ** (32) *Prvi greh čoveka bez uma*

28 OD KAPI ZNOJA (a), OD MATERIJE MRTVIH TELA LJUDI I ŽIVOTINJA IZ PRETHODNOG TOČKA (*prethodnog, Trećeg Kruga*) i OD ODBAČENE PRAŠINE, PRVE ŽIVOTEMJE (W *OVOm Krugu*) BEHU NAČINJENE.

(fl) Okultna doktrina smatra da su u ovom krugu sisari bili kasniji proizvod evolucije nego čovek. Veliki Manvantarički ciklus Sedam Krugova, koji je u Prvom Krugu počeo sa mineralima, biljkama i životinjama, u sredini Četvrte *Rase* dovodi svoje evolucionalno delovanje, po silaznom luku, do mrtve tačke, na kraju prve polovine Četvrtog *Kruga*. Dakle, ta središnja tačka je dostignuta na našoj Zemlji (četvrtoj i najnižoj sferi) i u sadašnjem *Krugu*. Postoje Monada prošla, počev od svog prvog "materijalizovanja" na planeti A, kroz mineralni, biljni i životinjski svet u svim stepenima tri stanja materije, osim poslednjeg stepena trećeg ili čvrstog stanja, koje je dostigla tek "na središnjoj tački evolucije", jedino je logično i prirodno da bi na početku Četvrtog Kruga, na planeti D, prvo trebalo da se pojavi Čovek, a takođe i da bi njegov okvir morao da bude od najrazrednije moguće materije koja se može uklopliti u objektivni svet. Da još malo pojasnimo: ako je Monada počela svoj ciklus inkarnacija kroz tri objektivna carstva silaznom krivom linijom, ona neizbežno mora da stupi na ponovo uspinjujuću krivu te sfere kao čovek. Na silaznom luku, duhovno je to što se postepeno preobražava

TAJNA DOKTRINA » ANTROPOGENEZA

u materijalno. Na središnjoj liniji osnove. Duh i Materija su uravnoteženi u Čoveku. Na uzlaznom luku. Duh se postepeno iznova potvrđuje na račun fizičkog, ili materije, tako da će, na kraju Sedme Rase Sedmog Kruga, Monada videti daje slobodna od materije i svih njenih osobina, kao što je bila na početku, ali stekavši uz to još i iskustvo i mudrost, plod svih njenih personalnih života, bez njihovih zala i iskušenja.

Taj poredak evolucije se takođe nalazi i u *Postanju* (poglavlja I i II), ako se čita u pravom ezoterijskom smislu, jer poglavljje I sadrži istoriju prva tri kruga, kao i prve tri Rase, od Ćetiri, do trenutka kada je Čoveka dozvao u svesni život Elohim Mudrosti. U prvom poglavljju, životinje, kitovi i ptice nebeske stvoreni su pre dvolognog Adama.' U drugom, Adam (bespolni) dolazi prvi, a životinje se pojavljuju tek posle njega. Čak i stanje mentalne obamrstosti i nesvesnosti, u kome su bile prve dve rase i prva polovina Treće u drugom poglavljju *Postanja*, simbolički predstavlja *duboki Adamov san*. Pod tim "snom" se podrazumeva san bez snova mentalne tromosti, dremez Duše i Uma, a nipošto fiziološki proces diferencijacije polova, kao stoje zamišljao jedan učeni francuski teoretičar [M. Noden (*Nauditi*)].

Purane, haldejski i egipatski odlomci, kao i kineska predanja, svi se slažu sa Tajnom Doktrinom u pogledu procesa i poretku evolucije. U njima nalazimo potvrdu gotovo svih naših učenja. Na primer: tvrdnja koja se tiče razmnožavanja putem jaja u okviru Treće Rase, pa čak i aluzija na manje nevin način razmnožavanja prvih oblika sisara, "divovski, prozirni, tupi i čudovišni oni behu", kaže Komentar. Proučite priče o nekoliko Rišija i njihovom raznovrsnom potomstvu; npr., Pulastja je otac *svih Zmija i Naga* -potomstvo koje se razmnožava posredstvom jaja; Kašjapa je, sa svojom ženom Tamrom, bio deda ptica i Garude, kralja pernatog plemena, dok je sa svojom ženom Šurabi bio roditelj krava i bikova, itd., itd.

U Tajnoj Doktrini, prve *Nage* - bića mudrija od Zmija - predstavljaju "Sinove Volje i Joge", rođene pre potpunog odvajanja po-

Alegorijsko pozivanje na "Svete Životinje" Zodijaka i druga nebeska tela. Neki kabalisti u njima vide prototipove životinja.

Stanca VIII — Evolucija životinjskih sisara — Prvi Pad

lova, "sazrele u jajima" koja nose ljude i koja su nastala putem moći (Krijašakti) svetih mudraca" rane Treće Rase.[^]

"(. . .) U njima su bili inkamirani Gospodari tri (gornja) sveta, razne klase Rudri, koje su bile *Tušite, Daje, Aditje*", jer, kako je objasnio Parasara, "postoje na stotine imena neizmerno moćnih Rudri".

Neki od potomaka tih prvobitnih Naga, Zmija Mudrosti, naselili su Ameriku, kada se taj kontinent izdigao tokom perioda procvata velike Atlantide (budući daje Amerika bila *Patala* ili antipod Đambu Dvipi, a ne Bharata-Varši). Odakle, inače, predanja i legende - a ove poslednje su *uvek istinitije od istorije*, kako kaže Ogistin Tijeri - pa čak i identična imena za izvesne "vračeve" i sveštenike, koji do dan danas postoje u Meksiku? Moraćemo da kažemo nešto o *Nargalima* i *Nagalima*, a takođe i o "*nagalizmu*" koje su misionari nazvali "obožavanje Đavola".

U gotovo svim *Puranama* izneta je priča o "Dakšinoj žrtvi", a najstarija priča o tome se nalazi u *Vaju Purani*. Čak i u tako alegoričnom obliku u kome je saopštена, ona ima više smisla i bioloških otkrivenja za jednog prirodnjaka nego što ih ima u *svim pseudonaučnim* fantazijama koje se smatraju učenim teorijama i hipotezama.

Kod Hesioda, Zevs stvara svoju *Treću Rasu* ljudi od jasenovog drveća. U *Popol Vuhu*, Treća Rasa ljudi je stvorena od drveta *Taite* i srži trske zvane *Sibak*. Ali, *Sibak* znači "jaje" na misterijskom jeziku *Artuj'a* (ili pećina za inicijaciju). U izveštaju koji je Don Balista Pino poslao Kortezu 1512. godine, kaže se:

Svi pueblosi imaju svoje *Artufe* ~ tako domoroci zovu podzemne sobe sa samo jednim vratima gde se oni (potajno) okupljaju (...) To su hramovi u koje se ne može ući (...) i vrata su uvek zatvorena za Špance (...) Oni obožavaju Sunce i Mesec (...) Vatru i veliku ZMIJU (stvaralačku moć), čija se jaja nazivaju *Sibak*.

Ezoterički, postoji primetna razlika između reci Sarpa i Naga, iako se obe koriste bez razlikovanja. Sarpa (zmija) potiče od korena *Srip*, *šerpo* - gmizati, i one su nazvane "Abi", od *Ha* - napustiti.

Sarpu je proizvela Bramina kosa, koja mu je, od njegovog užasa pri pogledu na Jakšasa, koga je stvorio strašnog za pogledati, opala sa glave, pri čemu je svaka vlas postala jedna zmija. One su nazvane Sarpa zbog puzanja i Ahi, jer su napustile glavu.

(*Vilson*)

Ali *Nage*, uprkos njihovom zmijskom repu, u alegorijama ne puze, već uspevaju da hodaju, trče i bore se.

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

Dakša, koji se smatra Glavnim Pretkom, istaknut je, štaviše, i kao *tvorac fizičkog čoveka* u "bajki" u kojoj on gubi glavu sa svog tela u opštem ratu između bogova i *Rauma*. Pošto je ta glava izgorela u vatri, zamenjena je *glavom ovna* (Kasi-Kanda). Sad, glava i rogovi ovna uvek su predstavljali simbol moći razmnožavanja i sile reprodukcije, i oni *sufi^lički*. Kao što smo pokazali, Dakša je taj koji je ustanovio doba ljudi što su se rađali iz seksualnih odnosa. Ali, taj način razmnožavanja se nije pojavio iznenada, kao što bi moglo da se pomisli, i bila su potrebna duga vremenska razdoblja pre nego što je to postalo onaj "prirodan" način. Zato je prikazano kako se u njegovu žrtvu bogovima umešao Šiva, *rušilačko božanstvo, otelovljenje evolucije i NAPRETKA*, koji je istovremeno i *onaj koji obnavlja*; on uništava stvari u jednom obliku da bi ih ponovo oživeo u drugom, savršenijem. Šiva-Rudra stvara užasnog Virabhadru (rođenog iz njegovog daha), čudovište sa "hiljadu glava, hiljadu ruku" (itd.), i nalaže mu da uništi žrtvu koju je spremio Dakša. Tada je Virabhadra -

(...) koji živi u oblasti duhova (eteričkih hudi) (...) *stvorio iz pora svoje kože (Romakupa)* moćne Raume (ili Raumje).

A sada, ma koliko daje ova alegorija mitska, *Mahabharata*, koja predstavlja istorijsko delo isto koliko i *Iljada*, prikazuje[^] kako Raumje i druge rase na isti način izbijaju iz *Romakupa* ili pora na koži. Alegorijski opis "žrtve" pun je značenja za proučavaoca Tajne Doktrine koji zna za "Iz Znoja Rođene".

U priči 0 Dakšinoj žrtvi u *Vaju Purani* se, štaviše, kaže da se odvijala u prisustvu stvorenja *rođenih iz jajeta*, iz pare, biljaka, pora na koži i, na kraju, iz materice.

Dakša simbolizuje ranu Treću Rasu, svetu i čistu, još uvek lišenu individualnog *ega*, koja ima samo pasivne sposobnosti. Zato mu Era- ma naređuje da stvara (u ezoteričkim tekstovima) i on je, poslušavši tu zapovest, stvorio:

(...) inferiornije i superiornije (*Vara i Avara*) potomstvo, *dvonošce* i *četvoronošce*, i pomoću *volje* rodio žene (...) bogove, *Da-*

Vilson ovu reč prevodi kao "polubogovi" (vidi njegovu *Višnu Puranu*, str. 130); ali Raume ili Raumje su naprosto jedna rasa, pleme.

[^]XII, 10308.

Stanca VJII - Evolucija životinjskih sisara - Prvi Pad

itje (divove Četvrte Rase), zmije-bogove, životinje, stoku, *Danave* (Titane i demonske Čarobnjake) i draga bića.

(. . .) Od tog vremena pa na dalje, *živa biča su se radala putem seksualnih odnosa*. Pre Dakšinog doba, ona su se razmnožavala na razne načine - posredstvom volje, pogleda, dodira i moći Joge.

A sad dolazi jednostavno zoološko učenje.

29. ŽIVOTINJE SA KOSTIMA, MOĆNI ZMAJEVI I LETEĆE SARPE (*zmije*) UVEĆAŠE BROJ GMIZAVIH STVORENJA. ONE KOJE GMIZAHU PO ZEMLJI DOBIŠE KRILA. ONE SA DUGIM VRATOVIMA U VODI POSTADOSE RODITELJI PTICA NEBESKIH (*o*).

(a) To je mesto gde se ovo učenje i savremene biološke teorije savršeno slažu. Ta izgubljena karika, koja predstavlja proces pretvaranja gmizavaca u ptice, očigledna je i najzatucanijim, posebno u Fogtovim *ornithoscelidama*, *hesperornisima* i *arheopteriksima*.

30. TOKOM TREĆE (*frase*), ŽIVOTINJE BEZ KOSTIJU PORASTOŠE I IZMENIŠE SE; POSTALE SU ŽIVOTINJE SA KOSTIMA (*a*), NJIHOVE ČHAJE (*atakode*) POSTADOŠE ČVRSTE.

31. ŽivOTn-JJE SE RAZDVOJIŠE PRVE (*na muške i ženske*) (*b*) (. . .)

{a) Kičmenjaci, a potom sisari. Pre toga su životinje takođe bile eterični protoorganizmi, baš kao i čovek.

{b) Činjenica da su raniji sisari bili hermafroditi i da su se polovi kasnije razdvojili danas je neporeciva, čak i iz perspektive biologije. Kao što pokazuje prof. Oskar Šmit, zakleti darvinista:

Višnu Purana.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Korišćenje i nekorišćenje, kombinovano sa selekcijom, razjašnjava (?) *odvajanje polova* i inače potpuno nerazumljivo postojanje rudimentarnih polnih organa. Posebno kod kičmenjaka, *oba pola pokazuju tako izrazite tragove reproduktivnih organa karakterističnih za suprotni pol*, daje čak i u antici hermafroditizam smatran prirodnim oblikom prvobitnog čovečanstva (. . .) Upornost sa kojom se rudimenti polnih organa nasleđuju je izuzetna. U klasi sisara, nismo čuli za pravi hermafroditizam, iako tokom čitavog perioda svog razvoja oni neprekidno nose te ostatke koje je doneo na svet njihov *neznani predak*, u nedokučivo davnoj prošlosti.⁷

31. (. . .) ONE (*životinje*) POČEŠE DA SE RAZMNOŽAVAJU. DVOSTRUKI ČOVEK (*se tada*) TAKODE RAZDVOJI. ON (*čovek*) REČE: "HAJDE DA ČINIMO KAO ONE: SJEDINIMO SE I NAČINIMO STVORENJA." TAKO UČINIŠE. (...)

32. A ONI KOJI NISU IMALI ISKRE ("sa uskim mozgom" ^f UZEŠE SEBI OGROMNE ŽENKE ŽIVOTINJA *(a)*). SA NJIMA ZAČEŠE TUPE RASE. TUPI BEHU *(ti sa uskim mozgovima)* i ONI SAMI. ALI, NJIHOVI SE JEZICI RAZVEZAŠE *(b)*. JEZICI NJIHOVOG POTOMSTVA OSTADOŠE NEMI. ČUDOVIŠTA ONI IZRODIŠE. RASU IZVITOPERENIH ČUDOVIŠTA, POKRIVENIH CRVENOM DLAKOM, KOJA SU IŠLA NA SVE ČETIRI.⁸ TUPU RASU DA PRONOSI SRAMOTU NEIZRECIVU.*"

7

Učenje a nasledu i darvinizam, str. 186-187. "Neznani preci" o kojima se govorи s\prvobitni astralni prototipovi. Vidi odeljak II, str. 260 (a).

* Vidi stih 24.

^a

Te "životinje", ili čudovišta, nisu ni čovekoliki, ni bilo koji drugi majmuni, već potvrđuju ono što bi antropobiolozi mogli da nazovu "karikom koja nedostaje", prvobitnog rudimentarnog čoveka; vidi u daljem tekstu.

Sramotu njihovog životinjskog porekla, kojom bi se naši savremeni načincici dičili, samo da mogu.

Stanca VIII - Evolucija životinjskih sisara - Prvi Pad

(a) Životinje "se razdvojiše prve", kaže Stanca 31. Imajte na umu da su u to vreme ljudi bili drugačiji, čak i fiziološki, od današnjih ljudi, koji su prešli središnju tačku Pete Rase. Nije nam rečeno šta su bile te "ogromne ženke životinja", ali su one svakako bile isto toliko različite od današnjih koliko je to bio i čovek u odnosu na današnjeg.

To je bio prvi fizički "pad u materiju" nekih u to vreme postojećih, kao i nižih rasa. Imajte na umu Stancu 24. "Sinovi Mudrosti" su prezreli ranu *Treću Rasu*, tj. nerazvijenu, i prikazani su kako se inkamiraju u *kasnijoj* Trećoj Rasi, donoseći joj na taj način intelekt. Tako je greh Rasa bez mozga ili "bezumnih", koje nisu imale "iskru", pa su otud bile neodgovorne, pao na one koji nisu obavili svoju karmičku dužnost. Vidi u daljem tekstu o početku ljudskog govora.

STA BI SE MOGLO PRIGOVORITI
OVOME ŠTO JE REČENO?

Tako okultizam odbacuje ideju da je Priroda razvila čoveka od majmuna, pa čak i od nekog pretka koji je bio zajednički za obojicu, već naprotiv, nalazi da su neke od najantropoidnijih vrsta potekle od Treće Rase ljudi u periodu rane Atlantide. Pošto će ova tvrdnja biti izneta i branjena na drugom mestu, zasad je potrebno da se kaže samo još nekoliko reci. Međutim, radi veće jasnoće, ukratko ćemo ponoviti ono što je ranije rečeno u Knjizi I, Stanca VI.

Naše učenje pokazuje da dok je sasvim ispravno da se kaže kako je priroda u određenom trenutku izgradila *majmunoliki spoljni oblik* oko astralnog ljudskog oblika, ipak je isto toliko tačno da se kaže da taj oblik ništa više nije bio "karika koja nedostaje" nego što su to bili omotači tog astralnog oblika, tokom njegove evolucije kroz sva carstva prirode. Niti se, kao što je na odgovarajućem mestu pokazano, ta evolucija odigrala na ovoj planeti iz Četvrtog Kruga, već samo tokom Prvog, Drugog i Trećeg Kruga, kada je ČOVEK, sa svoje strane, bio "kamen, biljka i životinja" dok nije postao ono što je bio u Prvoj Korenskoj Rasi sadašnjeg čovečanstva. Pravi tok evolucije razlikuje se od darvinovskog i ta dva sistema su neuskladiva,

TAJNA DOKTRINA » ANTRROPOGENEZA

osim ukoliko se darvinizam ne ratosilja dogme o "prirodnoj selekciji" i sličnog. Zaista, između Hekelove *monere* i Manuove *Sarisripe* postoji nepremostivi jaz u obliku Dive jer "ljudska" Monada je, bilo daje *materijalizovana* u atomu kama, *i\ipretvorena u biljku* unutar biljke ili *poživotinjena* unutar životinje, još uvek i večno božanska, pa je zato takođe i LJUDSKA. Ona prestaje da bude ljudska jedino kad postane *apsolutno božanska*. Termini "mineralne", "biljne" i "životinske" *monade* su načinjeni da bi se istakla spoljašnja razlika; ne postoji tako nešto kao što je Monada (Diva) koja nije božanska, i koja, shodno tome, nije bila ili neće postati ljudska. A ovaj poslednji termin će morati da ostane nerazumljiv ukoliko se ta razlika ne shvati dobro. Monada predstavlja kap koja se odvojila od bezgraničnog onostranog Okeana, ili, da budemo precizniji, *unutar* nivoa prvobitne diferencijacije. Ona je božanska u svom višem, a *ljudska* u svom nižem stanju - pridevi "viši" i "niži" se koriste u nedostatku boljih termina - i ona uvek ostaje monada, osim u stanju Nirvane, u svim uslovima i u svim spoljašnjim oblicima. Kao što Logos odražava Univerzum u Božanskom Umu, a ispoljeni Univerzum se odražava u svakoj od svojih Monada, kako kaže Lajbnic, ponavljajući jedno istočnjačko učenje, tako i MONADA mora da, tokom ciklusa svojih inkarnacija, u sebi odrazi svaki *korenski oblik* svih carstava. Zato kabalisti ispravno kažu da "COVEK postaje kamen, biljka, životinja, čovek, Duh, i na kraju Bog. Tako on završava svoj kružni ciklus i povratak u tačku od koje je pošao kao *nebeski ČOVEK*". Ali, pod terminom "Čovek" podrazumeva se božanska Monada, a ne misleći Entitet, ili, još manje, njegovo fizičko telo. Dok odbacuju besmrtnu dušu, ljudi od nauke danas pokušavaju da je prate kroz niz životnjskih oblika od najnižeg do najvišeg, dok su, u stvarnosti, sve današnje životinje potomci tih prvobitnih čudovišta o kojima govore Stance. Životinje - gmizava stvorenja i one koje su živele u vodi, koje su prethodile čoveku u ovom Četvrtom Krugu, kao i one koje su bile savremenici Treće Rase, i, napokon, sisari koji su usledili posle Treće i Četvrte Rase - sve one, direktno ili indirektno, predstavljaju uzajamni i korelativni (fizički) proizvod čoveka. Ispravno je da se kaže daje čovek ove Manvantare, tj. tokom prethodna tri kruga, prošao kroz sva tri carstva prirode. Daje on bio "kamen, biljka i životinja". Ali, (a) to kamenje, biljke i životinje su bili prototipovi, magličaste slike onih iz Četvrtog

Stanca VIII – Evolucija životinjskih sisara - Prvi Pad

Kruga, a *{b}*) čak i one su na početku Četvrtog Kruga bile astralne senke današnjih, kako to kažu okultisti. I na kraju, oblici i vrste kako ljudi, tako i životinja i biljaka nisu bili onakvi kakvi su kasnije postali. Zato su astralni prototipovi nižih bića životinjskog carstva Četvrtog Kruga, koja su prethodila (senkama) *Ljudi* bili zgasnuti, iako još uvek veoma eterični omotači još eteričnijih oblika ili modela koji su proizvedeni na kraju Trećeg Kruga na planeti D. "Proizvedeni od ostatka supstance, od mrtvih tela ljudi i (drugih izumrlih) životinja iz prethodnog kruga", odnosno prethodnog *Trećeg Kruga* - kao što nam kaže Stanca 24. Otuda, dok su nezamislive "životinje" koje su prethodile astralnom čoveku na početku ovog životnog ciklusa na našoj Zemlji ipak bile, da tako kažemo, potomstvo ljudi Treće Rase, sisari ovog Kruga svoje postojanje, opet, u velikoj meri duguju čoveku. Štaviše, "predak" današnjih čovekolikih životinja, majmuna, bio je direktni proizvod još uvek bezumnog *Coveka*, koji je obeščastio svoje ljudsko dostojanstvo spuštajući se fizički na nivo životinje.

Ovo stoje navedeno objašnjava neke od citiranih fizioloških dokaza, koje iznose antropolozi u vezi porekla čoveka od životinja.

Poenta na kojoj evolucionisti najviše insistiraju je da "istorija embriona predstavlja sažetak istorije njegove rase". Da:

(. . .) svaki organizam, u svom razvoju od jajeta prolazi kroz niz faza (oblika) kroz koje su, sličnim redom, prošli njegovi preci tokom

Vidi *Ezoterijski budizam*.

Veoma jak argument u korist promenljivosti daje embriologija. Zar nije čovek u materici (. . .) prosta ćelija, biljka sa tri ili četiri lista, punoglavac sa repom, sisar sa repom, i na kraju primat i dvonožac? Teško je moguće da u evoluciji embriona ne prepoznamo skicu, vemo ponavljanje čitavog organskog niza.

(Lefevr, *Filozofija*, str. 484)

Sažetak na koji se aludira je, međutim, samo *sldadište tipova* koji su se nagonili u čoveku, mikrokosmosu. Jednostavno objašnjenje uđovoljava svim takvim primedbama, kao što je prisustvo rudimentarnog repa kod fetusa - čijenica kojom su trijumfalno mahali Hekel i Darvin u korist teorije o majmunolikom pretku. *Taliode se može uimzati na to da se prisustvo biljce sa listovima u stadijumu embriona ne može objasniti* pomoću uobičajenih evolucionističkih principa. Darwinisti nisu našli čovekovo poreklo u biljci, ali okultisti jesu. *Odakle ta osobina embriona* i kako je darvinisti objašnjavaju?

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

dugog perioda iztorije Zemlje.¹¹ Istorija embriona (. . .) je slika u malom i skica istorije rase. *Ta koncepcija čini suštinu našeg osnovnog biogenetskog zakona, koji smo obavezni da stavimo u prvi plan proučavanja fundamentalnog zakona organskog razvoja.*

Savremena teorija je bila poznata kao činjenica mudracima i okultistima iz pradavnih vremena i oni su je izrazili na daleko filozofskiji način. Ovde bismo mogli da citiramo jedan pasus iz *Razotkrivene Izjde* kako bismo obezbedili nekoliko tačaka za poređenje. U tomu I, str. 388-389, postavljeno je pitanje zašto fiziolozi, uprkos svojoj velikoj učenosti, nisu bili u stanju da objasne teratološke fenomene? Svaki anatomi, koji je "posebno proučavao" razvoj i rast embriona, može da kaže, bez mnogo mozganja, ono što mu svakodnevno iskustvo i ono što vidi svojim očima pokazuju, a to je, da do određenog doba ljudski embrion predstavlja kopiju mladog vodozemca u njegovom prvom stadijumu razvoja iz ikre - punoglavca. Ali, izgleda da nijedan fiziolog ili anatomi nije došao na ideju da primeni na razvoj ljudskog bića - od prvog trenutka njegove pojave kao zametka njegove konačne građe i rođenja - Pitagorino ezoteričko učenje o metempsihosi, koje su kritičari veoma pogrešno protumačili. Značenje aksioma "Kamen postade biljka, biljka životinja, životinja čovek, itd.", pomenuto je na drugom mestu u odnosu prema duhovnoj i fizičkoj evoluciji čoveka na ovoj Zemlji. Sada ćemo dodati još nešto da bismo predmet učinili jasnjim.

Kakav je prvo bitni oblik budućeg čoveka? Zrno, čestica - kažu neki fiziolozi; molekul, jaje jajeta, kažu drugi. Ako bi se to moglo analizirati - mikroskopom ili na neki drugi način - od čega bi trebalo da očekujemo daje taj oblik sastavljen? Analogno, trebalo bi da kažemo, od jezgra neorganske materije, koju je krv nataložila na mestu klijanja, sjedinjenog sa talogom organske materije. Drugim recima, to majušno jezgro budućeg čoveka je sastavljeno od istih elemenata kao i kamen - od istih elemenata kao i Zemlja, koja je čoveku sudjena daje naseli. Kabalisti citiraju Mojsija kao autoriteta u pogledu opaske da je potrebna zemlja i voda kako bi se načinilo živo biće, pa se tako može reći da se čovek najpre pojavio kao kamen.

¹¹ *Dokazi evolucije*, Hekelovo predavanje.

Stanca VIII - Evolucija životinjskih sisara - Prvi Pad

i Posle tri ili četiri nedelje, jajašće počinje da liči na biljku, jedan kraj postaje sferoidan, a drugi konusan kao šargarepa. Secirnjem je utvrđeno da se ono sastoji, poput luka, od veoma tananih slojeva ili omotača koji obuhvataju tečnost. Slojevi se približavaju jedan drugom na nižem kraju i embrion visi sa korena pupčane vrpce gotovo kao plod sa grane. Kamen se sada putem "metempsihoze" preobrazio u biljku. Potom embrionsko stvorene počinje da pupi, iznutra ka spolja, izbacujući svoje udove i razvijajući svoje crte. Oči su vidljive kao dve crne tačke; uši, nos i usta formiraju udubljenja, kao Ijuspe na ananasu, pre nego što počnu da rastu. Embrion se razvija u fetus koji liči na životinju - u obliku punoglavca - i, poput vodozemaca, živi u vodi i razvija se iz nje. Njegova Monada još nije postala ni ljudska ni besmrtna, jer kabalisti kažu da se to dešava tek u "četvrtom času". Fetus počinje da poprima karakteristike ljudskog bića, jednu po jednu, i prvi dašak besmrtnog daha prožima njegovo biće; on se pokreće i božanska suština se nastanjuje u obličju deteta, u kome će boraviti do trenutka fizičke smrti, kad čovek postaje duh.

Tajanstveni proces devetomesečnog uobličavanja kabalisti nazivaju dovršenjem "individualnog ciklusa evolucije". Kao što se fetus razvija u amnionskoj tečnosti u materici, tako i Zemlje klijaju u univerzalnom etru, ili astralnom fluidu, u materici Univerzuma. Ta kosmička deca, kao i njihovi sićušni stanovnici, nalaze se u stadijumu prvo bitnog jezgra; potom jajašća postepeno sazrevaju i postaju majke, razvijajući mineralne, biljne, životinjske i ljudske oblike. Od središta do periferije, od neopazive kesice do najdaljih opazivih granica Svemira, ti slavnici mislioci, okultisti, prate cikluse koji se stapaaju jedan sa drugim, i u sebi sadrže beskrajne nizove, kao što su i oni sami sadržani u njima. Embrion koji se razvija u svojoj prenatalnoj sferi, pojedinac u svojoj porodici, porodica u državi, država u čovečanstvu. Zemlja u našem sistemu, taj sistem u centralnom univerzumu, taj univerzum u Kosmosu i kosmos u JEDNOM UZROKU ... tako glasi *njihova* filozofija evolucije, koja se, kako vidimo, razlikuje od Hekelove:

Svi smo mi deo jedne ogromne celine
Čije je telo Priroda i (Parabram) duša (. . .)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

To su dokazi okultizma, a nauka ih odbacuje. Ali, kako onda da premostimo jaz između čovekovog uma i životinje? Kako su se, ako čovekoliki majmun i prvobitni čovek imaju, zdravo za gotovo, zajedničkog pretka (kako to savremene teorije tvrde), te dve grupe toliko razišle jedna sa drugom u pogledu mentalnih sposobnosti? Istina, okultistima će možda prigovoriti da u svakom slučaju okultizam čini ono na čemu nauka insistira: on daje *zajedničkog* pretka majmunu i čoveku, pošto smatra daje majmun potekao od prvobitnog čoveka. Ali, taj "prvobitni čovek" je bio *čovek* samo po spoljašnjem obliku. On je bio *bez uma i bez duše* u trenutku kada je začeо, sa čudovitnim ženkama životinja, pretka majmunskog roda. Ta teorija - ako je uopšte teorija - bar izgleda logično i premošćuje jaz između čovekovog uma i životinje. Tako ona daje razloge i objašnjava ono što je dosad bilo bezrazložno i neobjašnjivo. Činjenica daje, na današnjem nivou evolucije, nauka gotovo sigurna da nikakvo potomstvo ne može proizaći iz sjedinjenja čoveka i životinje, uzeta je u obzir i objašnjena dalje u ovoj knjizi.

Sad, u čemu je osnovna razlika između prihvaćenih (ili gotovo prihvaćenih) zaključaka, kao što objavljuje knjiga *Covekopedia*, odnosno da čovek i majmun imaju zajedničkog pretka, i učenja okultizma koja poriču taj zaključak i prihvataju činjenicu da su sve stvari i sva živa bića potekla iz jednog zajedničkog izvora? Materijalistička nauka smatra da se čovek postepeno razvio *do svog današnjeg stanja*, počevši od prve čestice protoplazme, nazvane *monera* (koja je, kako kažu, kao i sve ostalo, "nastala u beskraјnom vremenskom periodu od nekoliko, ili jednog jednostavnog, spontano nastalog izvornog oblika, onog koji se pokoravao jednom zakonu evolucije"), preobrazio se kroz "neznane i nesaznatljive" tipove sve do majmuna, a odatle do ljudskog bića. Gde se ti prelazni oblici mogu naći nije nam rečeno, naprosto zato što nikad nije nađena nijedna "karika koja nedostaje" između čoveka i majmuna, iako ta činjenica ni na koji način ne ometa ljude poput Hekela da ih pronalaze *ad libitum*.

A nikad je neće ni naći, naprosto zato što se ta karika, koja povezuje čoveka sa njegovim pravim pretkom, traži na objektivnom nivou i u materijalnom svetu oblika, dok je ona bezbedno sakrivena od mikroskopa i noža za seciranje *unutar* životinjskog boravi-

r

Stanca VIII - Evolucija životinjskih sisara — Prvi Pad

šta samog čoveka. Ponavljam ovo što smo rekli u *Razotkrivenoj Izidi*:

(. . .) Sve stvari potiču od duha - pošto je evolucija prvobitno počela odozgo i nastavljala se naniže, umesto obrnuto, kako uči darvinistička teorija. Drugim recima, odvijala se postepena materijalizacija oblika dok nije dostignuta donja granica. U toj tački učenje savremenog evolucionizma ulazi u igru sa svojim razmišljanjima i hipotezama. Kad dođemo do tog perioda, biće nam lakše da razumemo *Kekelovu Antropogenezu*, koja čovekovo poreklo nalazi u "njegovom protoplazmatičkom korenu, zagnjurenom u mulju mora koja su postojala pre nego što su se stvorila najstarije sedimentne stene", kako je to izložio profesor Haksli. Mi pre možemo da poverujemo daje čovek (Trećeg Kruga) razvijen "postepenim modifikovanjem (astralnog) organizma sisara nalik na majmuna" posebno kad se setimo daje za istu teoriju Beroz rekao daje njoj poučavao (iako na sažetiji, manje elegantan, ali još uvek razumljiv način) hiljadama godina pre njegovog vremena čovek-riba Oanes, ili Zmaj, vavilonjanski poludemon'" (mada nešto drugačije).

Ali, šta stoji u osnovi darvinističke linije razvoja? Dosad ništa drugo do "pretpostavke koje se ne mogu proveriti". Jer, kako kaže, on na sva bića gleda kao na "linearne potomke nekolicine bića koja su živila davno pre nego što je nastao prvi sediment silurianskog sistema".^ On ne pokušava da nam pokaže kakva je bila ta "nekolicina bića". Ali, našem cilju i to služi veoma dobro jer, pošto dopušta da su ona postojala, on poseže za drevnim učenjima da bi potvrda i razrada te ideje stekla pečat naučne snage.

Zaista, kao što smo rekli u našem Prvom delu:

Ako prihvativmo Darvinovu teoriju o razvoju vrsta, naći ćemo da on svoju polaznu tačku postavlja ispred otvorenih vrata. Slobodni smo, kao i on, ili da ostanemo unutra, ili da pređemo prag iza koga leži neograničeno i neshvatljivo, tačnije, *neizrecivo*. Ako je naš smrtni jezik u stanju da izrazi ono što naš duh maglovito opaža u velikom "*Onostranom*" - dok postoji u ovom svetu - on to *mora* shvatiti u nekom trenutku bezvremene Večnosti.

Kori, *Drevni fragmenti*.

Poreklo vrsta, str. 448-489, prvo izdanje.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Ali, šta stoji "iza" Hekelove teorije? Samo *Bathibius Haeckeli* i
ništa drugo!

Dalji odgovori su dati u Delu III, Dodatak.

STANCAIX

KONAČNA EVOLUCIJA ČOVEKA

(33) *Tvorci se kaju* * (34) *Daju nadoknadu za svoj nemar* •
(35) *Ljudi bivaju obdareni umovima* * (36) *Četvrta Rasa razvija savršeni govor* * (37) *Svi hermafroditi se razdvajaju i ljudi postaju dvopolni*

33. ViDEVŠi TO *{greh počinjen sa životinjama}*, LHASI (*duhovi, "Sinovi Mudrosti"*) KOJI NISU IZGRADILI ČOVEKA (*koji su odbili da stvaraju*) JECAHU, GOVOREĆI:

34. AMANASA ("bezumni") UPRLJAŠE NAŠA BUDUĆA BORAVIŠTA (a). To JE KARMA. NASELIMO SE U OSTALIMA. NAUČIMO IH BOLJEM, DA SE NE BI DESILO NEŠTO JOŠ GORE." TAKO UČINIŠE. . .

35. TAD SVI LJUDI POSTADOŠE OBDARENI MANASOM *{umom}*. ONI VIDEŠE GREH BEZUMNIH.

Ali, oni su se *razdvojili* pre nego što je zrak božanske mudrosti prosvetlio mračne delove njihovih dotad usnulih umova, i *zgrešili su*. To će reći, oni su počinili zlo nesvesno, čime su doveli do jedne posledice koja je bila neprirodna. Ipak, kao i druga šestorica prvobitne

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

braće, ili prvo bitnih rasa, tako će i ova sedma, od sada degenerisana rasa, koja će morati da čeka vreme za svoj konačni razvoj zbog počinjenog greha - čak će se i ta *rasa poslednjeg dana naći* najednom od sedam puteva. Jer "mudri" čuvaju dom prirodnog poretka, oni potajno uzimaju izvrsne oblike".[^] Ali, moramo da vidimo da li su životinje sa kojima su se ljudi pomešali bile iste vrste kao ove koje poznaje zoologija.

{a) "Pad" se, prema svedočenju drevne Mudrosti i starih zapisa, dogodio čim je Dakša (reinkarnirani Tvorac ljudi i stvari u ranoj Trećoj Rasi) nestao da načini mesta za onaj deo čovečanstva koji se "razdvojio". Evo kako Komentar objašnjava detalje koji su prethodili "Padu":

U početnom periodu čovekove Četvrte evolucije, ljudsko carstvo se razgranalo u nekoliko raznorodnih pravaca. Spoљašnji oblik njegovih prvih primeraka nije bio uniforman jer su u nosioce (javolike, spoljašnje ljuštare, u kojima je sazревao budući potpuno fizički čovek), /'re nego što bi otvrdli, često provaljivale ogromne životinje, pripadnici vrsta kakve danas ne poznajemo, koje su bile plod eksperimentalnih napora prirode. Rezultat je bio taj daje nastala mešovita rasa čudovišta, pola životinja, pola ljudi. Ali, pošto su oni predstavljali neuspehe, nije im bilo dopušteno da dugo dišu i žive; kako je unutrašnja preovladajuća moć psihičkog nadfizičkim još uvek bila veoma slaba i jedva uspostavljena, "Iz Jajeta Rođeni" sinovi uzeli su sebi za neveste nekoliko njihovih žena i izrodili druga ljudska čudovišta. Kasnije, kad su životinske vrste

U *Vedama* (X, 5-6) stoji:

Sedam mudrih (zraka mudrosti, Đanija) uobičiše sedam puteva (ili pravaca, a tako i *Rasa* u drugom smislu). Jednom od njih neka se bedni smrtnik privoli.

Ovaj stih se danas tumači jedino iz astronomskog i kosmičkog ugla - a jedan je od najbremenitijih okultnih značenjem. "Putevi" mogu da znače pravce (*maryadah*), ali oni su prevashodno zraci svetlosti koji padaju na puteve što vode mudrosti (vidi *Rig Vedu*, IV, 5-13). Oni znače "načine" ili puteve. Oni su, ukratko, sedam *Zraka*, koji su se oslobodili iz makrokosmičkog središta, sedam principa u metafizičkom, sedam *Rasa* u fizičkom smislu. Sve zavisi od ključa koji se koristi.

[^] *RigVeda*, X, 10,5,2.

Stanca IX-Konačna evolucija Čoveka

i ljudske rase postepeno postale uravnotežene, one su se odvojile i vise se nisu sparivale. Čovek više nije stvarao - on je začinjao. Ali, u davnoj prošlosti, onjezačinjao kako životinje, tako i ljude. Zato istinito i pametno zaboraše Mudraci, koji govoraše o muškarcima što više nisu imali potomaka začetih voljom, već su, pored Danava (divova), začinjali razne životinje sa ženkama drugih vrsta - životinje koje su im bile kao Sinovi, a oni (ljudski mužjaci) odbiše na vreme da budu smatrani (navodnim) očevima mutavih stvorenja. Videvši to (stanje stvari) kraljevi i Gospodari Poslednjih Rasa (Treće i Četvrte) zabranile te grešne odnose. To se umešalo u Karmu, to je razvilo novu (Karmu). Oni (božaski Kraljevi[^]) kazniše krivce sterilnošću. Oni uništile Crvenu i Plavu Rasu.

U drugom nalazimo:

Bilo je životinja-ljudi sa plavim i crvenim licima čak i u kasnijim vremenima; ne od stvarnih odnosa (među ljudima i životinjskim vrstama), već nasleđivanjem.

A u još jednom pasusu se spominje:

Crvenokosi, crnoputi ljudi koji su išli na sve četiri, koji su se savjali i ispravljali (stajali uspravno, a potom ponovo padali na ruke) koji su govorili kao njihovi praočevi i trčali na rukama kao njihove divovske pramajke.

Možda bi u tim primercima hekelijanci mogli da prepoznaju ne *Homo primigeniusa*, već neka od nižih plemena, kao što su neka plemena australijskih divljaka. Međutim, čak ni ona nisu nastala od čovekolikih majmuna, već od ljudskih očeva i poluljudskih majki, ili, da se tačnije izrazimo, od ljudskih monstruma - onih "neuspeha" koje spominje prvi Komentar. Pravi čovekoliki majmuni, Heke-lovi širokonosi i majmuni sa baburastim nosom,* došli su daleko

Gotovo je nemoguće doslovno prevesti neke od tih starih Komentara. Često smo prinuđeni da saopštimo samo smisao, pa zato ponovo prevodimo doslovni prevod.

Ruđra je, kao Kumara, *Lilalohita* - crven i plav.

* *Catarrhini* i *Platyrrhini* (nap. prev.)

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

kasnije, u sutan Atlantide. Orangutan, gorila, šimpanze i kinocefali predstavljaju najnovije i čisto evolucione proizvode od nižih čovekolikih sisara. Oni imaju u sebi iskru čisto ljudske suštine; sa druge strane, ljudi nemaju ni kap krvи čovekolikih majmuna[^] u svojim venama. Tako tvrdi stara Mudrost i univerzalno predanje.

Pitanje glasi: Kako je došlo do odvajanja polova? Treba li da verujemo u staru jevrejsku bajku o Adamovom rebru od koga je nastala Eva? Čak je i takvo verovanje logičnije i razumljivije nego vera u nastanak čoveka od četvororukca, bez ikakve ografe; jer ova bajka u sebi sadrži ezoterijsku istinu pod maskom čudotvomosti, dok ova duga teorija u sebi ne sadrži nikavu dublju činjenicu osim želje da se čovečanstvu nametne materijalistička izmišljotina. Rebro je kost, pa kad u *Postanju* pročitamo da je Eva načinjena od rebra, to jedino znači da je *Rasa sa kostima* nastala od prethodne Rase i Rasa koje su bile "bez kostiju". To je ezoterijsko načelo koje nala-

To je protivno savremenoj materijalističkoj teoriji evolucije koja razmišlja na ovaj način: "Prvobitni ljudski oblik, od koga su, kao što mi mislimo, nastale sve ljudske vrste, nestao je pre mnogo vremena" (Mi ovo poričemo; on se samo smanjio po veličini i izmenio gradu). "Ali, mnoge činjenice ukazuju na zaključak daje bio dlakov i dugoglav" (Afrikanci su i *danasy* dugoglavi u velikoj meri, ali je lobanja paleolitskog neandertalca, najstarija koju imamo, velika i nije ništa bliža lobanji gorile nego lobanja savremenih ljudi). "Hajde da, pri vremenu, nazovemo tu hipotetičku vrstu *Homo primigenius*. (. . .) Ta prva vrsta, ili čovek-majmun, predak svih drugih, VEROVATNO JE NASTALA U *tropskim oblastima* starog sveta od ČOVEKOLIKIH MAJMUNA". Kad im zatražimo dokaze, evolucionisti, ni najmanje zbumjeni, odgovaraju: "NIJEDAN NJIHOV FOSIL NIJE NAM JOŠ UVEK POZNAT, ALI SU ONI *VeroVatno* BILI SRODNI DANAŠNJIM GORILAMA I ORANGUTANIMA", A potom se Papuanac pominje kao njihov verovatni potomak po glavnoj liniji (*Covekovpedigre*, str. 80).

Hekel se čvrsto drži Lemurije, koju uz Istočnu Afriku i Južnu Aziju pominje kao moguću kolevku primitivnog čoveka-majmuna, a isto tako i mnogi gelozzi. A. R. Valas dopušta daje ona bila stvarna, iako u prilično izmenjenom smislu, u svojoj *Geografsicoj raspodeli životinja*. Ali, neka evolucionisti ne govore tako olako o poređenju veličine mozga majmuna i čoveka jer je to veoma *nenučno*, posebno kad se oni prave da ne vide razliku između njih, ili daje ona veoma mala. Jer, sam Fogt je pokazao da dok i najviši majmuni, gorile, imaju mozak od samo 75 do 125 kubnih centimetara, mozak najprimitivnijih australijskih Aboridžina ima zapreminu od 250 kubnih centimetara. Mozak majmuna, dakle, "nije ni pola veličine mozga novorođenčeta", kaže Faf (*Pfaff*).

Stanca IX—Konačna evolucija Čoveka

zimo svuda i gotovo daje sveopšte, u svojim raznolikim oblicima. Tahićansko predanje kaže daje čovek stvoren od Aree, "crvene zemlje". Taaroa, stvaralačka moć, glavni bog, "uspavao je čoveka na dugi niz godina, na nekoliko života", što znači rasne periode i odnosi se na njegov *mentalni san*, kao stoje pokazano na drugom mestu. Tokom tog perioda pomenuto božanstvo je iz čoveka izvuklo *Ivi* (kost) i ona je postala žena.*

Međutim, šta god da ta alegorija znači, čak i u njenoj egzoteričkoj verziji potreban je *božanski* Graditelj čoveka - "Predak". Verujemo li mi onda u takva "natprirodna" bića? Nipošto. Okultizam nikad nije verovao ni u šta, bilo da je živo ili neživo, što je stajalo *izvan* prirode. A mi nismo ni obožavaoci kosmosa ni politeisti samo zato što verujemo u "Nebeskog Čoveka" i božanskog čoveka, jer imamo nagomilana svedočanstva vekova, sa njihovim podudarnim dokazima u svakoj glavnoj tački da nas u tome podrže, naime Mudrost Drevnih naroda i UNIVERZALNO predanje. Mi, međutim, odbacujemo sva predanja koja nemaju podlogu i koja su, pošto su prerasla čistu alegoriju i simboliku, prihvaćena u egzoteričkim verovanjima. Ali, ono što su *sačuvšila predanja koja se međusobno slažu*, može da odbaci samo onaj ko namemo hoće da bude šlep. Zato mi verujemo u rase bića drugačije od naših u dalekim geološkim periodima; u rase eteričnih, koji su sledili nakon *bestelesnih*, "*Arupa*", ljudi koji su imali oblik, ali ne i čvrstu supstancu, divove koji su prethodili nama, Pigmejima; u dinastije božanskih bića, one Kraljeve i Instruktore Treće Rase u umetnostima i naukama, u poređenju sa kojima je naša mala savremena nauka kao elementarna aritmetika i geometrija.

Ne, zaista ne. Mi ne verujemo u *natprirodne*, već jedino u *nadaljudske*, tačnije *unutarljudske* inteligencije. Lako možemo da uvažimo osećaj odbojnosti koju ima obrazovana osoba prema činjenici da bi mogla biti svrstana u praznoverce i neznalice; pa čak razumeo i veliku istinu koju je izrekao Renan: "Natprirodno je postalo kao prvobitni greh, porok koga se izgleda svi stide - čak i najpobožnije

Polinežanska istraživanja, EUis, tom II , str. 38.

Izgleda da su se misionari okomili na to ime *Ivi*, i od njega načinili *Eva*. Ali, kao stoje pokazao profesor Maks Miler, Eva nije jevrejsko ime, već evropska varijanta m n , "hawah", "život" ili majka svega živog; "dok tahićanska *Ivi* i maorska *Veva* (*fVlieva*) znače kost i samo kost" (*Lažne analogije*).

TAJNA DOKTRINA « ANTROPOGENEZA

osobe koje u današnje vreme, u svojoj nezrelosti, odbijaju da prihvate čak i *minimum* biblijskih čuda pa ih, u težnji da ih svedu na *nulu*, skrivaju i zaturaju u najdalje čoškove prošlosti".[^]

Ali, Renanovo "natprirodno" pripada dogmi i njenom doslovnom značenju. Ono nema nikakve veze ni sa Duhom *Biblije* niti sa stvarnošću činjenica u prirodi. Ako teologija od nas traži da verujemo kako su pre četiri ili pet hiljada godina ljudi živeli 900 i više godina, daje deo čovečanstva, isključivo neprijatelji naroda Izraelja, bio sačinjen od divova i čudovišta, mi odbijamo da verujemo da su takve stvari postojale u prirodi pre *5.000 godina*. Jer, Priroda nikad ne ide u skokovima i trzajima, a logika i zdrav razum, zajedno za geologijom, antropologijom i etnologijom, opravdano se bune protiv takvih tvrdnji. Ali, daje ista ta teologija, manuvši se svoje izmišljene hronologije, izjavila daje čovek živeo 969 godina - Metuzalemov životni vek - pre pet miliona godina, protiv takve tvrdnje mi ne bismo imali ništa. Jer, u to vreme je fizički čovekov okvir, u poređenju sa današnjim ljudskim telom, bio kao megalosaurus u poređenju sa običnim gušterom.

Prirodnjaci ukazuju na drugi problem. Ljudska vrsta je jedina koja, bez obzira koliko se njene rase razlikuju, može da se ukršta. "Nema govora o selekciji medu *ljudskim rasama*", kažu antidarvinisti, i nijedan evolucionista ne može da porekne taj argument - argument koji krajnje pobednički dokazuje *specifično jedinstvo*. Kako onda okultizam može da insistira na tome daje deo Četvrte Rase začeo potomke sa ženama druge, *tekpoluljudske*, ako ne i sasvim životinjske rase, a mešanci koji su iz tog spajanja proistekli ne samo da su se slobodno razmnožavali, već su i izrodili pretke savremenih čovekolikih majmuna? Ezoterijska nauka odgovara daje to bilo na samom početku postojanja fizičkog čoveka. Od tada. Priroda je izmenila svoje načine, pa je sterilitet jedini ishod zločina čovekove bestijalnosti. Ali, mi do današnjeg dana imamo dokaze za to. Tajna Doktrina uči da *specifično jedinstvo čovečanstva* čak ni danas nije bez izuzetaka. Jer postoje, tačnije, pre nekoliko godina su još uvek postojali, potomci tih poluživotinjskih plemena ili rasa, dalekih potomaka Lemurijanaca i Lemuro-Atlantidana. Svet ih poznaće kao Tasmanijce (danas istrebljene), Australijance, pleme sa Andamanskih ostrva, itd.

Katedra za hebrejski na Francuskom univerzitetu, str. 20.

Stanca IX — Konačna evolucija Čoveka

Poreklo Tasmanijaca se čak može dokazati činjenicom, koja je u velikoj meri začudila Darvina, a koji od nje nije mogao ništa da zaključi. Ova činjenica zaslužuje pažnju.

Sad, de Kvatrfaž i drugi prirodnjaci, koji teže da dokažu monogenezu pomoću same činjenice da su sve rase ljudi u stanju da se međusobno ukrštaju, izostavili su iz svojih kalkulacija *izuzetke*, koji u ovom slučaju ne potvrđuju pravilo. Ljudsko ukrštanje je možda bilo opšte pravilo od vremena kada su se polovi razdvojili, pa ipak se taj drugi zakon može potvrditi, to jest, sterilitet između dveju ljudskih rasa, baš kao između dve različite životinjske vrste, u onim retkim slučajevima kad je neki Evropljanin, koji se udostojio da sebi izabere ženu iz nekog divljeg plemena, izabrao člana nekog od tih mešanih plemena.[^] Darwin to primećuje u slučaju tasmanijskih plemena, čije su žene, iznenada, masovno bile pogodene sterilnošću, neko vreme nakon dolaska evropskih kolonizatora. Veliki prirodnjak je pokušavao da objasni tu činjenicu promenom ishrane, namirnica, uslova, itd., ali je na kraju odustao od toga da resi tu misteriju. Za okultiste je ona sasvim očigledna. "Ukrštanje", kako se to naziva, Evropljana sa tasmanijskim ženama - tj. predstavnicama jedne rase čiji su preci bili "bezdušni" i bezumni monstrumi, sa pravim čovekom, mada

Od takvih poluživotinjskih stvorenja, jedina koja su bila poznata etnologiji su baš Tasmanijci, *deo australijskih plemena* i jedno planinsko pleme u Kini, čiji su muškarci i žene bili potpuno prekriveni dlakom. Oni su bili poslednji *direktni* potomci poluživotinjskih, poznih Lemurijanaca o kojima smo govorili. Postoji, međutim, priličan broj mešanih lemuro-atlantidanskih naroda koji su nastali raznim ukrštanjima sa poluljudskom lozom - npr. divljaci sa Bomea, Vedasi sa Cejlona, koje je prof. Flauer svrstao u Arijevce (!), najveći broj preostalih Australijanaca, Bušmani, Negritosi, stanovnici Andamskih ostrva, itd.

Australijanci iz Zaliva sv. Vinsenta i okoline Adelaide su *veoma dlakavi* i tamna boja kože dečaka od pet ili šest godina *izgleda kao krzno*. Međutim, oni su degradirani ljudi - ni blizu "pitekoidnom čoveku", kako Hekel vatreno tvrdi. Samo deo tih ljudi predstavlja ostatke Lemurijanaca (*Ezoterijski budizam*, str. 33).

Rekavši da su životinje "bez duše", mi ne lišavamo životinje (od najnižih do najviših vrsta) duše, već samo *Ego-duše* koja svesno prezivljava, onog principa koji nadživljuje čoveka i reinkamira se u nekom sličnom čoveku. Životinje imaju astralno telo, koje na kratko vreme nadživljuje fizički oblik, ali Monada

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

još uvek bezumnim - donelo je sterilitet. To nije samo posledica fiziološkog zakona, već takođe i naloga *Karmičke* evolucije u pogledu daljeg opstanka te abnormalne rase. Nauka još nije spremna da poveruje u ovo ni u jednoj tački - ali će biti spremna u budućnosti. Ezoterijska filozofija, podsetimo se, samo popunjava praznine koje je ostavila nauka i ispravlja njene pogrešne pretpostavke.

Da, posebno u ovome, geologija, pa čak i botanika i zoologija podržavaju ezoterijska učenja. Mnogi geolozi su sugerisali da australijski domoroci - koji postoje naporedo sa *arhaičnom florom i faunom* - mora da potiču iz pradavne prošlosti. Čitavo okruženje te tajanstvene rase, o čijem poreklu etnologija čuti, svedoči o istinitosti ezoterijskih postavki.

Džukis (*Jukes*) kaže:¹⁰

Veoma je interesantna činjenica da ne samo torbari (sisari koji su nađeni u škriljcima oksfordšajerskih kamenjara), već i nekoliko školjki, kao na primer *trigonias*, pa čak i neki od fosila biljaka nađenih u oelitičkim stenama - mnogo više podsećaju na one koje danas žive u Australiji nego na žive oblike u bilo kom drugom delu sveta. To bi se moglo objasniti pretpostavkom daje, pošto se u oelitičkom periodu (periodu jure) *u Australiji odigralo mnogo manje pramena nego na drugim mestima*, australijanska flora i fauna, shodno tome, zadržala nešto od oelitičkih karakteristika *(dok je na os-tatku planete bila potpuno istisnuta i zamenjena)*. (!!)

A sad, zašto se u Australiji dogodilo manje promena nego na drugim mestima? U čemu je razlog takvog "usporavanja"? Naprsto u tome što se priroda okruženja razvijala uporedo sa rasom o kojoj govorimo. Korespondencije vladaju svetom. Preživeli od tih kasnijih Lemurijanaca, koji su izbegli uništenje kada je glavni kontinent na kome su živeli njihovi bližnji bio potopljen, postali su precijednog dela današnjih domorodaca. Ali, pošto su oni bili veoma primitivna pod-rasa, koja je izvorno začeta sa životnjama, monstrumima, čiji fosili danas počivaju kilometrima ispod morskog dna, njihova rasa je zbog toga postojala u okruženju koje je bilo jako *zakonu retardacije*.

Životinje se ne reinkamira u istoj, već u višoj vrsti, i naravno, nema "Devahana". Ona u sebi sadrži *seme* svih ljudskih principa, ali je ono *latentno*.

¹⁰ *Priručnik geologije*, str 302.

Stanca IX - Konačna evolucija Čoveka

dacije. Australija je jedno od najstarijih kopna koja su danas iznad površine mora i nalazi se u senilnoj oronulosti svoje duboke starosti, uprkos svom tzv. "nedirnutom tlu". Ona ne može da proizvede nove oblike ukoliko joj ne pomognu nove, mlade rase i veštačko gajenje biljaka i životinja.

Ali, hajde da se još jednom vratimo istoriji Treće Rase, "Iz Znoja Rođenih", "Onih koji nose jaja" i "Androgina". U svom početku gotovo bespolna, ona je postala dvopolna i androgina; naravno, veoma postepeno. Za prelazak od ovog prvog do drugog stanja bile su potrebne bezbrojne generacije tokom kojih se jednostavna ćelija, koja je nastajala od najranijih roditelja (dva u jednom), najpre razvila u dvopolno biće, a potom je ta ćelija, postavši normalno jaje, rađala jednopolno biće. Covečanstvo Treće Rase je najtajanstvenije od svih dosad razvijenih rasa (pet). Misterija o tome kako je došlo do stvaranja odvojenih polova, naravno, u ovom izlaganju mora izgledati veoma nejasna, pošto je to predmet embriologa i specijalista, a ovo delo daje samo bledu skicu tog procesa. Ali, očigledno je da su pojedinci Treće Rase počeli da se odvajaju u svojim ljušturama pre rođenja, odnosno u jajima," i da iz njih izlaze kao različita muška i ženska bića, eonima posle pojave svojih prvih predaka. I kako je vreme sa svojim geološkim periodima prolazilo, novorodene pod-rase počele su da gube svoje natalne sposobnosti. Pred kraj četvrte pod-rase, beba je izgubila sposobnost da hoda čim bi izašla iz ljske, a na kraju pete, ljudi su se rađali pod istim uslovima i identičnim procesom kao i današnje generacije. Za to su, naravno, bili potrebeni milioni godina. Čitalac se već upoznao sa približnim ciframa, bar što se tiče egzoterijskih kalkulacija, u Stanci I I.

Mi se primičemo prekretnici evolucije Rasa. Hajde da vidimo šta okultna filozofija kaže o poreklu jezika.

"Bajke" i "mitove" o Ledi i Jupiteru, i slične, ljudi nikad ne bi mogli da izmisle da se ta alegorija nije zasnivala na činjenici iz prirode. Evolucija, koja je čoveka postepeno pretvorila u sisara, u njegovom slučaju je učinila isto ono što je učinila i sa ostalim životinjama. Ali, to ne sprečava ljude da uvek stoje na čelu životinjskog carstva i svih organskih vrsta, niti da im prethode.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

36. ČETVRTA RASA RAZVI GOVOR.

Komentari objašnjavaju daje Prva Rasa - eterični ili astralni Siniovi Joge, takođe nazvana i "Samorodeni" - u našem smislu te reći bila nema, kao što je bila lišena i uma Rase našeg nivoa. Druga Rasa je imala "Zvuk-govor", da tako kažemo, zvukove nalik na pojanje, sastavljene samo od samoglasnika. Treća Rasa je u početku razvila neku vrstu govora, koji je predstavljao samo nešto poboljšane zvuke iz prirode, zov džinovskih insekata i prvih životinja koje su, međutim, u doba "Iz Znoja Rođenih" (*rane* Treće Rase) tek nastajale. U drugoj plovini svog postojanja, "Iz Znoja Rođeni" su stvorili "Iz Jajeta Rođene" (*središnju* Treću Rasu); a kad su oni, umesto da se "izlegu" (neka čitalac oprosti za ovaj izraz koji izgleda prilično smešno kada se primeni na ljudska bića našeg doba) kao androgini, počeli da se razvijaju u odvojene muškarce i žene i kad ih je isti zakon evolucije doveo dotele da počnu da se reprodukuju polno, a taj čin je prisilio tvoračke bogove, prinuđene karmičkim zakonom, da se inkamiraju u *bezumnim* ljudima - tek tada se razvio govor. Ali, čak i tada je to bio samo probni napor. Čitava ljudska rasa je u to vreme imala "jedan jezik ijedna usta". To nije sprečilo dve poslednje pod-rase Treće Rase¹⁴ da izgrade gradove i po čitavom svetu poseju seme civilizacije pod vodstvom svojih božanskih instruktora" i svojih tada već probuđenih umova. Neka čitalac takođe ima na umu da, kako se svaka od sedam rasa deli na četiri doba - Zlatno, Srebrno, Bronzano i Gvozdeno - isto važi i za svaku malu podgrupu svih rasa." Prema okultnom učenju, govor se tada razvio sledećim redom:

Da bismo izbegli zbrku, podsetimo čitaoca da se termin Korenska Rasa odnosi na bilo koju od sedam velikih Rasa, pod-Rasa na neku od njihovih ogranka i, na kraju, Familija Rasa na neku od podgrupa, koje uključuju narode i velika plemena.

U odeljku o Božanskim Dinastijama, objašnjena je priroda tih "instruktora".

¹⁴ Videti deo dodat "Podeli na Juge".

Stanca IX - Konačna evolucija Čoveka

I. Jednosložni govor; govor prvih gotovo potpuno razvijenih ljudskih bića na kraju Treće Korenske Rase, "zlatokožih", ljudi žute kože, nakon razdvajanja na polove i potpunog buđenja njihovih umova. Pre toga, oni su komunicirali putem onoga što bi se danas zvalo "prenos misli", iako je, sa izuzetkom Rase zvane "Sinovi Volje i Joge" - prve u kojoj su se inkamirali Sinovi Mudrosti - razmišljanje bilo veoma slabo razvijeno u fizičkom Čoveku u nastajanju, i nikad se nije uzdiglo iznad primitivnog zemaljskog nivoa. Iako su njihova fizička tela pripadala Zemlji, njihove Monade si u celini ostale na višem nivou. Govor se nije mogao razviti pre nego što su oni potpuno stekli i razvili sposobnost mišljenja. Taj jednosložni govor je, da tako kažemo, bio slogan roditelj jednosložnih jezika koji su sadržali i tvrde suglasnike, a koji su još uvek u upotrebi medu žutim rasama poznatim antropolozima.^{^^}

II. Te lingvističke osobenosti razvile su se u aglutinativne jezike.* Njih su govorile neke od rasa Atlantiđana, dok su druge roditeljske loze Četvrte Rase očuvale matemiju jezik. I kako jezici imaju svoju cikličku evoluciju, svoje detinjstvo, *rast, pad u materiju*, mešanje sa drugim jezicima, opadanje i na kraju smrt,^{**} tako je

Današnje žute rase su, međutim, potomci ranih ogranača Četvrte Rase. Jedini *čisti i direktni* naslednici Treće Rase su, kao što je rečeno, jedan deo palih i degradiranih Australijanaca, čiji su daleki preci pripadali podgrupi sedme podrasse Treće Rase. Ostali su mešani potomci Lemuro-Atlantiđana. Oni su se od tada potpuno promenili po izgledu i intelektualnim sposobnostima.

* Aglutinacija - sjedinjavanje - kombinovanje prostih reci bez promene forme radi izražavanja složenih ideja. (nap. ured.)

Jezik svakako ide uporedo sa razumom i nikad se ne bi mogao razviti pre nego što su ljudi postali jedno sa informišućim principima u sebi - onima koji su oplodili i probudili u život element uma (Manasa) koji je dremao u prvoj bitnom čoveku. Jer, kao što nam profesor Maks Miler kaže u svojoj *Nauci o Misli*: "Misao i jezik su identični". Pa ipak, dodati toj tvrdnji da "misli koje su isuviše duboke za reci, zapravo uopšte stvarno i ne postoje" prilično je rizično, pošto misao utisnuta na astralnim tablicama postoji za večnost, bilo daje izražena ili ne. Logos je i razum i govor. Ali, jezik, koji se razvija u ciklusima, nije uvek pogodan da izrazi *duhovne* misli. Staviše, u određenom smislu, grčki Logos je ekvivalentan sanskrtskoj Vak, "besmrtnom (intelektualnom) zraku duha". A činjenica da je Vak (kao Devasena, jedan *aspekt* Sarasvati, boginje skrivene Mudrosti) supruga večnog neženje *Kumare*, otkriva sugestivno, iako

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

i prvo bitni jezik najcivilizovanijih rasa Atlantidana - onaj jezik koji se u starim sanskrtskim delima naziva "Rakšasi Bhasa" - opao i gotovo izumro. Dok je "elita" Četvrte Rase sve više i više težila vrhuncu fizičke i intelektualne evolucije, ostavljajući tako u naslede Petoj (arijevskoj) Rasi infleksivne, visokorazvijene jezike, aglutinativni su opali i ograničili se gotovo samo na urodenička plemena Amerike.

III. Infleksivni govor* - koren Sanskrita, koga su krajnje netačno nazvali "starijim bratom" grčkog, umesto njegovim ocem - bio je prvi jezik (danas tajanstveni jezik Inicijata Pete Rase). U svakom slučaju, "semitski" jezici su nezakoniti potomci prvog fonetskog kvarenja najstarije dece ranog sanskrta. Okultna doktrina ne dopušta podelu na Arijevce i Semite, a prihvata čak i Turance, uz obilje rezervi. Semiti, posebno Arapi, predstavljaju kasnije Arijevce - degenerisane u duhovnosti i usavršene u materijalnosti. Njima pripadaju Jevreji i Arapi. Ovi prvi su pleme koje je nastalo od indijskih čandala, ljudi izvan kasti, od kojih su mnogi bili bivši bramini, koji su potražili utočište u Haldeji, u Skindi i Ariji (Iranu), i zaista su bili rođeni od svog oca A-brama (ne-bramin) oko 8.000 godina pre Hrista. Ovi drugi, Arapi, predstavljaju potomke onih Arijevaca koji nisu želeli da idu u Indiju u vreme seobe naroda, od kojih su neki ostali u zemljama koje se graniče sa njom, u Avganistanu i Kabulu,¹⁷ i oko Oksusa, dok su ostali prodrli u Arabiju i osvojili je.

prikrivenu, aluziju na *Kumare*, "one koji su odbili da stvaraju", ali koji su kasnije bili prinuđeni da upotpune *božanskog* Čoveka inkamirajući se u njemu. Sve će to biti u celini objašnjeno u narednim odeljcima.

* Infleksija - gramatička promena forme kojom neke reci ukazuju na određene gramatičke odnose: broj, rod, vreme, red reci, kao i imenice, pridevi i zamenice kojima su izraženi, (nap. ured.)

¹⁷

Ptolemej, govoreći na svojoj devetoj tablici o *Kabolitae* (kabulskim plemenima), naziva ih ApuaT6(|)U>.oi, Aristofili, aristokratskim ili *otmenim plemenima*. Avganistanci sebe nazivaju *Ben-Issrael* (deca Is(sa)raela), od *Issa*, "žena, a takođe i zemlja", Sinovi Majke Zemlje. Ali, ako nekog Avganistanca nazovete Jahudi (Jevrej), on će vas ubiti. O tom pitanju u celosti raspravljamo na drugom mestu. Imena prepostavljenih dvanaest plemena i imena pravih plemena Avganistanaca, kojih ima isto toliko, identična su. Pošto su Avganistanci daleko stariji (u svakom slučaju, njihova arapska loza) od Izraelićana, niko ne bi trebalo da bude iznenedan što medu njima nalazi imena kao što su *Jusufžik*

Stanca IX ~ Konačna evolucija Čoveka

Ali, to se dogodilo kada se Afrika već bila uzdigla kao kontinent. U međuvremenu, mi moramo da pratimo, onoliko podrobno koliko to prostor dopušta, postepenu evoluciju sada zaista ljudskih rasa. Poreklo čovekolikih majmuna moramo da tražimo u iznenada zauzavljenoj evoluciji nekih podrasa i njihovom nametnutom i nasilnom skretanju ka čisto životinjskom soju usled veštačkog ukrštanja, koje je zaista analogno današnjem ukrštanju koje smo naučili da koristimo u biljnom i životinjskom carstvu.

U tim crvenokosim i dlakavim čudovištima, plodovima neprirodnog spoja između ljudi i životinja, kao što smo videli, "Sinovi Mudrosti" se nisu inkamirali. Tako, dugim nizom preobražaja koji su potekli od neprirodnog ukrštanja (neprirodnog "polnog izbora") nastali su tokom vremena najniži primerci čovečanstva, dok je dalja bestijalnost i plod njihovih prvih životinjskih nastojanja da se reprodukuju začelo vrste koje su se, eonima kasnije, razvile u majmune.

Što se tiče odvajanja polova, ono se nije dogodilo iznenada, kao što bi se moglo pomisliti. Priroda ide sporo u svemu što čini.

(*Toussoufžic*), "Sinovi Josifa", u Pundžkauri i Buneri; *Zablistani* (Zebulon); Ben-Manaseh (sinovi Manaseha) među Kodar Tatarima; Isaguri ili Isačar (danas Ašnagor u Avganistanu), itd., itd. Svih dvanaest imena takozvanih dvanaest plemena su imena znakova Zodijaka, kako je danas dokazano. U svakom slučaju, imena najstarijih arapskih plemena, kada se transkribuju, daju imena zodijačkih znakova, a takođe i mističkih Jakovljevih sinova. Gde su tragovi dvanaest jvrejskih plemena? Nigde. Ali, postoji trag, i to dobar, da su Jevreji pokušali da obmanu ljude pomoći tih imena. Jer, pogledajte šta se dešava *vekovima nakon stoje deset plemena* potpuno nestalo iz Vavilona. Ptolemej Filadelf, koji je poželeo da mu se jvrejski zakon prevede na grčki (čuvena *Septuaginta*), pišao je visokom jvrejskom svešteniku, Eleazaru, *da mu pošalje po šest ljudi iz svakog od dvanaest plemena i sedamdeset dva predstavnika* (od kojih su šezdeset očigledno bili duhovi) je došlo egipatskom kralju i prevelo zakon usred čarolija i čuda. Vidi Battlerov *Horae Biblicae*, Josif i Filon Judejski.

Komentar objašnjava da su majmuni jedina vrsta medu životnjama koja postepeno, sa svakom novom generacijom i varijetetom sve više i više teži da se vrati prvobitnom tipu svojih muških očeva - tamnim divovskim Lemurijancima i Atlantiđanima.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

37. JEDNO (*andmgin*) POSTADE DVA; TAKOĐE I SVA ŽIVA I GAMIŽUĆA STVORENJA KOJA SU JOŠ UVEK BILA JEDNO, DIVOVSKIE RASE RIBA, PTICE I ZMIJE SA LJUŠTURASTIM GLAVAMA (a).

Ovo se očigledno odnosi na doba vodozemnih gmizavaca, tokom perioda u kome, po shvatanju nauke, *ljudi nisu postojali! Ali*, šta su onda drevni narodi mogli da znaju o prepotopskim, praistorijskim životinjama i čudovištima! U svakom slučaju, u Knjizi VI Komentara nalazi se pasus koji, u slobodnom prevodu, glasi:

Kad se Treći razdvojiše i padоše u greh, rađajući Ijude-životinje, one {ii\oim}c) postadoše divlje i ljudi i one su se međusobno uništavali. Do tada nije bilo greha, ni oduzimanja života. Nakon (odvajanja) Satja (Juga)y'e bila na izmaku. Večno proleće je postalo stalna promena i godišnja doba su se smenjivala. Hladnoća je prislila ljudi da izgrade skloništa i načine odeću. Tada se čovek obratio višim Očevima (višim bogovima ili anđelima). Dođe Nirmanakaja mudrih Zmija i Zmajeva Svetlosti, Naga, i dodaše prethodnici Prosvetljenih (Buda). Božanski Kraljevi siđoše i naučiše ljudi naukama i umetnostima, jer ljudi više ne moguše da žive na prvoj zemlji (Adi-Varši, Edenu prvih Rasa), koja se preobratila u belo, smrznuto truplo.

Ovo je sugestivno. Videćemo šta se može zaključiti iz te kratke izjave. Neki će možda biti skloni da pomisle da ona sadrži više nego što na prvi pogled izgleda.

EDENI, ZMIJE I ZMAJEVI

Odakle ta ideja i koje je pravo značenje izraza "Eden"? Hrišćani će tvrditi daje Edenski vrt sveti Raj, mesto koje su Adam i Eva oskrnavili svojim grehom; okultišti će poricati to doslovno tumačenje i pokazati daje baš obrnuto. Čoveku nije neophodno da veruje i u

Stanca IX - Konačna evolucija Čoveka

Bibliji vidi božansko otkrivenje kako bi mogao da kaže daje ta drevna knjiga, ako se čita ezoterički, zasnovana na istim sveopštim predanjima. U *Razotkrivenoj Izidi/Q* delimično pokazano staje bio Eden."

Rečeno je:

Edenski vrt kao mesto uopšte nije mit; on pripada onim istorijskim spomenicima koji proučavaocu povremeno otkrivaju da *Biblija* uopšte nije puka alegorija. Eden, ili hebrejski *IJJ'J*, Gan-Eden, što znači park ili vrt Eden, jeste drevno ime zemlje koju navodnjava Eufrat i njegove mnogobrojne pritoke od Azije i Jermenije do Eritrejskog mora.

A. Vajlder (*JVilder*) kaže daje *Gan-duniyas* ime Vavilona. U haldenskoj *Knjizi brojeva* to mesto je opisano brojkama, a u šifrovanom rozenkrojerskom rukopisu, koji je ostavio grofde Sen Žermen, ono je u potpunosti opisano. U asirskim tablicama je ono prevedeno kao *Gan-duniyas*. "Gle", kaže ĐTI/N (*Elohim*) iz *Postanja*, "čovek je postao kao jedan od nas". *Elohim* se u izvesnom smislu može shvatiti kao *bogovi* ili moći, a u drugom kao *Aleim*, ili sveštenici - hijerofanti inicirani u dobro i zlo ovog sveta; jer, postojala je škola sveštenika zvana *Aleim*, dok je poglavar njihove kaste ili glavni hijerofant bi poznat kao *Java-Aleim*. Umesto da postane učenik-početnik i da postepeno stiče ezoteričko znanje putem redovne inicijacije, *Adam*, ili *Covek*, koristi svoje intuitivne sposobnosti i, nagnan od zmije (*Žene* i materije), kuša sa Drveta Znanja - ezoteričke Tajne Doktrine "nezakonito. Sveštenici Herkula, ili Mel-Kart, "Gospodara Edena", nosili su "kapute od kože". Tekst kaže:

I *Java-Adam* načini za Adama i njegovu ženu "11S n i n S "Hitonut our".

Prva hebrejska reč "*hiton*" je grčka *xix(iiv, Hiton*. Usvajanjem iz *Biblije* to je postala slovenska reč i znači *kaput, gornju odeću*.

Iako sadrži isti supstrat ezoteričke istine kao i sve rane kosmogonije, hebrejski rukopis nosi tragove dvostrukog porekla. Hebrejsko *Postanje JQ* čista reminiscencija na vavilonjansko ropstvo.

¹⁹

Tom I, str. 575 i dalje.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

Imena mesta, ljudi, pa čak i predmeta, mogu se tražiti kod Haldejaca i Akadana, arjevskih učitelja Jevreja. Žestoko se poriče da su akadska plemena Haldeje, Vavilona i Asirije na bilo koji način mogla da znaju za bramine iz Hindustana, ali, ima više dokaza u korist tog mišljenja, nego suprotnog. Semiti ili Asirci su, možda, bili nazivani Turancima, a Mongoli su prekršteni u Skite. Ali, ako su Akadani ikad postojali, osim u mašti nekih etnologa i filologa, oni svakako nikad nisu mogli da budu turansko pleme, kao što nas ti isti asirolozi teraju da mislimo. Oni su bili naprosto emigranti na putu iz Male Azije u Indiju, kolevku čovečanstva, a njihovi sveštenički adepti su se očajnički trudili da civilizuju i iniciraju jedan varvarski narod. Halevi (*Halevy*) je dokazao neistinitost turanijanske manije u odnosu na akadski narod, a drugi naučnici su dokazali da vavilonjanska civilizacija nije bila ni rođena ni razvijena u toj zemlji. Ona je bila uvezena iz Indije, a uvoznici su bili induski bramini.

A sada, deset godina nakon što je to napisano, naše teze potvrđuju profesor Sajs (*Sayce*), koji u svom prvom *Hibert predavanju* kaže daje kultura vavilonjanskog građa Eridua bila *uvoz iz inostranstva*. Ona je došla iz Indije.

Veliki deo semitske teologije pozajmljen je od nesemitskih Akadana ili proto-Haldejaca, koje su oni istisnuli, a čije lokalne kultove ili nisu hteli ili nisu mogli da iskorene. Zaista, tokom dugog postojanja obe te rase, Semita i Akadana, koje su živele jedna po red druge, njihovi pojmovi i obožavanje bogova su se neosetno stopili.

U navedenom citatu se Akađani nazivaju "ne-Semitima", na čemu smo i mi insistirali u *Izidi*, i to je još jedna potvrda. A isto toliko prava imamo i u tome što smatramo da je jevrejska biblijska istorija kompilacija *istorijskih* činjenica preuređenih iz istorija drugih naroda, u jevrejskoj odeždi - uključujući i *Postanje*, koje predstavlja čist i jednostavan ezoterizam. Ali, nauka zaista mora da potraži kolevku - tačnije rečeno jednu od glavnih kolevki - čovečanstva i sinova Ad-aha od Euksine do Kašmira i preko, posebno u kasnijim vremenima, kadaje vrt Ed-en na Eufratu postao škola astrologa i magova, Aleima.

Ali, ta "škola" i taj Eden pripadaju Petoj Rasi, i predstavljaju samo bledo sećanje na Adi-Varšu, prvobitne Treće Rase. Kakvo je eti-

Stanca IX—Konačna evolucija Čoveka

mološko značenje reci *Edeni* Na grčkom je to ripovr[^], što znači *pohotljivost*. U tom aspektu on nije ništa bolji od grčkog Olimpa, Indrinog neba (Svarge) ili planine Meru, pa ni od raja prepunog *Hurija*, koji je Muhamed obećavao vemicima. Edenski vrt nikako nije bio svojina Jevreja, jer Kina, za koju bi se teško moglo pomisliti da je znala bilo šta o Jevrejima 2.000 godina pre Hrista, ima takav jedan prvobitni vrt u Centralnoj Aziji, koji naseljavaju Zmajevi Mudrosti, Inicijati. A prema Klaprotu, hijeroglifsa mapa preslikana iz japanske *Cyclopaedia* u knjizi *Fo-kone-ki*, smešta svoj "Edenski vrt" na visoravan Pamira između najviših vrhova lanaca Himalaja i, opisujući ga kao najvišu tačku Centralne Azije, pokazuje kako četiri reke - Oks, Ind, Gang i Silo - teku iz zajedničkog izvora. *Jezera Zmajeva.*

Ali, to nije Eden iz kogaje sve nastalo, nitije to kabalistički Edenski vrt. Jer ovaj prvi - *Eden Illa-ah* - u jednom smislu znači Mudrost, stanje nalik Nirvani, raj Blaženstva, dok se u drugom smislu odnosi na samog intelektualnog čoveka, u kome se sadrži Eden gde raste drvo Poznanja dobra i zla - čiji je *Poznavalac* čovek.

Renan i Bartelemi Sen Iler (*St. Hilaire*), koji se oslanjaju "na krajnje čvrste zaključke", misle da se u to više ne može sumnjati i obojica kolevku čovečanstva smeštaju u "oblast Timeja". Na kraju. *Azijiski žurnaf[^]* zaključuje:

Sva predanja ljudske rase, koja njegove prvobitne porodice sačupljaju u oblasti njihovog rođenja, pokazuju da su one grupisane oko zemalja u koje jevrejsko predanje smešta Edenski vrt, gde su Arijevci (zoroastrijanci) uspostavili svoj Airjana-vaego, ili Meru (?). One su sa severa okružene zemljama koje se spajaju oko Aralskog jezera, a sa juga Baltistanom ili Malim Tibetom. Sve se slaže u dokazu da je tu bilo prebivalište onog privobitnog čovečanstva od koga bi mi trebalo da potičemo.

To "prvobitno čovečanstvo" bilo je u svojoj Petoj Rasi kada je "Zmaj sa četvoro usta", jezero, od kogaje danas ostalo veoma malo tragova, bilo prebivalište "Sinova Mudrosti", prvih iz uma rođenih sinova Treće Rase. Pa ipak to nije bilajedina ni prvobitna kolevka

²⁰

Journal Asiatique, sedma godina, 1855.

TAJNA DOKTRINA * ANTROPOGENEZA

čovečanstva iako je, uistinu, predstavljala kopiju kolevke prvog mislećeg božanskog čoveka. Bilje to *Paradeza*, gorje prvi naroda koji su govorili sanskrit, *Hedona*, zemlja blaženstva kod Grka, ali to nije bilo "leglo razvrata" Haldejaca, jer ono predstavlja samo sećanje na nju; a takođe i zato što se *Covekov Pad* nakon "razdvajanja" nije odigrao tu. Jevrejski Eden bio je *kopija* haldejske *kopije*.

Da se čovekov Pad odigrao tokom najranijeg perioda doba koje nauka naziva mezozojskim, ili dobom gmizavaca, svedoči biblijska frazeologija u pogledu zmije, čija je priroda objašnjena u *Žoharu*. Poenta nije u tome da lije Evina zgoda sa iskušavajućim gmizavcem bila alegorična ili doslovna, jer niko ne može da sumnja da se radi o alegoriji, već u tome da se pokaže drevnost te simbolike samom njenom pojавom, kao i da to nije bila jevrejska, već univerzalna ideja.

Sad, u *Žoharu* nalazimo veoma čudnu tvrdnju, koja je smisljena tako da svojom komičnom besmislenošću kod čitaoca izazove veselo smeh. Saopštava nam se daje zmija, koju je upotrebio *Samael* (navodni Satana) da bi zaveo Evu, bila od neke vrsta *leteće kamile* (Kalj,riA,6^{op(j)ov})

"Leteća kamila" je zaista previše za slobodoumne članove kraljevskih društava. Ipak, *Žohar*, za koga se teško može očekivati da koristi Kivijeov jezik, u svom opisuje bio u pravu:[^] jer mi vidimo da se ona u starim zoroastrijanskim rukopisima naziva *Ašmog*, koja je u *Avesti* prikazana kako je nakon Pada izgubila "svoju prirodu i ime" i opisana je kao ogromna zmija sa kamiljim vratom.

Salvert^{^^} (*Salverte*) tvrdi:

Ne postoje krilate zmije, niti stvarni zmajevi. Na grčkom su skakavci nazivani *krilatim zmijama*, a ta metafora je možda stvorila nekoliko priča o krilatim zmijama.

Ne postoje *danás*, ali nema razloga zbog kojih one nisu mogle da postoje tokom mezozojskog doba, a Kivije, koji je rekonstruisao njihove kosture, svedok je "krilatih zmija". Već nakon stoje otkrio jednostavne fosile izvesnih guštera, veliki prirodnjak je napisao:

Vidi Moše Majmonid, *More Nevochim*.
Okultna nauka, str. 646.

Stanca IX-Konačna evolucija Čoveka

(. . .) ako bilo šta može da opravda priče o Hidri i drugim čudovitištim koje su tako često ponavljali srednjovekovni istoričari, nesumnjivo je to *pleziosaurus*.

Ne znamo da lije Kivije dodao bilo šta dalje u smislu *mea culpa*, ali, možemo da zamislimo njegovu zbnjenost zbog sopstvenog blaćenja verodostojnosti arhajskih priča kad se on sam našao u prisustvu *letećeg guštera*, "pterodaktila" (otkrivenog u Nemačkoj), 25 metara dugačkog, za čije su reptilsko telo bila zakačena snažna krila". Taj fosil je opisan kao gmizavac, *kod koga su mali prsti šaka* bili toliko produženi da su mogli da nose dugačka opnasta krila. Na ovom mestuje, dakle, odbranjena "leteća kamila" iz Žohara, jev svakako, između dugačkog vrata pleziosaurusa i opnastih krila pterodaktila, tačnije mosasaurusa, ima dovoljno naučne verovatnoće da se zamisli "leteća kamila" ili zmaj sa dugim vratom. Profesor Kop (*Cope*) iz Filadelfije pokazao je daje fosil mosasaurusa u periodu krede bio *leteća zmija* takve vrste. U njegovoj kičmi postoje karakteristike koje ga pre povezuju sa familijom *Ophidia* nego *Lacertilia*.

A sada prelazimo na glavno pitanje. Dobro je poznato da u antici paleontografija i paleontologija nisu bile ubrajane u veštine i nauke pa antika nije imala svoje Kivijee. Ali ipak, na vavionjanskim valjcima, a posebno na starim kineskim i japanskim crtežima, u najstarijim pagodama i spomenicima, kao i u Carskoj biblioteci u Pekingu, mnogi putnici su videli i prepoznali savršeni prikaz pleziosaurusa i pterodaktila u mnogoobraznim kineskim zmajevima.^{^*} Štaviše, u *Biblijii* proroci govore o letećim zmijama,^{^^} a Jov pominje Levijatana.^{^*} Sad, sledeća pitanja postavljamo veoma direktno:

Okretanje planete, tom V, str. 464.

U *Zapisima Akademije* čitamo o "naivnom zaprepašćenju Žoirija Sen Ilera (Geoffrey St. Hilaire) kada mu je gđa de Paravej (Paravey) pokazala neka od starih kineskih dela i vavilonjanskih zmajeva sa valjaka (...) guštera i omitosaurusa (vodeni životinja koje su nađene jedino u Australiji), itd., izumrHh životinja za koje je on mislio da su nepoznate na zemlji (. . .) do njegovog vremena".

Vidi *Isajja*, XXX, 6: "Otrovnica i leteća zmija u zemlji nevolja i muka", i Vatrene Zmije koje je pobedila Moj sijeva Bakama Zmija.

Fosili koje je rekonsruisala nauka, za koje znamo da su dovoljna garantija za postojanje čak i *Levijatana*, a da ne govorimo i Isaijinim letećim zmijama ili *sarap mehophep*, reči koje su u svim rečnicima hebrejskog prevedene

TAJNA DOKTRINA « ANTRPOPOGENEZA

I. Kako su drevni narodi mogli bilo šta da znaju o izumrlim čudovištima iz doba karbona i mezozoika, pa čak i da ih opisno i slikovno predstavljaju, *ukoliko ta čudovišta nisu sami videli ili su u svojim predanjima imali njihove opise*, za koje su neophodni živi i inteligentni očevicil

II. Kad jednom priznamo takve očevice (ukoliko ne priznajemo vidovitost koja seže u prošlost), kako je moguće da prvi paleolitski ljudi nisu postojali ranije od sredine tercijara? Moramo da imamo na umu kako većina ljudi od nauke ne dopušta da se čovek pojavi pre kvartara, tako da ga potpuno odvaja od kenozoika. Ovde imamo izumrle životinjske vrste, koje su nestale sa lica zemlje milionima godina pre nas, a koje su opisali i za njih znali narodi čije su civilizacije, kako se kaže, započele tek pre nekoliko hiljada godina. Kako to? Očigledno, ili se mezozoik preklopio sa kvartarom, ili se mora priznati da je čovek bio savremenik pterodaktila i pleziosaurusa.

Ipak nema logike da, samo zato što okultisti veruju u drevnu mudrost i nauku i brane je, čak i kad se krilati gmizavci u prevodu *Žohara* nazivaju "letećim kamilama", mi isto tako spremno verujemo u sve srednjovekovne priče o tim zmajevima. Pterodaktili i pleziosauri nestali su zajedno sa glavninom Treće Rase. Zato, kad rimokatolički pisci od nas ozbiljno traže da verujemo u bezvezne priče Kristofera Šerera (*Christopher Scherer*) i oca Kirhera, da su svojim očima videli žive Vatrene i leteće Zmajeve, konkretno 1619. i 1669. godine, neka nam bude dopušteno da njihove tvrdnje smatramo bilo snovima bilo izmišljotinama.^{^^} A isto tako ćemo smatrati isključivo

kao "Saraf, upaljeni ili vatreni otrov i "Mehophep", leteći. Ali, iako je hrišćanska teologija uvek povezivala oboje (*Levijatana i Saraf Mehophep*) sa đavolom, ti izrazi su metaforični i nemaju ništa sa "zlim". Međutim, reč *drakon* (zmaj) je postala sinonim za njega. U Bretanji, reč *Drouk danas* znači "đavo", otuda, kako nam kaže Kambri (*Cambry*) (*Keltski spomenici*, str. 199), đavolov grob u Engleskoj, *Draghedenum sepulcrum*. Na langdoku [provansalskom (nap. prev.)] meteorske vatre i *will-o '-the-wisps* (svetosti latalice) se zovu *Dragg*, a u Bretanji *Draeg*, *Wraie* (ili *wraith*); zamak Drogheda u Irskoj znači đavolov zamak.

^{^^} Taj papistički pisac sasvim ozbiljno shvata čitav niz priča o zmajevima koje je napisao otac Kirher (*CEdipus ^giptiacus, De Genere Draconum*). Kako tvrdi taj jezuita, on sam je video zmaja koga je 1669. godine ubio jedan

pesničkom slobodom još jednu priču, o Petrarki, koji se, dok je jednog dana sledio svoju Lauru u šumi, prolazeći pored jedne pećine, upustio u borbu sa zmajem, koga je smesta probo svojim bodežom i tako sprečio čudovište da proždere gospu njegovog srca?* Rado bismo poverovali u tu priču daje Petrarka živeo u doba Atlantide kada su takva prepotopska čudovišta možda još uvek postojala. Mi poričemo da ona postoje u sadašnjem dobu. Morska zmija je jedna stvar, zmaj sasvim druga. U nju ne veruje većina, jer ona postoji i živi u dubinama okeana, veoma je retka i diže se do površine jedino kada je prisiljena, možda gladi. Pošto na taj način ostaje nevidljiva, ona može da postoji a daje i dalje poriču. Ali, kad bi postojalo tako nešto kao što je zmaj, kako su ga opisali, otkud bi on mogao da ostane neprimećen? To je stvorenje koje je postojalo na samim početcima Pete Rase, i više ne postoji.

rimski seljak. Kkad je direktor Muzeja Barberini poslao po njega da nacrtava životinju, otac Kirher je to učinio i objavio u jednoj od svojih zbirki skica. Nakon toga, dobio je pismo od Kristofera Šerera, prefekta kantona Soler u Švajcarskoj, u kome taj funkcioner svedoči daje sam video živog zmaja, *sopstvenim očima*, jedne lepe letnje noći 1619. godine. Postoje ostao na svom balkonu, da "kontemplira o savršenoj čistoti nebeskog svoda", on piše:

Videt kako se Vatreni, blistavi Zmaj diže iz jedne od pećina planine Pilatus i hitro se kreće ka Fluelenu na drugoj obali jezera. Bio je ogroman po veličini, rep mu je bio još veći, a vrat veoma izdužen. Glava i čeljusti su mu bile kao u zmije. Leteći, usput je izbacivao brojne iskre (!?) (...) Isprrva sam mislio da gledam meteor, ali kada sam pogledao pažljivije, uverio sam se na osnovu njegovog leta i oblika tela da sam video *pravog zmaja*. Srećan sam što mogu da vašu velečasnost prosvetlim u pogledu *stvarnog* postojanja tih životinja.

U snovima, trebalo je da doda autor ove izjave, o davno prošlim vremenima.
28

Kao ubedljiv dokaz o realnosti te činjenice, rimokatolici upućuju čitaoca na sliku tog događaja koju je naslikao Simon iz Sijene, pesnikov prijatelj, na portalu crkve Notr Dam du Don u Avinjonu, uprkos zabrani glavnog sveštenika, koji "nije htio da dopusti da ta pobeda ljubavi bude ovenčana na tom svetom mestu", i dodaje: "Vreme je oštetilo i izbrisalo to umetničko delo, ali nije izbledelo predanje o njemu". De Mirvijevi "Zmajevi-Đavoli" našeg vremena izgleda da nemaju sreće, pošto veoma tajanstveno nestaju iz muzeja za koje je rečeno da su u njima bili izloženi. Tako je zmaj koga je preparirao Ulis Aldobrand i poklonio ga senatskom muzeju, ili u Napulju ili u Bolonji, "još uvek bio тамо 1700. godine, ali ga danas više nema" (*Pneumatologie*, tom 2, str. 427).